SISMANOGLIO
MEGARO

SISMANOGLIO

1937

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΝ
ΣΤΟΝ ΘΕΟ ΑΓΙΟ.

Περιέχον τὰ Ψαλλόμενα ἐν ταῖς Ἱεραῖς Λειτουργίαις εἰς τὰς Ἑορτὰς, καὶ εἰς ἄλλας Ἐπισήμους Ἡμέρας.

Νεωστὶ Σωπαχθὲν παρὰ τοῦ ἐν Ἱερουσὶ
ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ τοῦ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΥ,

Πρὸς χρῆσιν τῶν ἀλλαχοῦ Ἱερέων καὶ Ψαλτῶν.
Καὶ μετὰ πλείονος ἐπιμελείας διορθωθέν.

ΕΝΕΤΙΗΣΙ. 1778.
Παρὰ Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι.
Con Licenza de' Superiori, e Privilegio.

1870
1778
92

SISMEL
MICROFILMATO

ΠΑΝΕΥΛΑΒΕΣΤΑΤΟΙ ΙΕΡΟΥΡΓΟΙ,

ΚΑΙ ΛΟΓΙΩΤΑΤΟΙ ΨΑΛΤΑΙ.

Η Θεόπνευστος παραγγελία τ̃ παανσοφ̃ Απο-
στόλ Παύλ, ἡ λέγσα· "Ἐκάστῳ δίδοται ἡ φανέρωσις τ̃ Πνεύματος πρὸς „τὸ συμφέρον". μὲ παρεθάρρυνε νὰ σωτάξω τὴν παροῦσαν Ἱερὰν Βίβλον, πρὸς εὐχέρειαν καὶ λυσιτέλειαν τ̃ ὑμ̃ν Λογιότητος, καὶ τ̃ πλησίον. Ἐπωνομάσθη ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΝ, ἐπειδὴ περιλαμβάνει τὰ ψαλλόμενα ἐν ταῖς Ἱεραῖς Λειτουργίαις εἰς τὰς Ἑορτὰς, καὶ εἰς ἄλλας Ἐπισήμους Ἡμέρας, συλλεχθέντα ἐκ διαφόρων Ἐκκλησιαστικ̃ν Βιβλίων, ὡς ἐν τῷ Πίνακι σαφέστατα φαίνεται. Εἶναι γνωστὸν καὶ ἀσφαλὲς εἰς τὴν ὑμ̃ν Λογιότητα, ὅτι εἰς πολλὰς Ἑορτὰς ἡμεῖς χρείαν ἔχομεν δύω, καὶ τριῶν, ἢ καὶ περισσοτέρων Ἐκκλησιαστικ̃ν Βιβλίων διὰ τὰ ὀλίγα Τροπάρια, ὁπ̃ ψάλλονται ἐν τῇ Ἱερᾷ Λειτουργίᾳ τ̃ τυχούσης Ἑορτ̃. Ὅθεν ἐπενόησα, Θε̃ ἐπιπνοίᾳ, νὰ τὰ συνάξω ὅλα εἰς ἕνα μόνον Βιβλίον, πρὸς εὐχερεστέραν χρ̃σιν τ̃ν Ψαλλόντων, καὶ Κανονάρχων.

Ἀλλ' ὁ κυριώτερος καρπὸς τούτου τ̃ Ἱερ̃ Συντάγματος δέομαι, καὶ ἐπιθυμ̃ νὰ εἶναι ἡ κοινὴ ὠφέλεια τ̃ ψυχικ̃ς σωτηρίας τ̃ πλησίον, μὲ τὴν σχολαστικὴν ἀνάγνωσιν καὶ μελέτην τ̃ν ἐν αὐτῷ περιεχομένων. Εἰς πᾶσαν Ἑορτὴν, εἴτε Δεσποτικὴν, εἴτε Ἁγίου, τὰ Ἱερὰ Τροπάρια, τὰ ψαλλόμενα ἐν τῇ Θείᾳ Λειτουργίᾳ, ὑπάρχουσιν ὡσὰν τόσαι διαμεριζόμεναι γλ̃σσαι ὡσεὶ πυρὸς, τ̃ς Θείας Χάριτος, ὁπ̃ φέρουσιν εἰς καθένα τ̃ς Οὐρανίους Ἔμπνευσις πρὸς ψυχικὴν σωτηρίαν τ̃ν. Διάφοροι εἶναι οἱ Ἦχοι, διάφοροι αἱ Ὠδαὶ

διάφορος ἡ γλυκύτης, ἀλλ' ἓν καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, ὁπὲ μᾶς φωτίζει εἰς τὰς Ἑορτὰς, καὶ πολλῷ μᾶλλον εἰς τὴν ὥραν τῆς Ἱερᾶς Λειτουργίας, νὰ μελετῶμεν τὰ Θεῖα Μυςήρια, τὰ μεγαλεῖα τῆς Θεομήτορος, καὶ τὰ θαυμαςὰ ἀνδραγαθήματα τῶν Ἁγίων, μιμούμενοι τὰς ἀρετάς των, πρὸς τὴν αἰώνιον σωτηρίαν μας. " Διαιρέσεις χαρισμάτων εἰσὶ, τὸ δὲ αὐτὸ Πνεῦμα ", κατὰ τὸν Θεομακάριςον Παῦλον.

Τῦτος εἶναι, Ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες, ὁ σκοπὸς τῦ Ἔργυ μυ· τῦτος παρακαλῶ νὰ εἶναι καὶ ὁ καρπός. Ἐῤῥῶσθε, καὶ Εὔχεσθε.

Ἐν ἔτει Σωτηρίῳ ᾳψοζ'.

Ὁ ταπεινὸς καὶ ἐλάχιςος
Χρύσανθος Ἱερεὺς ὁ Μοχόπυλος.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΕΝ ΤΩ ΠΑΡΟΝΤΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΩ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Τῶν Τυπικῶν. Φύλ. 1

ΤΡΟΠΑΡΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ
Ἐκ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος, ά. φ. 3
Ἦχος, β'. φ. 4
Ἦχος, γ'. φ. 4
Ἦχος, δ'. φ. 5
Ἦχος, πλ. ά. φ. 6
Ἦχος, πλ. β'. φ. 6
Ἦχος βαρύς. φ. 7
Ἦχος, πλ. δ'. φ. 8

ΤΡΟΠΑΡΙΑ
Ἐκ τοῦ Τριῳδίου.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου, καὶ τοῦ Φαρισαίου. φ. 8
Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου. φ. 9
Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν. φ. 10
Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀποκρέω. φ. 11
Τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου. Τῶν Ὁσίων τῶν ἐν Ἀσκήσει λαμψάντων. φ. 11
Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου. φ. 12
Τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν. Τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος. φ. 13
Τῇ Πρώτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ἤτοι τῆς Ὀρθοδοξίας. φ. 13
Τῇ δευτέρᾳ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν. φ. 14
Τῇ τρίτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν. φ. 15
Τῇ τετάρτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν. φ. 16
Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου. φ. 17
Τῇ Πέμπτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν. φ. 18
Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἁγίου Λαζάρου. φ. 18
Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων. φ. 19
Τῇ Ἁγίᾳ, καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ. φ. 20
Τῇ Ἁγίᾳ, καὶ Μεγάλῃ Τρίτῃ. φ. 21
Τῇ Ἁγίᾳ, καὶ Μεγάλῃ Τετάρτῃ. φ. 22
Τῇ Ἁγίᾳ, καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ. φ. 23
Τῷ Ἁγίῳ, καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ. φ. 24

ΤΡΟΠΑΡΙΑ
Ἐκ τῆς Πεντηκοσταρίου.

Τῇ Ἁγίᾳ, καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. φ. 26
Τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου. φ. 27
Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀντιπάσχα, ἤτοι τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ. φ. 27
Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων. φ. 28
Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου. φ. 29
Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. φ. 30
Τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος. φ. 30
Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ. φ. 31
Τῇ Τετάρτῃ πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, ἐν ᾗ ἀποδίδοται ἡ Ἑορτὴ τοῦ Πάσχα. φ. 31
Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως. φ. 32
Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων. φ. 33
Τῇ Παρασκευῇ πρὸ τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς, ἐν ᾗ ἀποδίδοται ἡ Ἑορτὴ τῆς Ἀναλήψεως. φ. 34
Τῷ Σαββάτῳ τῆς Πεντηκοστῆς, ἤτοι τῶν Ψυχῶν. φ. 34
Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς. φ. 35
Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. φ. 36
Τῷ Σαββάτῳ μετὰ τὴν Ἁγίαν Πεντηκοστήν. φ. 36
Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων. φ. 36

ΤΡΟΠΑΡΙΑ
Ἐκ τοῦ Μηναίου.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

Εἰς τὴν Πρώτην. Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, καὶ τοῦ Ὁσίου Συμεὼν τοῦ Στυλίτου. φ. 38
Εἰς τὰς, ς'. Ἡ Ἀνάμνησις τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Χώναις παρὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. φ. 39

Εἰς

Εἰς τὰς, ζ'. Προεόρτια τῆς Γεμμησεως τῆς Θεοτόκυ. φ. 40
Εἰς τὰς, ή. Τὸ Γεμμέσιομ τῆς Υ'περαγίας Θεοτόκυ. φ. 40
Εἰς τὰς, θ'. Τῶμ Α'γίωμ Θεοπατόρωμ Ι'ωακείμ, κ) Α"μμης. φ. 41
Εἰς τὰς, ιγ'. Προεόρτια τῆς Υ'ψώσεως τῦ Σταυρῦ. Καὶ τὰ Ε'γκαίμια τῦ Ναῦ τῆς Α'μαςάσεως. φ. 42
Εἰς τὰς, ιδ'. Η' Υ"ψωσις τῦ τιμίυ κ) ζωοποιῦ Σταυρῦ. φ. 43
Εἰς τὰς, ι'. Τῦ Α'γίυ Μάρτυρος Εὐςαθίυ, κ) τῆς Συμοδίας αὐτῦ. φ. 44
Εἰς τὰς, κγ'. Η' Σύλληψις τῦ τιμίυ Προδρόμυ. φ. 45
Εἰς τὰς, κς'. Η' Μετάςασις τῦ Α'γίυ Α'ποςόλυ, καὶ Εὐαγγελις̃ Ι'ωαμ̃μυ. φ. 45

ΜΗ'Ν Ο'ΚΤΩ'ΒΡΙΟΣ.

Εἰς τὰς, ς'. Τῦ Α'γίυ Α'ποςόλυ Θωμᾶ. φ. 46
Τῇ Κυριακῇ τῶν Α'γίωμ Πατέρωμ. φ. 47
Εἰς τὰς, ιή. Τῦ Α'γίυ Α'ποςόλυ, κ) Εὐαγγελις̃ Λυκᾶ. φ. 48
Εἰς τὰς, κγ'. Τῦ Α'γίυ Α'ποςόλυ Ι'ακώβυ τῦ Α'δελφοθέυ. φ. 49
Εἰς τὰς, κς'. Τῦ Α'γίυ Μεγαλομάρτυρος Δημητρίυ τῦ Μυροβλύτυ. φ. 49

ΜΗ'Ν ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

Εἰς τὼ Πρώτω. Τῶν Α'γίωμ Α'μαργύρωμ Κοσμᾶ, κ) Δαμιαν̃ῦ. φ. 50
Εἰς τὰς, γ'. Η' Κατάθεσις τῦ Λειψάμυ τῦ Α'γίυ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίυ. φ. 51
Εἰς τὰς, ή. Η' Σωάξις τῶν Α'ρχαγγέλωμ Μιχαὴλ, κ) Γαβριὴλ, κ) πασῶν τῶν Ε'πουρανίωμ Δωνάμεωμ. φ. 52
Εἰς τὰς, ιβ'. Τῦ Α'γίυ Ι'ωαμ̃μυ τῦ Ε'λεήμονος. φ. 53
Εἰς τὰς, ιγ'. Τῦ Α'γίυ Ι'ωαμ̃μυ τῦ Χρυσοςόμυ. φ. 54
Εἰς τὰς, ιδ'. Τῦ Α'γίυ Α'ποςόλυ Φιλίππυ. φ. 54
Εἰς τὰς, ις'. Τῦ Α'γίυ Α'ποςόλυ, κ) Εὐαγγελις̃ Ματθαίυ. φ. 55
Εἰς τὰς, κ'. Προεόρτια τῶν Εἰσοδίωμ τῆς Υ'περαγίας Θεοτόκυ. φ. 56
Εἰς τὰς, κά. Τὰ Εἰσόδια τῆς Υ'περαγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκυ. φ. 57
Εἰς τὰς, κέ. Τῆς Α'γίας Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης. φ. 58
Εἰς τὰς, λ'. Τῦ Α'γίυ Α'ποςόλυ Α'μδρέυ τῦ Πρωτοκλήτυ. φ. 58

ΜΗ'Ν ΔΕΚΕ'ΜΒΡΙΟΣ.

Εἰς τὰς, δ'. Τῆς Α'γίας Μάρτυρος Βαρβάρας, κ) τῦ Ο'σίυ Ι'ωαμ̃μυ τῦ Δαμασκιωῦ. φ. 59
Εἰς τὰς, έ. Τῦ Ο'σίυ Σάββα τῦ Η'γιασμέμυ. φ. 60
Εἰς τὰς, ϛ'. Τῦ Α'γίυ Νικολάυ τῦ Θαυματυργῦ. φ. 61
Εἰς τὰς, θ'. Η' Σύλληψις τῆς Α'γίας Α"μμης. φ. 62
Εἰς τὰς, ιβ'. Τῦ Α'γίυ Σπυριδώμος τῦ Θαυματυργῦ. φ. 63
Τῇ Κυριακῇ τῶν Α'γίωμ Πραπατόρωμ. φ. 64
Εἰς τὰς, ιζ'. Τῶμ Α'γίωμ Τριῶμ Παίδωμ, κ) Δαμιὴλ τῦ Προφήτυ. φ. 65
Εἰς τὰς, κ'. Προεόρτια τῶν Χριςῦ Γεμμώμ. Καὶ τῦ Α'γίυ Ι'ερομάρτυρος Ι'γνατίυ τῦ Θεοφόρυ. φ. 65
Τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριςῦ Γεμμήσεως. φ. 66
Εἰς τὰς, κέ. Η' κτ̃ Σάρκα Γέμμησις τῦ Κυρίυ, κ) Θεῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ι'ησῦ Χριςῦ. φ. 67
Εἰς τὰς, κς'. Η' Σωάξις τῆς Υ'περαγίας Θεοτόκυ. φ. 68
Εἰς τὰς, κζ'. Τῦ Α'γίυ Πρωτομάρτυρος Στεφάμυ. φ. 69
Τῇ Κυριακῇ μτ̃ τὼ Χριςῦ Γέμμησιν. φ. 70

ΜΗ'Ν Ι'ΑΝΝΟΥΑ'ΡΙΟΣ.

Εἰς τὼ Πρώτω. Η' Περιτομὴ τῦ Κυρίυ· καὶ μνήμη τῦ Α'γίυ Βασιλείυ τῦ Μεγάλυ. φ. 71
Εἰς τὰς, β'. Προεόρτια τῶν Θεοφανείωμ. φ. 72
Εἰς τὰς, ϛ'. Τὰ Α"για Θεοφάνεια τῦ Κυρίυ, κ) Θεῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ι'ησῦ Χριςῦ. φ. 72
Εἰς τὰς, ζ'. Η' Σωάξις τῦ τιμίυ Προδρόμυ. φ. 74

Εἰς

Εἰς τὰς, ιά. Τῦ Ἁγίυ Θεοδοσίυ τῦ Κοινοβιάρχυ. φ. 74
Εἰς τὰς, ιϛ'. Ἡ Προσκυνησις τῆς Ἀνὐσεως τῦ Ἁγίυ καὶ ἐνδόξυ Ἀποστόλυ Πέτρυ. φ. 75
Εἰς τὰς, ιζ'. Τῦ Ἁγίυ Ἀμπωλίυ τῦ Μεγάλυ. φ. 76
Εἰς τὰς, ιή. Τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Ἀθανασίυ, καὶ Κυριλλυ. φ. 76
Εἰς τὰς, κ'. Τῦ Ἁγίυ Εὐθυμίυ τῦ Μεγάλυ. φ. 77
Εἰς τὰς, κβ'. Τῦ Ἁγίυ Ἀποστόλυ Τιμοθέυ, καὶ τῦ Ἁγίυ Μάρτυρος Ἀναστασίυ τῦ Πέρσυ. φ. 78
Εἰς τὰς, κέ. Τῦ Ἁγίυ Γρηγορίυ τῦ Θεολόγυ. φ. 79
Εἰς τὰς, κϛ'. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῦ Λειψάνυ τῦ Ἁγίυ Ἰωάννυ τῦ Χρυσοστόμυ. φ. 80
Εἰς τὰς, λ'. Τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Βασιλείυ τῦ Μεγάλυ, Γρηγορίυ τῦ Θεολόγυ, καὶ Ἰωάννυ τῦ Χρυσοστόμυ. φ. 81

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.

Εἰς τὴν Πρώτην. Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τῦ Κυρίυ. φ. 82
Εἰς τὰς, β'. Ἡ Ὑπαπαντὴ τῦ Κυρίυ. φ. 83
Εἰς τὰς, ή. Τῦ Ἁγίυ Θεοδώρυ τῦ Στρατηλάτυ. φ. 83
Εἰς τὰς, κδ'. Ἡ Εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τῦ Προδρόμυ. φ. 84

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ.

Εἰς τὰς, θ'. Τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων. φ. 85
Εἰς τὰς, κέ. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκυ. φ. 86

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΛΙΟΣ.

Εἰς τὰς, κγ'. Τῦ Ἁγίυ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίυ. φ. 87
Εἰς τὰς, κέ. Τῦ Ἁγίυ Ἀποστόλυ, καὶ Εὐαγγελιστῦ Μάρκυ. φ. 88

ΜΗΝ ΜΑΙΟΣ.

Εἰς τὰς, β'. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῦ Λειψάνυ τῦ Ἁγίυ Ἀθανασίυ τῦ Μεγάλυ. φ. 88
Εἰς τὰς, ή. Τῦ Ἁγίυ Ἀποστόλυ, καὶ Εὐαγγελιστῦ Ἰωάννυ. φ. 89
Εἰς τὰς, ί. Τῦ Ἁγίυ Ἀποστόλυ Σίμωνος τῦ Ζηλωτῦ. φ. 89
Εἰς τὰς, κά. Τῶν Ἁγίων Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνυ, καὶ Ἑλένης. φ. 90
Εἰς τὰς, κέ. Ἡ τρίτη Εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τῦ Προδρόμυ. φ. 91

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ.

Εἰς τὰς, δ'. Τῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνυς. φ. 92
Εἰς τὰς, ή. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῦ Λειψάνυ τῦ Ἁγίυ Θεοδώρυ τῦ Στρατηλάτυ. φ. 93
Εἰς τὰς, ιά. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Βαρθολομαίυ, καὶ Βαρνάβα. φ. 93
Εἰς τὰς, κδ'. Τὸ Γενέσιον τῦ τιμίυ Προδρόμυ. φ. 94
Εἰς τὰς, κθ'. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Πέτρυ, καὶ Παύλυ. φ. 95
Εἰς τὰς, λ'. Ἡ Σωαξις τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων. φ. 96

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ.

Εἰς τὴν Πρώτην. Τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανῦ. φ. 97
Εἰς τὰς, β'. Ἡ Κατάθεσις τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκυ. φ. 97
Εἰς τὰς, έ. Τῦ Ἁγίυ Ἀθανασίυ τῦ ἐν τῷ Ἄθῳ. φ. 98
Εἰς τὰς, ή. Τῦ Ἁγίυ Μεγαλομάρτυρος Προκοπίυ. φ. 99
Εἰς τὰς, ιά. Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας. φ. 100
Εἰς τὰς, ιγ'. Ἡ Σωαξις τῦ Ἀρχαγγέλυ Γαβριὴλ. φ. 100
Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων. φ. 101
Εἰς τὰς, ιϛ'. Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης. φ. 102
Εἰς τὰς, κ'. Τῦ Ἁγίυ Προφήτυ Ἠλιὰ τῦ Θεσβίτυ. φ. 103
Εἰς τὰς, κέ. Ἡ Κοίμησις τῆς Ἁγίας Ἄννης. φ. 104
Εἰς τὰς, κϛ'. Τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς. φ. 105
Εἰς τὰς, κζ'. Τῦ Ἁγίυ Μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος. φ. 105

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Εἰς τὼ Πρώτω. Ἡ Πρόοδος τ῀ τιμί῀ Σταυρ῀· κ᾽ τ῵ Ἁγίων Μαρτύρων Μακκαβαίων. φ. 106
Εἰς τὰς, β΄. Ἡ Ἀμαχομιδὴ τ῀ Λειψαν́ου Στεφαν́ου τ῀ Πρωτομάρτυρος. φ. 107
Εἰς τὰς, ε΄. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως τ῀ Κυρί῀. φ. 108
Εἰς τὰς, ς΄. Ἡ Μεταμόρφωσις τ῀ Κυρί῀. φ. 109
Εἰς τὰς, ιδ΄. Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκ῀. φ. 109
Εἰς τὰς, ιε΄. Ἡ Κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκ῀. φ. 110
Εἰς τὰς, κγ΄. Ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκ῀. φ. 111
Εἰς τὰς, κθ΄. Ἡ Ἀποτομὴ τῆς τιμίας Κεφαλῆς τ῀ Προδρόμ῀. φ. 111
Εἰς τὰς, λά. Ἡ Κατάθεσις τῆς τιμίας Ζών́ης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκ῀. φ. 112

ΤΡΟΠΑΡΙΑ
Ἐκ τ῀ Ἀμθολογί῀, εἰς ἕμα κ᾽ εἰς πολλὰς Ἁγίους.

Εἰς ἕμα Ἀποστόλων. φ. 113
Εἰς Ἀποστόλους. φ. 113
Εἰς ἕμα Προφήτ῵ν. φ. 114
Εἰς Προφήτας. φ. 115
Εἰς ἕμα Μάρτυρα. φ. 115
Εἰς Μάρτυρας. φ. 116
Εἰς ἕμα Ἱεράρχ῵ν. φ. 117
Εἰς Ἱεράρχας. φ. 117
Εἰς ἕμα Ἱερομάρτυρα. φ. 118
Εἰς Ἱερομάρτυρας. φ. 119
Εἰς ἕμα Ὅσιον. φ. 119
Εἰς Ὁσίους. φ. 120
Εἰς ἕμα Ὁσιομάρτυρα. φ. 121
Εἰς Ὁσιομάρτυρας. φ. 121
Εἰς Γυναῖκα Μάρτυρα. φ. 122
Εἰς Γυναῖκας Μάρτυρας. φ. 123
Εἰς Ὁσίαν Γυναῖκα. φ. 123
Εἰς Ὁσίας Γυναῖκας. φ. 124

ΤΡΟΠΑΡΙΑ
Ἐκ τ῀ Φυλλάδων τιμ῵ν κ᾽ τόπους Ἑορταζομέν῵ν Ἁγίων.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

Εἰς τὰς, κδ΄. Τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκ῀, τῆς Μυρτιδιώτισσας. φ. 126

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

Εἰς τὰς, κ΄. Τ῀ Ὁσί῀ Γερασίμ῀ τ῀ Νέ῀ Ἀσκητ῀. φ. 127
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῆς Ὁσίας Ματρώνης τῆς Χιοπολίτιδος. φ. 127

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

Εἰς τὰς, κς΄. Τ῀ Ὁσί῀ Ἀλυπί῀ τ῀ Κιονίτ῀. φ. 128

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

Εἰς τὰς, ιβ΄. Τ῀ Ἁγί῀ Σπυρίδωνος τ῀ Θαυματουργ῀. φ. 129
Εἰς τὰς, ιζ΄. Τ῀ Ἁγί῀ Διονυσί῀ τ῀ Ζακυνθί῀. φ. 130

ΜΗΝ ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΣ.

Εἰς τὰς, λ΄. Ἡ Ἀνάμνησις τ῀ γενομέν῀ Θαύματος παρὰ τ῀ Μεγαλομάρτυρος Γεωργί῀. φ. 131

ΜΗΝ ΦΕΥΡΟΥΑΡΙΟΣ.

Εἰς τὰς, ί. Τ῀ Ἁγί῀ Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους. φ. 131

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΛΙΟΣ.

Εἰς τὰς, ιθ΄. Τ῀ Ἁγί῀ Μάρτυρος Ἰωάν́ν῀, τ῀ ἐξ Ἰωαννίνων. φ. 132

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ.

Εἰς τὰς, γ΄. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου, κ᾽ Μαύρας. φ. 133
Εἰς τὰς, ιέ. Τ῀ Ἁγί῀ Ἀρχιλλί῀ Ἀρχιεπισκόπ῀ Λαρίσης. φ. 133
Εἰς τὰς, κγ΄. Τ῀ Ἁγί῀ Μιχαὴλ Ἐπισκόπ῀ Σωάδων. φ. 134

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ.

Εἰς τὰς, λά. Ἡ Ἀμαχομιδὴ τ῀ Λειψαν́ου τ῀ παν́σεπτου Ἀποστόλ῀ Φιλίππου. φ. 135

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Εἰς τὰς, ιά. Ἡ Ἀνάμνησις τ῀ γενομέν῀ Θαύματος παρὰ τ῀ Ἁγί῀ καὶ Θαυματουργ῀ Σπυρίδωνος. φ. 136

Τέλος τ῀ Πίνακος.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΝ
ΣΥΝ ΘΕΩ ΑΓΙΩ

Περιέχον τὰ ψαλλόμενα ἐν ταῖς Ἱεραῖς Λειτουργίαις τῶν τε Ἑορτῶν, καὶ ἄλλων ἐπισήμων Ἡμερῶν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΤΥΠΙΚΩΝ.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ Ὄνομα τὸ Ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλαθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν ἱλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνησικακήσει.

Οὐ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ Οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν Ἀνατολαὶ ἀπὸ Δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμέν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐκ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ· καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ, τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ Οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν Θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ Ὄνομα τὸ Ἅγιον αὐτοῦ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε.

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἴαται ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Μὴ πεποίθατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.

Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν.

Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Τὸν ποιήσαντα τὸν Οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι.

Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοῖ τυφλούς, Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

Ὀρφανὸν, καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου Σιὼν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἀθανάτος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε Χριστὲ ὁ Θεὸς, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἷς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μακάριοι, οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Μακάριοι ἐστὲ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΡΟΠΑΡΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

Ἐκ τῆς Ὀκτωήχου, ψαλλόμενα ἐν ταῖς Ἱεραῖς Λειτουργίαις.

ΗΧΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ Μακαρισμοί. Καὶ λέγομεν τὰ παρόντα Ἀναστάσιμα.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τὸν Παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ· διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν Ληστὴν, μετέστησε Χριστὸς ἐν αὐτῷ· μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Προσκυνῶ σου τὰ Παθήματα, δοξολογῶ καὶ τὴν Ἀνάστασιν, σὺν τῷ Ἀδὰμ καὶ τῷ Ληστῇ, μὴ φωνὴν ἀναβοῶν σοι λαμπράν· μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐσταυρώθης ἁμαρτήτε, καὶ ἐν Μνημείῳ κατετέθης ἑκών· ἀλλ' ὡς ἀναμάρτητος Θεὸς, συνεγείρας σεαυτῷ τὸν Ἀδάμ· μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν Ναὸν τοῦ Σώματος, τριημέρῳ ἀναστήσας Ταφῇ, σὺν τῷ Ἀδὰμ τοὺς ἐξ Ἀδὰμ, ἐξαναστήσας Χριστὲ ὁ Θεός· μνήσθητί μου κράζοντας, ὅταν ἔλθῃς, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μυροφόροι ἦλθον κλαίουσαι, ἐπὶ τὸ Μνῆμά σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, λίαν πρωΐ, καὶ ἐν λιθίνοις, εὗρον Ἄγγελον καθήμενον, τί ζητεῖτε κράζοντα; ἐξανέστη Χριστός. μὴ θρηνεῖτε λοιπόν.

Οἱ Ἀπόστολοί σου Κύριε, ἐπὶ τὸ Ὄρος ὃ ἐτάξω αὐτοῖς, παραγενόμενοι Σωτὴρ, σὲ ἰδόντες προσεκύνησαν· ὃς καὶ ἐξαπέστειλας εἰς τὰ ἔθνη, διδάσκειν καὶ βαπτίζειν αὐτούς.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ Παναγιον σου Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Τριὰς, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Μητέρα σου προσάγει σοι, εἰς ἱκεσίαν ὁ Λαός σου Χριστέ. ταῖς παρακλήσεσιν αὐτῆς, τὰς οἰκτιρμούς σου δὸς ἡμῖν Ἀγαθέ· ἵνα σε δοξάζωμεν, τὸν ἐκ πάθους ἡμῖν ἀπατείλαντα.

Ἰστέον ὅτι, ἐὰν μὴ τύχωσι Προεόρτια, ἢ Μεθέορτα, ἢ Ἅγιος ἑορταζόμενος, λέγομεν ἅπαντα τὰ Ἀναστάσιμα. Εἰ δὲ, λέγομεν, δ'. Ἀναστάσιμα, καὶ τοῦ ς'. ᾠδοῦ τῶν Προεορτίων, ἢ Μεθέορτων, ἢ τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου. Εἰ δὲ πάλιν τύχωσι Προεόρτια, ἢ Μεθέορτα, καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος, λέγομεν, δ'. Ἀναστάσιμα, τῶν Προεορτίων, ἢ Μεθέορτων τοῦ γ'. ᾠδοῦ, καὶ τοῦ ς'. τοῦ Ἁγίου. Οὕτω ποιοῦμεν ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς, ἐν αἷς δηλονότι τύχωσι Προεόρτια, ἢ Μεθέορτα, καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος.

Τροπάριον Ἀναστάσιμον τοῦ αὐτοῦ ἤχου.

Οὗ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτὴρ, δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὴν ζωήν. διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα· δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστὲ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ Οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ ἡ Γ' πάκοή.

Τοῦ Ληστοῦ μεταμοία τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν· ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμίωσεν· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεὸς, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Χερουβικὸς Γ' μνος.

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν Τρισάγιον Ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιωτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν, ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξώμεθα, ταῖς Ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

ΗΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί. Καὶ λέγομεν τὰ παρόντα Ἀναστάσιμα.

Ἡμῖν φωνῶ σοι προσάγομεν, τὸν Λῃστὴν καὶ βοῶμέν σοι· Μνήσθητι ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ὁμοῦ Σταυρόν σοι προσάγομεν, εἰς πταισμάτων συγχώρησιν, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν κατεδέξω Φιλανθρωπε.

Προσκυνοῦμέν σου Δέσποτα, τὴν Ταφὴν καὶ τὴν Ἔγερσιν, δι' ὧν ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώσω, τὸν Κόσμον Φιλανθρωπε.

Ὦ Θανάτῳ σου Κύριε, κατεπόθη ὁ θάνατος, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου Σῶτερ, τὸν Κόσμον διέσωσας.

Οἱ ἐν σκότει καθεύδοντες, σὲ τὸ Φῶς θεασάμενοι, ἐν τοῖς κατωτάτοις τοῦ Ἅδου, Χριστὲ ἐξανέστησαν.

Τροφόροις ὑπεύθυνος, ἀναστὰς ἐκ τοῦ Μνήματος, καὶ τοῖς Μαθηταῖς ἐπηγγείλω, εἰπὲν σου τὴν Ἔγερσιν.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα δοξάσωμεν, τὸν Υἱὸν προσκυνήσωμεν, πάντες καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, πίστως ἀνυμνήσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε, Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε, Χαῖρε ἡ Θεὸν τοῖς ἀνθρώποις, Παρθένε κυήσασα.

Τροπάριον τοῦ αὐτοῦ ἤχου.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον ἡ Ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἅδου ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος. Ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τοῦ καταχθονίου ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τοῦ ἐπουρανίου ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ ἡ Ὑπακοή.

Ἐπὶ τὸ Πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ Μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ Σῶμά σου αἱ Γυναῖκες Χριστὲ ὁ Θεὸς, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ Τάφῳ, καὶ ἐξέστησαν. φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΗΧΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί. Καὶ λέγομεν τὰ παρόντα Ἀναστάσιμα.

Τὸν Θεὸν ἡμῶν Χριστὲ τὸν ἐμπολιώσου, τὸν προπάτορα Ἀδὰμ, τοῦ Παραδείσου ἐξώρισας. τὴν δὲ Λῃστὴν Οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντά σε ἐν Σταυρῷ, ἐν αὐτῷ εἰσώκισας, κράζοντα· μνήσθητί μου Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν Μαρτήσαντας ἡμᾶς, τῇ τοῦ θανάτου κατεδίκασας ἀρᾷ, ὁ Ζωοδότης καὶ Κύριος. ἐν δὲ τῷ Σώματί σου, ἀναμαρτήτως Δέσποτα παθὼν, τοὺς θνητοὺς ἐζώωσας, κράζοντας· μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὸν Ναοὺς ἐκ τῶν νεκρῶν, σωεξανέστησας ἡμᾶς ἐκ τῶν παθῶν, τῇ Ἀναστάσει σου Κύριε. τοῦ δὲ θανάτου πᾶσαν, τὴν δυναστείαν ὤλεσας Σωτὴρ. διὰ τοῦτο πίστει κράζομεν· μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ὃν τριημέρου σου Ταφῇ, τοὺς ἐν τῷ Ἅδῃ νεκρωθέντας ὡς Θεὸς, ζωοποιήσας σωτηρίας· καὶ ἀφθαρσίαν πᾶσιν, ὡς ἀγαθὸς ἐπήγασας ἡμῖν, τοῖς ἐν πίστει κράζουσι πανύστατε· μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ταῖς Μυροφόροις Γυναιξὶ, πρώταις ἐφάνης, ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Σωτὴρ βοήσας τὸ, Χαίρετε· καὶ δι' αὐτῶν τοῖς φίλοις, τοῦ σοῦ μυθεύεις Ἐγέρσιν Χριστέ. διὰ τοῦτο πίστει κραυγάζομεν· μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐν τῷ Ὄρει Μωϋσῆς, χεῖρας ἁπλώσας, προετύπου τὸν Σταυρὸν, τὸν Ἀμαλὴκ τροπωσάμενος. ἡμεῖς δὲ πίστει τοῦτον, τὸν δαιμόνων ὅπλον κραταιὸν, εἰληφότες πάντες κραυγάζομεν· μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ὑμνήσωμεν Πιστοὶ, ἕνα Θεὸν, ἕνα Κύριον, ὡς ἐξ ἑνὸς Ἡλίου· τρισσολαμπὴς γὰρ ἔστιν ἡ Τριὰς, καὶ φωτί-

ζει

ζει παντας τους κραζοντας· μνήσθητι ϗ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ μυῦ. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς διῆλθε σαρκωθεὶς ὁ Πλαστουργὸς, ἐσφραγισμένῃ φυλάξας σε. Χαῖρε Νεφέλη κούφη, τὸν Θεῖον ὄμβρον φέρουσα Χριστόν. Χαῖρε Κλίμαξ ϗ Θρόνε Οὐρανίε. Χαῖρε Ὄρος σεπτὸν, πίον ἀλατόμητον.

Τροπάριον Ἀναστάσιμον
Τὸ αὐτὸ ἦχος.

Γηθέσθω τὰ Οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος ἐπάτησε τῷ Θανάτῳ, τὸν θάνατον. πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο. ἐκ κοιλίας Ἅιδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, ϗ παρέσχε τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ ἡ Γ' πακοή.

Γ'Κλήτων τῇ ὁράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν Μνήματι; ἠγέρθη κοσμήσας τὰ μνήματα. τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον. εἴπατε τῷ Θεῷ· ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου, ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

ΗΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί. Καὶ λέγομεν τὰ παρόντα Ἀναστάσιμα.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδὰμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος· διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ Λῃστὴς Παράδεισον ᾤκησεν. ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος· ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον· μνήσθητί μου βοῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ὁ Γυμνωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ τοῦ θανάτου λύσας τὴν δυνάμιν, ϗ ἐξαλείψας ὡς Θεὸς, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον Κύριε· Λῃστῇ τὴν μετανοίαν, καὶ ἡμῖν παράσχου μόνε Φιλάνθρωπε, τοῖς πίστα λατρεύουσι, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ϗ βοῶσί σοι· μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ὁ Χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ Σταυρῷ τῇ Λόγχῃ διέρρηξας, καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐκεῖσε Τύραννον ἔδησας, ῥυσάμενος ἅπαντας, ἐκ δεσμῶν τοῦ Ἅιδου τῇ Ἀναστάσει σου. δι' ἧς ἐφωτίσθημεν, Φιλάνθρωπε Κύριε, ϗ βοῶμέν σοι· μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ὁ Σταυρωθεὶς καὶ ἀναστὰς, ὡς δυνατὸς ἐκ τάφου τριήμερος, ϗ τὸν πρωτόπλαστον Ἀδὰμ, ἐξαναστήσας μόνε Ἀθανάτε· καὶμὲ εἰς μετανοίαν, ἐπιστρέψαι Κύριε καταξίωσον, ἐξ ὅλης καρδίας μου, ϗ ἐν θερμῇ τῇ πίστει ἀεὶ κραυγάζειν σοι· μνήσθητί μου Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δι' ἡμᾶς ὁ Ἀπαθὴς, παθητὸς ἐγένετο ἄνθρωπος· καὶ ἑκουσίως ἐν Σταυρῷ, προσηλωθεὶς ἡμᾶς σωσαμένησε. διὸ ϗ δοξάζομεν, σὺν τῷ Σταυρῷ τὸ Πάθος ϗ τὴν Ἀνάστασιν· δι' ὧν ἀνεπλάσθημεν, δι' ὧν ϗ σωζόμεθα ἀνακράζοντες· μνήσθητι ϗ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ὁν μνήσαντα ἐκ νεκρῶν, ϗ τὸ τοῦ Ἅιδου κράτος σκυλεύσαντα, ϗ ὁραθέντα Γυναιξὶ, Μυροφόροις λέγοντα, Χαίρετε, Πιστοὶ δυσωπήσωμεν, ἐκ φθορᾶς λυτρώσασθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· κραυγάζοντες παντοτε, Λῃστοῦ τὸν δυσωπήσαντα τὸν φωνὴν πρὸς αὐτὸν· μνήσθητι ϗ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δόξα.

Ὸν Πατέρα ϗ Υἱὸν, ϗ τὸ Πνεῦμα πάντες τὸ Ἅγιον, ὁμοφρόνως οἱ πιστοὶ, δοξολογεῖν ἀξίως δοξώμεθα, Μονάδα Θεότητος, ἐν τρισὶν ὑπάρχουσαν Ὑποστάσεσιν, ἀσύγχυτον μένουσαν, ἁπλῶν, ἀδιαίρετον, ϗ ἀπρόσιτον, δι' ἧς ἐκλυτρούμεθα τοῦ πυρὸς τῆς κολάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἣν Μητέρα σου Χριστὲ, τὸν ἐν σαρκὶ ἀπορρήτως τεκοῦσάν σε, ϗ Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον μείνασαν ἄφθορον, αὐτὴν σοι προσάγομεν, εἰς πρε-

σβείαν

σβείαμ Δέσποτα πολυέλεε. πταισμάτωμ συγχώρησιμ, δώρησαι παμτοτε τοῖς βοῶσί σοι· μνήσθητι καὶ ἡμῶμ ἐμ τῇ Βασιλείᾳ σε.

Τροπάριομ τῦ αὐτῦ ἤχε.

Τὸ φαιδρὸμ τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τῦ Ἀγγέλε μαθοῦσαι αἱ τῦ Κυρίε Μαθήτριαι, καὶ τλὼ προγονικλὼ ἀπόφασιμ ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγομ· ἐσκύλλυται ὁ θανάτος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεὸς, δωρύμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ ἡ Ὑπακοή.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξε Ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττομ Χριστὲ, ὅτι ἀνέστης, ὡς Θεὸς, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΗΧΟΣ, Α.

Εἰς τλὼ Λειτργίαμ, οἱ Μακαρισμοί. Καὶ λέγομεμ τὰ παρόντα Ἀναστάσιμα.

Ὁ Ληστὴς ἐμ τῷ Σταυρῷ, Θεὸμ εἶναί σε πιστεύσας Χριστὲ, ὡμολόγησέ σε εἰλικρινῶς ἐκ καρδίας· μνήσθητί με Κύριε βοῶν, ἐμ τῇ Βασιλείᾳ σε.

Τὸμ ἐμ τῷ ξύλῳ τῦ Σταυρῦ, ζωλὼ ἀνθήσαντα τῷ γένει ἡμῶν, καὶ ξηραμάντα τλὼ ἐκ τῦ ξύλε καπάραν, ὡς Δεσπότλω καὶ Δημιργόν, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Ὦ Θανάτῳ σε Χριστὲ, θανάτε ἔλυσας τλὼ δυάμιν, καὶ συνήγειρας τὲς ἀπ' αἰῶνος θαμέντας, σὲ ὑμνοῦντας τὸμ ἀληθινὸμ Θεὸμ, καὶ Σωτῆρα ἡμῶν.

Ἐπὶ τὸ Μνῆμά σε Χριστὲ, παραγενόμεναι Γυναῖκες σεμναὶ, ἐπεζήτεν σε Ζωοδότα μυρίσαι· καὶ ὤφθη ταύταις Ἄγγελος βοῶν· ἀνέστη ὁ Κύριος.

Σταυρωθέντος σε Χριστὲ, ἐμ μέσῳ δύο καταδίκων Ληστῶν, ὁ μὲμ εἷς βλασφημῶν σε, κατεκρίθη δικαίως· ὁ δὲ ἄλλος σὲ ὁμολογῶν, Παράδεισομ ᾤκησε.

Τῶν Ἀποστόλων τὸμ Χορὸν, παραγενόμεναι Γυναῖκες σεμναὶ, ἀνέβόησαν· ὁ Χριστὸς ἀνέστη. ὡς Δεσπότλω καὶ Δημιργόν, αὐτὸμ προσκυνήσωμεν.

Δόξα.

Τριὰς ἀμέριστε μοναὶ, ἡ παντργὸς καὶ παντοδύναμος, ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Ἅγιομ Πνεῦμα, σὲ ὑμνοῦμεν τὸμ ἀληθινὸμ Θεὸμ, καὶ Σωτῆρα ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἔμψυχε Ναὲ Θεοῦ, καὶ Πύλη ἀδιόδευτε· Χαῖρε ἄφλεκτε βάτε πυρίμορφε Θρόνε· Χαῖρε Μήτηρ τοῦ Ἐμμανουὴλ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τροπάριομ τῦ αὐτῦ ἤχε.

Τὸμ σωναρχομ Λόγομ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸμ ἐκ Παρθένε τεχθέντα εἰς σωτηρίαμ ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν Πιστοὶ, καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι νυδόκησε Σαρκὶ, ἀνελθεῖμ ἐμ τῷ Σταυρῷ, καὶ θανάτομ ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τὲς τεθνεῶτας, ἐμ τῇ ἐμδόξῳ Ἀναστάσει αὐτῦ.

Καὶ ἡ Ὑπακοή.

Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸμ μὲν ἐνθαμβούμενοι, καὶ Θεϊκῇ Ἐγέρσει τλὼ ψυχλὼ φωτιζόμενοι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις διηγγελίζοντο· ἀναγγείλατε ἐμ τοῖς ἔθνεσι, τλὼ Ἀναστάσιμ τοῦ Κυρίε, σωεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΗΧΟΣ, Β.

Εἰς τλὼ Λειτργίαμ, οἱ Μακαρισμοί. Καὶ λέγομεμ τὰ παρόντα Ἀναστάσιμα.

Νήσθητί με, ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ με, ὅταμ ἔλθῃς ἐμ τῇ Βασιλείᾳ σε, καὶ σῶσόμ με ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Διὰ ξύλε, τὸμ Ἀδὰμ ἀπατηθέντα, διὰ ξύλε Σταυρῦ πάλιμ ἔσωσας, Ληστλὼ βοῶντα· μνήσθητί με Κύριε ἐμ τῇ Βασιλείᾳ σε.

Τὸμ ἐμ ξύλῳ, τῷ Σταυρῷ προσηλωθέντα, καὶ τὸμ Κόσμομ ἐκ πλάνης ῥυσάμενομ, συμφώνως πάντες Χριστὸμ ἀνυμνήσωμεν.

Τ'Δε πύλας, ϗ μοχλὰς σωτρίψας Ζωοδότα, αἰέγησας ἅπαντας, Σωτὴρ βοῶντας· δόξα τῇ Ἐγέρσει σε.

Η Νέσθητί με, ὁ τὸν θάνατον σκυλεύσας, τῇ Ταφῇ σε, ϗ τῇ Ἀναστάσει σε, χαρᾶς τὰ πάντα πληρώσας ὡς εὔσπλαγχνος.

Η Γυροφόροι, ἐν τῷ Μνήματι ἐλθοῦσαι, τὸ Ἄγγελε κραυγάζοντος ἤκουον· Χριστὸς αἰέγη φωτίσας τὰ σύμπαντα. Δόξα.

Ρὸν Πατέρα, ϗ Υἱὸν δοξολογοῦμεν, ϗ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον λέγοντες· Τριὰς Ἁγία σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η Ἀῤῥήτως, ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα, ϗ τεκοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Τροπάριον τῦ αὐτῦ ἦχε.

Η Γγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ Μνῆμά σε, ϗ οἱ φυλάσσοντες ἀπεμακρύνθησαν· ϗ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ Τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σε Σῶμα· ἐσκύλευσας τὸν Ἅδην, μὴ πειραθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ὑπελύτησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωήν. ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν Κύριε δόξα σοι.

Καὶ ἡ Ὑπακοή.

Ω ἐκουσίῳ ϗ ζωοποιῷ σε Θανάτῳ Χριστὲ, πύλας τοῦ Ἅδου σωτρίψας ὡς Θεὸς, ἐδείξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· ϗ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐῤῥύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν ἡμῶν.

ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί. Καὶ λέγομεν τὰ παρόντα Ἀναστάσιμα.

Ψ Ραῖος ἦν ϗ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός. Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω· ἀλλὰ βοῶ σοὶ τῷ Λῃστῇ· μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ε'Ν τῷ Σταυρῷ ὑψωθεὶς Οἰκτίρμον, τοῦ Ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον, τῆς πάλαι ἁμαρτίας ἐξήλειψας, ϗ ἔσωσας ἐκ πλάνης ἅπαν τὸ γένος τῶν βροτῶν. ὅθεν σὲ ὑμνοῦμέν σε Εὐεργέτα Κύριε.

Προσήλωσας ἐν Σταυρῷ Οἰκτίρμον, τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας Χριστὲ, ϗ διὰ τοῦ σοῦ Θανάτου, τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, ἐγείρας τοὺς τεθνεῶτας ἐκ νεκρῶν. ὅθεν προσκυνοῦμέν σε, τὸν σεπτὸν Ἀναστάσιμον.

Ἐξέχεε τὸν ἰὸν ὁ ὄφις, ἀκοαῖς ταῖς τῆς Εὔας ποτέ. Χριστὸς δὲ ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἐπήγασε τῷ Κόσμῳ τῆς ζωῆς τὸν γλυκασμόν. μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐν Μνήματι ὡς θνητὸς ἐτέθης, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων Χριστὲ, ϗ ἔθλασας τοῦ Ἅδου τοὺς μοχλούς. ϗαὶ ἀναστὰς ἐν δόξῃ τριήμερος, ὡς δυνατὸς, πάντας κατεφώτισας. δόξα τῇ Ἐγέρσει σου.

Ὁ Κύριος ἀναστὰς τριήμερος ἐκ νεκρῶν, ἐδωρήσατο εἰρήνην τοῖς Μαθηταῖς· ϗ τούτους ἐλόγησας, ἐξαπέστειλεν εἰπών· πάντας προσαγάγετε εἰς τὴν Βασιλείαν μου. Δόξα.

Ὡς ὁ Πατὴρ, φῶς ὁ Υἱὸς ϗ Λόγος, φῶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἀλλ' ἐν φῶς τὰ τρία. εἷς γὰρ Θεὸς, ἐν τρισὶ μὲν προσώποις, μιᾷ δὲ φύσει ϗ ἀρχῇ, ἄτμητος, ἀσύγχυτος, πέλων προαιώνιος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κύησας τὸν Υἱὸν ϗ Λόγον τοῦ Πατρὸς, ἐν σαρκὶ ἐπὶ γῆς, ὡς οἶδε Θεοτόκε ὁ αὐτός. διὸ Παρθενομῆτορ, οἱ θεωθέντες διὰ σοῦ, χαῖρέ σοι κραυγάζομεν, τῶν Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς.

Τροπάριον τῦ αὐτῦ ἦχε.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον, ϗαὶ ἀνέῳξας τῷ Λῃστῇ τὸν Παράδεισον. τὴν Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, ϗ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κήρυττειν ἐπέταξας· ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεὸς, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ ἡ Ὑπακοή.

Ὁ Μετέραν μορφὴν ἀναλαβὼν, ϗαὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ὡς φιλάνθρωπος.

Η' ΧΟΣ, π. Δ'.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί. Καὶ λέγομεν τὰ παρόντα Ἀναστάσιμα.

ΜΝήσθητι ἡμῶν, Χριστὲ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, ὥσπερ τοῦ Ληστοῦ ἐμνήσθης ἐπὶ Ξύλου· καὶ καταξίωσον πάντας μόνε Οἰκτίρμον, τῆς Οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ἄνες Ἀδὰμ, καὶ Χαῖρε σὺν τῇ Εὔᾳ, ὅτι ὁ γυμνώσας πρὶν τοὺς ἀμφοτέρους, καὶ δι' ἀπάτης λαβὼν ἡμᾶς αἰχμαλώτους, ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστὸς κατήργηται.

Σὺ λῶ προσαγεὶς, Σωτὴρ ἡμῶν βουλήσει, ξύλου τὸν Ἀδὰμ κατάρας ἐλυτρώσω, ἀποδιδοὺς ὡς οἰκτίρμων τὸ κατ' εἰκόνα, καὶ Παραδείσου τῇ κατοικήσει.

Ἡ μέρον Χριστὸς, ἀνέστη ἐκ τοῦ Τάφου, πᾶσι τοῖς πιστοῖς παρέχων ἀφθαρσίαν· καὶ τῇ χαρᾷ ἐγκαινίζει ταῖς Μυροφόροις, μετὰ τὸ Πάθος καὶ τῇ Ἐγέρσει.

Χαίρετε σαφῶς, Γυναῖκες Μυροφόραι, πρῶται τῷ Χριστοῦ Ἀναστάσει ἰδοῦσαι, καὶ τοῖς αὐτοῦ ἀπαγγείλασαι Ἀποστόλοις, παντὸς τοῦ Κόσμου τὴν ἀνάκλησιν.

Φίλοι τοῦ Χριστοῦ, Ἀπόστολοι φανέντες, σώθρονοι αὐτοῦ ἑσόμενοι τῇ δόξῃ, ἐν παῤῥησίᾳ αὐτῷ ἡμᾶς παραστήσαι, ὡς Μαθηταὶ αὐτοῦ πρεσβεύσατε.

Δόξα.

Ἄναρχε Τριὰς, ἀμέριστε Οὐσία, σώθρονε Μοναὰς, ὁμότιμε τῇ δόξῃ, ἡ ὑπεράρχιος φύσις καὶ Βασιλεία, σῶζε τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε τοῦ Θεοῦ εὐρύχωρον Χωρίον. Χαῖρε Κιβωτὲ τῆς Νέας Διαθήκης. Χαῖρε ἡ ἔγχρυσος Στάμνος, ἐξ ἧς τὸ Μάννα, πᾶσιν ἐδόθη τὸ Οὐράνιον.

Τροπάριον τοῦ αὐτοῦ ἤχου.

Ἐξ ὕψους κατῆλθες ὁ εὔσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν. Ἡ Ζωὴ, καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ ἡ Γ' παροῦσα.

Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου ἐπισπάσαι τῷ Μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν ἐν μέσοις τῶν ἀθανάτων· καὶ χαρᾶς Εὐαγγέλια ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεὸς, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΡΩΠΑΡΙΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ.

Ψαλλόμενα ἐν ταῖς Ἱεραῖς Λειτουργίαις.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ, ΚΑΙ ΤΟΥ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί. Καὶ λέγομεν, δ'. Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου, καὶ τὴν ς'. ᾠδὴν τοῦ Τριῳδίου εἰς δ'. Σημείωσαι, ὅτι ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριῳδίου, ἐὰν τύχῃ καὶ ἑορταζόμενος Ἅγιος, λέγομεν, δ'. Ἀναστάσιμα, δ'. τοῦ Τριῳδίου τὴν γ'. ᾠδὴν, καὶ δ'. τοῦ Ἁγίου τὴν ς'. ᾠδήν. Ἐὰν δὲ τύχῃ ἡ Ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς, λέγομεν, δ'. Ἀναστάσιμα, καὶ τὴν γ'. καὶ ς'. ᾠδὴν τῆς Ὑπαπαντῆς, τὰ δὲ Τροπάρια τοῦ Τριῳδίου καταλιμπάνονται, ἐκτὸς τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

Ὠδὴ, γ'. ἦχος, π. β'.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ἀπὸ κοπρίας καὶ παθῶν, ταπεινὸς ἀνύψωται· ἀρετῶν ἀπὸ ὕψους, καταπίπτει δὲ δεινῶς, ὑψηλοκάρδιος πᾶς. Ὃν τὸν τρόπον τῆς κακίας φύγωμεν.

Ἡ μοδοξία ἐκκεῖται, πλοῦτον δικαιοσύνης, τῶν παθῶν δὲ σκορπίζει· ταπείνωσις πλησιάζει. Ἣν μιμησώμεθα ἡμᾶς, τῆς μεσίδος, δείξομεν τοῦ Τελώνου Σωτήρ.

Ἀποβαλώμεθα Πιστοὶ, τὸν ὑπέρογκον κόμπον, ἀπόμοιαν δείλου τε, καὶ τύφον τὸν βδελυκτὸν, καὶ τῷ κακίστῳ Θεῷ, Φαρισαίου ἀπρεπῆ ὠμότητα.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ τῇ μόνῃ προσφυγῇ, πεποιθὼς μὴ ἐκπέσω, τῆς καλῆς προσδοκίας· ἀλλὰ τύχοιμι τῆς σῆς, ἐπικαρείας Ἁγνὴ, πάσης βλάβης δυσχερῶν ῥυόμενος.

Ὠδὴ, ς'. Τὸ βίᾳ τὴν θάλασσαν.

Τοῦ βίου τὸ ῥάδιον, ὁ Τελώνης ἐν ταὐτῷ, καὶ Φαρισαῖος ἔδραμον. ἀλλ' ὁ μὲν ἀπονοίᾳ κατεμεχθεὶς, αἰσχρῶς ἐναυάγησεν· ὁ δὲ τῇ ταπεινώσει διεσώζετο.

Τοῦ βίου τὸ δίκαιον, διαμείβοντες ἡμεῖς, δρόμον ἐκμιμησώμεθα, τὸν Τελώνην μὲν φρόνημα ζηλωτόν· φύγωμεν δὲ φύσημα, βδελυκτὸν Φαρισαίου, καὶ ζησώμεθα.

Δόξα.

Τοὺς τρόπους ζηλώσωμεν, τοῦ Σωτῆρος Ἰησοῦ, καὶ τὴν αὐτοῦ ταπείνωσιν, οἱ πεθέντες τὴν ἄληκτον τῆς χαρᾶς, τυχεῖν κατασκηνώσιν, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ζώντων αὐλιζόμενοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γυμνὸν τῇ ἁπλότητι, τῇ ἀτέχνῳ τε ζωῇ, πλαθέντα παραβάσεως, διπλόῃ περιέβαλέ με ἐχθρὸς, σαρκός τε παχύτητι. μοῦ δὲ σῇ μεσιτείᾳ Κόρη σώζομαι.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Ἐπέφαμεν σήμερον.

Φαρισαίου φύγωμεν ὑψηγορίαν, καὶ Τελώνου μάθωμεν, ὕψος ῥημάτων ταπεινῶν, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζοντες· Σῶτερ τοῦ Κόσμου, ἱλάσθητι τοῖς δούλοις σου.

Ἕτερον, ἦχος, γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τραγμοὺς προσοίσωμεν, Τελωνικοὺς τῷ Κυρίῳ, καὶ αὐτῷ προσπέσωμεν ἁμαρτωλοὶ ὡς Δεσπότῃ. θέλει γὰρ τὴν σωτηρίαν πάντων ἀνθρώπων. ἄφεσιν παρέχει πᾶσι μετανοοῦσι. δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσαρκώθη, Θεὸς ὑπάρχων Πατρὶ συναΐδιος.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ Α'ΣΩΤΟΥ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ Μακαρισμοί. Καὶ λέγομεν δ'. Ἀναστάσιμα, καὶ δ'. τοῦ Τριῴδιου τὸν ς'. ᾠδήν. Ἐὰν δὲ τύχῃ ἑορταζόμενος Ἅγιος, ψάλλεται ἡ γ'. ᾠδὴ τοῦ Τριῴδιου, καὶ ἡ ς'. τοῦ Ἁγίου, ὡς σεσημείωται,

Ὠδὴ, γ'. Ἦχος, β'.

Στερωθέντα μου τὴν μάν.

Ἔξω ὅλος ἐμαυτοῦ, γεγονὼς φρενοβλαβῶς, προσεκολλήθην τοῖς παθῶν ἐφόλκαις. ἀλλὰ δέξαι με Χριστὲ, ὥσπερ τὸν Ἄσωτον.

Τοῦ Ἀσώτου τὸν φωνὴν, ἐκμιμούμενος βοῶ· ἥμαρτον Πάτερ. ὡς ἐκεῖνον ὄν καλέσε, ἐναγκάλισαι μοι, καὶ μὴ ἀπώσῃ με.

Τὰς ἀγκάλας σου Χριστὲ, ὑφαπλώσας συμπαθῶς, ὑπόδεξαί με, ἀπὸ χώρας μακρᾶς, ἁμαρτίας καὶ παθῶν, ἐπαναστρέφοντα. Θεοτοκίον.

Καλὴ ἐν Γυναιξὶ, καταπλάτισον καὶ ἐμὲ, καλῶν ἰδέαις, ἁμαρτίαις πολλαῖς, τὸν πτωχύσαντα Ἁγνὴ, ὅπως δοξάζω σε.

Ὠδὴ, ς'. Βυθῷ ἁμαρτημάτων συνέχομαι Σωτήρ.

Βυθὸς ἁμαρτημάτων συνέχει με ἀεὶ, καὶ τρικυμία πταισμάτων βυθίζει με. κυβέρνησον πρὸς λιμένα με ζωῆς, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσόν με Βασιλεῦ τῆς δόξης.

Τὸν πλοῦτον τῶν πατρῴων ἐσκόρπισα δεινῶς· καὶ πεπτώκασι, αἰσχύνης πεπλήρωμαι, δουλεύσας τοῖς ἀκάρποις λογισμοῖς. διό σοι βοῶ Φιλάνθρωπε· οἰκτείρησόν με σῶσον.

Δόξα.

Τιμῶ καταφθαρέντα παντοίων ἀγαθῶν, καὶ ξενωθέντα ἐκ σοῦ Γενάρχου, οἰκτείρησον ἐπιστρέφοντά με μοῦ, καὶ σῶσον Χριστὲ, ὑμνοῦντά σου τὴν φιλανθρωπίαν.

Καὶ μῶ. Θεοτοκίον.

Ὡτῆρα καὶ Δεσπότην κυήσασα Χριστὸν, τῆς σωτηρίας με Κόρη ἀξίωσον, πτωχεύσαντα ἐκ παντοίων ἀγαθῶν, Παρθένε Ἁγνὴ, ἵνα ὑμνῶ τὰ σὰ μεγαλεῖα.

Κοντάκιον, ἦχος, γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Μὴς πατρῴας δόξης σε, ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως, ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὅν μοι παρέδωκας πλοῦτον. ὅθεν σοι τὼ τῶ Ἀσώτε φωνὼ προσφέρω· ἥμαρτον ἐνώπιόν σε Πάτερ Οἰκτίρμον. δέξαι με μετανοοῦντα, καὶ ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σε.

ΤΩ͂ ΣΑΒΒΑΤΩ͂, τῶν ΨΥΧΩΝ.

Εἰς τὼ Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶ Καμόνος τῶν Ψυχῶν, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, π. δ'.

Ω'δὴ, γ'. Ὁ σταυρώσας ἐν τῇ χειρί σε, Λόγε Θεῦ.

Οὓς διαφύσαντας τὸν τῶ βίε, δρόμον ἐν δόξῃ δίσεβεῖ, τῆς δικαιοσύνης ἀβύσσαθαι σέφανον, ἀξίωσον ὁ Θεὸς, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἀπολαῦσαι.

Οὓς αἰφνιδίως ἁρπαθέντας, καταφλεχθέντας ἀστραπαῖς, καὶ ἐναποψύξαντας, ἐκ κρύους, καὶ πάσης πληγῆς, ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς, ὅτε τὰ πάντα ἐν πυρὶ δοκιμάσης.

Ἠν ἀεισάραχον τὸν τῶ βίε, θάλασσαν πλεύσαντας Χριστὲ, ἐν τῷ τῆς ἀφθάρτε σε ζωῆς καταξίωσον, λιμένι καταθραμεῖν, τὸν ὀρθοδόξῳ ζωῇ κυβερνηθέντας.

Θεοτοκίον.

Κατανόησον σε τὸ θαῦμα. πλὴν γὰρ ἀνδρὸς κυοφορεῖς, καὶ τὼ παρθενίαν σε Ἁγνὴ φθορεῖς τέτοκας. διὸ Ἀγγέλων πληθὺς, καὶ βροτῶν γένος ὑμνεῖ σε εἰς αἰῶνας.

Ω'δὴ, ς'. Συνεχόμενον δέξαι με.

Θῦ θανάτε ὁ λύσας, τὰς ὠδῖνας παθὼν, ἀρχηγὲ τῆς ζωῆς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸν ἐξ αἰῶνος Κεκοιμημένον, δόλας σε ἀνάπαυσον.

Οἷς ἀῤῥήτοις κρίμασιν, ὃς ἔκτεινας φαρμακοποσίαι δηλητήρια, ὀφώδεις πτύξεις, μετ' Ἁγίων Κύριε ἀνάπαυσον.

Δόξα.

Ὅταν κρίνῃς τὰ σύμπαντα, ἐξῶτα γυμνὰ, τετραχηλισμένα πρὸ προσώπε σε· τότε Οἰκτίρμον, φεῖσαι τῶν λατρευσάντων σοι πιστῶς ὁ Θεός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ τῆς ῥίζης ἀνέτειλε, σὸν ἄνθος ζωῆς, Ἰεσσαὶ Προπάτωρ ἀνασκίρτησον, ὁ σώζων Κόσμον ἐκ τῆς Ἁγνῆς Νεανίδος, Χριστὸς ὁ Θεός.

Τροπάριον, ἦχος, π. δ'.

Βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε Δημιουργὲ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς Ψυχὰς τῶν δούλων σε. ἐν σοὶ γὰρ τὼ ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ Ποιητῇ καὶ Πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος ὁ αὐτὸς.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὰς Ψυχὰς τῶν δούλων σε, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμὸς, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Μεγαλυνάριον Νεκρώσιμον.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων σε προσευχαῖς, Προφητῶν, Μαρτύρων, καὶ Ὁσίων Ἱεραρχῶν, καὶ πάντων Ἁγίων, Ψυχὰς ἃς προσελάβε, ἀνάπαυσον Οἰκτίρμον ὡς ὑπεράγαθος.

Κοινωνικόν.

Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβε Κύριε, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚΗ, τῆς Α'ΠΟΚΡΕΩ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ Μακαρισμοί. Καὶ λέγομεν δ'. Ἀναστάσιμα, καὶ τὴν ς'. ᾠδὴν τοῦ Τριῳδίου, ἢ τὴν γ'. ὡς σεσημείωται.

Ω'δὴ, γ'. ἦχος, π. β'.
Στερέωσόν Κύριε.

Ὁ Κύριος ἔρχεται, καὶ τίς ὑποίσει αὐτοῦ τὸν φόβον; τίς ὀφθῇ τῷ προσώπῳ αὐτοῦ; ἀλλ' ἑτοίμη γενοῦ, ὦ ψυχὴ πρὸς ὑπαάντησιν.

Προφθάσωμεν, κλαύσωμεν, καταλλαγῶμεν Θεῷ πρὸ τέλους. Φοβερὸν γὰρ τὸ Κριτήριον, ἐν ᾧ πάντες, τετραχηλισμένοι σταθησόμεθα.

Ἐλέησόν Κύριε, ἐλέησόν με ἀναβοῶ σοι, ὅτε ἥξεις μετ' Ἀγγέλων σου, ἀπόδοσαι, πᾶσι κατ' ἀξίαν τὴν πράξεων.

Θεοτοκίον.

Ἐβλάστησας Ἄχραντε, ἀπορρήτως τόκῳ τὸν ζῶντα Λόγον, σαρκωθέντα ἐν τῇ μήτρᾳ σου, ὑπερένδοξε. δόξα Θεομῆτορ τῷ Τόκῳ σου.

Ω'δὴ, ς'. Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Ἐν τῇ φρικτῇ Χριστοῦ παρουσίᾳ σου, ὅταν φανῇς ἐξ Οὐρανοῦ, καὶ τεθῶσι θρόνοι, καὶ βίβλοι ἀνοιγῶσι, φεῖσαι φεῖσαι τότε, Σωτὴρ τοῦ πλάσματός σου.

Ἐκεῖ οὐδεὶς βοηθῆσαι δυνάται, Θεοῦ ὑπάρχοντος Κριτοῦ, οὐ πατρός, οὐ τέχνη, οὐ δόξα, οὐ φιλία· εἰ μὴ ἡ ἐξ ἔργων, ἰσχύς σου, ὦ ψυχή μου.

Δόξα.

Τριαδικῆς μοναδος Θεότητα, ὑμνῶ Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ Θεῖον Πνεῦμα, μιᾶς ἀρχῆς τὸ κράτος, σωδιηρημένοις τρισὶ τοῖς χαρακτῆρσι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πύλη σὺ εἶ, λίθος μόνος διοδεύσας, ὁ εἰσελθὼν, καὶ ἐξελθὼν, καὶ τὰς κλεῖς μὴ λύσας, Ἁγνὴ τῆς Παρθενίας, Ἰησοῦς ὁ πλάσας, Ἀδὰμ ὁ καὶ Υἱός σου.

Κοντάκιον, ἦχος, ά.

Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεὸς ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, καὶ τρέμουσι τὰ σύμπαντα· ποταμὸς δὲ πυρὸς πρὸ τοῦ Βήματος ἕλκει, καὶ βίβλοι ἀνοίγονται, καὶ τὰ κρυπτὰ δημοσιεύονται· τότε ῥῦσαί με ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, καὶ ἀξίωσόν με ἐκ δεξιῶν σου στῆναι, Κριτὰ Δικαιότατε.

ΤΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ, ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ.

Ἐν ᾧ μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν Ὁσίων τῶν ἐν Ἀσκήσει λαμψάντων.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς ἡμέρας, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, π. δ'.

Ω'δὴ, γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος.

Εἰς ἄλλον Παράδεισον, εἰσιόντες ἀρετῶν, τῶν θεσπεσίων Πατέρων, τῆς τούτου γευσόμεθα, ἀειζωοπαρόχου, ἐμψύχου τρυφήσεως, πιστῶς ἀναδραμόντες αὐτούς.

Μιμάθου Εὐθύμιος, ὁ φαεινότατος ἀστὴρ, ὁ ἑωσφόρος Ἑλλάδιος, Ἐφραὶμ ὁ θεόπνευστος, σὺν Εὐλογίῳ τῷ παγκάλῳ, οἱ ἔργοις καὶ θαύμασιν, ἀστράψαντες τοῖς πέρασιν.

Γέμισθον ἐν ἄσμασι, Ζωσιμᾶς ὁ θαυμαστὸς, καὶ Ζαχαρίας ὁ παντίμιος, καὶ Ζωΐλος, καὶ Ζωΐλος, Ἡσαΐας ὁ μέγας, Ἠλίας ὁ ἔνδοξος, σὺν τούτοις γεραιρέσθωσαν. Θεοτοκίον.

Κλωσὶν σε Θεότοκον, προδιέγραψε Μωσῆς, τοῖς Σεραφὶμ συγκαλύπτουσαν, Ἁγίων τὰ Ἅγια, προτυπῶν σου Παρθένε, τὸν τόκον τὸν ἄχραντον, Χριστὸν σαρκὶ τραφήσεσθαι.

Ω'δὴ, ς'. Σωσεχόμενον δέξαι με.

Θαυμασταὶ οἱ παρσέβαστοι, Πατέρες ἡμῶν, ὧν οἱ θεῖοι ἄθλοι, ὧν τὰ παλαίσματα, ὧν αἱ ἀσκήσεις. τίς γὰρ πλοῦτον τούτων, ἔδειξε τεράτων ἰσχύν;

Ἁγία καὶ ἔνδοξος Πατέρων πληθὺς, ἡ μιμησαμένη, καὶ ἡ αὐτόμυμος,

μυμος, ῥῦσαι κιμδιώων, τὰς πόθῳ τὰ μνημόσωα τελθντας ὑμῶν.

Δόξα.

Ε Τριὰς ὑπεράρχιε, ϗ θεία μοναὰς, φῶς, ϗὰ φῶτα μέλπω, ζωὴ ϗὰ ζωάς· Νθν, Λόγον, Πνεῦμα Ἅγιόν τε, ϗ ἅγια τὸν ἕνα Θεόν.

Καὶ νυν. Θεοτοκίον.

Ἐκ τῆς ῥίζης αμέτειλε, σὲ αὖθος ζωῆς, Ἰεσσαὶ Προπάτωρ αμασκίρτησον, ὁ σώζων Κόσμον ἐκ τῆς Ἁγνῆς Νεανίδος, Χριστὸς ὁ Θεός.

Τροπάριον τῦ Ὁσίου, ἦχος, δ.

Ὁ Θεὸς τῦ Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν κτ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὸν βίον ἡμῶν.

Κοντάκιον τῦ αὐτῶν, ἦχος, πλ. δ.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς δυσεβείας Κήρυκας, ϗ ἀσεβείας φίμωτρα, τῦ Θεοφόρων τὸν δῆμον ἐφαίδρυνας, τὸν Φῶτα λάμποντας. ἐν εἰρήνῃ τελείᾳ, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις τὰς σὲ δοξάζοντας, ϗ μεγαλυνόντας διαφύλαξον, ψάλλοντάς σοι Κύριε· Ἀλληλούϊα.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ Μακαρισμοί. Καὶ λέγομεν δ'. Ἀναγάσιμα, ϗ τὸν ς'. ᾠδὴν τῦ Τριῳδίου, ἢ τὸν γ'. ὡς σεσημείωται.

Ὠδὴ, γ'. ἦχος, πλ. β'.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ὃστις ὁ δόλιος ποτὲ, τὸν τιμιόν μου φθονήσας, ἐνιθύμησε δόλον, τῆς Εὔας ἐν τοῖς ὠσίν· ἐξ ἧς ἐγὼ πλανηθεὶς, ἐξωρίσθην, οἴμοι τῦ χορῦ τῆς ζωῆς.

Τὴν χεῖρα τείνας προπετῶς, ἐγδυσάμην τῦ ξύλου, τῦ τῆς γνώσεως ὅπερ, προσέταξέ μοι Θεὸς, μηδόλως μεταλαβεῖν, ϗὰ τῆς θείας, δόξης ἀπερρίφην πικρῶς.

Οἴμοι ἀθλία μου ψυχὴ, πῶς οὐκ ἔγνως τὸν δόλον; πῶς οὐκ ἤσθου τῆς πλάνης, ϗ τῦ φθόνου τῦ ἐχθροῦ; ἀλλ' ἐσκοτίσθης τὸν νοῦν, ϗ παρέβης ἐντολὴν τῦ Κτίσαντός σε; Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς ϗ σκέπη μου Σεμνὴ, ϗὰ τὴν γύμνωσιν πάλαι, περιζείλασα μόνη, τὴν τῦ πεσόντος Ἀδάμ, τῷ Τοκετῷ σου Ἁγνὴ, ἀφθαρσίαν, αὖθις με ἀμφίασον.

Ὠδὴ, ς'. Τὸ βίου τὴν θάλασσαν.

Τολμήν με ἐνέδυσας, Θεοῦφαντον Σωτὴρ, ἐν τῇ Ἐὲμ ὡς εὔσπλαγχνος· ἐγὼ δέ σου παρεῖδον τὴν ἐντολὴν, πεισθεὶς τῷ Ἀλάστορι, ϗ γυμνὸς καθωράθην ὁ ταλαίπωρος.

Ψυχὴ παναθλία μου, ἐμακρύνθης ἐκ Θεοῦ, διὰ ἀπροσεξίας σου· Παραδείσου ἐξέρησαι τῆς τρυφῆς· Ἀγγέλων κεχώρισαι· εἰς φθορὰν κατηνέχθης. ὢ τοῦ πτώματος. Δόξα.

Ἔλεησον οἰκτίρμον, Παντοκράτορ ὁ Θεὸς, τῦ σῶν χειρῶν τὸ ποίημα. μὴ παρίδῃς με δέομαι Ἀγαθὲ, τὸν ἀποχωρήσαντα, ἐμαυτὸν τῆς χορείας τῦ Ἀγγέλων σου.

Καὶ νυν. Θεοτοκίον.

Ἁγία Θεόκλητε, ἡ Κυρία τῦ παντὸς, ὡς τετοκυῖα Κύριον, Βασιλέα τῦ ὅλων, ϗὰ Λυτρωτὴν, αἰχμάλωτον ὅντα με, Παραδείσου τῆς δόξης ἀνακάλεσαι.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. β'.

Ἡ τῆς σοφίας ὁδηγὲ, φρονήσεως χορηγὲ, τῦ ἀφρόνων παιδευτὰ, ϗ πτωχῶν ὑπερασπιστὰ, στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου Δέσποτα, σὺ δίδου μοι λόγον, ὁ τοῦ Πατρὸς Λόγος. ἰδοὺ γὰρ τὰ χείλη μου, ἃ μὴ κωλύσω ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἐλέησον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

ΤΩ͂ Α΄. ΣΑΒΒΑΤΩ͂, ΤΩ͂Ν ΝΗΣΤΕΙΩ͂Ν.

Τῆ Α΄γίᾳ Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρᾳ τῆ Τύρωνος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Καμόνος Ω΄δὴ, γ΄. καὶ ς΄.

Ω΄δὴ, γ΄. ἦχος, δ΄.

Τὰς σὰς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Τ΄Δεῦμ τὴν ἡμέραν τῆ Γίᾳ σᾳ, ποθῶν ὁ χριςώνυμος Λαὸς, εἰς τύπον ταύτης Δέσποινα, ταμιῶ προεορτάζᾳσι, σὲ φέρᾳσαν ὑπόθεσιν, καὶ τὴν κλεινὴν Α΄θλοφόρον σᾳ.

Νικᾷ πᾶσι τρόποις τὰ βελτίω. ὁ μέγιςος γὰρ ἐν Α΄θληταῖς, εἰς δύφροσυνίαν ἤμειψε, τὴν τῆ καιρῆ κατήφειαν, τῆς δυαγῆς τὸ σωτήριον, μηχεὶας τρέψας εἰς αἴεσιν.

Οἰκεῖον καὶ πρέπον σοι τὸ δῶρον. καὶ γὰρ ἐξ οἰκείων Α΄θλητά. ὃς γὰρ αὐτὸς κατῴκισας, ἐν ταύτῃ τῇ μερίδι σᾳ, περιχαρῶς τὰ δῶρά σοι, τὰ τῇ ἐπαίνῳ προσάγομεν.

Θεοτοκίον.

Π΄λήθη μὲν σύμπασα Παρθένε, τῆ γηῶναι τὸν Κύριον ἡ γῆ, ἐκ σοῦ τῷ Κόσμῳ φανέντα. ἀλλὰ τοῖς θείοις Μάρτυσι, χάρις πολλὴ κρατυύᾳσι, δι΄ ἑαυτῶν τὴν ἀλήθειαν.

Ω΄δὴ, ς΄. Τῆ βίᾳ τὴν θάλασσαν.

Ὁ΄ ξένον θαμβούμενος, τῆς ὁράσεως τῆς σῆς, Α΄ρχιερεὺς αὐτέφησε· σὺ τίς εἶ Κύριε ὁ λαλῶν ἐμοί; γνώρισον καὶ δίδαξον, πῶς δύνησωμεν θᾶττον τὴν βοήθειαν.

Θεόδωρος ἔφησεν, ἐγὼ πέφυκα σαφῶς, ὁ Α΄θλητὴς καὶ ἄκουσον· σῖτον ἐψήσας, μέρισον τοῖς λαοῖς· καὶ ὕτω σωθήσεσθε, κεχραμένων βρωμάτων τῆ Α΄λάτορος.

Δόξα.

Ὡ΄ς μέγα τὸ θαῦμά σου, καὶ παράδοξος ἡ σὴ, αὐτίληψις Θεόδωρε. διὸ θαῤῥοῦντες πάντες εἰλικρινῶς, πρὸς σὲ καταφεύγομεν, καὶ δεόμεθα σῶσον τοὺς οἰκέτας σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φῶτος οἰκητήριον, καὶ δοχεῖον καθαρὸν, τῆ Λόγῳ ἐλλημάτισας, Πατρὸς τῇ δυδοκίᾳ, καὶ τῇ ἐν σοὶ, ἐπισκέψει Πνεύματος, τῆ Α΄γίου. διόπερ φωταγώγησον.

Τροπάριον τῆ Α΄γίᾳ, ἦχος, β΄.

Μεγάλα τὰ τῆς Πίςεως κατορθώματα. ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογὸς, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ Α΄γιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο. πυρὶ γὰρ ὁλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἡδὺς τῇ Τριάδι προσηύκται. ταῖς αὐτῆ ἱκεσίαις Χριςὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντάκιον τῆ αὐτῆ, ἦχος, π. δ΄.

Πίςιν Χριςῆ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σᾳ, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας Πολύαθλε, καὶ ςέφει ὑραμίῳ ἐςέφθης αἰωνίως ὡς ἀήττητος.

Μεγαλυνάριον.

Ὧν αἱμάτων ῥύσεσιν ἱεροῖς, Α΄θλητὰ γενναῖε, πλατὺς ἔσβεσας τὸν φλογμόν· ἔβλυσας δὲ ῥεῖθρα, σοφὲ τῷ ἰαμάτων, τοὺς χηζομένους ἀρδεύων Μάρτυς Θεόδωρε.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΤΗ͂Σ ΚΥΡΙΑΚΗ͂Σ ΤΗ͂Σ Ο΄ΡΘΟΔΟΞΙ΄ΑΣ.

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τῆ Μεγάλῃ Βασιλείῳ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ Μακαρισμοί. Καὶ λέγομεν δ΄. Α΄ναςάσιμα, καὶ ἐκ τοῦ Τριῳδίου τὴν γ΄. ἢ ς΄. ᾠδὴν, ὡς σεσημείωται.

Ω΄δὴ, γ΄. ἦχος, δ΄.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Οὐκ ἔτι τῷ ἀσεβῶν, Αἱρετικῶν μυῶν ἡ ὀφρὺς αἴρεται. ἡ γὰρ Θεῆ δυνάμις, τὴν Ο΄ρθοδοξίαν ἐκράτυνε.

Νεφέλαι προφητικῶς, ζωοποιὸν ἐξ Οὐρανῆ σήμερον, δρόσον ἡμῖν ἐβράντισαν, ἐπὶ τῇ ἐγέρσει τῆς Πίςεως.

Ὑμνήσωμεν τὸν Χριστὸν, τὸν ἀναδείξαντα ἡμῖν Ἄβραὰμ, Θεοσεβῆ φιλόχριστον, σὺν τῷ Θεοζέπτῳ Βλαστήματι.

Θεοτοκίον.

Κλωλώ σε τὴν ἱεράν, καταλαβόντες οἱ πιστοὶ Παράγμε, φωτοειδεῖ χάριτι, μὴ καταισχυνθῶμεν δεόμεθα.

Ὠδὴ, ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Τράφεται, καὶ τιμᾶται πιστῶς προσκυνούμενος, ὁ Χαρακτὴρ τοῦ Δεσπότου. καὶ λαμβάνει πάλιν ἡ Ἐκκλησία, παρρησίαν, εὐσεβῶς τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα. Τετύφλωται, κατηφείας καὶ σκότους Αἱρέσεως, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, καὶ φορεῖ χιτῶνα τῆς εὐφροσύνης, καὶ τῇ θείᾳ, καὶ φωσφόρῳ πυκάζεται χάριτι.

Δόξα.

Γλυκείας, τῆς ἀρχαίας ἐλλάμψεως ἔτυχε, τῷ Ὀρθοδόξῳ ὁ δῆμος, Θεοδώρας μούσῃ τῆς Βασιλίδος, καὶ τοῦ ταύτης, εὐσεβοῦς Μιχαὴλ Αὐτοκράτορος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Πάλαι, Μαρτυρίου προτάξας γεγέσθαι Σκιωλὼ, ὡς ἐν Σκιωῇ λογικῇ σοι, κατοικεῖ ὁ μόνος δεδοξασμένος, ὁ δοξάζων, τὴν Ναόν σου Παρθένε τοῖς θαύμασι.

Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον.
Καὶ τὸ παρόν. Ἦχος, β'.

Ἡν ἄχραντον Εἰκόνα σε προσκυνοῦμεν Ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν Χριστὲ ὁ Θεός. βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν παραγενόμενος, εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον.

Κοντάκιον, Ἰδιόμελον. Ἦχος, π. δ'.

Ὁ Ἀπερίγραπτος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐκ σοῦ Θεοτόκε περιεγράφη σαρκούμενος· καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν Εἰκόνα, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀνεμορφώσας, τῷ θείῳ κάλλει συνανακέρασεν. ἀλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, ἔργῳ καὶ λόγῳ, ταύτην ἀνιχνεύομεν.

Μεγαλυνάριον.

Κεκαλλωπισμένη ὡραϊσμῷ, τῷ σεπτῷ Εἰκόνῳ, Ἐκκλησία ἡ τοῦ Χριστοῦ, σοὶ χαριστηρίους, προσφέρει ὑμνῳδίας, τιμῶσα Θεοδώρα θεῖόν σου Λείψανον.

ΤΗ Β'. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Ἐν ᾗ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία Γρηγορίου Θεσσαλονίκης,
Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ Μακαρισμοί. Καὶ ψάλλομεν δ'. Ἀναστάσιμα, καὶ ἐκ τοῦ Τριῳδίου τὰς ᾠδὰς, ὡς σεσημείωται.

Ὠδὴ, γ'. Ἦχος, δ'.
Τῆς σῆς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Πάρεδρα τῷ θείῳ διδαχῶν σε, φυλάττομεν πᾶσαν μηχανὴν, τῆς κακοδόξου φεύγομεν, καὶ πάσας ἐκκρουόμεθα, σοῖς ἱεροῖς συγγράμμασι, φάλαγγας τούτων Γρηγόριε.

Ὀφίας μωρὰς τῆς κακοδόξου, διέλυσας Μάκαρ τοῦ Θεοῦ, σοφίαν ἐμπόρπατον, ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ σου, δι' ἧς μετ' ἴχνους ἔθραυσας, τὰ σαθρὰ τούτων φρυάγματα.

Νεκρώσας σαρκὸς τῆς φθειρομένης, πᾶσαν ἡδυπάθειαν σοφὲ, ἀσκητικῶς ἐζώωσας, ψυχῆς σου τὰ χιτήματα, καὶ ταύτην θεῖον ὄργανον, Θεολογίας ἀνέδειξας. Θεοτοκίον.

Ἐν γνώσει φρενῶν καὶ προαιρέσει, ἀχραντε καὶ ἄσωτον ζωὴν, ἐπιμελῶς ἠγάπησα. ἀλλὰ σοργῇ τῇ θείᾳ με, Παρθένε Θεομύμφευτε, δέσμευσον θείᾳ πρεσβείᾳ σου.

Ὠδὴ, ς'. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πανσεβάσμιον.

Ῥάγη μάταιον φρύαγμα, καὶ γλῶσσα Βαρλαὰμ τοῦ παράφρονος, λόγοις καὶ δόγμασι, καὶ διανοίας ὀξύτητι, τοῦ σοφοῦ Βασιλέως καὶ σοῦ Γρηγόριε.

Τὴν

Ἡμῖν θείαν λύραν τοῦ Πνεύματος, τὴν σάλπιγγα τραφῶσαν τὴν κηρύξασαν, Θεοῦ μυστήρια, Θεσσαλονίκης τὸν Πρόεδρον, τὴν Θεολόγον Γλῶσσαν, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Δόξα.

Λαὸν ποτὲ προηγούμενος, ὡς στῦλος τοῦ πυρὸς τὰς τῆς Πίστεως, ἐχθρὰς κατέφλεξας. τῷ δὲ πιστῶν τὰ συστήματα, ἐφώτισας Θεόφρον Πάτερ Γρηγόριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἔμβοι Παράγγελε Δέσποινα, γαλήνην καὶ λιμένα παρακλήσεως, διαβιβάζουσα, πρὸς θεῖον ὅρμον ἀκύμαντον, τὴν ζάλην τῷ παθῶν μου καταπραΰνουσα.

Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον.

Καὶ τοῦ Ἁγίου, ἦχος πλ. δ'.

Ὀρθοδοξίας ὁ φωστήρ, Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, καὶ διδάσκαλε, τῷ Μοναστῶν ἡ καλλονή, τῷ Θεολόγων ὑπέρμαχος ἀπροσμάχητος, Γρηγόριε θαυματουργέ, Θεσσαλονίκης τὸ καύχημα, κῆρυξ τῆς χάριτος, ἱκέτευε διαπαντὸς, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, ἦχος ὁ αὐτός.

Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ποῦ τῆς σοφίας ἱερὸν καὶ θεῖον ὄργανον, Θεολογίας τὴν λαμπρὰν συμφώνως σάλπιγγα, ἀνυμνοῦμέν σε Γρηγόριε θεορρῆμον. ἀλλ' ὡς μοῦσι Νοὶ τῷ πρώτῳ παριστάμενος, πρὸς αὐτὸν τὸν μόνον ἡμῶν Πάτερ ὁδήγησον, ἵνα κράζωμεν· Χαῖρε Κῆρυξ τῆς χάριτος.

Μεγαλυνάριον.

Οἱ τοῖς ἡδυπνόοις σου καὶ σοφοῖς, λόγοις ὁμιλοῦντες, Θεορρήμονα γνῶσιν Θεοῦ, καὶ σοφίαν πάντες, ὡραῖον μυοῦνται, Γρηγόριε Θεόφρον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν. Καὶ. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΤΗ Γ. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Ἡ Προσκύνησις τοῦ τιμίου, καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ Μακαρισμοί. Καὶ ψάλλομεν δ'. Ἀναστάσιμα, καὶ ἐκ τοῦ Τριῳδίου τὰς ᾠδὰς, ὡς σεσημείωται.

ὨΙδὴ, γ'. ἦχος, α.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Δεῦτε ἀρυσώμεθα Πιστοὶ, οὐκ ἐκ πέτρας βρυούσης ὕδωρ φθαρτόν, ἀλλὰ πηγὴν φωτισμοῦ, Σταυροῦ Προσκυνήσει τοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ καὶ καυχώμεθα.

Πάλαι ὁ ἐτύπου Μωϋσῆς, ταῖς παλάμαις Σταυρόν σου μοῦ προστυσσόμενοι, τὸν μονοτὸν Ἀμαλὴκ, τροπούμεθα Δέσποτα Χριστὲ, δι' οὗ καὶ σεσώσμεθα.

Ὕμνοι καὶ χείλεσιν ἁγνοῖς, ἀναπέμποντες μέλος ἀγαλλιάσεως, τὸν τοῦ Κυρίου Σταυρὸν, χαρᾷ προσκυνήσωμεν Πιστοὶ, προτυπούμενοι ἐν ἄσμασιν.

Θεοτοκίον.

Ἐν βάτῳ Μωσῆς σου τυπικῶς, τὸ Μυστήριον πάλαι Σεμνὴ ἐώρακεν. ὡς γὰρ ἐκείνου ἡ φλὸξ, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος τοῦ σοῦ, μηδαμοῦ σε κατέφλεξε.

ὨΙδὴ, ς'. Κατιλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Τὸν ἐχθρὸν τῷ θανάτῳ θανάτου Χριστὲ, ὡσεὶ μέγας Βασιλεὺς, ἐκ τοῦ Ἅδου ταμείου, ἀναγαγὼν ἡμᾶς, εἰς ἀπόλαυσιν, Βασιλείας Οὐρανῶν, εἰς γῆν ἀθανασίας.

Κροτοῦντες ἐν ἄσμασι θείοις Πιστοὶ, ἀναβοήσωμεν Θεῷ, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου, καταπαύοντες. ἁγιότητος, ἀναβλύζει γὰρ πηγὴ, πᾶσι τοῖς ἐν τῷ Κόσμῳ. Δόξα.

Μονάδα τρισὶ χαρακτῆρσιν ὑμνῶ, καὶ Τριάδα ἐν μιᾷ, φύσει προσκυνουμένην, Θεοῦ τὰ τρία ὁμοῦ, φῶς τρι-

σήλιον, τὸν Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θαυμάτων τὸ μέγιστον θαῦμα ἐν σοὶ, ὤφθη Ἄσπιλε Ἀμνάς. τὸν γὰρ αἴροντα Κόσμου τὴν ἁμαρτίαν, Ἀμνὸν ἀπεκύησας· ὃν δυσώπει ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων.

Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον.
Καὶ τὸ Σταυρῷ. Ἦχος, α.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ, Ἦχος βαρύς.

Οὐκ ἔτι φλογίνη ῥομφαία φυλάττει τὴν πύλην τῆς Ἐδέμ. αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε παράδοξος δέησις, τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ. θαμάτου τὸ κέντρον, καὶ Ἅδου τὸ νῖκος ἐλήλαται. ἐπέσης δὲ Σωτὴρ μου βοῶν τοῖς ἐν Ἅδῃ· εἰσάγεσθε πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

Μεγαλυνάριον.

Ἡ Μυροθεῖα μυροφόροι καὶ λαμπρὰ, τοῦ Σταυροῦ σημαία, μύρῳ προτίθεται τὰς αὐγάς, τῆς καθ' Ἅδου νίκης, Χριστὸν φωτοβολοῦσα. ταύτην Πιστοὶ τιμῶντες καταπατησώμεθα.

Τῇ Δ'. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Ἐν ᾗ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί. Καὶ λέγομεν δ'. Ἀναστάσιμα, καὶ ἐκ τοῦ Τριῳδίου τὰς ᾠδὰς, ὡς σεσημείωται.

Ὠδὴ, γ'. Ἦχος, πλ. α'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ὁδῷ ἐν τῇ τοῦ βίου Χριστὲ, δεινῶς ὀδυνῶν τετραυμάτισμαι, ὑπὸ λῃστῶν ἐν τοῖς πάθεσιν. ἀλλ' ἀνάστησόν με δέομαι.

Σύλησαν τὸν μόνον μου λῃσταὶ, καὶ ἔλιπόν με ἐν τοῖς μώλωψιν, ἡμιθανῆ τῶν πταισμάτων μου. ἀλλὰ ἴασαί με Κύριε.

Ἐλυμωσαν με Σώτερ Χριστὲ, τῶν ἐμπολῶν σου τὰ παθήματα, καὶ ἀδρανεῖς μεμαστίγωμαι. ἀλλ' ἐπίχεέ μοι ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Κέκτησαι ἀπαύστως Ἁγνὴ, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου, ῥυσθῆναι πλάνης Διαβόλου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα Θεοῦ.

Ὠδὴ, ς'. Ἦχος, δ'. Γλυκάνθητί μοι Σωτήρ.

Δέξω ἐν τῇ ψυχῇ, τὸν θεῖον πλοῦτον τοῦ Πνεύματος, τὴν ἄμεμπτον προσευχὴν, ἁγνείαν, σεμνότητα, ἀγρυπνίαν σώφρονα, ἐγκρατείας πόνους, δι' ὧν οἶκος ἐγκαινίσθης Θεοῦ.

Ὕλης τῆς κάτω Σοφὲ, παρέδραμες τὴν δι' ἐλεημοσύνης, ἀΰλῳ δὲ προσευχῇ, τὸν μοῦν ἀπτερώσας, καὶ τῆς ἄνω λήξεως, ὤφθης κληρονόμος, διὰ βίου τελειότητα.

Δόξα.

Δρῶσιν ἀσκητικοῖς, τοὺς αὐθάδας τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, κατέσβεσας ἀληθῶς, καὶ τὸ πῦρ τῆς Πίστεως, ἐκλάμψας κατέφλεξας, τὰ τῆς ἀπιστίας, τῶν Αἱρέσεων φρυάγματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλαμψεν ἐκ Σιὼν, ἡ τοῦ Ὑψίστου ὑπέρπεια, τὸ πρόσλημμα τῆς σαρκὸς, καθ' ἕνωσιν ἄῤῥητον, ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε, περιβεβλημένη, καὶ τὸν Κόσμον κατεφώτισε.

Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον.
Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος, α.

Μὴς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι Ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν· νηστείᾳ, ἀγρυπνίᾳ, προσευχῇ, ὁράματα χαρίσματα λαβών, θεραπεύεις τοὺς μοσθῶντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν. δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι. δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος, δ'.
Ἐστεφάνης σήμερον.

Ἐν τῷ ὕψει Κύριος τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῶς σε ἔθετο, ὥσπερ Ἀστέρα ἀπλανῆ, φωταγωγοῦντα τὰ πέρατα, Καθηγητὰ Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν.

Μεγα-

Μεγαλυνάριον.

Τ"Χθος ἀπορρίψας τῷ γενρῶν, ἀναβὰς εἰς ὕψος, Γωαμὴν τῷ ἀρετῶν, ἀπὸ γῆς πρὸς Πόλον, βροτοὺς ἀναβιβάζεις, ταῖς Θείαις Διδαχαῖς σου, ὡς διὰ Κλίμακος.

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν. Καὶ. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΤΩ͂ ΣΑΒΒΑΤΩ͂, ΤΗ͂Σ Α΄ ΚΑΘΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Καμόνος τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ, γ'. καὶ ἐκ τοῦ Τριῳδίου ᾠδὴ, ς'.

Ω͂δὴ, γ'. ἦχος, δ'.

Τὰς σὰς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

ΓΤάχιον ἡ βλαστήσασα τὸν Θεόν, ὡς χώρα ἀμήροτος σαφῶς, χαῖρε ἔμψυχε τράπεζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα. χαῖρε τοῦ ζῶντος ὕδατος, πηγὴ ἀκένωτος Δέσποινα.

ΔΑ΄μαλις τὸν μόχθον ἡ τεκοῦσα, τὴν ἄμωμον χαῖρε ταῖς πιστοῖς. χαῖρε Ἀ΄μνὰς κυήσασα, Θεὸν Ἀ΄μνὸν τὸν αἴροντα, Κόσμου παντὸς τὰ πταίσματα. χαῖρε θερμὸν ἱλαστήριον.

ΟΡΘρος φαεινὸς χαῖρε ἡ μόνη, τὸν Ἥλιον φέρουσα Χριστόν. φωτὸς κατοικητήριον, χαῖρε τὸ σκότος λύσασα, καὶ τοὺς ζοφώδεις Δαίμονας, ὁλοτελῶς ἐκμειώσασα.

ΧΑῖρε πύλη μόνη, δι' ὃ Λόγος, διώδευσε μόνος ἡ μοχλούς, καὶ πύλας Ἄ΄δου Δέσποινα, τῷ τόκῳ σου σωτηρίψασα· χαῖρε ἡ θεία εἴσοδος, τῶν σωζομένων Παμύμνητε.

Ω͂δὴ, ς'. ἦχος, πλ. β'.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

ΑΘλοῦντες οἱ Μάρτυρες, καὶ ὡς λίθοι ἐκλεκτοὶ, ἐπὶ γῆς κυλιόμενοι, οἰκοδομίαν ἅπασαν τοῦ ἐχθροῦ, τελείως κατέσρεψαν, καὶ ναοὶ Θεοῦ ζῶντος ἐχρημάτισαν.

ΥΜᾶς ἱκετεύομεν, τοὺς τὸν δρόμον τὸν καλὸν, τετελεκότας Μάρτυρες· τὸν τῆς μητείας δρόμον τρέχειν ἡμᾶς, καλῶς ἐνισχύσατε, ἀρετῶν τελειώσει διαλάμποντας.

Δόξα.

ΦΟὺς δώλυσαι Δέσποτα, μετασαίτας ἀπὸ γῆς, πρὸς σὲ τὸν ὑπεράγαθον, σῆς Βασιλείας ποίησον κοινωνούς, τῷ θείῳ Μαρτύρῳ σου, ἱεραῖς μεσιτείαις Πολυέλεε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΗΓ΄ Μόνη Παμύμνητος, τοῖς ὑμνοῦσί σε πιστῶς, ἁμαρτημάτων ἄφεσιν, καὶ χαρισμάτων θείων διανομὴν, δοθῆναι ἱκέτευε, τὸν παναγιον Λόγον, Μητροπάρθενε.

Τροπάριον, ἦχος, πλ. δ'. Αὐτόμελον.

ΦΟ' προσαχθεὶς μυστικῶς, λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσὴφ, σαρκὶ ἐπέστη, ὁ Ἀ΄σώματος, λέγω τῇ Ἀ΄πειρογάμῳ· ὁ κλίμας τῇ καταβάσει τοὺς Οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀλλοιώτως ὅλος ἐν σοί. ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δοῦλου μορφὴν, ἔξίσταμαι κραυγάζειν σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κοντάκιον, ἦχος ὁ αὐτός.

ΜΗ͂ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ, τὰ μνημόσυνα, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου Θεοτόκε· ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον· ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μεγαλυνάριον.

ΧΑῖρε τῶν Ἀ΄γγέλων ἡ χαρμονὴ, καὶ τῶν Ἀ΄ρχαγγέλων, Ἀ΄ποστόλων καὶ Προφητῶν, Μαρτύρων, Ὁσίων, καὶ πάντων τῶν Δικαίων, ἀνύμφευτε Παρθένε, σκέπε τοὺς ποιμνίους σου.

Κοινωνικόν.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

ΤΗ Ε. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Ἐν ᾗ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ Μακαρισμοί. Καὶ λέγομεν δ'. Ἀναστάσιμα, καὶ ἐκ τοῦ Τριῳδίου τὰς ᾠδάς, ὡς σεσημείωται.

Ὠδὴ, γ'. ἦχος, πλ. δ'.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

ΤΟν Λάζαρον ὡς ἔσωσας, ἐκ τῆς φλογὸς, Χριστὲ, ὅτε με, ἐκ τοῦ πυρὸς, ῥύσαι τῆς Γεέννης, τὸν ἀμάξιον δοῦλόν σου.

ΠΛούσιος τοῖς πάθεσι, καὶ ἡδοναῖς εἰμὶ Κύριε. Λάζαρος δὲ, πένης τῇ στερήσει, ἀρετῶν. ἀλλὰ σῶσόν με.

ΚΟ'κκινον καὶ βύσινον, ἐνεδιδύσκετο Πλούσιος, ταῖς ἡδοναῖς, καὶ ταῖς ἁμαρτίαις. διὰ τοῦτο φλογίζεται.

Θεοτοκίον.

ΔΟὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου Παρθένε, τὰς προσβολὰς, ἀποκρουομένη, τῷ δεινῷ περισάσεως.

Ὠδὴ, ς'. ἦχος, πλ. β'.

Ἄβυσσος ἐσχάτη ἁμαρτημάτων.

ΧΑίρουσι Μαρία, τὰ τοῦ Ἀγγέλου στρατεύματα, τὸν ἐφάμιλλον Ὁσία βίον, τούτων ἐν σοὶ καθορῶντες, καὶ δόξαν τῷ Κυρίῳ κραυγάζουσι.

ΦΡίττουσι Δαιμόνων, τοῦ ζοφερῶν τὰ συστήματα, τὸ τῆς σῆς καρτερικὸν ἰσχύος· ὅτι γυμνὴ παραδόξως, καὶ γυμνὴ, καὶ μόνη τούτους ἤλεγχας. Δόξα.

ΕΛαμψας ἡλίου, δίκαιε Μαρία παμβόφημε, καὶ τὴν ἔρημον ταῖς φρυκτωρίαις, πᾶσαν ἐφώτισας. ὅθεν κἀμὲ, τῷ σῷ φωτὶ καταλάμπρυνον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΑΓγελοι περιλαμφθέντες, τῇ δόξῃ τοῦ τόκου σου, ἐπὶ τῇ γῇ εἰρήνην πᾶσιν ἡμῖν, καὶ δύδοκίαν ἀνθρώποις, Παρθένε κεκράγασιν.

Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον.

Καὶ τῆς Ὁσίας, ἦχος, πλ. δ'.

ΕΝ σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα. λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ. καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπεροράν μὲν σαρκὸς· παρέρχεται γάρ. ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου. διὸ καὶ μετ' Ἀγγέλων σὺν ἀγάλλεται, Ὁσία Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, ἦχος, γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

ΗΚ Πορνείας πρότερον, μεμεστωμένη παντοίαις, Χριστοῦ νύμφη σήμερον, τῇ μετανοίᾳ ἐδείχθης. Ἀγγέλων τὴν πολιτείαν ἐκμιμουμένη, Δαίμονας Σταυρῷ τῷ ὅπλῳ ἐξαφανίζεις. διὰ τοῦτο Βασιλείας, ἐφαμίλλος νύμφη Μαρία ἔνδοξε.

Μεγαλυνάριον.

ΤΥ'που λύσαι θέλουσα σεαυτὴν, τῷ ἀμπλακημάτων, σῶν δακρύων ἐπιῤῥοαῖς, ἐγυμνώθης ὅλη, αἰσχυνάσα Μαρία, τὸν περὶ τὸ Παράδεισον Εὔαν γυμνώσαντα.

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν. Καὶ. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ

Τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Λαζάρου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Τριῳδίου, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'.

Ὠδὴ, γ'. ἦχος, πλ. δ'.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

ΔΥ'ο προβαλλόμενος, τὰς ἐνεργείας σου ἔδειξας, τῷ υἱῷ, Σῶτερ τὴν διπλόην. Θεὸς γὰρ εἶ καὶ Ἄνθρωπος.

ΑΒυσσος ὢν γνώσεως, σὺ ἐρωτᾷς πῶς ἐτέθνηκα, ὁ ἀθανάτου; μέλλων ἀναστήσειν, Ζωοδότα τὸν κείμενον.

ΦΟ'που ἀμειβόμενος, ὡς γεγονὼς βροτὸς πέφηνας, περιγραπτὸς, ὁ πληρῶν τὰ πάντα, ὡς Θεὸς ἀπερίγραπτος.

ΤΑ΄ζαρον ἐξήγειρας, τῷ θείκῳ Χριςὲ ῥήματι· καμὲ πολλοῖς, πταίσμασι θαμέντα, ἐξαμάςησον δέομαι.

Ὠδὴ, ς΄. ἦχος ὁ αὐτός.

Ι΄λάθητί μοι Σωτήρ.

ΘΕὸς ὢν ἀληθινὸς, Λαζάρε ἔγειρας τὴν κοίμησιν, καὶ ταύτῃ τοῖς Μαθηταῖς, τοῖς σοῖς προηγόρευσας, πιςάμενος Δέσποτα, τῆς Θεότητός σε, τὴν ἀόριςον ἐνέργειαν. Δίς.

Δόξα.

ΜΗ΄ σαρκὶ περιγραπτὸς, ὑπάρχων ὁ ἀπερίγραπτος, εἰς Βηθανίαν ἐλθὼν, ὡς Ἄνθρωπος Δέσποτα, δακρύεις τὸν Λάζαρον· ὡς Θεὸς δὲ θέλων, ἀνίςᾳς τὸν τετραήμερον.

Καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Τροπάριον, ἦχος, ά.

ΜΗ΄ν κοιμὼ Ἀνάςασιν, πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους πιςάμενος, ἐκ νεκρῶν ἤγειρας τὸν Λάζαρον, Χριςὲ ὁ Θεός. ὅθεν κἀμεῖς ὡς οἱ παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίςοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κοντάκιον, ἦχος, β΄.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

ΠΑντὸν χαρὰ, Χριςὸς ἡ ἀληθεια, τὸ φῶς, ἡ ζωὴ, τοῦ Κόσμου ἡ ἀνάςασις, τοῖς ἐν γῇ πεφανέρωται, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι, καὶ γέγονε τύπος τῆς Ἀναςάσεως· τοῖς πᾶσι παρέχων θείαν ἄφεσιν.

Κοινωνικόν.

ΕΚ στόματος νηπίων, καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

ΤΗ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ΄ ΤΩΝ ΒΑΙ΄ΩΝ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον, Α΄. ἦχος, ά.

ψ. ά. Η΄γάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

ψ. β΄. Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι Ἅδου εὗρόσαν με.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

ψ. γ΄. Θλῖψιν καὶ ὀδύνην εὗρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον, Β΄.

ψ. ά. Ἐπίςευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεζόμενος, ψάλλουτάς σοι, Ἀλληλούϊα.

ψ. β΄. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

ψ. γ΄. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

ψ. δ΄. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ο΄ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον, Γ΄.

ψ. ά. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός.

Τῷ κοιμῶντι Ἀνάςασιν.

ψ. β΄. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός.

Τῷ κοιμῶντι Ἀνάςασιν.

ψ. γ΄. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν, ὅτι ἀγαθός.

Τῷ κοιμῶντι Ἀνάςασιν.

ψ. δ΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός.

Τῲ κοιμῲ Ἀ̓μάςασιμ.

Εἰσοδικόμ. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐμ ὀμόματι Κυρίυ. Θεὸς Κύριος κ᾽ ἐπέφαμεμ ἡμῖμ.

Σῶσομ ἡμᾶς Γίὲ Θεῦ, ὁ ἐπὶ πώλυ ὄμυ καθεδεὶς, ψάλλομτάς σοι, Ἀ̓λληλύϊα.

Τροπάριομ, ἦχος, ά.

Ἠμ κοιμῲ Ἀ̓μάςασιμ, πρὸ τῦ σῦ Πάθυς πιςύμενος, ἐκ μεκρῶμ ἤγειρας τὸμ Λάζαρομ Χριςὲ ὁ Θεός. ὅθεμ κ᾽ ἡμεῖς ὡς οἱ παῖδες, τὰ τῆς μίκης σύμβολα φέρομτες, σοὶ τῷ μικητῇ τῦ θαμάτυ βοῶμεμ· Ὡσαμμὰ ἐμ τοῖς ὑψίςοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐμ ὀμόματι Κυρίυ.

Ἕτερομ, ἦχος, δ.

Γυμταφέμτες σοι διὰ τῦ Βαπτίσματος Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶμ, τῆς ἀθαμάτυ ζωῆς ἠξιώθημεμ τῇ Ἀ̓μαςάσει συ. καὶ αὐυμμῦμτες κράζομεμ· Ὡσαμμὰ ἐμ τοῖς ὑψίςοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐμ ὀμόματι Κυρίυ.

Ἡ Ὑπακοὴ, ἦχος, πλ. β΄.

Ἐπὶ κλάδωμ ὑμμήσαμτες πρότερομ, μὴ ξύλωμ σωέλαβομ ὕςερομ, οἱ ἀγμώμονες Χριςὸμ, Ἰ̓ουδαῖοι τὸμ Θεόμ. ἡμεῖς δὲ πίςει ἀμεταθέτῳ, ἀεὶ τιμῶμτες ὡς εὐεργέτῃμ, διαπαμτὸς βοήσωμεμ αὐτῷ· εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὴμ Ἀ̓δὰμ ἀμακαλέσαθαι.

Κομτάκιομ Ἰ̓διόμελομ, ἦχος ὁ αὐτός.

Ὦ, θρόμῳ ἐμ Οὐραμῷ, τῷ πώλῳ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐποχόμενος Χριςὲ ὁ Θεὸς, τῷ Ἀ̓γγέλῳ τῇ ἄϋλῳ, καὶ τῷ παίδωμ αἰύμμησιμ, προσεδέξω βοώμτωμ σοι· εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὴμ Ἀ̓δὰμ ἀμακαλέσαθαι.

Κοιμωμικόμ.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐμ ὀμόματι Κυρίυ. Ἀ̓λληλύϊα, Ἀ̓λληλύϊα, Ἀ̓λληλύϊα.

ΤΗ͂Ι ΑΤΙ΄Α, ΚΑΙ͂ ΜΕΓΑ΄ΛΗ, Β΄.

Τελεῖται ἡ Λειτυργία τῶν Προηγιασμέμων, ἐμ ᾗ μὲν τὸ Προοιμιακὸμ Ψαλμῲ, γίμεται ἡ συμήθης ςιχολογία τῶν Πρὸς Κύριομ. Εἶτα τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, εἰς ἦχομ πρῶτομ. καὶ ψάλλομεμ τὰ παρόμτα Ἰ̓διόμελα, καὶ ἑςῶμεμ ςιχ. ί.

Ἦχος, ά.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος πρὸς τὸ ἑκούσιομ Πάθος, τοῖς Ἀ̓ποςόλοις ἔλεγεμ ἐμ τῇ ὁδῷ· ἰδὺ ἀ̓αβαίμομεμ εἰς Ἰ̓ερουσόλυμα, καὶ παραδοθήσεται ὁ Γίὸς τῦ Ἀ̓μθρώπυ, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτῦ. δεῦτε ὦμ καὶ ἡμεῖς, κεκαθαρμέμαις διαμοίαις, συμπορευθῶμεμ αὐτῷ καὶ συςαυρωθῶμεμ, καὶ μεκρωθῶμεμ δι᾽ αὐτὸμ, ταῖς τῦ βίυ ἡδομαῖς· ἵμα καὶ συζήσωμεμ αὐτῷ, καὶ ἀκούσωμεμ βοῶμτος αὐτῦ· οὐκέτι εἰς τὸμ ἐπίγειομ Ἰ̓ερουσαλὴμ, διὰ τὸ παθεῖμ· ἀλλὰ ἀ̓αβαίμω πρὸς τὸμ Πατέρα μυ, καὶ Πατέρα ὑμῶμ, καὶ Θεόμ μυ, καὶ Θεὸμ ὑμῶμ, καὶ συναμυψῶ ὑμᾶς, εἰς τὸ ἄ̓ω Ἰ̓ερουσαλὴμ, ἐμ τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐραμῶμ. Δίς.

Ἦχος, πλ. ά.

Θάσαμτες Πιςοὶ, τὸ σωτήριομ Πάθος Χριςῦ τῦ Θεῦ, τὸ ἄφατομ αὐτῦ μακροθυμίαμ δοξάσωμεμ· ὅπως τῇ αὐτῦ δυσλαγχμίᾳ, σωεγείρῃ καὶ ἡμᾶς, μεκρωθέμτας τῇ ἁμαρτίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλαμθρωπος. Δίς.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Κύριε, ἐρχόμενος πρὸς τὸ Πάθος, τοὺς ἰδίυς ςηρίζωμ Μαθητὰς ἔλεγες, κατ᾽ ἰδίαμ παραλαβὼμ αὐτύς· πῶς τῶν ῥημάτωμ μυ ἀμμημονεῖτε, ὧμ πάλαι εἶπομ ὑμῖμ· ὅτι Προφήτου παμτὸς ὐ γέγραπται, εἰ μὴ ἐμ Ἰ̓ερουσαλὴμ ἀποκταμθῆμαι; μὴ ὦμ καιρὸς ἐφέςηκεμ, ὃμ εἶπομ ὑμῖμ. ἰδὺ γὰ παραδίδομαι ἁμαρτωλῶμ χερσὶμ ἐμπαιχθῆμαι· οἱ κ᾽ Σταυρῷ με προσπήξαμτες, Ταφῇ παραδόμτες, ἐβδελυγμέμομ λογιῦμται ὡς μεκρόμ. ὅμως θαρσεῖτε. τριήμερος γὰρ

ἐγεί-

ἐγείρομαι, εἰς ἀγαλλίασιν πιςῶν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Δίς.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Κύριε, πρὸς τὸ μυςήριόν τὸ ἀπόῤῥητον τῆς σῆς Οἰκονομίας, οὐκ ἐξαρκέσασα ἡ τῷ ἐκ Ζεβεδαίου Μήτηρ, ἠτεῖτό σοι προσκαίρου Βασιλείας τιμὴν, τοῖς ἑαυτῆς δωρήσασθαι τέκνοις· ἀλλ' αὐτὴ ταύτης, ποτήριον θανάτου ἐπηγγείλω πιεῖν τοῖς φίλοις σου. ὃ ποτήριον πρὸ πάντων πιεῖν ὁ αὐτὸς ἔλεγες, ἁμαρτημάτων καθαρτήριον. διό σοι βοῶμεν· ἡ Σωτηρία τῷ ψυχῶν ἡμῶν, δόξα σοι. Δίς.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Κύριε, τὰ τελεώτατα φρονεῖν, τοὺς οἰκείους παιδεύων Μαθητὰς, μὴ ὁμοιοῦσθαι τοῖς ἔθνεσιν ἔλεγες, εἰς τὸ κατάρχειν τῷ ἐλαχιςοτέρων. οὐχ οὕτω γὰρ ἔςαι ὑμῖν τοῖς ἐμοῖς Μαθηταῖς· ὅτι πτωχὸς θέλων ὑπάρχω. ὁ πρῶτος ὑμῶν, ἔςω πάντων διάκονος· ὁ δὲ ἄρχων ὡς ὁ ἀρχόμενος· ὁ προηγούμενος δὲ, ὡς ὁ ἔσχατος. καὶ γὰρ ἐλήλυθα αὐτὸς, τῷ πτωχεύσαντι Ἀδὰμ διακονῆσαι, καὶ λύτρον δοῦναι αὐτὶ πολλῶν τὴν ψυχὴν τῷ βοῶντων μοι· δόξα σοι. Ἅπαξ.

Ἦχος, πλ. δ'.

Μὴς ξηραμθείσης συκῆς διὰ τὴν ἀκαρπίαν, τὸ ἐπιτίμιον φοβηθέντες Ἀδελφοὶ, καρπὸς ἀξίους τῆς μεταμοίας προσάξωμεν Χριςῷ, τῷ παρέχοντι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Ἅπαξ.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος ὁ αὐτός.

Δευτέραν Εὔαν τὴν Αἰγυπτίαν βόρρω ὁ δράκων, διὰ ῥημάτων, ἔσυρε κολακείαις ὑποσκελίσαι τὸν Ἰωσήφ. ἀλλ' αὐτὸς καταλιπὼν τὸν χιτῶνα, ἔφυγε τὴν ἁμαρτίαν· καὶ γυμνὸς οὐκ ἠχύμενο, ὡς ὁ Πρωτόπλαςος, πρὸ τῆς παρακοῆς. αὐτὸν ταῖς ἱκεσίαις Χριςὲ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Χερουβικὸν δὲ τὸ παρὸν, εἰς ἦχον, πλ. β'.

Ἡμῖν αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν συνυμνοῦσιν ἀοράτως λατρεύουσιν. Ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Ἰδοὺ Θυσία μυςικὴ τετελειωμένη δορυφορεῖται. Πίςει καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Κοινωνικόν.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηςὸς ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Μετὰ δὲ τὴν ἐμφάνειαν τῶν Ἁγίων Δώρων, ἀργῶς, καὶ μετὰ μέλους, εἰς ἦχον πλ. δ'.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διαπαντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἄρτον Οὐράνιον, καὶ Ποτήριον ζωῆς, γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηςὸς ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

ΤΗ͂ ΑΓΙΑ, καὶ ΜΕΓΑΛΗ, ΤΡΙΤΗ.

Ἡ σωσθῆς στιχολογία. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους, ἵ. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Ἦχος, πλ. δ'.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἁγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; ἐὰν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτὼν μὲ ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι θείας γάμου· καὶ δέσμιος ἐκβάλλομαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων. καθάρισον Κύριε, τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος. Δίς.

Ἦχος, β'.

Τῇ ψυχῇ ῥαθυμίᾳ νυσάξας, οὐ κέκτημαι Νυμφίε Χριςὲ, καιομένην λαμπάδα τὴν ἐξ ἀρετῶν, καὶ Νεανίσιν ὡμοιώθην μωραῖς, ἐν καιρῷ τῆς ἐργασίας ῥεγχόμενος. τὰ σπλάγχνα τῶν οἰκτιρμῶν σου, μὴ κλείσῃς μοι Δέσποτα. ἀλλ' ἐκτιμάξας μου τὸν ζοφερὸν ὕπνον ἐξανάςησον· καὶ ταῖς φρονίμοις συνεισάγαγε Παρθένοις, εἰς νυμφῶνα τὸν σόν· ὅπου ἦχος καθαρὸς ἑορταζόντων, καὶ βοώντων ἀπαύςως· Κύριε δόξα σοι. Δίς.

Ἦχος, δ'.

Οὗ κρύψαντος τὸ πάλαντον, τὴν κατάκρισιν ἀκούσασα ψυχὴ, μὴ κρύπτε

λόγον

λόγομ Θεῦ, κατάγγελε τὰ θαυμάσια αὐτῦ· ἵμα πλεομάζυσα τὸ χάρισμα, εἰσέλθῃς εἰς τὴμ χαρὰμ τῦ Κυρίυ. Δίς.

Ἦχος, ἅ. β΄.

Δεῦτε πιςοὶ ἐπεργασώμεθα προθύμως τῷ Δεωτότῃ· μέμι γὰ τοῖς δύλοις τὸμ πλῦτομ. κὴ αἰαλόγως ἕκαςος πολυπλασιάσωμεμ τὸ τῆς χάριτος τάλαμτομ. ὁ μὲμ σοφίαμ κομιείτω δι' ἔργωμ ἀγαθῶμ. ὁ δὲ λειτυργίαμ λαμπρότητος ἐπιτελείθω. κοιμωμείτω δὲ τῷ λόγῳ πιςὸς τῷ ἀμυήτῳ, κὴ σκορπιζέτω τὸμ πλῦτομ πέρησιμ ἄλλος. ἔτω γὰ τὸ δαμειομ πολυπλασιάσωμεμ, κὴ ὡς οἰκομόμοι πιςοὶ τῆς χάριτος, δεωτοτικῆς χαρᾶς ἀξιωθῶμεμ. αὐτῆς ἡμᾶς καταξίωσομ, Χριςὲ ὁ Θεὸς ὡς φιλαμθρωπος. Δίς.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὅταμ ἔλθῃς ἐμ δόξῃ μετ' Ἀγγελικῶμ Δωάμεωμ, κὴ καθίσῃς ἐμ θρόμῳ Ἰησῦ διὰ κρίσεως· μή με Ποιμὴν ἀγαθὲ διαχωρίσῃς. ὁδὸς δεξιὰς γὰρ οἶδας, διεςραμμέμαι δέ εἰσιμ αἱ δύώμυμοι. μὴ ἐμ ἐρίφοις με τὸμ τραχὺ τῆ ἁμαρτίᾳ σωαπολέσῃς· ἀλλὰ τοῖς ἐκ δεξιῶμ σωαριθμήσας προβάτοις, σῶσόμ με ὡς φιλαμθρωπος. Ἅπαξ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ Νυμφίος, ὁ κάλλει ὡραῖος παρὰ πάμτας αμθρώπυς, ὁ συγκαλέσας ἡμᾶς πρὸς ἑςίασιμ πμευματικὴμ τῦ μυμφῶμός υ, τὴ δυσειδαίμουά μυ μορφὴ τῶμ πταισμάτωμ ἀπαμφίασομ, τῇ μεθέξει τῶμ Παθημάτωμ υ. καὶ ςολὴ δόξῃς κοσμήσας τῆς σῆς ὡραιότητος, δαιτημόμα φαιδρὸμ αμάδειξομ, τῆς Βασιλείας υ ὡς εὔωλαγχμος. Ἅπαξ.

Δόξα, κὴ μῦ. Ἦχος βαρύς.

Τὰ δύ σοι τὸ τάλαμτομ, ὁ Δεωτότης ἐμπιςδύει ψυχή μυ. φόβῳ δέξαι τὸ χάρισμα. δαμείσαι τῷ δεδωκότι· διάδος πτωχοῖς, κὴ κτῆσαι φίλομ τὸμ Κύριομ· ἵμα ςῆς ἐκ δεξιῶμ αὐτῦ, ὅταμ ἔλθῃ ἐμ δόξῃ, κὴ ἀκύσῃς μακαρίας φωμῆς· εἴσελθε δῦλε, εἰς τὴμ χαραὴ τῦ Κυρίυ συ. αὐτῆς ἀξίωσόμ με Σωτὴρ τὸμ πλαμηθέμτα, διὰ τὸ μέγα υ ἔλεος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολυθία τῦ Προηγιασμέμου, ὡς τῇ Ἁγίᾳ κὴ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ.

ΤΗ͂Ι ΑΓΙΑ͂Ι ΚΑΙ͂ ΜΕΓΑ͂ΛΗΙ ΤΕΤΑ͂ΡΤΗΙ.

Ἡ σωήθης ςιχολογία. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱςῶμεμ ςίχυς, ἱ. κὴ ψάλλομεμ τὰ παρόμτα Ἰδιόμελα.

Ἦχος, ά.

Γῆ τὸμ τῆς Παρθέμυ Υἱόμ, Πόρμη ἐπιγμῦσα Θεὸμ, ἔλεγεμ, ὦμ κλαυθμῷ δυσωπῦσα, ὡς δακρύωμ ἄξια πράξασα· διάλυσομ τὸ χρέος, ὡς κἀγὼ τὰς πλοκάμυς. ἀγάπησομ φιλῦσαμ, τὸμ δικαίως μισυμέμυμ, κὴ πλησίομ τελωμῶμ σε κηρύξω, Εὐεργέτα φιλαμθρωπε.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ πολυτίμητομ μῦρομ, ἡ Πόρμη ἔμιξε μετὰ δακρύωμ, κὴ ἐξέχεεμ εἰς τὰς ἀχραάτυς πόδας υ, καταφιλῦσα. ἐκείμυ δύθυς ἐδικαίωσας, ἡμῖμ δὲ συγχώρησιμ δώρησαι, ὁ παθὼμ ὑπὲρ ἡμῶμ, κὴ σῶσομ ἡμᾶς.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὅτε ἡ Ἁμαρτωλὸς προσέφερε τὸ μύρομ, τότε ὁ Μαθητὴς συυεφώμει τοῖς παραμόμοις, ἡ μὲμ ἔχαιρε, κεμῦσα τὸ πολύτιμομ· ὁ δὲ ἔτυδε, πωλῆσαι τὸμ ἀτίμητομ. αὕτη, τὸμ Δεωτότυ ἐπεγίμωσκεμ· ὅτος, τῦ Δεωτότυ ἐχωρίζετο. αὕτη ἠλυθερῦτο, κὴ ὁ Ἰύδας δῦλος ἐγεγόμει τῦ ἐχθρῦ. δειμὴ ἡ μαθυμία· μεγάλη ἡ μετάμοια. ἰῶ μοι δώρησαι Σωτὴρ, ὁ παθὼμ ὑπὲρ ἡμῶμ, κὴ σώσας ἡμᾶς.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὑπὸ τῆς Ἰύδα ἀθλιότητος. ἐθεώρει τὴ Πόρμη φιλῦσαμ τὰ ἴχμη, κὴ ἐσκέπτετο δόλῳ, τῆς προδοσίας τὸ φίλημα. ἐκείμη τὰς πλοκάμυς διέλυσε, καὶ ὅτος τῷ θυμῷ ἐδεσμεῖτο· φέρωμ αμτὶ μύρυ, τὴ δυσώδη κακίαμ. φθόμος γὰ ἀκ οἶδε προτιμᾶμ τὸ συμφέρομ. ὦ τῆς Ἰύδα ἀθλιότητος. ἀφ' ἧς ῥῦσαι ὁ Θεὸς τὰς ψυχὰς ἡμῶμ.

Ἦχος,

Ἦχος, β΄.

Ἡ Ἁμαρτωλὸς ἔδραμε πρὸς τὸ μῦρον, πριάσασθαι πολύτιμον μῦρον, τῶ μυρίσαι τὸν Εὐεργέτην, καὶ τῷ μυρεψῷ ἐβόα· δός μοι τὸ μῦρον, ἵνα ἀλείψω κἀγὼ, τὸν ξαλείψαντά μου πάσας τὰς ἁμαρτίας.

Ἦχος, πλ. β΄.

Ἡ Βεβυθισμένη τῇ ἁμαρτίᾳ, εὑρέσε λιμένα τῆς σωτηρίας. ἴδε, καὶ μύρα σοὶ δάκρυσι κεράσασα ἐβόα, ἴδε ὁ τῶν ἁμαρτανόντων τοὶ μεταμοίαν μένων. ἀλλὰ Δέσποτα διάσωσόν με ἐκ τοῦ κλύδωνος τῆς ἁμαρτίας, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἦχος δ΄. αὐτός.

Ἡμέρον ὁ Χριστὸς παραγίνεται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, καὶ Γυνὴ ἁμαρτωλὸς προσελθοῦσα, τοῖς ποσὶν ἐκυλινδεῖτο βοῶσα· ἴδε τοὶ βεβυθισμένῃ τῇ ἁμαρτίᾳ· τοὶ ἀπηλπισμένῃ διὰ τὰς πράξεις· τοὶ μὴ βδελυχθεῖσαν παρὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος. καὶ δός μοι Κύριε τοὶ ἄφεσιν τῶν κακῶν, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἔπλωσεν ἡ Πόρνη τὰς τρίχας σοὶ τῷ Δεσπότῃ· ἔπλωσεν Ἰούδας τὰς χεῖρας τοῖς παρανόμοις. ἡ μὲν, λαβεῖν τοὶ ἄφεσιν· ὁ δὲ, λαβεῖν ἀργύρια. διό σοι βοῶμεν τῷ παθόντι, καὶ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς· Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Προσῆλθε Γυνὴ δυσώδης, καὶ βεβορβορωμένη, δάκρυα προχέουσα ποσί σου Σωτήρ, τὸ Πάθος καταγγέλλουσα. πῶς ἀτιμάσω σοι τῷ Δεσπότῃ; αὐτὸς γὰρ ἐλεήλυθας σῶσαι Πόρνην. ἐκ βυθοῦ θανόντα ἀνάστησον, ὁ τὸν Λάζαρον ἐγείρας ἐκ τάφου τετραήμερον. δέξαι με τοὶ πάλαι, Κύριε καὶ σῶσόν με.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον, καὶ ἐπεγνωσμένη διὰ τὸν τρόπον, τὰ μύρα βαστάζουσα, προσῆλθέ σοι βοῶσα· μή με τοὶ Πόρνην ἀπορρίψῃς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου. μή μου τὰ δάκρυα παρίδῃς, ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων. ἀλλὰ δέξαι με μετανοοῦσαν, ἵνα σοι ἀπώσω ἁμαρτήσασαν Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος, πλ. δ΄.

Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις περιπεσοῦσα Γυνὴ, τοὶ σοὶ αἰθομένῃ Θεότητα, Μυροφόρον ἀναλαβοῦσα τάξιν, ὀδυρομένη μύρα σοι, πρὸ τοῦ ἐνταφιασμοῦ κομίζει· οἴμοι λέγουσα, ὅτι μύξ μοι ὑπάρχει, οἶστρος ἀκολασίας, ζοφώδης τε καὶ ἀσέληνος, ἔρως τῆς ἁμαρτίας. δέξαι μου τὰς πηγὰς τῶν δακρύων, ὁ νεφέλαις διεξάγων τῆς θαλάσσης τὸ ὕδωρ. κάμψον τοὶ μοι, πρὸς τὰς ῥαγμὰς τῆς καρδίας, ὁ κλίνας τοὺς Οὐρανοὺς, τῇ ἀφάτῳ σου κενώσει. καταφιλήσω τοὺς ἀχράντους σου πόδας· ἀποσμήξω τούτους δὲ πάλιν, τοῖς τῆς κεφαλῆς μου βοστρύχοις· ὧν ἐν τῷ Παραδείσῳ Εὔα τὸ δειλινὸν, κρότον τοῖς ὠσὶν ἠχησθεῖσα, τῷ φόβῳ ἐκρύβη. ἁμαρτιῶν μου τὰ πλήθη, καὶ κριμάτων σου ἀβύσσους, τίς ἐξιχνιάσει, ψυχοσῶστα Σωτήρ μου; μή με τοὶ σοὶ δόλιον παρίδῃς, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Προηγιασμένων.

ΤΗ΄ ΑΓΙΑ, ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ, ΠΕΜΠΤΗ.

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τῶ Προοιμιακῶ Ψαλμῶ, μεθ᾽ ὃν τὸν Προοιμιακὸν τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, εἰς ἦχος, β΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόμοια Ἰδιόμελα, δευτερωθέντες αὐτά.

Ἦχος, β΄.

Γυμνρέχα λοιπὸν τὸ σωτήριον τῆς Ἰουδαίων, ἵνα τὸν Δημιουργὸν καὶ Κτίστην τῆς ἁπάντων Πιλάτῳ παραδώσῃ. ὢ τῆς αἰόμου, ὢ τῆς ἀπίστου. ὅτι τὸν ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρὺς, εἰς κρίσιν δίκης ἐπιζητεῖ· τὸν ἰώμενον τὰ πάθη, πρὸς Πάθος ἑτοιμάζουσι. Κύριε Μακρόθυμε, μέγα σου τὸ ἔλεος, δόξα σοι.

Δίς.

Ἦχος

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἰούδας ὁ παραμόμος Κύριε, ὁ βάψας ἐν τῷ Δείπνῳ τὴν χεῖρα, ἐν τῷ τρυβλίῳ μετὰ σοῦ, ἐξέτεινεν αὐόμως τὰς χεῖρας τοῦ λαβεῖν ἀργύρια. καὶ ὁ τοῦ μύρου λογισάμενος τιμὴν, σὲ τὸν ἀτίμητον οὐκ ἔφριξε πωλῆσαι. ὁ τὰς πόδας ὑφαπλώσας, ἐπὶ τὸ νίψαι τὸν Δεσπότην, κατεφίλησε δολίως, εἰς τὸ προδοῦναι τοῖς αὐόμοις. χορτὸν δὲ Ἀποστόλων ῥιφεὶς, καὶ τὰ τριάκοντα ῥίψας ἀργύρια, σοῦ τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν οὐκ εἶδε, δι' ἧς ἐλέησον ἡμᾶς. Δίς.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἰούδας ὁ προδότης δόλιος ὤν, δολίῳ φιλήματι παρέδωκε τὸν Σωτῆρα Κύριον. τὸν Δεσπότην τῷ ἁπαμῶν, ὡς δοῦλον πέπρακε τοῖς Ἰουδαίοις, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, ὅτως ἠκολούθει, ὁ Ἀμνὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Πατρὸς, ὁ μόνος πολυέλεος. Δίς.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος, ὁ μαθητὴς καὶ ἐπίβουλος, ὁ φίλος καὶ διάβολος ἐκ τῆς ἔργων ἀπεφαίνη. ἠκολούθει γὰρ τῷ Διδασκάλῳ, καθ' ἑαυτὸν ἐμελέτησε τὴν προδοσίαν, ἔλεγεν ἐν ἑαυτῷ· παραδώσω τοῦτον, καὶ κερδήσω τὰ συναχθέντα χρήματα. ἐπεζήτει δὲ καὶ τὸ μύρον πραθῆναι, καὶ τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατηθῆναι. ἀπέδωκεν ἀσεβασμὸν, παρέδωκε τὸν Χριστόν. καὶ ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, ὅτως ἠκολούθει, ὁ μόνος εὔσπλαγχνος, καὶ φιλάνθρωπος. Δίς.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὃν ἐκήρυξεν Ἀμὼς Ἡσαΐας, ἔρχεται ἐπὶ σφαγὴν ἑκούσιον· καὶ τὸν μῶτον δίδωσιν εἰς μάστιγας, τὰς σιαγόνας εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπον οὐκ ἀπεσκότωσεν ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων· θανάτῳ δὲ ἀθεμίτῳ καταδικάζεται. πάντα ὁ ἀναμάρτητος ἑκουσίως καταδέχεται, ἵνα πᾶσι δωρήσηται τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν. Δίς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος, πλ. β'.

Τέμνημα ἐχίδνων ἀληθῶς ὁ Ἰούδας, φαγόντων τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ γογγυζόντων κατὰ τοῦ τροφέως. ἔτι γὰρ τῆς βρώσεως ὄσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, κατελάλησαν τοῦ Θεοῦ οἱ ἀχάριστοι. καὶ ὅτος ὁ δυσσεβὴς τὸν Οὐράνιον Ἄρτον ἐν τῷ στόματι βαστάζων, κατὰ τοῦ Σωτῆρος τὴν προδοσίαν εἰργάσατο. ὢ γνώμης ἀκορέστου, καὶ τόλμης ἀπανθρώπου. τὸν τρέφοντα ἐπώλει, καὶ ὃν ἐφίλει Δεσπότην, παρεδίδου εἰς θανάτου. ὅντως ἐκείνων υἱὸς ὁ παράνομος, καὶ σὺν αὐτοῖς τὴν ἀπώλειαν ἐκληρώσατο. ἀλλὰ ῥῦσαι Κύριε τοιαύτης ἀπανθρωπίας τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὁ μόνος ἐν μακροθυμίᾳ πολυέλεος.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Χερουβικοῦ, καὶ Κοινωνικοῦ λέγομεν τὸ παρὸν Τροπάριον, Ἦχος, πλ. β'.

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Υἱὲ Θεοῦ κοινωνόν με παράλαβε. οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ Μυστήριον εἴπω. οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας. ἀλλ' ὡς ὁ Λῃστὴς ὁμολογῶ σοι· μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

ΤΩΙ ΑΓΙΩ, ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ.

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου· ἐν ᾗ, ἀντὶ τοῦ Προοιμιακοῦ Ψαλμοῦ, τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, εἰς ἦχον, α'. Καὶ ἱστῶμεν στίχους, ιε'. λέγομεν δὲ, δ'. Ἀναστάσιμα, καὶ δ'. τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἀναστάσιμα, Ἦχος, α'.

Μὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς, πρόσδεξαι ἅγιε Κύριε· καὶ παράσχου ἡμῖν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ὅτι μόνος εἶ ὁ δείξας, ἐν Κόσμῳ τὴν Ἀνάστασιν.

Κλωσατε Λαοὶ Σιὼν, καὶ περιλάβετε αὐτὴν, καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ, τῷ Ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τῆς πλάνης ἡμῶν.

Δεῦτε Λαοὶ ὑμνήσωμεν, καὶ προσκυνήσωμεν Χριστὸν, δοξάζοντες αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, τὸν Κόσμον λυτρωσάμενος.

Ὦ Πάθασι Χριστὲ, παθῶν ἠλευθερώθημεν, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν. Κύριε δόξα σοι.

Ἕτερα τῶ Μεγάλω Σαββάτω, ἦχος, πλ. δ'.

Σήμερον ὁ Ἅδης στένων βοᾷ· σωέφερέ μοι, ἣ τὸν ἐκ Μαρίας γεννηθέντα μὴ ὑπεδεξάμην. ἐλθὼν γὰρ ἐπ' ἐμὲ, τὸ κράτος μου ἔλυσε. πύλας χαλκᾶς συνέτριψε. ψυχὰς ἃς κατεῖχον τὸ πρὶν, Θεὸς ὢν ἀνέστησε. Δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου. Δίς.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον ὁ Ἅδης στένων βοᾷ· κατελύθη μου ἡ ἐξουσία. ἐδεξάμην θνητὸν, ὥσπερ ἔμαθον θνητόν· τοῦτον δὲ κατέχειν ὅλως οὐκ ἰσχύω· ἀλλ' ἀπολῶ μετὰ τούτου, ὧν ἐβασίλευον. ἐγὼ εἶχον τοὺς νεκροὺς ἀπ' αἰῶνος· ἀλλ' οὗτος ἰδοὺ πάντας ἐγείρει. Δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον ὁ Ἅδης στένων βοᾷ· κατεπόθην μου τὸ κράτος. ὁ Ποιμὴν ἐσταυρώθη, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησεν. ὧμπερ ἐβασίλευον, ἐξέρημαι· καὶ οὓς κατέπιον ἰσχύσας, πάντας ἐξήμεσα. ἐκέντησε τοὺς τάφους ὁ Σταυρωθείς. οὐκ ἰσχύει τὸ θανάτου κράτος. Δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Δόξα, ἦχος, πλ. β'.

Ἡμὶν σήμερον μυστικῶς, ὁ μέγας Μωϋσῆς προδιετυπώτο λέγων· καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ εὐλογημένον Σάββατον· αὕτη ἐστὶν ἡ τῆς καταπαύσεως ἡμέρα· ἐν ᾗ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὁ Μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς περὶ τὸν θάνατον οἰκονομίας, τῇ σαρκὶ σαββατίσας· καὶ εἰς ὁ ἦν, πάλιν ἐπανελθὼν διὰ τῆς Ἀναστάσεως, ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ἦχος, α'.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ αἰῶνος ἀνθρώπων ἀπορεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον, τὴν Ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα. Αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανὸς, καὶ ναὸς τῆς Θεότητος. Αὕτη τὸ μεσότοιχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀνέτεινε, καὶ τὸ βασίλειον ἠνέῳξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσείτω τοίνυν, θαρσείτω Λαὸς τοῦ Θεοῦ. καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει, τοὺς ἐχθροὺς ὡς παντοδυνάμος.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Χερουβικοῦ, λέγομεν τὸ παρὸν Τροπάριον, εἰς ἦχον, πλ. α'.

Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία, καὶ στήτω μετὰ φόβου, καὶ τρόμου, καὶ μηδὲν γήϊνον ἐν ἑαυτῇ λογιζέσθω. ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῶν Βασιλευόντων, καὶ Κύριος τῶν Κυριευόντων προσέρχεται σφαγιασθῆναι, καὶ δοθῆναι εἰς βρῶσιν τοῖς πιστοῖς· προηγοῦνται δὲ τούτου οἱ χοροὶ τῶν Ἀγγέλων, μετὰ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ, καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφὶμ, τὰς ὄψεις καλύπτοντα, καὶ βοῶντα τὸν ὕμνον· Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Κοιμωμένου, ἦχος, δ'.

Ἐξηγέρθη ὡς ὑπνῶν Κύριος, καὶ ἀνέστη σώζων ἡμᾶς.

ΤΡΟΠΑΡΙΑ
ΕΚ ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ,

Ψαλλόμενα ἐν ταῖς Ἱεραῖς Λειτουργίαις.

Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ
ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ παρόντα
Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον. Ἀ. ἦχος. β'.

στ. ά. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

στ. β'. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

στ. γ'. Εἴπατε τῷ Θεῷ, ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

στ. δ'. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον, Β'. ἦχος ὁ αὐτός.

στ. ά. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.
Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλομτάς σοι, Ἀλληλούϊα.

στ. β'. Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.
Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς.

στ. γ'. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.
Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς.

στ. δ'. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι Λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι Λαοὶ πάντες.
Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς.

Δόξα, καὶ νῦν.
Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον, Γ'. ἦχος, πλ. ά.

στ. ά. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ.
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

στ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν.
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

στ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοί.
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

στ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος.
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Εἰσοδικόν. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλομτάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Τροπάριον, ἦχος, πλ. ά.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θανάτον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

Ἡ Ὑπακοή, ἦχος, δ'.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὑροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ Μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· τὸν ἐν φωτὶ ἀϊδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα, δράμετε καὶ τῷ Κόσμῳ κηρύξατε· ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον, ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱὸς, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ'.

Εἰ' καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες Ἀθάνατε· Ἀλλὰ τοῦ Ἅδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· Καὶ ἀνέστης ὡς νικητὴς, Χριστὲ ὁ Θεός· Γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε· Καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος· Ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Κοιμωμικόν.

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Παύτα ταῦτα ψάλλονται ἀπαραλλάκτως καὶ ἐν ὅλῃ τῇ παρούσῃ Ἑβδομάδι τῆς Διακαινησίμου.

Σημείωσαι, ὅτι τίθενται ἐνταῦθα ᾠδ. γ'. καὶ ᾠδ. ς'. Ὡ'δὴ τῆ Κανόνος τῆς Ἀναστάσεως, διὰ τὸ ψάλλεσθαι τὴν μὲν γ'. ᾠδὴν, εἰ τύχη Ἑορταζόμενος Ἅγιος ἀπὸ τῆ Πάσχα μέχρι τῆς Ἀναλήψεως, τῆ Ἁγίᾳ δὲ τὴν ς'. Τῇ Τετράδι δὲ πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, ἐν ᾗ ἀποδίδεται ἡ Ἑορτὴ τῆ Πάσχα, ψάλλονται ἀμφότεραι αἱ ῥηθεῖσαι Ὡ'δαὶ, γ'. καὶ ς'. τῆς Ἀναστάσεως.

Ὡ'δὴ, γ'. ἦχος, α'.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινὸν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόμενον τερατουργούμενον· ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ Τάφου ὁμβρήσαντος Χριστόν, ἐν ᾧ στερεούμεθα. Δίς.

Γῆ πᾶσα πεπλήρωται φωτὸς, Οὐρανός τε, καὶ Γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια. ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα Κτίσις τὴν Ἔγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἐστερέωται.

Θὲς σωσθαπτόμενόν σοι Χριστὲ, συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι. συνεσταυρώμην σοι χθές· αὐτός με σωδόξασον Σωτὴρ ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ὡ'δὴ, ς'. ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀπῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστὲ, καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ Τάφου. Δίς.

Φυλάξας τὰ σήματρα σῶα Χριστὲ, ἐξηγέρθης τοῦ Τάφου, ὁ τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου μὴ λυμηνάμενος, ἀλλὰ τῷ Τόκῳ σου, καὶ ἀνέῳξας ἡμῖν, Παραδείσου τὰς πύλας.

Ὦ τέρμα τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ἱερεῖον ὡς Θεὸς, σεαυτὸν ἑκουσίως προσαγαγὼν τῷ Πατρὶ, σωσάμενος, παγγενῆ τὸν Ἀδὰμ, ἀνάγαγες ἐκ τοῦ Τάφου.

ΤΗ΄ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ΄ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ.

Ἐν ᾗ τελεῖται καὶ ἡ Ἑορτὴ τῆς Γενεσίου τῆς Θεοτόκου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς Λαμπρᾶς, ὁμοίως καὶ Τροπάριον.

Κοντάκιον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἦχος, πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Ἐξ ἀκεραίου σου Πηγῆς Θεοχαρίτωτε, ἐπιβραβεύεις μοι πηγάζουσα τὰ ῥεύματα, τῆς σῆς χάριτος ἀέναα ὑπὲρ λόγον. ὡς γὰρ τὸν Λόγον τεκοῦσαν ὑπὲρ ἔννοιαν, ἱκετεύω σε δροσίσαι με σῇ χάριτι· ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε Γῆ δῶρ σωτήριον.

Μεγαλυνάριον.

Ὕδωρ τὸ ζωηρρύτον τῆς Πηγῆς, μαῦμα τὸ προχέον, τὸν ἀθανάτου δροσισμὸν, τὸ μέκταρ τὸ θεῖον, τὴν ξένην ἀμβροσίαν, τὸ μέλι τὸ ἐκ πέτρας, πίστει τιμήσωμεν.

ΤΗ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ΄ ΤΟΥ΄ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ.

Ἡ ψηλάφησις τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'.

Ἐὰν δὲ τύχη Ἑορταζόμενος Ἅγιος, ψάλλομεν τὴν γ'. ᾠδὴν τῆς ἡμέρας, καὶ τὴν ς'. τοῦ Ἁγίου. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Ὡ'δὴ, γ'. ἦχος, α'.

Στερέωσόν με Χριστέ.

Καινὰς ἀντὶ παλαιῶν, ἀντὶ φθαρτῶν δὲ ἀφθάρτους, διὰ Σταυροῦ σου Χριστὲ τελέσας ἡμᾶς, ἐν καινότητι ζωῆς πολιτεύεσθαι, ἀξίως προσέταξας. Δίς.

Ἐν τάφῳ περικλειθεὶς, τῇ περιγράπτῳ σαρκί σου, ὁ ἀπερίγραπτος, Χρι-

ς ἐ αὖές ης, θυρῶμ, κεκλεισμέμων δὲ ἐπές ης, σὺ τοῖς Μαθηταῖς Παμτοδύαμε.

Καὶ μιᾶ.

Φοὺς μώλοπάς σε Χριςὲ, ὃς ἑκουσίως ὑπές ης, ὑπὲρ ἡμῶμ τοῖς Μαθηταῖς σε φυλάξας, μαρτύριομ τῆς σῆς ἔδειξας, ἐμδόξε Ἀ μαςάσεως,

Ὠδὴ, ς'. ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸμ Προφήτιμ διέσωσας.

Φὸ μ Θωμαῦ ὃ κατέλιπες, βαπτιζόμεμομ Δέσποτα, βυθῷ ἀπιςίας παλάμας, προτείμας εἰς ἔρεύμαμ. Δίς.

Δόξα.

Ὁ Σωτὴρ ἡμῶμ ἔλεγε· ψηλαφῶμτές με ἴδετε, ὀς έα καὶ σάρκα φορᾶμτα· ἐγὼ ὐκ ἠλλοίωμαι.

Καὶ μιᾶ.

ΦΗ μ πλεμρᾷ ἐψηλάφησε, κ πις ὸ σας ἐπέγμωκε, Θωμᾶς μὴ παρώμ σε τῇ πρώτῃ, εἰσόδῳ Σωτὴρ ἡμῶμ.

Τροπάριομ, ἦχος βαρύς.

Ἐ Σφραγισμέμε τῇ Μμήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφε ἀμέτειλας Χριςὲ ὁ Θεός. κ τῷ θυρῶμ κεκλεισμέμωμ, τοῖς Μαθηταῖς ἐπές ης ἡ παμτωμ Ἀ μάς ασις, Πμεῦμα δὺς ὲς δι' αὐτῶμ ἐγκαμίζωμ ἡμῖμ, κτ τὸ μέγα σε ἔλεος.

Ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐμ μέσῳ τῶμ Μαθητῶμ σε παρεγέμε Σωτὴρ, τῇ εἰρήμῃ διδὺς αὐτοῖς, ἐλθὲ κ μεθ' ἡμῶμ, καὶ σῶσομ ἡμᾶς.

Κομτάκιομ, ἦχος, πλ. δ'.

ΦΗ φιλοπράγμομι δεξιᾷ τῇ ζωοπάροχόμ σε Πλεμρᾶ, ὁ Θωμᾶς ἐξηρεύμησε Χριςὲ ὁ Θεός. συγκεκλεισμέμωμ γὰ τῷ θυρῶμ ὡς εἰσῆλθες, σὺ τοῖς λοιποῖς Ἀποςόλοις ἐβόας σοι· Κύριος ὑπάρχεις κ Θεός με.

Οἰκωμικόμ.

Ἐπαίρει Ἱερεσαλὴμ τὸμ Κύριομ, αἴρει τὸμ Θεόμ σε Σιώμ.

ΤΗ͂Ι ΚΥΡΙΑΚΗ͂Ι ΤΩ͂Ν ΜΥΡΟΦΌΡΩΝ.

Εἰς τὴ Λειτεργίαμ οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος, β'.

ΗΕΝήθητι Εὐσπλαγχμε καὶ ἡμῶμ, καθὼς ἐμμημόμευσας τὸ Λῃςῆ, ἐμ τῇ Βασιλείᾳ τῇ Οὐραμῶμ.

ΖΓλομ ἔξεδίωξε τὸμ Ἀδὰμ, Σταυρὸς αἰτεισήγαγε τὸμ Λῃςῆ, ἐμ τῇ Βασιλείᾳ τῇ Οὐραμῶμ.

ΦΆφος ὑπεδέξατό σε Σωτὴρ, τὸμ τάφε κεμώσαμτα καὶ μεκροῖς, ζωὴ δωρησάμεμομ ὡς Θεόμ.

ΙΠόςολοι ἔμδοξοι τὸ Χριςῦ, αὐτὸμ ἱκετεύσατε ἐκτεμῶς, ἵμα τῷ κιμδύμῳ σώσῃ ἡμᾶς.

Καὶ ἐκ τῆ Καμόμος τῇ Μυροφόρωμ.

Ὠδὴ, γ'. ἦχος ὁ αὐτός.

Σταυρωθέμτα με τὸμ μεμ.

ΦΆς παλάμας Ἰησῦ, προσηλώσας ἐμ Σταυρῷ, τὰ Ἔθμη παμτα, ἐκ τῆς πλαμῆς συλλαβὼμ, πρὸς ἐπίγμωσιμ τῇ σῇ, σωσεκαλέσω Σωτὴρ.

ΘΕοδόχε Ἰωσὴφ, δεῦρο ςῆθι μεθ' ἡμῶμ, αἰές η κράζωμ, Ἰησῦς ὁ Λυτρωτὴς, ὁ ἐγείρας τὸμ Ἀδὰμ, τῇ σὺμπλαγχμίᾳ αὐτῦ.

ΓἸφραιμέθω σοὶ ἡμῖμ, Μαθητῶμ ἡ δωδεκὰς, σοὶ Μυροφόροις, Γυμαιξὶ, κ Ἰωσὴφ, κ τοῖς ἄλλοις Μαθηταῖς, κ Μαθητρίαις Χριςῦ.

Θεοτοκίομ.

ΗΑχαρία εἶ Σεμμὴ, ἡ ἐκ ῥίζης Ἰεσσαὶ, ἐξ ἧς ἡ ῥάβδος, κ τὸ αἷθος ὁ Χριςὸς, κτ σάρκα δι' ἡμᾶς, ἀμαβλαςήσασα.

Ὠδὴ, ς'. ἦχος ὁ αὐτός.

Βυθῷ ἁμαρτημάτωμ σωέχομαι ἀεί.

ΝΕκρὸς ἐςὶμ ὁ Ἅδης· θαρσεῖτε γυμαῖς. ὁ γὰ Χριςὸς, ἐπὶ Ξύλε κρεμάμεμος, ἀπέῤῥιψε τῇ ῥομφαίαμ κατ' αὐτῦ, κ κεῖται μεκρός. ὃς ἔχε γὰ ἐσκυλεύθη γυμμωθείς.

Γυναῖκες Μυροφόροι, τί ωδύδετε λοιπόν; τί δὲ τὰ μῦρα τῷ Ζωντι κομίζετε; αἰέςη καθὼς προεῖπομ ὁ Χριςός· παυσάθω ὑμῶν τὰ δάκρυα, μετελθόντα εἰς χαράν.

Δόξα.

Πριάδα ἐν Μοιάδι ὑμνήσωμεν Πιςοὶ, σὺν τῷ Υἱῷ τὸν Πατέρα δοξάζοντες, καὶ Πνεῦμα τὸ ὁμοούσιον Υἱῷ, καὶ ὂν ἐν Πατρὶ σωναίρχον, καὶ ἀΐδιον Θεόν.

Καὶ νυν. Θεοτοκίον.

Ταχὺ ἀγεωργήτως σωέλαβες Ἁγνὴ, τῆς ἀφθαρσίας τὸν βότρυν ὡς ἄμπελος, ἐξ οὗ τῆς ἀθανασίας οἱ κρουνοὶ, ὡς οἶνον ἡμῖν πηγάζησι, τὸν αἰώνιον ζωήν.

Τροπάρια, ἦχος, β'.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ Ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἅιδην ἐνέκρωσας τῇ ἀςραπῇ τῆς Θεότητος. ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέςησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν Ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ Εὐχήμων Ἰωσὴφ, ἀπὸ τοῦ Ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἱλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο. ἀλλὰ τριήμερος ἀνέςης Κύριε, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ταῖς Μυροφόροις Γυναιξὶ, παρὰ τὸ μνῆμα ἐπιςὰς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· τὰ μῦρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἁρμόδια· Χριςὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος. ἀλλὰ κραυγάσατε· ἀνέςη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ χαῖρε ταῖς Μυροφόροις φθεγξάμενος, τὸν θρίαμβον τῆς Προμήτορος Εὔας κατέπαυσας, τῇ Ἀναςάσει σου Χριςὲ ὁ Θεός. τοῖς Ἀποςόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας· ὁ Σωτὴρ ἐξανέςη τοῦ Μνήματος.

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὰ παρόμτα, ὡς δεδήλωται.

Ὠδὴ, γ'. ἦχος, γ'.

Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε.

Ὁρῶν σε πάλαι Ἥλιος, ξύλῳ κρεμάμενον, λόγε τὸ φῶς σωέςειλε, καὶ ἐδονεῖτο ἡ γῆ ἅπασα, νεκροὶ ἐξανίςαντο, νεκρῷ γενομένῳ σοι, Παντοδύναμε.

Ἦν ἐπὶ λόφους πλείονας, ἐξαθεμόσαν δεινῶς ψυχήν μου ὑπεράγαθε, ὡς τὸν Παράλυτον πρὶν ὑγιώσον· ὡς αὖ βηματίζωσι τὰς τρίβους, ἃς ἔδειξας τοῖς ποθοῦσί σε.

Ἐπὶ τῷ αἴφνω Τάξεων, Θεοῦ Ἀρχάγγελε, ἱκετηρίαν ποίησον, ὑπὲρ τῶν πίςει αἰνούντων σε, φρουρῶν σωτηρῶν ἡμᾶς, τοῦ βίου τοῖς πάθεσι περιπίπτοντας. Θεοτοκίον.

Ἔσπορον ἔχες Σύλληψιν, καὶ ὑπὲρ μοῦν Τοκετὸν, Παρθενομῆτορ Ἄχραντε. ἔργον φρικῶδες, θαῦμα μέγιςον· Ἀγγέλοις τιμώμενον, βροτοῖς δοξαζόμενον, Κόρη Δέσποινα.

Ὠδὴ, ς'. ἦχος ὁ αὐτός.

Βυθός μοι τῶν παθῶν ἐπαμέςη.

Ὑψώθης ἑκουσίως ἐν Ξύλῳ, ἐτέθης ὡς νεκρὸς ἐν Μνημείῳ, καὶ τοὺς ἐν Ἅιδῃ νεκρούς, παύτας σὺν ζωώσας Χριςὲ, ἀνέςησας Θεϊκῇ Δυναςείᾳ.

Πάλαι ἐπὶ κλίνης ὀδυνῶν, ἐν χρόνοις κατακείμενος πλείοσι, τῇ σῇ προςάξει Χριςὲ, ἀρτιωθεὶς δοξάζει ὑμνῶν, τὸν δυναγχμίαν τὸν σὸν Ζωοδότα.

Δόξα.

Πριάδα τοῖς προσώποις σὲ σέβω, Μοιάδα τῇ ὐσίᾳ κηρύττω, ἀρχὲ Πάτερ, Υἱὲ, Πνεῦμα ἅγιον, Θεὲ τῶν παντῶν, μετὰ τῶν ἄνω φρικτῶν Στρατευμάτων.

Καὶ νυν. Θεοτοκίον.

Παύτα Θείῳ νοΐματι φέρων, κρατεῖται Θεοτόκε Παρθένε, ἐν ταῖς

ἀγκά-

ἀγκάλαις ταῖς σαῖς· παύτας ἡμᾶς ἁρπάζωμ χειρὸς, δολείας τὸ πομηρὸ, ὡς Οἰκτίρμων.

Τροπάριον τὸ Ἀμαρτάσιμον.

Κοντάκιον, ἦχος, γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴμ ψυχὼ μου Κύριε ἐν ἁμαρτίαις παντοίαις, καὶ ἀτόποις πράξεσι δειμῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ Θείᾳ σου ἐπισασίᾳ, ὥσπερ καὶ τὸν Παράλυτον ἤγειρας πάλαι· ἵνα κράζω σεσωσμένος· Οἰκτίρμον δόξα Χριστὲ τῷ κράτει σου.

ΤΗ Δ'. ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Εἰς τὼ Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ᾠδὴ γ'. καὶ ς'. ὡς δεδήλωται.

Ὠδὴ, γ'. ἦχος, δ'.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἁμάρτων ζωοποιῶν, τῇ Ἐκκλησίᾳ τὰς πηγὰς ἠνοίξας· Εἴτις διψᾷ προθύμως, ἴτω καὶ πιέτω βοῶν Ἀγαθέ. Δίς.

Ἐκ γῆς μὲν πρὸς Οὐρανὸν, ἀνυψωθῆναι προφανῶς ἔλεγες· ἐξ Οὐρανῶν Πνεῦμα δὲ, πέμπειν ἐπηγγείλω τὸ Ἅγιον.

Θεοτοκίον.

Φύσει ζωοποιὸς, καὶ ἐκ Παρθένου γεννηθεὶς Κύριος, πᾶσι πιστοῖς δεδώρηται, τὴν ἀθανασίαν ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ, ς'. ἦχος, π. δ'.

Ὡς ὕδατα θαλάσσης φιλανθρωπε.

Πάντα περιέπων τὰ πέρατα, ἀνήλθες Ἰησοῦ, καὶ ἐδίδασκες, ἐν τῷ Ἱερῷ τὰς ὄχλους, τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τῆς Ἑορτῆς μεσούσης, ὡς Ἰωάννης βοᾷ.

Ἄναρχος Υἱὸς ἀρχὴν γέγονε, λαβὼν τὸ καθ' ἡμᾶς ἐνηνθρώπησε. καὶ μέσον τῆς Ἑορτῆς ἐδίδασκε λέγων· πρασδράμετε τὴν πηγὴν τὴν ἀενάως, ζωὴν ἀρύσασθαι. Δόξα.

Ἡν μίαν ἐν Τριάδι Θεότητα, οὐσίαν τρισυπόστατον, ἄκτιστον, ἀμέριστον παντες δοξολογοῦμεν, Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ὡς τρία ὄντα καὶ ἕν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Παρθένον καὶ Μητέρα δοξάζομεν, σὲ μόνην Ἁγνὴ, Θεόνυμφε Κόρη. ἐκ σοῦ γὰρ ὅλως Θεὸς ἐσαρκώθη, ζωοποιήσας ἡμᾶς,

Τροπάριον, ἦχος, π. δ'.

Ἐσώσης τῆς Ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, δυσεβείας πότισον ῥεύματα. ὅτι πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω· ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστὲ ὁ Θεὸς, δόξα σοι.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς Ἑορτῆς τῆς μοναχῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἁπάντων Ποιητὴς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες Χριστὲ ὁ Θεός· δεῦτε καὶ ἀρύσασθε ὕδωρ ἀθανασίας. ὅθεν σοι προστίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· τὸν οἰκτιρμόν σου δώρησαι ἡμῖν. σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Κοινωνικόν.

Ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὰ παρόντα, ὡς δεδήλωται.

Ὠδὴ, γ'. ἦχος, δ'.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ.

Θελουσίως ἐπὶ ξύλου ὑψώθης Λόγε, καὶ ὁρῶσαι ἐρρήγνυντο αἱ πέτραι· καὶ ἡ Κτίσις σωεκλονεῖτο ἅπασα· καὶ μεκροὶ ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐξ ὕπνου ἐξεγείροντο.

Ἐπὰ ψυχῆς σε πρὸς τὸν Ἅιδην ἐλθόντα Λόγε, κατιδοῦσαι πᾶσαι ψυχαὶ Δικαίων, αἰωνίων δεσμῶν ἀπελύοντο· καὶ συνυμνολόγουν τὴν ὑπὲρ μὲν δυναστείαν σου.

Ὢ Ζωὴ ὑπάρχων Κύριε, καὶ πηγὴ τῆς ἀθανασίας, ἐκαθέσθης πρὸς τῇ πηγῇ Οἰκτίρμον, καὶ τῶν σῶν αἰτησαμένων ἔπλησας, παμσόφων μαμάτων, τὴν Σαμαρεῖτιν ὑμνῆσαί σε.

Θεοτοκίον.

Τ'Νερμιυδίτως συλλαβοῦσα ἐν τῇ γαστρί σου, τὸν τῶν ὅλων Θεὸν Παρθενομῆτορ, ὑπὲρ ἔμμοιαν καὶ λόγον τέτοκας· μείνασα Παρθένος, ὡς πρὸ τοῦ τόκου Θεόμυμφε.

Λέγε δὲ καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς τὴν ς'. ᾠδὴν, ἢ τὴν ς'. τοῦ τυχόντος Ἑορταζομένου Ἁγίου.

Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Κοντάκιον δὲ τὸ παρόν, ἦχος, δ'.

Τῇ ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι, ἡ Σαμαρεῖτις ἐθεάσατο, τὸ τῆς σοφίας ὕδωρ σε, ᾧ ποτισθεῖσα δαψιλῶς, Βασιλείαν τὴν ἄνωθεν ἐκληρώσατο, αἰωνίως ἡ ἀοίδιμος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Τῆς Ἑορτῆς τῆς μοναδικῆς μεσαζούσης.

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὰ παρόντα, ὡς προδεδήλωται.

Ὠδὴ, γ'. ἦχος, πλ. α'.

Σαλευομένην τὴν καρδίαν μου Κύριε.

Σαλευομένων τὰς καρδίας ἐστήριξας, τὴν γῆν πᾶσαν σαλεύσας, Μακρόθυμε, τῇ σεπτῇ Σταυρώσει σου, ὢν καθυπέστης Σαρκί.

Τί ὡς νεκρὸν ἐπιζητεῖτε τὸν Κύριον; ἀνέστη καθὼς εἶπεν, ὁ Ἄγγελος Γυναιξὶν ἐφθέγγετο, ἀστράπτων θείᾳ μορφῇ.

Τυφλὸν ποτὲ ἐκ γαστρὸς προσελθόντα σοι, ἐάσω Παροικτίρμον, δοξάζοντα τὴν οἰκονομίαν σου, καὶ τὰ θαυμάσια.

Θεοτοκίον.

Τῆς Ἀρθμικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἀπεκύησας, Θεὸν σεσαρκωμένον· ὃν αἰτήσασθαι, Παναγία Δέσποινα, κατοικτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ὠδὴ, ς'. ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡς τὸν Προφήτην τὸν θηρός.

Ὁ Σταυρωθεὶς μετ' Ληστῶν, ἐρρύσω Δέσποτα, ληστῶν πονηρῶν, καὶ ψυχοφθόρων παθῶν, Φιλανθρωπε Κύριε, πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε τὴν Σταύρωσιν, καὶ τὴν Ἔγερσιν συμφώνως.

Ἥλιον ποιήσας ὀφθαλμούς, Τυφλοῦ ἐπέβλεψας, τοῦ ἐκ γαστρός, καὶ ἐχαρίσω αὐτῷ τὸ βλέπειν, ὑμνοῦντί σε Λόγε, τὴν ἄχραντον δυνάμιν, δι' ἧς ἔσωσας τὸν Κόσμον.

Δόξα.

Τρισυπόστατος μονὰς, Πάτερ ἀγέννητε, Υἱὲ γεννητὲ, καὶ Πνεῦμα ἐκπορευτὸν, Τρισάγιε Κύριε, μία οὐσία καὶ δυνάμις, σῶζε πάντα τὸν Λαόν σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μ' μεγαλεῖά σου Ἁγνὴ, τίς διηγήσεται; Θεὸν γὰρ ἐν σαρκὶ, ἔτεκες ὑπερφυῶς, Κόσμον διὰ σὲ ῥυόμενον, Παρθένε Παναμώμητε, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.

Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπηρωμένος, σοὶ Χριστὲ προσέρχομαι, ὡς ὁ Τυφλὸς ἐκ γαστρὸς, ἐν μεταμοίᾳ κραυγάζων σοι· σὺ τὸν ἐν σκότει τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

Καὶ τῆς Λαμπρᾶς.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες Ἀθανάτε.

ΤΗΣ Δ'. ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

Ἐν ᾗ ἀποδίδοται ἡ Ἑορτὴ τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. Ζήτει αὐτὰ εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα. Κοντάκιον δὲ τὸ αὐτὸ τοῦ Τυφλοῦ, καὶ τοῦ Πάσχα.

ΤΗ Ε. τῆς ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, λέγονται τὰ παρόντα Ἀντίφωνα,

Ἀντίφωνον, Α. ἦχος, β.

στ. ά. Πάντα τὰ Ἔθνη κροτήσατε χεῖρας. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

στ. β. Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερὸς, Βασιλεὺς μέγας. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

στ. γ. Ὑπέταξας λαοὺς ἡμῖν, καὶ Ἔθνη. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,

Ἀντίφωνον, Β. ἦχος ὁ αὐτός.

στ. ά. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ψάλλομέν σοι, Ἀλληλούϊα.

στ. β. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθείς.

στ. γ. Ὅτι ἰδοὺ οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθείς.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον, Γ. ἦχος, δ.

στ. ά. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ Ἔθνη.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητὰς τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου.

στ. β. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεός.

στ. γ. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεός.

Εἰσοδικόν. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ψάλλομέν σοι, Ἀλληλούϊα.

Τροπάριον. ὡς ἄνω. Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. β.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας Οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἑνώσας τοῖς Οὐρανοῖς, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμοῦθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε· ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Κοινωνικόν.

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος,

Τίθενται ἐνταῦθα αἱ Ὠδαὶ, γ', καὶ ς'. τῆς αὐτῆς Ἑορτῆς, διὰ τὸ ψάλλεσθαι αὐτὰς ἐν τοῖς Μεθεόρτοις, ὡς δεδήλωται.

Ὠδὴ, γ'. ἦχος, πλ. ά.

Διαμένει τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ.

Ἦλθες Ζωοδότα Χριστὲ, πρὸς τὸν Πατέρα, καὶ ἀνύψωσας, ἡμῶν τὸ γένος φιλάνθρωπε, τῇ ἀφάτῳ σου λαγχνίᾳ σου,

Τῶν τάξεων τῶν Ἀγγέλων Σωτὴρ, βροτείαν φύσιν θεασάμενοι, σωφρονοῦσαί σοι ἀπαύστως, ἐκπλησσόμεναι ἀνύμνουν σε,

Ἐστάθησαν Ἀγγέλων χοροὶ, Χριστὲ ὁρῶντες μετὰ Σώματος, ἀνελήφθέντα, καὶ ἀνύμνουν, τὴν ἁγίαν σου Ἀνάληψιν.

Τὴν φύσιν τὴν ἀνθρώπων Χριστὲ, φθορᾷ πεσοῦσαν ἐξανέστησας, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου ὕψωσας, καὶ σαυτῷ ἡμᾶς ἐδόξασας,

Ὠδὴ, ς'. ἦχος, δ.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πανσέμνον.

Ἀνάπαυσαν ἡμῖν αἰῶσιν, μεφέλαι εὐφροσύνην αἰώνιον. Χριστὸς μεφέλη γὰρ, ὡς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, πρὸς τὸν αὐτοῦ Πατέρα ἄνεισι σήμερον.

Ἄρχοντες φανεὶς ὁμοιώματι, τὰ πρώην δεσπόται σωτήριοι, εἰς ἐν Φιλανθρωπε, καὶ ἀνελήφθης ὁρώντων σου, τῶν Μαθητῶν Οἰκτίρμον, πρὸς τὰ Οὐράνια.

Δόξα.

Μι' ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια, σαρκὸς τῦ ἐμωθέμτος παχύτητι; Ἄγγελοι Ἄγγελοι, Χριςὸμ ὁρῶμτες ἐφθέγγομτο, Πάθος τιμιὸμ θεῖα, φέρομτα σύμβολα.

Καὶ μυῦ. Θεοτοκίον.

Ὑμνῦμεμ Κόρη τὸ σύλληψιμ, ὑμνῦμέμ σε τὸ ἄῤῥητομ γέμμησιμ, δι' ἧς ἐῤῥύθμισεμ, καταφθορᾶς καὶ κακώσεως, καὶ ζοφερᾶς τῦ Ἅδε Ἀγμὴ καθαίρξεως.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ.

Τῆς Ἁγίας Οἰκομεμικῆς Πρώτης Συνόδε.

Εἰς τὸ Λειτουργίαμ οἱ Μακαρισμοὶ τῦ ἤχε, τῆς Ἑορτῆς ἡ γ'. ᾠδὴ, καὶ τῦ Πατέρωμ ἡ ς'.

Ἐαὰ δὲ τύχῃ Ἑορτάζομεμος Ἅγιος, λέγομεμ τὸ γ'. ᾠδὸ τῦ Πατέρωμ, καὶ τὸ ς'. τῦ Ἁγίε.

Ὠδὴ, γ'. ἦχος, π. β'.

Οὐκ ἔστιμ Ἅγιος ὡς σύ.

Τοῖς καὶ πάθος καὶ τομῷ, Ἄρειος ὁ παράφρωμ, τῇ Γεμμήσει τῇ Θείᾳ, δυσεβῶς ὁ ἀσεβὴς, προσάπτωμ τῷ τμητικῷ, τῦ Πατέρωμ ξίφει ἀποτέμμεται.

Ὡς πάλαι θεῖος Ἀβραὰμ, στρατοῦόμεμοι πάμτες, οἱ σεπτοὶ Θεηγόροι, τὸς ἐχθρός σε Ἀγαθὲ, τὸς μαμιώδεις τῇ σῇ, δωμαστεία κραταιῶς ἀπώλεσαμ.

Ὁ Πρῶτομ Ἄθροισμα τῦ σῶμ, κροτηθὲμ Γερέωμ, Οἰκουμένιον Σῶτερ, σὲ τῷ ἀμάρχῳ Πατρὶ, καὶ Ποιητῇ τῦ πάμτος, γεμμηθέμτα δυσεβῶς ἐκήρυξαμ.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀθέμει λόγος σε βροτῶμ, ὅτε γλῶσσα Παρθέμε, δύφημεῖμ σε ἀξίως. ἐκ σῦ γὰρ αὖθις ὡρᾶς, ὁ ζωοδότης Χριςὸς, σαρκωθῆῦαι Παμάγμε ἠυδόκησεμ.

Ὠδὴ, ς'. ἦχος ὁ αὐτός.

Τῦ βίε τὸ Θάλασσαμ.

Ἀθεῖμ δὲ δεδυήται, ζιζαμίων ὁ στρατὸς, τὸ τῆς προμοίας ἄφατομ, τῆς μαμίας ἐπώμυμος ὁ κληθείς. Ἰδὰμ ζηλώσας γὰρ, ὡς ἐκεῖμος ἐῤῥάγη ὁ παμπόμηρος.

Ὁ Θεῖος κατάλογος, τῷ Πατέρωμ ὁ σεπτὸς, Μομογεμὲς ἀπαύγασμα, τῆς ὐσίας ἐκλάμψαμ τῆς Πατρικῆς, κηρύττει σε Δέσποτα, καὶ πρὸ παμτὸς αἰῶμος γεμμηθέμτα Υἱόμ.

Δόξα.

Ἅς ἠρ διαῤῥήγμυται, μυ λόγομ τὸ πηγὴμ, τὸ θολεραὶ καὶ ἄποτομ, Αἱρέσεως πηγάσασα δυσεβῶμ, ἀρότρῳ δεήσεως, Γερέωμ ἐμθέωμ προμηθέσατε.

Καὶ μυῦ. Θεοτοκίον.

Ὁ Μέγας προέγραψεμ, ἐμ Προφήταις Μωϋσῆς, σὲ κιβωτὸμ καὶ τράπεζαμ, καὶ λυχμίαμ, καὶ στάμμομ συμβολικῶς, σημαίμωμ τὸ Σάρκωσιμ, τὸ ἐκ σῦ τῦ Ὑψίστε Μητροπάρθεμε.

Τροπάριομ τὸ Ἀναστάσιμομ, τῆς Ἑορτῆς, καὶ τὸ παρὸμ ἦχος, π. δ'.

Ὑπερδεδοξασμένος εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶμ, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τὸς Πατέρας ἡμῶμ θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶμ πρὸς τὸ ἀληθιμὸμ Πίστιμ παμτας ἡμᾶς ὁδηγήσας, Πολυεύσπλαγχμε δόξα σοι.

Κομτάκιομ, ἦχος, π. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Τῶμ Ἀποστόλωμ τὸ κήρυγμα, καὶ τῦ Πατέρωμ τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαμ τὸ Πίστιμ ἐκράτυμεμ· ἣ καὶ χιτῶμα φορέσσα τῆς ἀληθείας, τὸμ ὑφαμτὸμ ἐκ τῆς ἄμω θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς Εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριομ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ ὑπὲρ ἡμῶμ πληρώσας Οἰκομομίαμ.

Μεγαλυμάριομ.

Ὁ δογματιθεὶς Οἰκουμένιομ, παρὰ τῦ Πατέρωμ, τῆς Τριάδος καὶ ἄκτιςομ, τέρατι Κεράμε ἐκύρωσε Σπυρίδωμ, Πῦρ δείξας, Γῦ, καὶ Ὕδωρ· ὃς μεγαλύομεμ.

Κοιμωμικόμ.

Αἰμεῖτε τὸμ Κύριομ ἐκ τῦ Οὐραμῶμ.

Καὶ. Εἰς μμημόσυμομ αἰώμιομ ἔσομται δίκαιοι.

ΤΗ͂ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ͂,
Πρὸ τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς.
Ἐν ᾗ ἀποδίδοται ἡ Ἑορτὴ τῆς Ἀναλήψεως.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἡ γ'. καὶ ς'. Ὦδὴ, ὡς προεγράφησαν ἐν τῇ αὐτῇ Ἑορτῇ τῆς Ἀναλήψεως.

Τροπάριον, καὶ Κοντάκιον τῆς αὐτῆς Ἑορτῆς· ὡσαύτως καὶ Κοινωνικόν.

ΤΩ͂ ΣΑΒΒΑΤΩ͂, ΤΗ͂Σ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ͂Σ,
Ἤτοι τῇ Ψυχῶν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, Καὶ ἐκ τῶ͂ Καμόμος, Ὦδὴ, γ'. καὶ ς'.

Ὦδὴ, γ'. Ἦχος, Πλ. β'.
Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Τ'Σχύϊ δόξης θεϊκῆς, ὁ τῆς γῆς ἐξ ἐσχάτων, ὡς μεφέλας ἀϊάγων, τῇ Πίστει πρὸς σὲ ψυχὰς, ἃς ἐκ περάτων Χριστὲ, προσελάβου, δόλως σου ἀϊάπαυσον.

Γῆ μόνος εἶ ὁ καθίζων, Βασιλεῦς καὶ Δυνάστας, καὶ Κριτὰς σὺν Τοπάρχαις. ὅθεν πάντων ὡς Θεὸς, αὐτὸς ἐν κρίσει τῇ σῇ, ῥῦσαι τούτους, Σῶτερ τῆς κολάσεως.

Ἡ Πάσης γῆς ὁ Ποιητὴς, σὺν πρεσβύταις παρθένοις, καὶ σὺν μέσοις ἐφήβοις, ἃς προσελάβου Χριστὲ, τῆς αἰωνίου χαρᾶς, καὶ τρυφῆς σου, τούτους καταξίωσον. Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς τῶ͂ Κόσμου κραταιὰ, Δέσποινα Θεοτόκε, μὴ ἀπώσῃ τοὺς πόθῳ, σοὶ προσρέχοντας ἀεί· ἀλλ' ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, πάσης ῥῦσαι, ζάλης τοὺς τιμῶντάς σε.

Ὦδὴ, ς'. Τὸ βίου τὴν θάλασσαν.

Τ'Λάθητι Δέσποτα, παράκλητι Σωτὴρ, καὶ δεῖξόν σου τὸ ἔλεος, δεῖξον σπλάγχνα, καὶ σῶσον ὡς ἀγαθὸς, τῆς γῆς πάσης ἅπαντας, οὓς πρὸς σὲ μετηγάγου ὡς Φιλάνθρωπος.

Ἡμάτων ἐν κλύσμασι, καὶ ἐν ῥείθροις ποταμῶν, καὶ τοὺς ἀξιάφλους θηρήσαντας· τοὺς ἐν μάπαις, καὶ ὄρεσι, καὶ ὀπαῖς, τὸν βίον τελέσαντας, μὴ παρίδῃς, ὡς μόνος ὐδιάλλακτος.

Δόξα.

Ὁ Βλέπων ὡς Κύριος, ἐν θαλάσσῃ καὶ ἐν γῇ, τοὺς ἐν ἀθίλῳ θηρήσαντας, τοὺς ἐν πολέμοις καὶ μάχαις καὶ ἐν πλαγαῖς, δειλῶς τελευτήσαντας, πάντας οἰκτειρον, Σῶτερ ὡς Φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Παράγμος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῷ παθῶν μου τὸν ἄσατον καὶ δεινὸν, κατάπασον πάραχον, καὶ γαλήνιον παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Τροπάριον, Ἦχος, Πλ. δ'.

Ὁ Βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε Δημιουργὲ, αὐάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ Ποιητῇ καὶ Πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Κοντάκιον δὲ τὸ παρὸν αὐτόμελον, Ἦχος, Πλ. δ'.

Οὓς μετὰ σὰρκας ἀφ' ἡμῶν ἐκ τῆς πρόσκαιρον, ἐν ταῖς σκηναῖς τῆς ἐκλεκτῶν κατασκήνωσον, καὶ μὴ δικαίων αὐάπαυσον, Σῶτερ ἀθανάτε. εἰ γὰρ ὡς ἄνθρωποι ἥμαρτον ἐπὶ γῆς, ἀλλὰ σὺ ὡς ἀναμάρτητος Κύριος, ἄφες αὐτοῖς τὰ ἑκούσια πταίσματα, καὶ τὰ ἀκούσια, μεσιτεύούσης τῆς τεκούσης σε Θεοτόκου· ἵνα συμφώνως βοήσωμεν ὑπὲρ αὐτῶν· Ἀλληλούϊα.

Μεγαλυνάριον.

Ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς, τῶν Κεκοιμημένων, Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ἐν χώρᾳ τῶν Δικαίων· ὅπου τὸ φῶς σου λάμπει, αὐτὰς κατάταξον.

Κοινωνικόν.

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου Κύριε, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν, καὶ γενεάν.

ΤΗ͂Ι ΚΥΡΙΑΚΗ͂Ι ΤΗ͂Σ ΑΓΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ͂Σ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν λέγομεν τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον, Α΄. ἦχος, β΄.

στ. α΄. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ· ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

στ. β΄. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

στ. γ΄. Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ, οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

στ. δ΄. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον, Β΄. ἦχος ὁ αὐτός.

στ. α΄. Ἐπάκουσόν σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε Ἀγαθὲ, ψάλλομέν σοι, Ἀλληλούϊα.

στ. β΄. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε Ἀγαθέ.

στ. γ΄. Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιαίνῃ.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε Ἀγαθέ.

Δόξα.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε Ἀγαθέ.

Καὶ νῦν. ἦχος, πλ. β΄.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον, Γ΄. ἦχος, πλ. δ΄.

στ. α΄. Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

στ. β΄. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

στ. γ΄. Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

στ. δ΄. Ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

στ. ε΄. Ζωὴν ᾐτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἴσοδικόν.

Τὴν σὴν δυνάμει σου, Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσωμεν, καὶ ψαλῶμεν τὰς δυναστείας σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε Ἀγαθὲ, ψάλλομέν σοι, Ἀλληλούϊα.

Τροπάριον, ἦχος, πλ. δ΄.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς Ἁλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν Οἰκουμένην σαγηνεύσας, Φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Κοντάκιον, ἦχος ὁ αὐτός.

Ὅτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν Ἔθνη ὁ Ὕψιστος· ὅτε τὰ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἑνότητα πάντας ἐκάλεσε. καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου λέγομεν.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα.

Κοινωνικόν.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

ΤΗ͂ ΔΕΥΤΕΡΑ, ΤΟΥ͂ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.

Εἰς τὼ Λειτουργίαμ τὰ Τυπικά, ϗ ἐκ τ῵ Καμόμω, ᾠδὴ, γ'. ϗ ς'.

Ω᾽δὴ, γ'. ἦχος βαρύς.

Μὴμ ἓξ ὕψος δωάμιμ τοῖς Μαθηταῖς Χριςὲ, ἕως αὖ ἐμδύσησθε ἔφης, καθίσατε ἐμ Ἰερυσαλήμ· ἐγὼ δὲ ὡς ἐμὲ Παράκλητομ ἄλλομ, Πνεῦμα τὸ ἐμόμ τε ϗ Πατρὸς ἀποςελῶ, ἐμ ᾧ ςερεωθήσεσθε. Δίς.

Τῦ Θεί῟υ Πνεύματος ἐπιδημήσασα σώαμις, τὼ μεμιαθεῖσαμ πάλαι φωμὼ, κακῶς ὁμομοησαμ῎τωμ, εἰς μίαμ ἁρμομίαμ θείως σωμῆψε, γμώσει σωετίζυσα πιςὸς τῆς Τριάδος, ἐμ ᾗ ἐςερεώθημεμ. Δίς.

Ω᾽δὴ, ς'. ἦχος, δ'.

Ἅλασμὸς ἡμῖμ Χριςὲ ϗ σωτηρία, Ὁ Δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς Παρθέμυ· Ἱ῎μ᾽ ὡς Προφήτω θηρὸς ἐκ θαλαττίυ, Στέρμωμ Ἰωμᾶ῀ τῆς φθορᾶς διαρπάσης, Ὅλομ τὸμ Ἀδὰμ παγγεμῆ πεπτωκότα. Δίς.

Δόξα.

Μερτὴμ ἡμῖμ δῴθὲς ἐμ τοῖς ἐγκάτοις, Αἰωμίως ἔξυσι Πνεῦμα καμίσαις, Πατροπροβλήτως παμ῎τοτε ξωημμέμομ, Γ῎λης ἀπεχθῦς καυσικὸμ μολυσμάτωμ, Ῥύπυ τε φρεμῶμ ῥυπτικὸμ Παμτοκράτωρ. Καὶ μῦ.

Ὄρεκτὸμ ἀξίωμα τοῖς Ἀποςόλοις, Σιωμίταις μίμμυσι σῦ παρυσίαμ, Γμώρισμα Πνεῦμα Πατρογεμμήτυ Λόγυ, Λόχλω ἀπλυῆ τ῵ ἐθμῶμ ποππυσμάτωμ, Ὤκις α δεικμὺς πυρπόως καθιδρύεις.

Τροπάριομ, ϗ Κομτάκιομ, τῆς Ἑορτῆς, ὁμοίως ϗ Κοιμωμικόμ.

Τὰ αὐτὰ ϗ τῇ Τρίτῃ τῆς αὐτῆς Ἑβδομάδος.

Ἐὰμ δὲ τύχῃ Ἑορταζόμεμος Ἅγιος ἐμ ταύτῃ τῇ Ἑβδομάδι, λέγομεμ τλὼ γ'. Ω᾽δλὼ τῆς Ἑορτῆς, ϗ τλὼ ς'. τ῟ Ἁγίυ.

ΤΩ͂ ΣΑΒΒΑΤΩ, Μετὰ τλὼ Ἁγίαμ Πεμτηκοςλώ.

Ἐμ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται ἡ Ἑορτὴ τῆς Ἁγίας Πεμτηκοςῆς.

Εἰς τλὼ Λειτουργίαμ Τυπικὰ, ϗ ἡ. γ'. ϗ ς'. Ω᾽δὴ, ὡς προεγράφησαμ τῇ Δυτέρᾳ τ῟ Ἁγίυ Πμύματος.

Τροπάριομ, ϗ Κομτάκιομ τῆς αὐτῆς Ἑορτῆς· ὁμοίως ϗ Κοιμωμικόμ.

ΤΗ͂ ΚΥΡΙΑΚΗ, ΤΩ͂Ν ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ.

Εἰς τλὼ Λειτουργίαμ οἱ Μακαρισμοὶ, Καὶ λέγομεμ δ'. Ἀμαξάσιμα, ϗ ἐκ τ῟ Καμόμος τ῵ Ἁγίωμ τλὼ γ'. ϗ ς'. Ω᾽δλώ.

Ω᾽δὴ, γ'. ἦχος, π. δ'.

Ὁ ςερεώσας κατ᾽ ἀρχάς.

Ἱερωσύλω Ἱεραὶ, οἱ Ἱερεῖς ϗ Ποιμέμες, ἐμδυσάμεμοι ϗ ταύτλω ἐμφρόμως, κυβερμήσαμτες Χριςὲ, ἀξίως κατεκόσμησαμ, διδασκαλίας λόγομ, αὖωθεμ ὅμτως πλυτήσαμτες.

Ὡραιωθέμτες καλλομαῖς, τῆς πρώτης καλλοποιΐας, ϗ φαμέμτες ἁπλαμεῖς ὡς φωςῆρες, ὑραμώσατε Χριςῦ, τλὼ Ἐκκλησίαμ Ἅγιοι, ἄλλοθεμ ἄλλος ταύτλω, ποικίλως κατακοσμήσαμτες.

Ὁμῶ πειθόμεμοι τῷ σῷ, τ῟ Μακαρίυ οἱ δῆμοι, πολυτρόποις ἀρεταῖς φαιδριωθέμτες, ἐκληρώσαμτο μομὰς, τὰς ὑραμίυς χαίρομτες. ἄλλω γῦ ἄλλος παμ῎τες, ταύτας ἀξίως ἐπλήρωσαμ.

Θεοτοκίομ.

Παρθεμικῆς ἀπὸ γαςρὸς, τὸμ ἐκ Θεῦ Θεὸμ Λόγομ, ἀπεγέμμησας ἡμῖμ

Θεο-

Θεομήτορ· ὁμ Νεαμίδες ἁγμαὶ θεοπρεπῶς ἐπόθησαμ, καὶ σὲ ὀπίσω πᾶσαι, τύτῳ σαφῶς ἠκολύθησαμ.

Ὠδὴ, ς'. Ἰλάθητί μοι Σωτήρ.

ΩΣ ἔμτιμομ ἐκλεκτὸμ, τεθέμτα λίθομ ἀκρόγωμομ, οἱ Ἅγιοι ὡμ Σιὼμ, δύρόμτες σε Δέσποτα, κρηπίδα ἀσάλευτομ, ἐκλεκτὺς ὡς λίθυς, ἑαυτὺς ἐπωκοδόμησαμ.

ΗΥγείσης σε τῆς Πλευρᾶς, ῥαμίδες Αἵματος ῥάξασαι, σὺν Ὕδατι θεουργῷ, τὸμ Κόσμομ αὐέπλασαμ, καὶ θείαμ ὁμήγυριμ, τῷ Ἁγίῳ Παύτῳ, Εὐεργέτα προσεκάλεσαμ.

Δόξα.

ΥΜνήμημ παμδυσεβῶς, Μαρτύρωμ μέφος τὸ ἔμθεομ, τῇ χάριτι λαμπρυμθὲμ, καὶ λάμψαμ φαιδρότερομ, πορφύρᾳ τῷ αἵματος, καὶ τῇ ἀλυργίδι, τῆς αὐτῶμ ῥερράς ἀθλήσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίομ.

ΜΗτέρα παμαληθῆ, Θεὸν σὲ παύτες γιγώσκομεμ, δι' ἧς φύσις Γυναικῶμ, ῥωθεῖσα Παράμωμε, Χριςὸ ὑπερήθλησεμ, ἀρετῆς τε πάσης, δυσεβῶς γέγομεμ ἔμπλεως.

Τροπάριομ τὸ Ἁγιασάσιμομ, καὶ τὸ παρὸμ Τῶμ Ἁγίωμ Παύτωμ, ἦχος, δ'.

ΠΩμ ὲμ ὅλῳ τῷ Κόσμῳ Μαρτύρωμ σε, ὡς πορφύραμ, καὶ βύσσομ τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σε ςολισαμένη, δι' αὐτῶμ βοᾷ σοι Χριςὲ ὁ Θεός· τῷ Λαῷ σε τὺς οἰκτιρμύς σε κατάπεμψομ, εἰρήμην τῇ πολιτείᾳ σε δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶμ τὸ μέγα ἔλεος.

Κομτάκιομ δὲ, ἦχος, π. δ'.

ΩΣ ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ Φυτουργῷ τῆς Κτίσεως, ἡ Οἰκυμένη προσφέρει σοι Κύριε, τὺς Θεοφόρυς Μάρτυρας. ταῖς αὐτῶμ ἱκεσίαις ὡμ εἰρήνῃ βαθεία, τὴν Ἐκκλησίαμ τῇ πολιτείᾳ σε, διὰ τῆς Θεοτόκυ σωτήρησομ Πολυέλεε.

Μεγαλυνάριομ.

ΕΧορτες ἐξάρχυσαμ τὴν Ἁγίῳ, Νόες σὺν Προδρόμῳ, Ἀποςόλωμ θεῖος χορὸς, Προφητῶμ Μαρτύρωμ, Ἱεραρχῶμ Ὁσίωμ, ὑπὲρ ἡμῶμ τὸμ Κτίςῃ καθικετεύσατε.

Κοιμητικόμ.

Αἰμεῖτε τὸμ Κύριομ ἐκ τῶμ Οὐραμῶμ. Καὶ. Εἰς μμημόσυμομ αἰώμιομ ἔσομται δίκαιοι.

Α'ΡΧΗ ΣΥΝΘΕΩ

ΤΟΥ ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΥ

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

Εἰς τὼ Α'. Α'ρχὴ τῆς Ἰνδίκτυ, καὶ τῦ Ὁσίυ Συμεὼν τῦ Στυλίτυ.

Εἰς τὼ Λειτυργίαν, τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῦ Κανόνος τῆς Ἰνδίκτυ, ᾠδὴ, γ'. καὶ τῦ Ὁσίυ, ᾠδὴ, ς'.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν Κυριακῇ, λέγομεν δ'. Ἀναβαθίμα, τὼ γ'. Ὠδὼ τῆς Ἰνδίκτυ, καὶ τὼ ς'. τῦ Ὁσίυ.

Ὠδὴ, γ'. Ἦχος, α.

Στερέωσόν με Χριστέ.

Στερέωσον Ἀγαθὲ, ἰῶ κατεφύτευσε πόθῳ, ἐπὶ τῆς γῆς ἡ δεξιά συ, καὶ κάρπον ἄμπελον, φυλάττων συ τὼ Ἐκκλησίαν Παντοδύναμε.

Ἐν ἔργοις πνευματικοῖς, θεοτερπέσι κοιμῶμενας, τὸ ἐφεξὸς Κύριε ἔτος, διάγαγε Δέσποτα, τὰς πίστα σε ὁμολογῦντας Θεὸν τῦ παντός.

Ἀλλυίόμμοι Χριστὲ, τὸν ἐναύσιον κύκλον, δίδυ Οἰκτίρμον, καὶ ἔμπλησόν με τῆς λόγων τῆς θείων συ, ὃς ὤφθης φάσκων Ἰυδαίοις ἐν Σάββασιν.

Θεοτοκίον.

Ὡς μόνως ὑπερφυῶς, τὼ ὑπὲρ ἄνθρωπον χάριν, ἐν γαστρί συ δεξαμένῳ, ἀτρέπτως σκηνώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἀεί σε δοξάζομεν.

Καὶ τῦ Ὁσίυ, Ὠδὴ, ς'. Ἦχος, π. δ.

Χιτῶνά μοι παράσχυ φωτεινόν.

Ἡμείων καὶ τεράτων σε Χριστὸς, αὐτυργὸν ἀνέδειξε, τῆς θείας Μακάριε, ἐνεργείας δεδειγμένως ἐνδιαίτημα.

Ὤφθης συ τὸ σῶμα Συμεὼν, ὡς Σταυρῷ τῷ Κίονι. διὸ σωδεδόξασαι, τῷ ἐν Ξύλῳ διὰ σὲ ὑψωθέντι Χριστῷ.

Δόξα.

Ἐτάρσιον πορείαν ἐφθύρωμ, Συμεὼν θεοπρεπῶς, πρὸς ὕψος ὑράνιον, τὰς ὑμνῦντάς σε πιστῶς ἀνακόμιζε.

Καὶ νυν. Θεοτοκίον.

Ναὸν σε τῦ Θεῦ καὶ Κιβωτὸν, καὶ παστάδα ἔμψυχον, καὶ πύλην ὑράνιον, Θεοτόκε οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Τροπάριον τῆς Ἰνδίκτυ, Ἦχος, β'.

Ὁ Πάσης Δημιυργὸς τῆς Κτίσεως, ὁ καιρὸς καὶ χρόνος ἐν τῇ ἰδία ἐξυσία θέμενος, ἐνλόγησον τὸν στέφανον τῦ Ἐνιαυτῦ, τῆς χρηστότητός συ Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τὰς Βασιλεῖς καὶ τὼ Πόλιν συ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκυ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ τῦ Ὁσίυ, Ἦχος, α.

Ὑπομονῆς φύλος γέγονας, ἐνλώσας τὰς Προπάτορας Ὅσιε, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσὴφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὼ τῦ Ἀσωμάτυ πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι, Συμεὼν Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τὸ παρὸν Θεοτοκίον, Ἦχος βαρύς.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, λιμνὼ, καὶ πρασία τῦ γέμυς τῆς ἀνθρώπυ· ἐκ σῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ Λυτρωτὴς τῦ Κόσμυ. μόνη γὰρ ὑπάρχεις, Μήτηρ καὶ Παρθένος, ἀεὶ ἐνλογημένη καὶ δεδοξασμένη. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι πάσῃ τῇ Οἰκυμένῃ.

Κοντάκιον τῦ Ὁσίυ, Ἦχος, β'.

Αὐτόμελον.

Ἀνω ἄνω ζητῶν, τοῖς κάτω συναπόμενος, καὶ ἅρμα πυρὸς τὸν Στύλον

ἐργασάμενος, δι' αὐτῦ συνόμιλος τῆ Ἀγγέλων γέγονας Ὅσιε· σὺ αὐτοῖς Χριςῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύςως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Μεγαλυνάριον.

Φέρεξαν φρυάγματα ζοφερὰ, πομφῶν πνευμάτων, τῆ ἀγώνων σου τῆ φερικτῶν, Πάτερ φρυκτωρίας. ἐτέφρωσας γὰρ τύπων, τὰς ἀνυδρὰς ἐμέδρας, Συμεὼν ἔνδοξε.

Κοινωνικόν.

Εὐλόγησον τὴν στέφανον τῦ Ἐνιαυτῦ τῆς χρηςότητός σου Κύριε.

Καί. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔςαι δίκαιος.

ΕΙΣ ΤΑΣ, ς'.

Ἡ Ἀνάμνησις τῦ γενομένου Θαύματος ἐν Κολασσαῖς, ἤτοι ἐν Χώναις, παρὰ τῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῆ Κανόνων τῦ Ἀρχαγγέλου, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, δ'.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

Τὸν Ὑμνῳδὸν τῆ Θεάρχα, Στρατηγὲ τῆ Ἀγγέλων παμβύθμε, περιέρχη πᾶσαν γῆν, δεομένων ἡμᾶς ἐξαιρόμενος, τῶν προσκαλουμένων σου τὸ θεῖον ὄνομα.

Ὡς Θεῖος Κῆρυξ, ὡς προστάτης πιςῶν ἀκαταίσχυντος, πλανωμένων ὁδηγὸς, καὶ παιδευτὴς ἐχρημάτισας, Θεῦ Ἀρχιστράτηγε, Θεοειδέστατε.

Τοῦ θείου φέγγους, καθαρώτατον ἔσοπτρον πέφηνας, τὰς ἐμφάσεις τῦ σεπτῦ, λαμπρῶς δεχόμενος Πνεύματος, Μιχαὴλ πρωτάγγελε, ἀξιοθαύμαςε.

Θεοτοκίον.

Τὰς αὐλὰς, συςησάμενος Νόας βουλήματι, τῇ ἐμύλῳ σου Γαςρὶ, οἰκεῖ βουλήσει Παμάμωμε, Σαρκὶ καθορώμενος, ὁ ἀϊδιος.

Ὠδὴ, ς'.

Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα.

Τοὺς πάλαι βουληθέντας ἀφανίσαι, ποταμίοις ῥεύμασι, τὸ ὕδωρ τῆς δίλογίας, ὃ παρέσχες Ἀρχάγγελε πιςοῖς, ἀπέδειξας ἀπράκτους, ἐπιςασίᾳ φερικώδεις.

Πάλαι μὲν Μωϋσῆς ἔπληξε πέτραν, καὶ ἐρρύη ὕδατα· νῦν δέ σου ῥήξαντος πέτραν, κατεπόθησαν ῥεῖθρα ποταμῶν, εἰς ἔτι μαρτυρόμενα, τὸ θαῦμα θεῖε Ἀρχάγγελε. Δόξα.

Τὸ εἶδος, καὶ ἡ φύσις σου πυρίμη, πῦρ μὲν φωτίζουσα, φλογίζουσα δὲ ἀπίςους, Ἀρχιστράτηγε Θείων Λειτουργῶν, προστάτα τῆ ἐν πίςει, εἰλικρινεῖ δύφημνύντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τόνον σε προεώρα ὁ Προφήτης, ἐν ᾧ Λόγος γέγραπται, δακτύλῳ Πατρὸς Παρθένε· ὃν ἱκέτευε βίβλῳ τῆς ζωῆς, ἡμᾶς καταγραφῆναι, τοὺς δοξάζοντας.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Τῶν Οὐρανίων Στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωπῶμέν σε ἀεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσῃς ἡμᾶς, σκέπῃ τῆ πτερύγων τῆς ἀΰλου σου δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς προστάτευτας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· ἐκ τῆ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχης τῆ ἀνω Δυνάμεων.

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ὁ Τῇ Τριάδι παρεστὼς ὁλόφωτος, μετὰ πασῶν ἐπουρανίων Τάξεων, καὶ τὸ ἔνθεον μελῴδημα, σὺν αὐταῖς ἀναφωνῶν Σοφὲ Μιχαὴλ, καὶ τὴν γῆν θεία μούσει διερχόμενος, καὶ τέρασι μεγίστοις θαυμαζόμενος, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἕτερον, ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀρχιστράτηγε Θεῦ, Λειτουργὲ Θείας δόξης, τῆ ἀνθρώπων ὁδηγὲ, καὶ Ἀρχηγὲ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρέσβευε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῆ Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Μεγαλυνάριον.

Πρῶτος ὡς ὑπάρχων τῆς Στρατιᾶς, τῆς ἐπουρανίου, Ἀρχιστράτηγε Μιχαὴλ, πάρεσο προστάτα, πάντων ἡμῶν ἐν μέσῳ, τῆ πίστει τε καὶ πόθῳ, ἀνυμνοῦντων σε.

Κοιμωμικόν.

Ὁ ποιῶν τὰς Ἀγγέλους αὐτοῦ Πνεύματα, καὶ τοὺς Λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

ΕΙΣ ΤΑΣ, Ζ΄.

Προεόρτια τῆς Γενεσίου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Καμόμος τῆς Προεορτίων, ᾠδὴ γ΄. καὶ ς΄.

Ὠδὴ, γ΄. Ἦχος, δ΄.

Ὅτι σπέρα ἔτεκεν ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία.

Ἡ Γῆ ἡ κατάκαρπος ἐκ γῆς ἀκάρπου γεννᾶται· ἥτις καρποφορήσει τὸν γεωργὸν τῆς ἀγαθῶν, καὶ ζωηφόρον ἄσαχον, τὸν τρέφοντα πάντα θείῳ ῥήματι.

Ἡ μερον ἐβλάστησε τῆς Παρθενίας ἡ ῥάβδος· ἐξ ἧς ἀνθήσει ἄνθος ὁ φυτουργὸς ἡμῶν Θεὸς, τὰ πονηρὰ βλαστήματα, ἀποτέμνων ἄκρα ἀγαθότητι.

Ἴδε τὸ ἀλάξυτον ὄρος ἐκ πέτρας ἀγόμου, ἀποτεχθὲν, τὸν λίθον καρποφορεῖ τὸν μονότομον· ὃς σωτηριβόλῳ ἐργάσεται, τῇ ξοάνῳ πάντων τοῦ ἀλάστορος.

Νόμου προχαράγματα σὲ προεδήλωσαν Κόρη· τὸν Νομοδότην σὺ γάρ, μονίμων δίχα ἐν γαστρὶ, κυοφορεῖς πηγάσασα, ὑπὲρ λόγον ἄφθορον ἀνίαυτον.

Ὠδὴ, ς΄.

Τῷ θείαν ταύτην. καὶ πάντιμον.

Ἔτεχθη σήμερον γέφυρα, μετάγουσα πρὸς φῶς τὸν ἀνθρώπινον· κλίμαξ οὐράνιος, ὄρος Θεοῦ ἐμφανέστατον, ἡ Θεοτόκος Κόρη, ἣν μακαρίσωμεν.

Ὁ Κόχλος Ἄνθρα προκάγαγε, πορφύραν τὸν τὸ ἔριον βάψασαν, τῆς σωματώσεως, τοῦ Βασιλέως εἰς ὕστερον· ὃν ἐπαξίως πάντες ὑμνολογήσωμεν.

Δόξα.

Ἦλθε μοι προελήλυθε, ῥαβδὸς ἐκ μιχρᾶς ἡ Παράνομος, ἥτις τὸν ἄβυσσον, τῆς σωτηρίας κυήσασα, πολυθείας πάνει, ἄπειρα ῥήματα.

Καὶ νῦν.

Τ' Κάρπου ῥίζης ἐβλάστησας, καὶ πρόῤῥιζον κακίας τὸν ἄκαρπον, τῷ ὑπὲρ φύσιν σου, Θεῷ Βλαστῷ ἐμπέτεμες, Θεογεννήτορ Κόρη ἀειμακάριστε.

Τροπάριον. Ἦχος. δ΄.

Ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἐξ ὁσφύος τοῦ Δαβὶδ, ἡ Θεόπαις Μαριὰμ, τίκτεται σήμερον ἡμῖν. διὸ καὶ χαίρει ἡ σύμπασα καὶ καινουργεῖται. συγχάρητε ὁμοῦ, ὁ οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ. αἰμέσατε αὐτῷ αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. Ἰωακεὶμ ὑφραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα· ἡ σπέρα τίκτει, τὸν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος, δ΄.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἡ Παρθένος σήμερον, καὶ Θεοτόκος Μαρία, ἡ πασῶν ἡ ἄληκτος τοῦ οὐρανίου Νυμφίου, τίκτεται ἀπὸ τῆς Στείρας θεοβούλητος, Οἴκημα τοῦ Θείου Λόγου ὑπερπεπωμένον. εἰς τοῦτο γὰρ καὶ προωρίσθη, ἡ θεία πύλη, καὶ Μήτηρ τῆς ὅλου ζωῆς.

ΕΙΣ ΤΑΣ, Η΄.

Τὸ Γενέσιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Καμόμου, ᾠδὴ, γ΄. καὶ ς΄.

Ὠδὴ, γ΄. Ἦχος, β΄.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Τ' Μέμπτως τῷ Θεῷ πολιτευσάμενοι, τὸν παντὸν ἐκύησαν σωτηρίαν, οἱ Θεόφρονες Γεννήτορες, τῆς τοῦ Κτίστου τεκούσης, καὶ Θεὸν ἡμῶν. Δίς.

Ὁ Πᾶσι τὸν ζωὸν πηγάσαν Κύριος, ἐκ Στείρας προκάγαγε τὸν Παρθένον· ὃν εἰσδῦναι κατηξίωσε, μητρόκον φυλάξας ἀδιάφθορον.

Ἧς Ἄννης τὸν καρπὸν Μαρίαν σήμερον, τὸν βότρυν κυήσασαν ζωηφό-

φόρον, ὡς Θεοτόκον αὐυμνήσωμεν, προστασίαν τε παύτων, καὶ βοήθειαν.

Ὠδὴ, ς'. ἦχος, δ'.

Ὡς ὕδατα θαλάσσης Φιλανθρωπε.

Ὑμνοῦμεν τὴν Ἁγίαν σου Γέννησιν, τιμῶμεν καὶ τὴν ἄωτον Σύλληψιν, σὲ Νύμφη Θεόνυμφε, καὶ Παρθένε. σκιρτῶσι δὲ σὺν ἡμῖν Ἀγγέλων τάξεις, καὶ τῶν Ἁγίων ψυχαί.

Γίαν τῶν Ἁγίων ὑπάρχουσαν, οἱ σώφρονες Πατέρες σου Ἄχραντε, αὐέθεντό σε ἐν Οἴκῳ Κυρίου, αὐατραφῆναι σεμνῶς, καὶ εἰς Μητέρα ἑτοιμασθῆναι αὐτῷ. Δόξα.

Ἐν σοὶ τὸ τῆς Τριάδος Μυστήριον, ὑμνεῖται καὶ δοξάζεται Ἄχραντε. Πατὴρ γὰρ ηὐδόκησε, καὶ ὁ Λόγος ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ Θεῖον Πνεῦμα σοὶ ἐπεσκίασε. Καὶ νῦν.

Χρυσῆν θυμιατήριον γέγονας· τὸ πῦρ γὰρ ἐν γαστρί σου ἐσκήνωσεν, ὁ Λόγος ἐκ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου· καὶ ἐν ἀνθρώπου μορφῇ ὡράθη, Θεογεννῆτορ Ἁγνή.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Ἡ Γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ. ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Κοντάκιον, ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν Ὠαχεὶμ καὶ Ἄννα ὀνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὔα ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν Ἄχραντε, ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γεννήσει σου. αὐτὴν ἑορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· ἡ Στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Μεγαλυνάριον.

Ἐκ πασῶν Παρθένε τῶν γενεῶν, ἡ προεκλεχθεῖσα, εἰς κατοίκησιν τῷ Θεῷ, σήμερον τεχθεῖσα, χαρὰν τῷ Κόσμῳ φέρεις· αἱ γενεαὶ δὲ πᾶσαι, σὲ μακαρίζουσι.

Ἕτερον.

Χαῖρε θεῖον σίφος τῶν Προφητῶν· ἄρχεται γὰρ ἄρτι, τῶν σῶν λόγων ἡ ἔκβασις, ὅτι Θεὸν τέξει ἀπείρανδρος Παρθένος. σήμερον γὰρ ἐτέχθη ἡ Μητροπάρθενος.

Κοινωνικόν.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

ΕΙΣ ΤΑΣ, Θ'.

Τῶν Ἁγίων, καὶ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννης.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς, ᾠδὴ γ'. καὶ τῶν Δικαίων, ᾠδὴ, ς'.

Ὠδὴ, ς'. ἦχος, β'.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τιμιώτατον ὄντως ἡ σεῖρα τοῦ πρίν, Ἄννα δεξαμένη ἐκ θείας ἐλλάμψεως, παῖδα τεκεῖν ἠξίωται, τὴν τῶν πάντων κτισμάτων δεσπόζουσαν.

Νῦν ἡ Στεῖρα γεννῶσα βεβλήσει Θεοῦ, πείθει παραδέχεσθαι Παρθένον τίκτουσαν, αὐτὸν σαρκὸς θελήματος, τὸν αὐτὸν βεβληθέντα Θεὸν ἐμφανῶς.

Δόξα.

Ἐλλαμφθεὶς Ἡσαΐας τῷ Πνεύματι, τὸν Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης τὸ κύημα, τόπον καινὸν ἑώρακεν, ᾧ ἐγράφη ὁ Λόγος σαρκούμενος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μυστήριον προτρέχει Μυστήριον. πρὶν γὰρ ἡ σειρώσα χάρις γεγέννηκε, τῆς σωτηρίας πρόξενον, παρθενίας γεννήσει φανεῖσαν ἡμῖν.

Τροπάριον, ἦχος, β'.

Τῶν Δικαίων Θεοπατόρων σου Κύριε, τὴν μνήμην ἑορτάζοντες, δι' αὐτῶν σε δυσωποῦμεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος ὁ αὐτός.

Τὰ ἄνω ζητῶν·

Σῴζεται νῦν, ἡ Ἄννα τῆς στειρώσεως, λυθεῖσα δεσμῶν, καὶ τρέφει τὴν Παναγίαν, συγκαλέσασα ἅπαν-

τας, αὐυμνῆσαι τὴν δωρησάμενον, ἐκ μηδύος αὐτῆς τοῖς βροτοῖς, τὴν μόνην Μητέρα καὶ ἀπείρανδρον.

Μεγαλυνάριον.

Τὸ λαμπρὸν τῆς δόξης ὡράϊσμα, τὸ τῆς Παρθενίας, ἔφυ θεῖον ἀπαύθισμα, μονῆ ἐκ τῆς Δικαίων Γωακεὶμ καὶ Ἄννης, ἡ παναγνος Μαρία, ἣν μεγαλύνομεν.

Κοντάκιον.

Ἀγαλλιάσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

ΕΙΣ ΤΑΣ, ΙΓ.

Προεόρτια τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ, Καὶ τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Καμόνος τῆς Προεορτίων, ᾠδὴ, γ'. καὶ τῆς Ἐγκαινίων, ᾠδὴ, ς'. ἦχος, δ'.

Ω, ᾠδὴ, γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

Δόξαν Χριστοῦ σε, χρηματίσαντα πίστει δοξάζομεν, δοξαζόμενοι ταῖς σαῖς, δεδοξασμένε Κυρίου Σταυρὲ, σεπταῖς περιπτύξεσι, καὶ φωτιζόμενοι.

Ἐν εὐφροσύνῃ, προσελθόντες πιστοὶ ἁγνισώμεθα, ὡς ἐκ κρηνῆς καθαρᾶς, τοῦ Σταυροῦ ἀείζωα μάμματα, καὶ διασωζόμενοι, Θεὸν ὑμνήσωμεν.

Ὧν ὑπάρχων, Γνοῦς κρεμασθεὶς τεθαύμασται, ἐπὶ ξύλου τοῦ Σταυροῦ· ὃν μὴν πιστῶς προσπτυσόμενοι, πάθη ἀποφεύγομεν, θανάτου πρόξενα.

Θεοτοκίον.

Ἐπιφανεῖσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος ἀπέλασον, ἁμαρτίας τὰς σειρὰς, Ἁγνὴ Παρθένε διάρρηξον· σῶσόν με κινήσασα, τὸν Παντοικτίρμονα.

Ω, ᾠδὴ, ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Οὐ κάλλους, ὁ Βασιλεὺς Χριστὸς ἐπεθύμησε, μονῆ τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας· καὶ Ἐδὲμ μητέρα ἀπέδειξεν, ἐκ δουλείας, ἀποθετομένων διὰ τοῦ Πνεύματος.

Ῥίπτουσι, τῶν δυσμενῶν δαιμόνων αἱ φάλαγγες, τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τοῦ Σταυροῦ τῷ τύπῳ σημειωμένην, καὶ σκιάζει, ἁγιαστικὴ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις.

Δόξα.

Οὐ ψάμμον, ἀλλὰ Χριστὸν θεμέλιον ἔχουσα, ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, στεφανοῦται κάλλει τῷ ἀπροσίτῳ, καὶ διαδήματι, τῆς Βασιλείας ἐγκαλλωπίζεται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον· ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα, σὰρξ ἐσεμοχώρησε.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω σωματέδαξας ὡραιότητα, τοῦ Ἁγίου Σκηνώματος τῆς δόξης σου Κύριε. κραταίωσον αὐτὸν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν, τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας σοι δεήσεις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, ὁ παντῶν ζωὴ, καὶ ἀνάστασις.

Ἕτερον, ἦχος, β'.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν. σῶζε τοὺς Βασιλεῖς, καὶ τὴν Πόλιν σου, ἱκετεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Οὐρανὸς πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη ἅπαντας, φωταγωγοῦσα τοὺς Πιστοὺς, ἐν ᾧ ἑστῶτες κραυγάζομεν· τοῦτον τὸν Οἶκον στερέωσον Κύριε.

Μεγαλυνάριον.

Οὓς τετειχισμένους τῷ σῷ Σταυρῷ, καὶ ἐγκαυχωμένους, τοῖς Παθήμασί σου Σωτὴρ, στήριξον ἐν πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου Λόγε, ἀξίους ἀναδείξας τῆς Βασιλείας σου.

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν.

Καὶ εἰ βούλει, καὶ τὸ παρόν.

Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν Οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

ΕΙΣ ΤΑΣ, ΙΔ'.

Η Παγκόσμιος Ὕψωσις τῦ Τιμίυ, κ) Ζωοποιῦ Σταυρῦ.

Εἰς τὴν Λειτυργίαν, λέγομεν τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον. Α'. ἦχος. ά.

℣. ά. Ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μυ πρόσχες μοι. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκυ, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

℣. β'. Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μυ οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μυ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκυ.

℣. γ'. Ὁ Θεός μυ, κεκράξομαι ἡμέρας, κ) ὐκ εἰσακύσῃ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκυ.

℣. δ'. Σὺ δὲ ἐν ἁγίῳ κατοικεῖς ὁ ἔπαινος τῦ Ἰσραήλ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκυ.

Δόξα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκυ.

Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκυ.

Ἀντίφωνον, Β'. ἦχος, β'.

℣. ά. Ἵνα τί ὁ Θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος; Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθείς, ψάλλομτάς σοι, Ἀλληλούϊα.

℣. β'. Μνήθητι τῆς συναγωγῆς συ, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθείς.

℣. γ'. Ὄρος Σιὼν τῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθείς.

℣. δ'. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεύς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθείς.

Δόξα.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεῦ.

Καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς κ) Λόγος τῦ Θεῦ.

Ἀντίφωνον, Γ'. ἦχος, ά.

℣. ά. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί. Σῶσον Κύριε τὸν Λαόν συ.

℣. β'. Κύριος ἐν Σιὼν μέγας, κ) ὑψηλός ἐστι. Σῶσον Κύριε τὸν Λαόν συ.

℣. γ'. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί συ τῷ μεγάλῳ. Σῶσον Κύριε τὸν Λαόν συ.

Εἰσοδικόν. Ὑψῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, κ) προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτῦ, ὅτι ἅγιος ἐστί. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθείς, ψάλλομτάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Τροπάριον, ἦχος, ά.

Σῶσον Κύριε τὸν Λαόν συ, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν συ· νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κτ) Βαρβάρων δωρύμενος· κ) τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τῦ Σταυρῦ συ πολίτευμα.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Ὁ Ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ συ καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς συ δώρησαι Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφραινον ἐν τῇ δυνάμει συ τοὺς πιστούς Βασιλεῖς ἡμῶν· νίκας χορήγων αὐτοῖς κτ) τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Ἀντὶ τῦ Τρισαγίυ λέγομεν.

Τὸν Σταυρόν συ προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν συ Ἀνάστασιν δοξάζομεν.

Μεγαλυνάριον.

Τὸν ἐν γῇ κρυπτόμενον Θησαυρὸν, σήμερον ὑψοῦντες, ζωηφόρον Θεῖον Σταυρόν, τῦ Χριστῦ τὸ σκῆπτρον, τὸ τῆς εἰρήνης ὅπλον, ἐν πίστει προσκυνοῦμεν καταπαυόμενοι.

Ἕτερον.

Ἐν Ὑψώσει πρώτῃ τῇ τῦ Σταυρῦ, πάσχοντος τῦ Κτίσυ, ἀμαυροῦται ὁ Οὐρανός· ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ἡ Γῆ φωτὸς πληροῦται. τὸ ζωηφόρον Ξύλον μὴ προσκυνήσωμεν.

Κοιμητικόν.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τῦ προσώπυ συ Κύριε.

Εἰς δὲ τὰ Μεθέορτα λέγομεν τὰ παρόντα Τροπάρια ἐκ τῦ Καμόμος τῆς αὐτῆς Ἑορτῆς.

Ὠ'δὴ, γ'. ἦχος, π. δ'.

Ῥάβδος εἰς τύπον.

Ὡ'Σ ἐπαφῆκε ῥαπιζομένη ὕδωρ ἀκρότομος, ἀπειθοῦντι λαῷ, καὶ σκληροκαρδίῳ, τῆς θεοκλήτου ἐδήλου Ἐκκλησίας τὸ Μυςήριον· ἧς ὁ Σταυρὸς τὸ κράτος καὶ ςερέωμα. Δίς.

Ἅλυρᾶς ἀλγαμῖτις Λόγχη τρωθεῖσης ὕδωρ σιὼ Αἵματι, ἐξεβλήθη ἐγκαινίζον διαθήκην, καὶ ῥυπτικὸν ἁμαρτίας. τῆ πίςῳ γὰ Σταυρὸς καύχημα, καὶ Βασιλέων κράτος, καὶ ςερέωμα. Δίς.

Ὠ'δὴ, ς'. Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις.

Ὁ' Γήρα καμφθεὶς, καὶ μόσῳ τρυχωθεὶς, ἀνωρθώθη Ἰακὼβ χεῖρας ἀνείψας, τὴν ἐνέργειαν φαίνων τῦ ζωηφόρου Σταυρῦ. τὴν παλαιότητα καὶ γῆν, τῦ μυϊκῦ σκιώδους γράμματος ἐκαινογράφησεν, ὁ ἐν τούτῳ σαρκὶ προπαγεὶς Θεὸς, καὶ τὴν ψυχόλεθρον μόσον τῆς πλάνης ἀπήλασε. Δίς.

Δόξα.

Ἐαζύσαις θεὶς παλάμας, ὁ θεῖος Ἰσραὴλ σταυροειδῶς κάραις ἐδήλου, ὡς πρεσβύτερον κλέος ὁ μυσολάτρις λαός. ὑποπτεύθεὶς ὅθεν ὅτως ἐξηπατεῖθαι, οὐκ ἠλλοίωσε τὸν ζωηφόρον τύπον. ὑπερέξει λαὸς γὰ Χριςῦ τῦ Θεῦ, μεσπαγὴς ἀσεβόα, Σταυρῷ τεχιζόμενος.

Καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

ΕΙΣ ΤΑΣ, Κ'.

Τῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐςαθίου, καὶ τῆς Συνοδίας αὐτῦ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῦ Καμόμος τῆς Ἑορτῆς, ᾠδὴ, γ'. καὶ τῆ Ἁγίων ᾠδὴ, ς'. ἦχος, δ'.

Ὠ'δὴ, ς'. Θύσω σοι, μετ' φωνῆς αἰνέσεως.

Ἁμέμπτα, σὺ τὸν Χριςὸν ἐπόθησας Ἐνδόξε, καὶ συνεκράθης τῷ πόθῳ, ὡς φαιδρῦναι Μάρτυς ὡραϊσμένος, πορφυρίδι, τῆ σῷ αἵματι καλλωπιζόμενος. Δίς.

Δόξα.

Ἔδραμες, ἀκολουθῶν Χριςῦ θείοις ἴχνεσι, καὶ κοιμωμὸς ἀνεδείχθης, τῆ Παθῶν τῆ τότε καὶ Βασιλείας, ὁλοκλήρως, παροικησίᾳ Μάρτυς ςεφόμενος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ'μᾶσι, τὸ Γαβριὴλ Παρθένε Παμάμωμε, μῦ κεκτημένοι βοῶμεν· χαῖρε Μήτηρ εὐλογημένη· χαῖρε πύλη, δικαιοσύνης Ἥλιον ἔχουσα.

Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Καὶ τῆ Μαρτύρων, ἦχος, δ'.

Οἱ' Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ Ἀθλήσει αὐτῶν, ςεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἔχοντες τὶν ἰσχύν σου, τοὺς Τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ Δαιμόνων, τὰ ἀΐσχυρα θράση, αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Χριςὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀ' Πάθη Χριςῦ, σαφῶς μιμησάμενος, καὶ τότε πιὼν, πίςως τὸ ποτήριον, κοιμωμὸς Εὐςάθιε, καὶ τῆς δόξης σύγκληρος γέγονας, παρ' αὐτῦ τῦ παντων Θεοῦ, λαμβάνων θαυμάτων θείαν δύναμιν.

Μεγαλυνάριον.

Τὸν ἐν Ἀθλοφόροις θαυματουργὸν, καὶ τὸν ἐν ἀνάγκαις, ἀπροσμάχητον βοηθὸν, τὸν θεῖον Ὁπλίτην καὶ Μάρτυρα Κυρίου, Εὐςάθιον τὸν μέγαν πάντες τιμήσωμεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ' ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι.

ΕΙΣ ΤΑ Σ, ΚΓ.

Ἡ Σύλληψις τῆ τιμίᾳ ἐνδόξᾳ Προφήτᾳ Προδρόμᾳ, καὶ Βαπτιστῆ Ἰωάννᾳ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῆ Καμόμος ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, π. β'.

Ὠδὴ, γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Στεῖρα σήμερον καρπὸν, ἱερὸν συλλαμβάνει, τὸν μετέπειτα πᾶσαν, ἀκαρπίαν τῆς ψυχῶν, ἀξίνῃ τῇ μοκτῇ, ἀποτέμνειν μέλοντα ἐν χάριτι.

Κωφώσας ἔνδον τῆ Ναῆ, Ζαχαρίας ὁ μέγας, τὴν φωνὴν τὴν τῆ Λόγᾳ, ἀγγελίᾳ φοβερᾷ, κομίζεται καὶ λαμπρῶς, μεγαλύνει Κύριον τὸν εὐαγγελισμόν.

Δείξας τρίβον ἀσφαλῆ, τοῖς πιστοῖς μεταμοίας, προτροπῇ τῆ Ἀγγέλᾳ, ἐν μηδυΐ μητρικῇ, βλαστάνει θεία βουλῇ, παρ' ἐλπίδα, ὁ ἔνδοξος Πρόδρομος.

Θεοτοκίον.

Ἄγρι φερόμενον Χριστὸν, τῆς Παρθένε ὡς ἔγνω, ὁ ἐκ Στείρας ἐσκίρτα, προμηνύων τὴν χαρὰν, ἐπιδημήσασαν γῇ, κατηφείας πάντας ἐκλυτρώσασθαι.

Ὠδὴ, ς'. Τῆ βίᾳ τὴν θάλασσαν.

Μφίβολον κέκτημαι, τὴν διανοιαν ἐγὼ, καὶ ἀπιστῶ τοῖς λόγοις σε, τῷ Ἀρχαγγέλῳ ἔφη ὁ Ἱερεύς. λαὸς σωτηρίαν γὰρ, οὐκ ἐμοῦ ἐξ ὀσφύος καρπὸν ᾔτησα.

Πλάστης τῆς φύσεως, τῆ Ἀγγέλων Βασιλεὺς, ὁ Λειτουργὸς αὐτέφησε, τῆς παρουσίας Ἄγγελον τῆς αὐτῆ, ἠνόησε τίκτειν σε· τοῖς ἐμοῖς μὴ ἀπίστει λόγοις ἄνθρωπε.

Δόξα.

Ὃν εἶδός σε πύργον, καὶ ἡ θέα σε φρικτὴ, καὶ θαυμαστὸς ὁ λόγος σε, ὁ Ζαχαρίας ἔφη τῷ Λειτουργῷ· ἀλλ' ὧν οὐ πιστεύω σοι, ὑπὲρ φύσιν λαλοῦντι ξένα ῥήματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λύχνος τὸν Ἥλιον, ὡμφελῇ μητρικῇ, γαστρὸς κατακρυπτόμενον, ἐπεγνωκὼς ὑπάρχων ἐν ζοφερῷ, τῆς μήτρας σκιώματι, προσεκύνησε χαίρων, καὶ ἐσκίρτησε.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Πρώην οὐ τίκτουσα Στεῖρα οὐφραίνθητι. ἰδοὺ γὰρ σωέλαβες Ἡλίου Λύχνον σαφῶς, φωτίζειν τὸν μέλοντα, πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην, ἀβλεψίᾳ μοσοῦσαν. χόρευε Ζαχαρία, ἐκβοῶν παρρησίᾳ· Προφήτης τῆ Ὑψίστου ἐστὶν, ὁ μέλλων τίκτεσθαι.

Κοντάκιον, ἦχος, ά.

Χορὸς Ἀγγελικός.

Ὑφραίνεται λαμπρῶς, Ζαχαρίας ὁ μέγας, σὺν τῇ παρθενικλεεῖ, Ἐλισάβετ συζύγῳ, ἀξίως συλλαμβανόμενος, Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον· ὃν Ἀρχάγγελος ἐνηγγελίσατο χαίρων· καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀξιοπρεπῶς τιμῶμεν, ὡς μύστην τῆς χάριτος.

Μεγαλυναρίον.

Στεῖρα καὶ πρεσβύτις θείᾳ βουλῇ, καρπὸν συλλαμβάνει, τὸν ὑπέρτερον Προφητῶν, τὸν τὴν ἀκαρπίαν ψυχῶν μέλλοντα τέμνειν, ἀξίνῃ μετανοίας· ὃν μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΕΙΣ ΤΑ Σ, Κς'.

Ἡ Μετάστασις τῆ Ἁγίᾳ ἐνδόξᾳ, καὶ πανσέπτῳ Ἀποστόλᾳ, καὶ Εὐαγγελιστῆ Ἰωάννῃ τῆ Θεολόγῳ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῆ Καμόμου, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'.

Ὠδὴ, γ'. ἦχος, β'.

Ἐξιώθησαν οἱ ἔρημος.

Ριάδος ἐφημέρωσας, Θεολόγῳ γλώττησα, τὸ ὑπὲρ μὲν Μυστήριον, Ἰωάννη Θεομακάριστε, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία σε.

Γλῶσσά σε γεγένηται, γραμματέως κάλαμος, τῆ Παναγίᾳ Πνεύματος, Θεογράφως ὑποσημαίνουσα, τὸ σεπτόν τε καὶ θεῖον Εὐαγγέλιον.

ΘΟφίας σὺ τὴν ἄβυσσον, ἀμιμήσω Παμσοφε, ἀπεσώμ Θεόφρομι, παρρησίᾳ τῇ τῆς Σοφίας πηγῇ, καὶ ταύτης Θεοκήρυξ ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον.

ΜΗν μόνην παρθενεύσασαν, καὶ Μητέρα σέβομεν, ὡς σωτηρίας πρόξενον, γεγονέναι ἡμῖν Παμάμωμε, καὶ Κόσμον ῥυομένην ταῖς πρεσβείαις σου.

Ὠδὴ, ς'. ἦχος, Ἀ. β'.

Τῶ βίῳ τὴν θάλασσαν.

ΓΕνοῦ ὡς κάλαμος, ὀξυγράφος ἀληθῶς, ὁ θεολόγος γλωττάρχα, καλλιγραφοῦσα γνώσιν ἀληθινὴν, καὶ μόνον καινότατον, ἐν πλαξὶ θεολόγε καρδιῶν ἡμῶν.

ΜΑραμᾶς προθέλυμνα, ἀσεβείας τὰ φυτὰ, ὡς γεωργὸς παμάριστος, ἐν τῇ ψυχῇ μου φόβον τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐμφυτεύσον Ἔνδοξε, ἀρετῶν δικαρπίαν ἀναθάλλουσαν.

Δόξα.

ΓΙὸν τῆς Παρθένου σε, ὁ ἐκ ταύτης προελθὼν, περιφανῶς ὡμόλογε· μεθ' ἧς δυσώπει θέσει πάντας Υἱοὺς, Θεοῦ Παμακάριστε, χρηματίσαι ποιήσαντας τὰ δι' ἀρέσκα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΓΑρχὴν ὁμοιώματι, ἐγνωρίσθη τοῖς βροτοῖς, Θεὸς ἐκ σοῦ Παμάμωμε· ὃν ἐκδυσώπει πάντοτε τῆς σαρκὸς, ἡμῶν τὰ φρονήματα, Παναγία μεκρῶσαι τὰ ὀλέθρια.

Τροπάριον, ἦχος, β'.

ΓΠόλε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, ἐπιτάχυνον ῥῦσαι λαὸν ἀπολόγητον. δέχεταί σε προπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ ῥήθει καταδεξάμενος· ὃν ἱκέτευε Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον μέθος ἔθνῶν διασκεδάσαι· αὐτόμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ἦχος ὁ αὐτός.

ΜΑ' μεγαλεῖά σου Παρθένε, τίς διηγήσεται; βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Μεγαλυνάριον.

ΜΗς Θεολογίας τὸν ἀρχηγὸν, τὸν ἠγαπημένον Γρηγορίῳ καὶ Μαθητὴν, τὸν ἐπὶ τὸ ῥῆθος Χριστοῦ ἀπαντήσομαι, τὸν μέγαν Θεολόγον πάντες ὑμνήσωμεν.

Κοινωνικόν.

ΕΙς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

Εἰς τὰς ς'. Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Ἀποστόλων Θωμᾶ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Καμόμος, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, δ'.

Ὠδὴ, γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

ΤΡετῆς κάλλει, διαπρέπων Αὐτόπτα καὶ θαύμασι, τῶν Ἰνδῶν τὸ δυσειδὲς, φωτὶ τῷ θείῳ κατηύγασας, Πίστει καὶ ἐφραίδρυνας, πόνων τὴν ζόφωσιν.

ΥΠὸ τῆς αἴγλης, πυρωθεὶς αὐτουργίᾳ τοῦ Πνεύματος, ὡς βολὶς θεοφεγγὴς, ἐξαπεστάλης Θεάληπτε, καὶ Κόσμον ἐφώτισας, Θωμᾶ τοῖς θαύμασι.

ΜΕμυημένος, τῆς ἐνθέου σοφίας τὰ δόγματα, ὥσπερ τάχος ἀστραπῆς, διερχομένης Ἀπόστολε, Θωμᾶ κατελάμπρυνας, Κόσμου τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

ΤΡειρόγαμε, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κυήσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονουμένου με γερέωσον. σὺ γὰρ εἶ μου Ἀλεξάντε, πλουσία βοήθεια.

Ὠδὴ, ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

ΜΗν πάντων, ἀπιστίαν Θωμᾶ τὴν ψυχόλεθρον, ἡ ἀπιστία σου Μάκαρ, θεραπεύει. σὺ γὰρ ἀναμφιλέκτως, καὶ τῶν ἥλων, καὶ τῆς λόγχης τοὺς τύπους ἐρεύνησας.

ΤΦῆκας, ὡς δυνατὸς Χριστὲ τὸν Ἀπόστολον, ἡκονημένον ὡς βέλος, ἐν ἐχθρῶν καρδίαις σου Ζωοδότα, καὶ τῶν σκύλων, τὸν προνομεύσοντα τούτων προσήγαγε.

Δόξα.

Θυσίας, εἰδωλικὰς Οἰκτίρμον καπήργησας, σφαγιασθεὶς ἐπὶ Ξύλου, καὶ σφαγαῖς ἁγίαις τῷ Θεηγόρῳ, Ἀποστόλῳ, τῷ τὰ σὰ μιμουμένῳ Παθήματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὦ Θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον· ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειραμόρως συλλαβοῦσα, οὐκ ἐξεμοχώρησεν.

Τροπάριον, ἦχος, γ.

Πόσολε Ἅγιε Θωμᾶ, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, δ.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Σοφίας χάριτος πεπληρωμένος, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος, καὶ ὑπηρέτης ἀληθὴς, ἐν μετανοίᾳ ἐβόησε· σὺ μου ὑπάρχεις Θεός τε καὶ Κύριος.

Μεγαλυνάριον.

Θείαν ψηλαφήσας Χριστοῦ Πλευράν, ὅθεν ξένον Ὕδωρ μετ' Αἵματος ἔρρυσεν, ἔμαθες βαπτίζειν πιστὲ Θωμᾶ τὰ ἔθνη, καὶ μύττεσθαι πλευρᾷσι, Μύστα θεόληπτε.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

ΤΗ΄ ΚΥΡΙΑΚΗ΄

Ἀπὸ τῆς ἑβδεκάτης ἕως τῆς ιζ΄. τοῦ παρόντος Μηνὸς· ἐν ᾗ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Πατέρων τῆς Ἑβδόμης Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀναστάσιμα, δ'. καὶ τοῦ Πατέρων, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, πλ. δ'.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ στερεώσας καταρχάς.

Ἠσαλεύθωσαν τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀῤῥαγῆ Ἐκκλησίαν, ὑπ' αὐτοῦ μυσταγωγούμενοι θεῖοι, Ποιμενάρχαι τοὺς αὐτῶν, παρασαλεύσαι θέλοντας, ὡς Ἀντιτύπους μοίρας, τοῦ Εὐσεβοῦς παρεσάλευσαν.

Τὴν Ναζαραίαν θολερὰν, καὶ βορβορώδη χειμάῤῥουν, ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου αὐτλήσας, καὶ διψῶντα τὸν Λαὸν, τὸν τοῦ Χριστοῦ κορέσμασι, τοῦ διδαχῶν τοῖς ῥείθροις, ὁ τοῦ Πατέρων κατάλογος.

Κατὰ τοῦ ὄντως μισητοῦ, καὶ Χριστομαχητοῦ, Σωτηρικὴ τοῦ φιλοχρίστου Ἑβδόμη, ἐν τῇ Πόλει τῇ λαμπρᾷ, τοῦ Νικαέων γέγονεν, ἧς Βασιλεὺς Εἰρήνη, καὶ Κωνσταντῖνος σωτῆροι.

Θεοτοκίον.

Πᾶς ἀπέστω δυσσεβὴς, ὁ τὴν Εἰκόνα μὴ σέβων, τὴν σεπτὴν τῆς Θεοτόκου, καὶ ταύτην, μὴ κηρύττων τὸν Χριστὸν, θεομισῶς κυήσασαν, καὶ τῷ πυρὶ πεμπέσθω, κατακαιόμενος ἄκαυστα.

Ὠδὴ, ς'. Γλυκασθήτι μοι Σωτήρ.

Ἀμάτωσαν γλυκασμὸν, τὰ ὄρη, καὶ ἀγαλλίασιν. Αἱρετικῶν ἡ πληθὺς, ἀπεσκορακίσθη γὰρ, πικρὸν ἡ προχέουσα, ἰὸν τοῦ Εἰκόνων, τοῦ Ἁγίου τὴν ἀθέτησιν. Δίς.

Δόξα.

Οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ, συμφώνως ἑορταζέτωσαν, τῆς θυγατρὸς τοῦ Θεοῦ, τὴν μεγαλειότητα. καὶ γὰρ μεγαλύνεται, ἀποβαλλομένη, τοὺς αὐτὴν κατασμικρύνοντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ Υἱὸς ὁ Πατρὸς, ἀπάτωρ ὁ πρὶν ἀμήτωρ δὲ, θεοπρεπῶς γεννηθεὶς, καὶ ἀναγεννήσας με. διὸ τὴν γεννήσασαν, σὺν τῷ γεννηθέντι, εἰκονίζων καταπάζομαι.

Τροπάριον τὸ τυχὸν Ἀναστάσιμον, καὶ τὸ παρὸν τοῦ Πατέρων, ἦχος, π. δ'.

Ὑπερδεδοξασμένος εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν Πίστιν πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας, πολυέλεε δόξα σοι.

Κοντάκιον, ἦχος, β'.

Χειρόγραφον εἰκόνα.

Ὁ Ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς ἀῤῥήτως, ἐκ Γυναικὸς ἐτέχθη διπλοῦς

τῇ φύσει. ὃν εἰδότες ὐκ ἀρνούμεθα τῆς μορφῆς τὸ ἐκτύπωμα. αὐτὸ δὲ δι᾽σεβῶς ἀμίγορθμτες σέβομεν πιςῶς. καὶ διὰ τῦτο τῲ ἀληθινῲ Πίςιν κρατῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἀπάζεται τῲ Εἰκόνα τῆς Χριςῦ ἐναν θρωπήσεως.

Μεγαλυνάριον.

Τὰ τερπνὰ τῦ Πνεύματος Ὄργανα, τὰ τῆς Εὐσεβείας ὐρανόβροντα σόματα, τὰς πυρίπνους γλώσσας, τὺς Κήρυκας τῦ Λόγυ, τὺς θείους Ποιμενάρχας ὕμνοις τιμήσωμεν.

Κοντάκιον.

Ἀναπαύσατε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν. Καὶ. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι.

ΕΙΣ ΤΑΣ, ΙΗ'.

Τῶν Ἁγίων Ἀποςόλων, καὶ Εὐαγγελιςῦ Λυκᾶ.

Εἰς τὴν Λειτυργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῦ Καμόνος, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, πλ. δ'.

Ὠδὴ, γ'. Σὺ εἶ τὸ ςερέωμα.

Οὗ τὸ Εὐαγγέλιον, Λυκᾶ θεωτέστε ἀῴωθεν, Ἀματολὴ, ἐπισκεψαμένη, τὰς ἀνθρώπυς παρίςησι.

Πράξεις ἐνθεώτατα, διαπραττόμενος Ἄριςε, παμβυσεβῶς, τὰς τῶν Ἀποςόλων, γραφικῶς ἀνιςόρησας.

Παῦλος ὁ μακάριος, τῷ ἐγκωμίῳ σοι ἔπλεξε, τὰς ἀπαρχὰς, καὶ τὰς σὰς ἐπαίνυς, ἐπιςέλλων ἐξέθετο.

Θεοτοκίον.

Ἐν μυῖ μακαρίζυσιν, ὡς προεφήτευσας Ἄχραντε, αἱ γενεαὶ, πᾶσαι τῷ ἀνθρώπῳ, διὰ σὲ μυῖ σωζόμεναι.

Ὠδὴ, ς'. Τῲ δέησιν ἐκχεῶ.

Εἷς ὅρος τῶν ἀρετῶν Ἀπόςολε, ἀναβὰς τῷ παθυμένῳ ὡμίλεις· καὶ ὡς Μωσῆς, Θεογράφυς τὰς πλάκας, ἐγγεγραμμένας δακτύλῳ τῦ Πνεύματος, ἐδέξω μακάριε διττὰς, Λυκᾶ τῆς Οἰκυμένης Διδάσκαλε.

Τὸν Κόσμον σαῖς διδαχαῖς ἐφώτισας, οἷα Ῥήτωρ τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας. ταῖς γὰρ αὐγαῖς, τῆς ἀκτίνος Τριάδος, πεπυρσυμένος ὡράθης Θεόλαμπτε. καὶ γέγονας ὡς ὁ Ἀςὴρ, δαδυχῶν Οἰκυμένης τὰ πέρατα.

Δόξα.

Ἀς μόσυς μυῖ τῶν ψυχῶν Θεόπνυςε, ἰατρεῖα τῶν σωμάτων ὡς πάλαι, ἐμπιςυθεὶς, Οὐρανόθεν τὸ δῶρον, καὶ ὡς πλυτήσας τῲ χάριν τῦ Πνεύματος. ὁ Παῦλος γάρ σε μαρτυρῶν, Ἰατρὸν γεγονέναι παρίςησιν.

Καὶ νυῖ. Θεοτοκίον.

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ σοὶ ὁ Κύριος, τῲ ἐμῲ αἱμακαιρίζων ὐσίαν, ὡς δυνατὸς, μεγαλεῖα ποιήσας, Θεογενμῆτορ ὡς ἔφης Παράμωνε· καὶ ἔσωσέ με διὰ σῦ, ἐκ φθορᾶς ὡς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τροπάριον, ἦχος, γ'.

Πόςολε Ἅγιε, καὶ Εὐαγγελις᾽ Λυκᾶ, πρέσβυε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Μαθητὴς γενόμενος τῦ Θείυ Λόγυ, σὺν τῷ Παύλῳ ἅπασαν, ἐφωταγώγησας τῲ γνῶ, καὶ τῲ ἀχλυῲ ἀπεδίωξας, τὸ θεῖον γράψας Χριςῦ Εὐαγγέλιον.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις ὁ θεόσοφος Συγγραφεὺς, τῦ Εὐαγγελίυ, πνευματέμφορος ἑρμηνευτὴς, ἀληθὴς Ἀκέςωρ, τῆς ἀπιςίας νόσον, Λυκᾶ λυτρῦ τῦ θείυ, χρίσει ἰώμενος.

Κοντάκιον.

Εἰς πᾶσαν τῲ γνῶ ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκυμένης τὰ ῥήματα αὐτῦ.

ΕΙ Σ ΤΑ Σ, ΚΓ.

Τῦ Ἁγίυ Ἀποςόλυ Ἰακώβυ τῦ Ἀδελφοθέυ.

Εἰς τὴν Λειτυργίαμ Τυπικά, ϗ ἐκ τῦ Καμόμος ᾠδὴ, γ. ϗὰ ς. ἦχος, δ.

Ω᾽δὴ, γ. Εὐφραίμεται ἐπὶ σοί.

Εὐφραίμεται ἡ φυλὴ, ἡ τῦ Ἰούδα ἐπὶ σοὶ σήμερομ, ταῖς τῦ Χριςῦ βλέπυσα, σὲ μαρμαρυγαῖς ἀπαςράπτομτα.

Ἀςέρα θεολαμπῆ, ἡ Ἐκκλησία τῆ ἐθμῶμ ἔχυσα, σὲ δύκλεῆ Κήρυκα, θείαις διδαχαῖς συ λαμπρυίεται.

Τὸμ μόμομ τὸμ τῆς ζωῆς, τῇ Ἐκκλησία τῦ Χριςῦ τέθεικας, ζωοποιῷ Πμεύματι, σὺ μομοθετῶμ ϗὰ φθεγγόμεμος.

Θεοτοκίομ.

Ὃμ ἔτεκες ἐμ σαρκὶ, Παρθεμομῆτορ ἐκ Πατρὸς λάμψαντα· τῦτομ Ἁγμὴ Ἰάκωβος, ὡς Θεὸμ τῆ ὅλωμ ἐκήρυττε.

Ω᾽δὴ, ς. Θύσω σοι, μετὰ φωμῆς.

Τολμῶ σε, τῆς μομικῆς ἐμέδυσε κρείττομα, ϗ Ἱεράρχῃ δακμύει, Ἀαρὼμ τῦ πάλαι τιμιωτέρως, ὁ δι᾽ οἶκτομ, εἰς ἀδελφότητά σε δεξάμεμος.

Ὄργαμομ, ἐμεργείαις κρυόμεμομ Πμεύματος, πᾶσαμ διαμοίαμ θέλγομ, ϗὰ Θεῷ προσάγομ τὰς σωζομένας, ἐκ δυλείας, χαλεπωτάτης γέγομας ἄριςομ.

Δόξα.

Ἔλιψάς, τῦ τῆς ζωῆς ὀξέπιες μάματος, ϗ ποταμὸς ἀμάβλυζεις, θεορρημοσυίης τῆς σῆς κοιλίας, ἁλλομένας, τῇ Οἰκυμένῃ τῷ Θείῳ Πμεύματι.

Καὶ μῦ. Θεοτοκίομ.

Γῆα μὲμ, παρακοῇ τὸμ θαμάτομ ἔτεκομ· ἡ Θεοτόκος Ζωὴ δὲ, συλλαβῦσα τέτοκε τὸμ ἀγήρω· ϗὰ τὸ πάλαι, ὑπὲρ παμτὸς ἀπήτησεμ ὄφλημα.

Τροπάριομ, ἦχος, δ.

Ὡς τῦ Κυρίυ Μαθητὴς, ἀμεδέξω Δίκαιε τὸ Εὐαγγέλιομ, ὡς Μάρτυς ἔχεις τὰ ἀπαράτρεπτομ, τὴν παρρησίαμ ὡς Ἀδελφόθεος, τὸ πρεσβεῖομ ὡς Ἱεράρχης. πρέσβευε Χριςῷ τῷ Θεῷ, σωθῆμαι τὰς ψυχὰς ἡμῶμ.

Κομτάκιομ, ἦχος, δ.

Ὁ ἁλωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῦ Πατρὸς Μομογεμὴς Θεὸς Λόγος, ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ᾽ ἐσχάτων, τῆ ἡμερῶμ Ἰάκωβε θεσπέσιε, πρῶτόμ σε ἀπέδειξε τῆ Ἱεροσολύμων, Ποιμένα ϗ Διδάσκαλομ, ϗ πιςὸμ Οἰκονόμομ, τῆ μυςηρίων τῆ πμευματικῶμ. ὅθεμ σε παμτες τιμῶμεμ Ἀπόςολε.

Μεγαλυμάριομ.

Οὗ Πατρὸς τῷ Λόγῳ μαθητευθεὶς, θεόπτης Αὐτόπτης, Μυςηρίων ἀπαδειχθεὶς, ὧμ Σιὼμ ποιμαίνεις τὴν Ἐκκλησίαμ πρῶτος, ϗὰ Λειτυργίαμ γράφεις, πρῶτος Ἰάκωβε.

Κοιμωμικόμ.

Εἰς πᾶσαμ τὴν γῆμ ἐξῆλθεμ ὁ φθόγγος αὐτῦ, ϗὰ εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκυμένης τὰ ῥήματα αὐτῦ.

ΕΙ Σ ΤΑ Σ, Κς.

Τῦ Ἁγίυ Μεγαλομάρτυρος Δημητρίυ τῦ Μυροβλύτυ.

Εἰς τὴν Λειτυργίαμ, Τυπικά, ϗ ἐκ τῆ Καμόμυμ τῦ Μάρτυρος, ᾠδὴ, γ. ϗ ς.

Ω᾽δὴ, γ. ἦχος, δ.

Εὐφραίμεται ἐπὶ σοί.

Ἐλόγιςαι παρ᾽ ὐδὲμ, τὸ τῆ Τυραμμωμ παρὰ σοὶ πρόςαγμα. τὸμ τῦ Θεῦ Λόγομ γὰρ, παμτωμ Ἀθλοφόρε προέκριμας.

Ἀγχμία φωτοειδὴς, τῦ Μαρτυρίυ ἐμ Σκιωῇ γέγομας, θείῳ φωτὶ λάμπυσα, Μάρτυς Ἀθλοφόρε Δημήτριε.

Ἀσεῶμ σε πηγὴμ, ἡ ἱερὰ ϗ θαυμαςὴ Πόλις συ, ϗ θησαυρὸμ ἄσυλομ, πάσης εὐφροσύμης πεπλύτικεμ.

Θεοτοκίομ.

Ὡμμος τὴν μορφὴμ, τὴν σαθρασθεῖσαμ τῆ βροτῶμ Παμάγμε, ταύτην ἐκ σῦ ἐμδύεται, μείμας ὅπερ ἦμ ὁ Φιλαμθρωπος.

Ω'δὴ, ς'. ἦχος ὁ αὐτός.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πανήμερον.

ΤΟυτροὶμ τῷ θείῳ Βαπτίσματος, λεσάμενος ἐλκίθης Ἀοίδιμε, μύρομ τῷ Πνεύματος, ὃ πηρηθέμ σοι ἀμόλυντομ, τῆς σῆς πλευρᾶς τὸ Αἷμα, μύρομ εἰργάσατο.

Τ'Νάρα δεῦρο πλησίομ μου, ψυχὴ τῷ Δημητρίῳ προσφθέγγεται, Νυμφίος Κύριος· οἶκομ τὸ μάρδον εἰσέλθωμεμ, καὶ τῆς ὀσμῆς τὸ μύρον μου μεταλάβωμεμ.

Δόξα.

ΚΑιμά Δημήτριε κράζει σοι, Νυμφίος ὁ Χριστὸς τὰ τελούμενα, ὁ χειμῶμ λέλυται, δεῦρο τὸ ῥόδομ ὀξιώθησεμ· εἰς τιμὴ ὀσμὴ ὁ φίλος δράμε τῷ μύρωμ μου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΘΑνάτῳ θανάτου λέλυται, Ζωὴ ἀπὸ τοῦ τάφου ἀνέτειλε, τῷ ξένῳ τόκῳ σου, μόνῳ λυθέντων τῶν φύσεων. Μαρτύρωμ δὲ τὸ Αἷμα, μύρομ γεγένηται.

Τροπάριομ τοῦ Μάρτυρος, ἦχος, γ'.

ΗΕ'γαμ εὕρατο ἐμ τοῖς κιμδυνοις, σὲ ὑπέρμαχομ ἡ Οἰκουμένη, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενομ. ὡς ὃμ Λυαίου καθείλες τὴν ἔπαρσιμ, καὶ ἐμ ταδίῳ θαῤῥήσας τὸμ Νέρωνα· ὅτως Ἅγιε, Χριστὸμ τὸμ Θεὸμ ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερομ τοῦ Σεισμοῦ, ἦχος, πλ. δ'.

Ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ῥῦσαι ἡμᾶς τῆς φοβερᾶς τοῦ Σεισμοῦ ἀπειλῆς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ κατάπεμψον ἡμῖν πλούσια τὰ ἐλέη σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κοντάκιομ τοῦ Μάρτυρος, Γ'διόμελον, ἦχος, β'.

ΤΟῖς τοῦ Αἵματός σου ῥείθροις Δημήτριε, τὴν Ἐκκλησίαν Θεὸς ἐπορφύρωσεν, ὃς δύσοι τὸ κράτος ἀήττητον, καὶ περιέπων τὴν Πόλιν σου· ἄτρωτον. αὐτῆς γὰρ ὑπάρχεις τὸ κήρυγμα.

Μεγαλυνάριον.

ΤΟὺμ μέγαμ ὁπλίτην καὶ Ἀθλητὴν, τὸμ στεφανηφόρομ, καὶ ἐμ Μάρτυσι θαυμαστὸμ, τὸν Λόγχῃ τρωθέντα Πλευρὰν ὡς ὁ Δεσπότης, Δημήτριομ τὸν θεῖομ, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Κοντακιον.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

Εἰς τὴν πρώτην. Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανοῦ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Καμόνων, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'.

Ω'δὴ, γ'. ἦχος, α'.

Στερέωσόν με Χριστέ.

ΤΑ'σεων τὰς πηγὰς, τῶν δωρεῶν τε τῶν θείων τὰς ὀχετὰς, τοῦ αὐλοῦ φωτὸς τὰ λαμπρότατα, δοχεῖα ἅπαντες ἀξίως ὑμνήσωμεν.

ΓΩμάτων τε καὶ ψυχῶν, ὡς ἰατρεύοντες πάθη τῆς ἀῤῥωστίας, τῶν προσιόντων ὑμῖν Πανσεβάσμιοι, προθύμως μοῦ, ὡς ἐνεργέται θεραπεύετε.

ΤΟμίμοις ἐν ἀρεταῖς, κατακοσμούμενοι πᾶσαν τὴν φθειρομένην, τρυφὴν τοῦ βίου σαφῶς ἀπεκρύσαντο, τῷ θείῳ κάλλει ἀμεμδότως ἀτενίζοντες.

Θεοτοκίον.

ΕΝ εἴδει τῷ καθ' ἡμᾶς, ὁ περὶν ἀϊδέος ὤφθη Θεογεννήτωρ, σωσεισδραμούσης σαρκὶ τῆς Θεότητος, ἣν μήτρᾳ σοῦ τῆς Παναγίας Θεόνυμφε.

Ω'δὴ, ς'. ἦχος, δ'.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

ΟΥ' τέχνῃ, ἀνθρωπίνῃ, ἐν θείᾳ δὲ χάριτι, ἀποκαθαίρετε νόσους, τῷ ἀνθρώπῳ Ἔνδοξοι. διὰ τοῦτο, καταξέως, ἀφημένοι ὑμᾶς μακαρίζομεν.

ΦΙλίᾳ, πρὸς Χριστὸν Θεοφόροι σωζόμενοι, πᾶσαν κακίαν δαιμόνων, διαλύετε θείᾳ χάριτι. διὰ τοῦτο, τὴν ὑμῶν ἐκτελοῦμεν Πανήγυριν.

Δόξα.

ΩΣ ὄντες, τῆς ἀμπέλου τῆς θείας βλαστήματα, οἶνον ἡμῖν ἰαμάτων, τῆς ἐν κατηφείᾳ τῶν μοσημάτων, κεραννύντες, εὐφροσύνης πληροῦτε Ἀνάργυροι.

Καὶ

Καὶ νυῦ. Θεοτοκίον.

ΝΑόμσε, καθαρὸμ ἀπεργάσατο Δέσποινα, ὁ καθαρώτατος Λόγος, ὁ τὸμ θεῖομ Οἶκομ τῆ Ἀμαργύρω, μεγαλυύω, ἐμ σημείοις ϗ τέρασι παμτοτε.

Τροπάριομ, ἦχος, Δ. δ΄.

Ἅγιοι Ἀμάργυροι, ϗ θαυματουργοὶ, ἐπισκέψαθε τὰς ἀθενείας ἡμῶμ. δωρεὰμ ἐλάβετε, δωρεὰμ δότε ἡμῖμ.

Κομτάκιομ, ἦχος, β΄.

Τὲς ἀσφαλεῖς.

ΟΙ΄ τὴ χάριμ λαβόμτες τῆ ἰαμάτωμ, ἐφαπλῶτε τὴ ῥῶσιμ τοῖς ἐμ αὐάγκαις, Ἰατροὶ θαυματουργοὶ ἔμδοξοι. ἀλλὰ τῇ ὑμῶμ ἐπισκέψει, ϗ τῆ πολεμίωμ τὰ θράση καταβάλλετε, τὴμ Κόσμομ ἰώμενοι ἐμ τοῖς θαύμασιμ.

Μεγαλυυάριομ.

ΟΎΝπως θαυματόβρυτος ἡ πηγὴ, τῆ ἰατρείῳ, τῶ Κοσμᾶ ϗὰ Δαμιαμῶ. ῥεῖθρα γὴ ἐκβλύζει, ζωήῤῥοα τοῖς πᾶσι. τῆ Ἀμαργύρω ὄθεμ, χάριτας μέλψωμεμ,

Κοιμωμικόμ.

Εἰς μμημόσυομ αἰώμιομ ἔσομται δίκαιοι.

ΕΙΣ ΤΑΣ. Γ.

Η΄ Κατάθεσις τῶ τιμίω Λαψάυ τῶ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίω ἐμ Λύδῃ.

Εἰς τὴ Λειτουργίαμ Τυπικὰ, ϗ ἐκ τῶ Καμόμος, Ω΄δὴ, γ΄. ϗ ς΄. ἦχος, δ΄.

Ω΄δὴ, γ΄. Ο΄ ςερεῶμ βρομτῆ.

ΕΠιπαμφλάζομ πῦρ τὸ τῆς ἀπάτης, ὃ φέρωμ βλέπειμ Ἅγιε, ὡς πυρίπνους ϗ ζηλωτὴς, αἱρομένους διελέγχωμ, ὐκ ἔςιμ ἄλλος ἔλεγες, Θεὸς ὡς ὁ Κύριος. ΠΥῤ τὸ τῶ Λόγω ὅπερ ἦλθε Μάκαρ, βαλεῖμ εἰς Κόσμομ ἅπαμτα, σῶ καθαψάμενομ τῆς ψυχῆς, ςέγειμ ὅλως ὐκ εἴα, ἀλλὰ θερμῶς ἀμέκραξες· Χριςός μοι ςερέωμα.

ΠΑ΄ τῆ βασαύῳ εἴδη σοι δεικμύωμ, ὥςερ φοβεῖμ ὁ Τύραμμος, τὴ ἀκατάπληκτόμ σω ψυχὴ, ὑπετώπασε Θεόφρομ. σὺ δὲ ςερῤῥῶς ἀμέκραξες· Χριςός μοι ςερέωμα.

Θεοτοκίομ.

ΟΎΡος σε μέγα βλέπωμ ὁ Προφήτης, ὑπερκειμέμῃ ἔχομ, τὴ κορυφὴ παύτωμ τῆ βαμῶμ, τῆ Ἀγγελικῶμ Ταγμάτωμ, ὑπὲρ αἰτίαμ ἔλεγε, Παρθένος γεμμήσεται.

Ω΄δὴ, ς΄. Ζάλημε λογισμῶμ.

ΣΩμάσω παραδὲς ταῖς τιμωρίαις, τὴμ ψυχὴ ἐτήρησας ἀπήμαυτομ Θεομάκαρ, τὴ αὖωθεμ ἔχες ἀρωγὴ, φρουρὰ προμηθεςάτῃ, ἐμ τοῖς πολέμοις Γεώργιε.

ΤΎΛεωμ τὸμ Δεσπότῃ ταῖς δίχαις σω, ἀπεργάζω παύτοτε, τὴ μμήμῃ σω τοῖς ἐκ πόθω, ἐκτελῶσι. ϗ ζάλης ὁρατῶμ, ἐχθρῶμ ϗ ἀοράτωμ, ἀπήμομας διαφύλαττε.

Δόξα.

ΝΟ΄ες σω κατεπλάγησαμ ὁρῶμτες, τὴμ αὐδρείαμ αὖωθεμ, πῶς ἀγχεμάχοις ὅπλοις κατεπάλαισας, ἄσαρκομ ἐχθρὸμ, τὸμ πάλαι τὲς Γεμάρχας, ἐμ Παραδείσῳ πτερμίσαμτα.

Καὶ μυῦ. Θεοτοκίομ.

ΦΆμας ἰσυργίᾳ τῇ ἀῤῥήτῳ, ἀλυργίδα Παύαγμε, Πατρὸς ϗ Πμεύματος θείω, δύδοκίᾳ τῷ παύτωμ Βασιλεῖ, ἀτρέπτως ϗ ἀφύρτως, σάρκα τὴ σὴ ἀμφιάσασα.

Τροπάριομ, ἦχος, δ΄.

ΨΣ τῆ αἰχμαλώτωμ ὁ ἐλευθερωτὴς, ϗ τῆ πτωχῶμ ὑπεραμτιςὴς, ἀθενούμτωμ ἰατρὸς, Βασιλέωμ ὑπέρμαχος, τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριςῷ τῷ Θεῷ, σωθῆμαι τὰς ψυχὰς ἡμῶμ.

Κομτάκιομ, ἦχος, Δ. δ΄.

Τῇ ὑπερμάχῳ.

ΨΗ ὑπερμάχῳ ϗ θερμῇ σω αὐτιλήψει, προσπεφευγότες, οἱ πιςοὶ τῶ λυτρωθῆμαι, ἐξαιτούμεθα ἀήττητε Ἀθλοφόρε. ἀλλ΄ ὡς ἔχωμ παῤῥησίαμ ἡμᾶς λύτρωσαι, ἐκ παμτοίωμ μυῦ κιμδυύωμ ϗ κακώσεωμ· ὅπως κράζωμεμ· χαίροις Μάρτυς Γεώργιε.

Μεγαλωνάριον.

ΠΟὺμ θερμὸμ προςάτ͂ω καὶ βοηθὸμ, τὸμ ἐμ τοῖς κιμδωύοις, αὐτιλήπτορα ταχιμὸμ, τ͂ῷ Μαρτύρωμ κλέος, εἰδώλωμ καθαιρέτ͂ω, Γεώργιομ τὸμ μέγαμ, παύτες τιμήσωμεμ.

Κοιμωμικόμ.

Εἰς μμημόσυομ αἰώμιομ ἔςαι δίκαιος.

ΕΙΣ ΤΑΣ, Η΄.

Η΄ Σιώαξις τ͂ῷ Αρχιςρατήγωμ Μιχαὴλ, καὶ Γαβριὴλ, καὶ πασῶμ τ͂ῶμ Επουρανίωμ Δυνάμεωμ.

Εἰς τ͂ὼ Λειτουργίαμ, τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τ͂ῆς Καμόμωμ, ᾠδὴ, γ΄. καὶ ς΄.

Ω΄δὴ, γ΄. Ἦχος, π. δ΄.

Σὺ εἶ. τὸ ςερέωμα.

ΩΜ Αγγέλωμ πρώτιςος, καὶ τ͂ῆς Τριάδος φῶς δεύτερομ, ὤφθης ἡμ͂ῖμ, Μιχαὴλ ὁ Αρχωμ, τοῖς πιςῶς ὑμνοῦσί σε.

Γλῶσσα θείας χάριτος, ὁ Γαβριὴλ πιςῶς ἔπλησε, πᾶσαμ τ͂ὼ γ͂ῶ, τ͂ῷ Θεῷ κηρύξας, τ͂ὼ ὁμ σώματι κάθοδομ.

Ζωηρὲ Αοίδιμε, καὶ φωταυγὴς δυὰς ἄϋλε, φῶτα Θεῷ, τοὺς πιςῶς τελοῦντας, τ͂ὼ ὑμῶμ μμήμ͂ω δείξατε.

Θεοτοκίομ.

Ἔσωμ Ησαΐας σε, τ͂ὼ ὑπὲρ μοῦμ Αγμὴ κύησιμ· ᾄδω κἀγὼ, ἵμα τ͂ῆς ἐκείμε, ἐπιτύχω καθάρσεως.

Ω΄δὴ, ς΄. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ιλάσθητί μοι Σωτ͂ήρ.

ΩΣ πῦρ καὶ φλόγα καὶ φῶς, τοὺς Ασωμάτους ὑπάρχομτας, ἐκ τ͂ῆς ὑλώδους φθορᾶς, τοῦμ μοῦμ αὐτπταμενοι, ὑλέοις ἐμ χείλεσι, τοὺς αὔλους φόβῳ, ὑμμοῦσιμ ἄσμασι τιμήσωμεμ.

Εκρώσατε τ͂ῷ παθῶμ, τὰς καταιγίδας Αρχάγγελοι, καὶ παύσατε σὼ αὐτοῖς, τὰ σκαύδαλα ἅπαμτα, τ͂ῆς Πίςεως Αγιοι, τ͂ῆς Τριάδος ὄρτες, πυρίμορφοι Αρχιςράτηγοι.

Δόξα.

ΤΑρχάγγελοι τ͂ῷ Θεῷ, τ͂ῷ Ασωμάτωμ οἱ ἔξαρχοι, τ͂ῇ παρρησίᾳ ὑμῶμ, ἐκ πάσης αἱρέσεως, ἡμ͂ᾶς διασώσατε, Μιχαὴλ ὁ Αρχωμ, καὶ Γαβριὴλ οἱ Αρχιςράτηγοι.

Καὶ μ͂ῦ. Θεοτοκίομ.

ΝΗδύος ὤφθης ἐχώμ, ὃς Απειραύδρῳ σαρκούμεμος· ὁ ἄσαρκος ὡς Θεὸς, Χριςὲ σαρκοφόρος δὲ, ὡς αὖθρωπος πέφυκας· ὃ τ͂ῆς ἐμφερείας, οἱ Πιςοὶ τὸ εἶδος σέβομεμ.

Τροπάριομ, Ἦχος, δ΄.

ΩΜ Ουραμίωμ Στρατιῶμ Αρχιςράτηγοι, δυσωπ͂ῦμεμ ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ αὐάξιοι, ἵμα ταῖς ὑμῶμ δεήσεσι τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπῃ τ͂ῷ πτερύγωμ τ͂ῆς αὐλυ ὑμῶμ δόξης, φρουρ͂ῆμ ἡμᾶς προπίπτομτας, ἐκτομῶς καὶ βοῶμτας· ἐκ τ͂ῶμ κιμδύωμ λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι τ͂ῷ αὖω, Δυνάμεωμ.

Κοντάκιον, Ἦχος, β΄.

ΤΑρχιςράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τ͂ῷ αὐθρώπωμ ὁδηγοὶ, καὶ ἀρχηγοὶ Ασωμάτωμ, τὸ συμφέρομ ἡμ͂ῖμ πρεσβύσατε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τ͂ῷ Ασωμάτωμ Αρχιςράτηγοι.

Μεγαλωνάριομ.

ΛΕῦτε ὐφημήσωμεμ οἱ πιςοὶ, τοὺς δύο Φωςῆρας, τοὺς μεγάλους καὶ φωταυγεῖς, Μιχαὴλ τοῦμ μέγαμ, καὶ Γαβριὴλ τοῦμ θεῖομ, τοὺς δύο Ταξιάρχας τοῦ Παμτοκράτορος.

Ετερομ.

ΑΓγελοι, Αρχάγγελοι, Χερυβὶμ, Εξουσίαι, Θρόμοι, Κυριότητες, Σεραφὶμ, Αρχαὶ, καὶ Δυνάμεις, μετ͂ὰ τοῦ Πρωτοςάτου, τ͂ῷ ὐφημούμτωμ ὑμμοις, ὑμᾶς προίςαθε.

Κοιμωμικόμ.

Ο΄ ποιῶμ τοὺς Αγγέλους αὐτοῦ πμεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

ΕΙΣ ΤΑΣ, ΙΒ'.

Τῶ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννε τῶ Ἐλεήμονος, Πατριάρχε Ἀλεξανδρείας.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶ Καμόνος, ᾠδὴ γ'. καὶ ς'.

Ὠδὴ, γ'. ἦχος, δ'.
Οἰκουμενίας ἀνθίδος.

Γυμνὴ ὥσπερ κόρη, ἐξ ἐλαιῶν σταφυλὴν, ἐπιφερομένη, ἐπώφθη σοι ἀξιάγαστε, τῶ Ἐλεήμονος, ἡ δυσυμπαθὴς χάρις, προσεφελκομένη σε πρὸς θεῖον ἔλεος.

Τὸν Ἐρὼν ὥσπερ θρόνον, ψήφῳ Θεοῦ ἔμδοξε, Πάτερ Ἰωαννη, καθίσας καθάπερ Ἄγγελος, συνπεπολίτευσαι, εἰρηνικὰς ἀναφέρων, ἱερὰς θυσίας τε τῷ Παντοικτίρμονι.

Τῇ πολλῇ συμπαθείᾳ, τὸν συμπαθῆ Κύριον, Πάτερ θεραπεύων, δι' οἰκτον σάρκα πτωχεύσαντα, πτωχοῖς ἐπήρκεσας, ξένους ἀστέγους σωρεύσας, πληρωτὴς προσάξεων θείων γενόμενος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν Παναγίαν, ὁ τῶ παντὸς Αἴτιος, δι' ὑπερβολὴν, δυσλαγχνίας θέλων ἐσκήνωσε, καὶ καθηγίασε, τὴν τῆς ἀνθρώπων οὐσίαν, παραβάσει πρότερον ἐξολισθήσασαν.

Ὠδὴ, ς'. ἦχος ὁ αὐτός.
Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Λέπεσι καὶ μηρίοις σχολάζων, καὶ ἀγρύπνως τὸν Θεὸν ἱκετεύων, ὁπτασιῶν, καὶ ὁράσεων θείων, κατηξιώθης Θεόφρον παμόλβιε, μυούμενος τὰ ὑπὲρ νοῦν, διανοίας Σοφὲ καθαρότητι.

Ὡς Ἄγγελος μὴ σώματος Πάτερ, ἐπὶ γῆς ἐπολιτεύσω θυσίας, εἰρηνικὰς, αἱματούμενος τῇ πίστει, σωτετριμμένη καρδίᾳ καὶ πνεύματι, Μακάριε τῷ Ποιητῇ, Ἰωαννη προσφέρων γηθόμενος.

Δόξα.

Ὁ Βίος σου ὑπὲρ ἥλιον λάμψας, συμπαθείας ἐπαφῆκεν ἀκτῖνας, τὸ σκοτεινὸν, μέρος ἐξελαυνούσας, τῆς δεομένων πενίας Παμόλβιε, θαλπούσας τε τοὺς τῷ κρυμῷ, τῆς δειλῶν κρατυνόμενος Θεόπνευστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡκούσαντες θεηγόροι Προφῆται, μυστηρίου σου Παρθένε τὸ βάθος, προφητικῶς, προκατηγγείλαν τοῦτο, φωταγωγούμενοι Θείῳ ἐν Πνεύματι. καὶ νῦν ἡμεῖς περιφανῶς, τὰς ἐκβάσεις ἐρῶντες πιστεύομεν.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου Πάτερ Ὅσιε, ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας, τοὺς πτωχοὺς ἀγαπήσας, καὶ τούτοις ἐπαρκέσας. ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ἰωαννη Ἐλεήμον μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, β'.
Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν πλοῦτον τὸν σὸν, ἐσκόρπισας τοῖς πένησι, καὶ τῷ Οὐρανῷ, τὸν πλοῦτον νῦν ἀπεκλήφας, Ἰωαννη παμσόφε. διὰ τοῦτο πάντες σε γεραίρομεν, ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην σου, τῆς Ἐλεημοσύνης ἐπῴνυμε.

Μεγαλυνάριον.

Ὦν πτωχῶν ὁ ἄγρυπνος ὀφθαλμὸς, Ἐλεημοσύνης, ὁ ἀείῤῥυτος ποταμὸς, ὁ πενήτων σβέσας, ἀπόρων τὸ αὐχμῶδες, ὑμνείσθω Ἰωαννης, ὁ συμπαθέστατος.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΕΙΣ ΤΑΣ, ΙΓ.

Τῷ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τῷ Χρυσοστόμῳ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, πλ. δ'.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ σεσωσμένος κατ' ἀρχάς.

Θεῖῳ σὺ Χριστῷ πεπλουτηκὼς, σῇ καθαρᾷ πολιτείᾳ, τῆς ἀνθρώπων σωτηρίας ἐγένου, συνεργὸς ὑφηγητὴς, δημιουργὸς Χρυσόστομε, διδασκαλίας βρύων, σωτηριώδεις Θεόπνευστε.

Ἐκ τῆς αὐλῶν θησαυρῶν, τοῦ Πνεύματος συ πλουτήσας, ἐκ πηγῶν τοῦ σωτῆρος ἀντλήσας, τὴν ἀέναον πηγὴν, τῆς διδαγμάτων ἤρδευσας, τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν, Ὅσιε Πάτερ τὸ πρόσωπον.

Ἐλαμπύσας τῆς ψυχῆς, Χρυσόστομε τὰς ἀρούρας, τῇ παντόφῳ γεωργίᾳ τῆς λόγων, ἐξεκάθηρας σαφῶς, καὶ καρποφόρους ἔδειξας, τοῖς θεοπνεύστοις ἄνθεσι, ταύτας ἐπάρδων Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Μῶμος ἐν σοὶ καὶ μολυσμὸς, οὐκ ἔστιν ὅλως Παρθένε. ἐνδιαίτημα δὲ μᾶλλον ἐφάνης, θεοπνεύστων ἀρετῶν. ἐν σοὶ γὰρ κατεσκήνωσε, τῆς ἀρετῶν ἡ πάσα, ἁγιωσύνη Παναμώμε.

Ὠδὴ, ς'. Ἐλάσθητί μοι Σωτήρ.

Σοφίᾳ πνευματικῇ, τὸν Κόσμον ὅλον ἐπλούτισας, τοῖς λόγοις διανομεύς, γενόμενος πλούσιος. πλουσίαν γὰρ ἀνῆψεν Ἱεράρχα χάρις, ἐξεχύθησαν τοῖς χείλεσιν.

Εἰς πᾶσαν ὡς ἀκτῖνα, τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, καὶ δυνάμις δὲ τῆς σῆς, ῥημάτων Χρυσόστομε, ὡς σάλπιγξ παμβόμος, Οἰκουμένης πᾶσα, περιήχησε τὰ πέρατα.

Δόξα.

Τὸν ἀνῶθεν ὑφάντην, χιτῶνα περιβαλόμενος, Παμμάκαρ τῆς ἀρετῶν, καὶ λόγων λαμπρότητα, περιποιησάμενος, ἀληθείας ὤφθης, περιδέξιον ἔνδυμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παντοκρατορικὴ, δυνάμει φέρων τὰ σύμπαντα, τὸν ἀνθρωπείας σαρκὸς, ἐκ σοῦ περιβάλλεται, Παρθένε Παναμώμε, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῷ ἀνθρώπῳ ὁ Φιλάνθρωπος.

Τροπάριον. ἦχος. πλ. δ'.

Τὸ στόμα σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις τοῦ Οἰκουμένου ἐφώτισεν. ἀφιλαργυρίας τῷ Κόσμῳ θησαυρὸς ἐναπέθετο. τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. β'.

Τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ ἐδέξω τὴν θείαν χάριν, καὶ διὰ τοῦ σοῦ χειλέως πάντας διδάσκεις, προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἕνα Θεὸν, Ἰωάννη Χρυσόστομε, Μακαριστὲ Ὅσιε. ἐπαξίως ἐδοξάσθης. ὑπάρχεις γὰρ Καθηγητὴς, τῶν θεῖα σαφῶν.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις ὁ Χρυσόῤῥοιθρος ποταμὸς, ὁ τοῦ Οἰκουμένου, καταρδεύων πάντα Χρυσῶν. χαίροις ὁ τοῦ γλώττης, Χρυσᾶς καὶ τοῦ καρδίας, Χρυσόστομε τερπνὰ χάρις, Πατριαρχῶν ἡ κρηπίς.

Κοντακίον.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΕΙΣ ΤΑΣ, ΙΔ'.

Τῇ Ἁγίᾳ ἑβδόξῃ καὶ πανευφήμῳ Ἀποστόλῳ Φιλίππῳ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, πλ. β'.

Ὠδὴ, γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Πάρχων ἔμπλεως φωτὸς, πρακτικῆς θεωρίας, τῷ Φωτὶ τῷ μεγάλῳ, γνωμένῳ μεθ' ἡμῶν, καταξιώθης Χριστῷ, λειτουργῆσαι, Φίλιππε Θεοπρέπιε.

ΚΡηπὶς δογμάτων δ᾽σεβῶν, ἡ σὴ μυ-
ςαγωγία, δ᾽σεβῶς αἰσθάνθη. δι᾽ αὐτῆς γὰρ τὸν Υἱὸν, ἐπέγνωμεν δ᾽σεβῶς, ἡνωμένον, ὄντα τῷ Γεννήτορι.

ΤΥχὴ γέγονας ξένη, δαδουχῶν τοῖς ἀνθρώποις, τὸ ἄϊδιον φέγγος, καὶ φωτίζων δι᾽ αὐτῶν, τὴν Οἰκουμένην σαφῶς, ἐπιγνώσει, Φίλιππε Παμάριςε.

Θεοτοκίον.

ΕΠὶ σοὶ Παναγνε Σεμνὴ, πεποιθὼς μὴ ἐκπέσω, τῆς εἰς σὲ προσδοκίας. ἀλλ᾽ ὡς Μήτηρ συμπαθὴς, τῶν φιλανθρώπου Θεοῦ, τῶν παγίδων, τῶν ἐχθρῶν με λύτρωσαι.

Ὠδὴ, ς΄. Σωσαχέθη.

ΝΕκρωμένην, καὶ λυμαινομένην, βλέπων τὴν πλανῶσαν τὸν ἐχθρὸν, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, τὰ σὰ βέλη τὰ ἡκονημένα, τὰς Ἀποςόλους τείνας ἐξαπέςειλας, καὶ διὰ ῥοὴν τοῦ δράκοντος, ἅπαντας τῆς αὐτοῦ, λύμης καὶ φθορᾶς Σῶτερ ἐρύσω. ΥΠερτέρω, φέγγει καταλάμπων, ὥφθης καθάπερ ἀςραπὴ, τῇ Οἰκουμένῃ φαίνων, καὶ ὡς ὄρος γλυκασμὸν ςαλάζων, ὡς Θεοῦ δρόσος ἐραθέν πίπτουσα, ὡς Ἀπόςολος ἐκλελεγμένος, τὴν δωδεκάριθμον φάλαγγα συμπληρῶν, τὴν τῶν Μαθητῶν Χριςοῦ Παμόλβιε.

Δόξα.

ΜΕγαθείς σου, τὸ τοῦ Μυςηρίου, βάθος ὁ θεῖος Μαθητὴς, ὡς ποταμὸν εἰρήνης, ἐπικλύζοντα τρυφῆς χειμάῤῥων, ὡς ἐπικλύζον κῦμα δόξαν ἔθνεσι, σὲ ἐκήρυξε μεγαλοφώνως, καὶ τὴν σὴν ἔνδοξον κένωσιν Ἀγαθὲ, τὴν ὑπὲρ ἡμῶν διηγγελίσατο.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΝΕκρωμένους, καὶ λυμαινομένους, παῦτας θανάτῳ τοὺς βροτοὺς, σὺ τὸν Χριςὸν τεκοῦσα, τὴν ἀκήρατον ἀθανασίαν, ἀνεκαλέσω πρὸς ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐφώτισας ἐσκοτισμένους, καὶ ἠλευθέρωσας λύσασα τὰ δεσμὰ, τῆς ἀπαγωγῆς ἡμῶν Παναμώμητε.

Τροπάριον, ἦχος, γ΄.

ΤΟ Πόςολε Ἅγιε Φίλιππε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ΄.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς Φύσεως.

Ὁ Μαθητὴς καὶ φίλος σου, καὶ μιμητὴς τοῦ Πάθους σου, τὴν Οἰκουμένην Θεόν σε ἐκήρυξεν, ὁ Θεηγόρος Φίλιππος. ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, ἐξ ἐχθρῶν παραμόμων, τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ πᾶσαν πόλιν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου σωτήρησον Παντοδύναμε.

Μεγαλυνάριον.

ΦΩτισθεὶς Φωτὶ τῷ ἐκ τοῦ Φωτὸς, ἔλαμψας ἐν Κόσμῳ, φαεινότατος ὡς Φωςὴρ, τοῦ κηρύγματός σου ταῖς θείαις φωταυγίαις, ξεζοφωμένα Ἔθνη, φωτίσας Φίλιππε.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

ΕΙΣ ΤΑΣ, Ις΄.

Τῶν Ἁγίων Ἀποςόλων, καὶ Εὐαγγελιςῶν Ματθαίου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Καμόμος, ᾠδὴ, γ΄. καὶ ς΄. ἦχος, δ΄.

Ὠδὴ, γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

ΠΟὺς σοὺς Ἀποςόλους Θεοῦ Λόγε, φωςῆρας ἀνέδειξας ζωῆς, τὸν ζόφον ἀπελαύνοντας, τῆς ἀθείας Δέσποτα, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, τὸν Κόσμον ὅλον φωτίζοντας.

ΜΗ, σὴ καθοπλίσας παντοδυνάμῳ, Ματθαῖον τὸν ἄριςον Σωτὴρ, τυραννικώτερον, τοῦτον εἰργάσω Δέσποτα, καὶ καθαιρέτην ἔδειξας, εἰδώλων πλάνης Φιλανθρωπε.

ΠΛώσης τῆς πυρίνης σου ὁ φθόγγος, δαιμόνων ἐνέπρησε βωμοὺς, Ματθαῖε τὸ θεόδοκτον, τοῦ Παρακλήτου ὄργανον, δι᾽ οὗ Χριςὸς κηρύττεται, ζωὴ καὶ ἐμυπόστατος.

Θεοτοκίου.

Ἀλπιγξ θεολόγος φθεγγομένη, σωτῆρα ἐφώτισε λαούς, Ματθαίου τοῦ θεόφρονος, τοῦ τῆς Τριάδος ἔλλαμψιν, τοῦ ὑπὲρ μέρ τε σάρκωσιν, τοῦ Λόγου ἐκ σοῦ Παμάχραντε.

Ὠδὴ, ς'. Ἦλθου εἰς τὰ βάθη.

Εὐαγγελιστὴς ἀπὸ Τελώνου, ὡς ἠχολούθησέ σοι, μετεσκεύασαι ὁ θεηγόρος, τῇ παμαλκεῖ, Παντοργὲ, δυνάμει σου, ὁ Ματθαῖος ὁ παμάριστος.

Ἐτιμίζετο τοῦ Εὐαγγελίου, τοῖς ψυχοτρόφοις λόγοις, τῷ ἐθνῶν πληθυς αὐυψωμένη, πρὸς ἀρετῶν ὑψηλοῦ ἀκρότητα, ὦ Ματθαῖε παμμακάριστε.

Δόξα.

Ματθαίου ζωγρεῖται θεοπλόκοις, τοῦ Μαθητοῦ δικτύοις, τὰ συγκλείματα τῷ πιστευόντων, διαπαντὸς πρὸς τοῦ σὴν ἐπίγνωσιν, Εὐεργέτα προσηγούμενα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένον τεκοῦσαν ἀναγράφων, εὐαγγελίζεταί σε, τὸν τὰ σύμπαντα πεποιηκότα, ἀφ' οὗ ὥρας, καὶ φθορᾶς Παμάμωμε, ὁ Ματθαῖος ὁ παμάριστος.

Τροπάριον, ἦχος, γ'.

Πόλε Ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Ματθαῖε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οὗ Τελωνίου τὸν ζυγὸν ἀπορρίψας, δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ προσηρμόσθης, καὶ ἀμεταβλήτως ἔμπορος παμάριστος, πλοῦτον κομισάμενος, τοῦ ἐξ ὕψους σοφίαν. ὅθεν ἀνεκήρυξας, ἀληθείας τὸν λόγον, καὶ τῷ ῥαθύμων ἤγειρας ψυχὰς, καθυπογράψας τοῦ ὥραν τῆς Κρίσεως.

Μεγαλυνάριον.

Ἱερῶν λογίων Ἱερουργὲ, θείων Μυστηρίων, Οὐρανίων Μυσταγωγὲ, χαίροις ὁ τῷ θεόγγῳ, τῷ Εὐαγγελικῷ σου, Ματθαίε περιτρέχων, Κόσμου τὰ πέρατα.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τοῦ γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

ΕΙΣΤΑΣ, Κ'.

Προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῷ Εἰσόδου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Εἰς τοῦ Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Προεορτίων, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, δ'.

Ὠδὴ, γ'. Τὰς σὰς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Ἐξάρχουσι Κόραι τῆς Παρθένου, λαμπάδας κατέχουσαι φαιδρῶς, τὸ μέλλον ὑπογράφουσαι. ἐκ ταύτης γὰρ τεχθήσεται, ὁ φωτισμὸς τῆς γνώσεως, λύων τῆς πλάνης τοῦ ζόφωσιν.

Ἠλθόσα τοῦ πόλει θεοφρόνως, ἡ Ἄνομα δύχλῳ ἀποπληροῖ· καὶ σὲ προσαναπίθεται, τῷ Ἱερῷ Παναμώμε, ἱεροπάτῳ σύλληψιν, μέλλουσαν ἔχειν καὶ γέννησιν.

Ἅλος ἐφήπλωσεν ἀκτῖνας, ὁρῶν τοῦ μεφέλῃ τὸ φῶτος, ἐφαπλωμένῃ μύθῳ, Θεοῦ ἔνδον εἰς Ἅγια· ὃς ἧς ἐμβρήσει ἄφεσις, τοῖς χερσωθεῖσιν ἐγκλήμασι.

Θεοῖ με Θεὸς ἐν σοὶ σκιωώσας, δι' οἴκτον Παμάχραντε Ἁγνὴ, κλαπέντα βρώσει πρότερον, ἀπάτῃ τῇ τοῦ ὄφεως· καὶ τῆς φθορᾶς τοῦ ἄφθαρτον, πάλιν τρυφῇ ἀντιδίδωσι.

Ὠδὴ, ς'. Τῇ θείᾳ ταύτῃ.

Ὡθέντες τῇ θείᾳ χάριτι, οἱ θεῖοι τῆς Παρθένου Γεννήτορες, ταύτῃ ὡς ἄμωμον, περιστεράν εἰς τὰ Ἅγια, ἀναπτεροῦσι πόθῳ ἀπαστιθέασι.

Οὗ τῆς μελλούσης εἰσδέχεσθαι, τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτὸς προερχόμενον, φῶτα ὑφάπτουσαι, Κόραι σεμναὶ προπορεύονται, φωτοειδῆ πρὸς θεῖον Ναὸν χορεύουσαι.

Δόξα.

Ὁ πλήρες δόξης παλάτιον, τὸ μέγα Προφητῶν περιήχημα, θρόνος ὁ ἅγιος, ἔνδον εἰς Ἅγια τίθεται, τῷ Βασιλεῖ τῷ ὅλων ἑτοιμαζόμενος.

Καὶ νῦν.

Μῶσα Κόρη τοῦ σύλληψιν, ὑμνῶσα τοῦ ἀπόῤῥητον γέννησιν, ὑμνῶ

τοῦ

τῲ σκέπῳ σα, βλάβης δ' ἧς πάσης ῥύομαι, ὁ πρὸς τῲ σῲ γαλιλαίῳ κατεπειγόμενος.

Τροπάριον Προεόρτιον, ἦχος, δ'.

Χαρᾷ προμηνύεται σήμερον Ἄγγελος ἡμῖν, τῆς λύπης ἀντίθετον καρπὸν βλαστήσασα, τῲ μόνῳ Ἀειπαρθένον· ὧπερ δὴ καὶ προσάγει, τὰς ψυχὰς ἐκπληρώσα, σήμερον γηθομένη, τῷ Ναῷ τοῦ Κυρίου, ὡς ὄντως Ναὸν τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ Μητέρα Ἁγνήν.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Γηφροσύνης σήμερον ἡ Οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἅπασα ἐν τῇ δυσήμῳ Ἑορτῇ, τῆς Θεοτόκου κραυγάζουσα· αὕτη ὑπάρχει Σκηνὴ ἐπουράνιος.

ΕΙΣΤΑΣΙΣ, ΚΑ'.

Ἡ ἐν τῷ Ναῷ Εἴσοδος τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Εἰς τῲ Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, ᾠδὴ, γ'. καὶ ϛ'.

Ὠδὴ, γ'. ἦχος, δ'.

Τὰς σὰς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Ὑμφοστόλος σήμερον ἐδείχθη, τερπνὸς τῆς Παρθένου ὁ Ναὸς, καὶ θάλαμος δεχόμενος, τῲ ἔμψυχον παστάδα Θεοῦ, τῲ καθαρᾷ καὶ ἀμώμῳ, καὶ λαμπροτέραν πάσης Κτίσεως.

Λαβὶδ προεξάρχων τῆς χορείας, σκιρτᾷ καὶ χορεύει σὺν ἡμῖν, καὶ Βασιλίδα κράζει σε, πεποικιλμένῳ Ἀχράντε, περιστραμένῳ Παναγνε, ἐν τῷ Ναῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Ἐξ ἧς ἡ παράβασις προῆλθεν, ἡ πάλαι τῷ γένει τῶν βροτῶν, ἐκ ταύτης ἡ ἀνόρθωσις, καὶ ἀφθαρσία ὠδῆσεν, ἡ Θεοτόκος σήμερον, προσαγομένη ἐν τῷ Οἴκῳ Θεοῦ.

Κιρτῶσιν Ἄγγελων χορηγίαι, καὶ πάντων ἀνθρώπων ἡ πληθὺς, καὶ πρὸ προσώπου Παναγνε, προτρέχουσί σου σήμερον, λαμπαδηφόροι κράζουσαι, τὰ μεγαλεία σου ἐν Οἴκῳ Θεοῦ.

Ὠδὴ, ϛ'. ἦχος, ὁ αὐτός.

Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Ὀρτάσωμεν Πιστοὶ, Ἑορτῲ πνευματικῲ, τῲ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς. ὑπάρχει γὰρ, ἁγιωτέρα τοῦ οὐρανίου Νοῶν.

Ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς, εὐφημήσωμεν Πιστοὶ, τῲ Μητέρα τοῦ φωτὸς, ὅτι σήμερον ἡμῖν, ἐπέφανε, προερχομένη ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα.

Ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, Τρισυπόστατε Μονὰς, καὶ ἀχώριστε Τριὰς, ἐλέησον, τοὺς προσκυνοῦντας τὸ θεῖον κράτος σου.

Καὶ νῦν.

Ἐν Γαστρὶ σου χωρητὸς, ὁ ἀχώρητος πᾶσι, Θεομῆτορ γεγονὼς, προελήλυθεν ἐκ σοῦ, Παναχραντε, διπλοῦς τῇ φύσει, Θεὸς καὶ Ἄνθρωπος.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Ἡμέρα τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου σωτηρίας ἡ προκήρυξις. ἐν Ναῷ τοῦ Θεοῦ τρανῶς ἡ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· χαῖρε τῆς Οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις.

Κοντάκιον, ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ Καθαρώτατος Ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἡ πολυτίμητος παστὰς καὶ Παρθένος, τὸ ἱερὸν θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται ἐν τῷ Οἴκῳ Κυρίου, τῲ χάριν συνεισάγουσα τῲ ἐν Πνεύματι θείῳ· ἣν αἰνοῦσιν Ἄγγελοι Θεοῦ, αὕτη ὑπάρχει Σκηνὴ ἐπουράνιος.

Καὶ Κοντάκιον Προεόρτιον, ἦχος, γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἡ Παρθένος Δέσποινα τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. χόρευε ἡ Οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετ' Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βλεπομένην ἐποφθῆναι, Παιδίον νέον τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Κοινωνικόν.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

ΕΙΣ ΤΑ΄Σ, ΚΕ΄.

Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος, καὶ παμσόφου Αἰκατερίνης.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται καὶ ἡ Ἑορτὴ τῆς Εἰσοδίων τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ἡ γ΄. ᾠδὴ τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Μάρτυρος ἡ ς΄. ἦχος, π. δ΄.

Ὠδὴ, ς΄. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Ὅλην σε περικαλλῆ, παρθενίας ἀπαστράπτουσαν αἴγλῃ, μαρτυρικοῖς τε Κόρῃ, φοινιχθεῖσαν ἐν αἵμασι, καθορῶν ὁ ἀγαθὸς Λόγος καὶ ἄληπτος, ἐν θαλάμοις, ἐπουρανίοις κατεσκήνωσεν.

Ἴσχυσας διὰ Σταυροῦ, τὴν Τυραννον καταλῦσαι τὸ κράτος, καὶ κοσμικῆς σοφίας, διελέγξαι τὸ μάταιον, θεοπνεύστου διδαχῆς, βρύουσα δόγματα, Μεγαλόφρον, Αἰκατερίνα παμακοίδιμε.

Δόξα.

Δόλῳ πρώην τὸν Ἀδὰμ, Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐκβαλόντα, τῷ αἰκισμῷ τὰς πόνους, καρτερῶς ὑπομείνασα, καταβέβληκας εἰς γῆν, Μάρτυς παμέμδοξε, καὶ σεφαῖς, τῆς Βασιλείας ἐστεφάνωσαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάλαι μοι τὸν Κριτὴν, τὸν Υἱὸν σου Θεοτόκε Παρθένε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, Λυτρωτήν τε τῷ δεινῷ, Μῆτερ δυσωπησον. σοὶ γὰρ μόνῃ, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀμάτιθημι.

Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον.

Καὶ τῆς Μάρτυρος, ἦχος, δ΄.

Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ· σὲ Νυμφίον ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ· καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σὲ, ὡς βασιλεύσω ἐν σοί· καὶ ζήσω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω συνὼ σοί. ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. αὐτῆς πρεσβείαις ὡς ἐλεήμων σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῆς Μάρτυρος, ἦχος, γ΄.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τρώτην σήμερον Αἰκατερίνα ἡ Μάρτυς, καὶ Ῥήτορων ἔπαυσε, φρενοβλαβεῖς ἀπιστίας. Ἄγγελος γὰρ ὁραθεῖσα αὐτῇ ἐπέστη, δυνάμει ἐκ τοῦ ὑψίστου ἐπικομίζουσα· διὸ καὶ λαβοῦσα πίστως ἐβόα· Χριστός ὑπάρχει Μαρτύρων καύχημα.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ καθαρώτατος Ναὸς τοῦ Σωτῆρος.

Μεγαλυνάριον.

Μῆς ψυχῆς ἐδήλωσε τὸν καλλονὴν, σώματος τὸ κάλλος· ἡ σοφία ἡ ἔξω δὲ, ἀληθῆ σοφίαν, ἣν ἔλαβες Θεόθεν, σεπτὴ Αἰκατερίνα, Μάρτυς πολύαθλε.

Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Καὶ τῆς Ἁγίας, εἰ βούλει.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΕΙΣ ΤΑ΄Σ, Λ΄.

Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καὶ παμσόφου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, ᾠδὴ, γ΄. καὶ ς΄.

Ὠδὴ, γ΄. ἦχος, α΄.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τοῦ βροτοῦ.

Προσέδραμες δίψει ὁ κληθεὶς, Ἀνδρέα, ἀλλ' αὐθαίρετος, τῇ τῆς ζωῆς πηγῇ ὥσπερ ἔλαφος, καὶ πᾶσι ταύτην ὑρῶν ἐκήρυξας, καὶ πιὼν ἐπότισας, ἀφθαρσίας μάματα, κεκμηκότα τῷ δίψει τὰ πέρατα.

Πέγνως τῆς φύσεως θεσμὸς, Ἀνδρέα ἀξιάγαστε, καὶ κοινωνὸν τὸν σύγγονον εἵλκυσας, βοῶν· εὑρήκαμεν τὸν ποθούμενον. καὶ ὁδοποιήσαντι τῆς σαρκὸς τὴν γέννησιν, καθηγήσω τὴν γνῶσιν τοῦ Πνεύματος.

Ἀγλωΐη τῦ λόγυ ἐκ βυθῦ, ἀπάτης ἐσαγλώϐυσας, τὰς λογικὰς ἰχθύας Ἀπόςολε, ϗ τῇ τραπέζῃ Χριςῦ ὀψώμιον, καθαρὸν προσήγαγες, λαμπρωθέντας χάριτι, τῦ φαμένθος σαρκὸς ὁμοιώματι.

Θεοτοκίον.

Θεὸν σύλλαβῦσα ἐν Γαςρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τῦ Παναγίυ ἔμεινας ἄφλεκτος. ἐπεὶ σὲ βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσεῖ, φλεγομένῳ ἄκαυςα, σαφῶς προεμώυσε, τὸν τὸ πῦρ δεξαμένῳ τὸ ἄςεκτον.

Ὠδὴ, ς'. ἦχος ὁ αὐτός.
Τὸν Προφήτην Γωναῆ.

Ἐκ τῆς Βηθσαϊδὰ, καταγόμενος ἡμᾶς, ἑορτάσαι συγκαλεῖ, τὸν Παμήγυριν αὐτῦ, προθεὶς ἡμῖν, τὰς ἀρετείας, τῶν παλαισμάτων αὐτῦ.

Τῇ τέχνῃ Ἁλιεὺς, ϗ τῇ πίςει Μαθητὴς, ὡς βυθὸν διερευνῶν τὰς καρδίας τῶν πιςῶν, τὸ ἄγκιςρον, χαλᾷ τῦ λόγυ, ϗ σαγηνεύει ἡμᾶς.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα ϗ Υἱὸν, ϗ τὸ Πνεῦμα τὸ ἁγὺ μα τὸ ἀϋθὲς, προσκυνήσωμεν Πιςοὶ, Τρισυπόςατον φύσιν, ἀμέριςον, βοῶντες· δόξα, τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐδοκίᾳ τῦ Πατρὸς, ἐσαρκώθη ὁ Υἱὸς, διὰ Πνεύματος Θεῦ, ἐν τῇ μήτρᾳ συ Ἁγνὴ, ϗ ἔσωσε, τὸν πρῶτον Εἰκόνα, Θεοκυήτορ σαφῶς.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Ὡς τῶν Ἀποςόλων Πρωτόκλητος, ϗ τῦ Κορυφαίυ αὐτάδελφος, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων Ἀνδρέας ἱκέτευε, εἰρήνην τῇ Οἰκυμένῃ δωρήσασθαι, ϗ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ἦχος, β'.
Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν τῆς Ἀνδρείας, ἐπώνυμον ϑεηγόρον, ϗ Ἐκκλησίας ἀκόλυθον Κορυφαῖον, Πέτρυ τὸν σύγγονον ϑύφημήσωμεν, ὅτι ὡς πάλαι τύτῳ, ναὶ νῦν ἡμῖν ἐκέκραγεν· ϑύρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθούμενον.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις ὁ Πρωτόκλητος Μαθητής· χαίροις σωφροσύνης, ναὶ ἀνδρείας ςήλη λαμπρά· χαίροις ὁ τῦ Πάθυς κοινωνὸς τῦ Κυρίυ, Ἀπόςολε Θεόπτα, Ἀνδρέα παμτιμε.

Κοιμητικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῦ.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΕΙΣΤΑΣ, Δ'.

Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Βαρβάρας, ϗ τῦ Ὁσίυ Πατρὸς ἡμῶν Γωαννυ τῦ Δαμασκηνῦ.

Εἰς τὸν Λειτυργίαν, Τυπικὰ, ϗ ἐκ τῦ Καμόνος, ᾠδὴ, γ'. ϗ ς'. ἦχος, β'.

Ὠδὴ, γ'. Ἐξίσθησαν ἡ ἔρημος.

Πετρωμένη τῦ πόθυ συ, ὡς νυμφίυ Δέσποτα, τῷ γλυκυπάτῳ βέλει, ἡ Ἀθληφόρος Βαρβάρα ἅπασαν, πατρικὴν ἀθείαν ἐβδελύξατο.

Πρὸς τελείυς ἀγῶνας, ὑδὲν ἐδείχθη κώλυμα, τὸ ἀθετῆσαι τῦ Θήλεος, ὑ τὸ μέον τῆς ἡλικίας Χριςὲ, ἀκηράτῳ συ θέμει δυναμύμενον.

Ἧς σοφίας τὸ τάλαντον, δεδεγμένος πράξεσι, κατακοσμεῖς Ἀοίδιμε, Γωαννην τὴν Ἐκκλησίαν Χριςῦ· ὁ πολυπλασιάζεις, ϗ τὸν βίον λιπών.

Θεοτοκίον.

Τὰ τάγματα ἐξέςησαν, τῶν Ἀγγέλων Παίαγνε, ϗ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου. διό σε Θεοτόκον πίςει σέβομεν.

Ὠδὴ, ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὡς ὑπέχυ σοφίαν δεδώρησαι, Σῶτερ ϑεοδίδακτον τοῖς ὑπὲρ σῦ ἐςῶσι, δικαςικῦ πρὸ βήματος· ἧς Βαρβάρα ἡ Μάρτυς ἐμπέπλησαι.

Ὧν ἀθέων τὸν πλάνον διήλεγξε, λόγῳ Θεοσόφῳ Βαρβάρα ἡ ἔνδοξος· ὑπομονῇ τῶν ἔργων δὲ, τὸν Τυραννον τὰς φρένας ἐξέςησεν.

Δόξα.

Ἐ Ἀλαμφθεὶς τῇ τῦ Πνεύματος χάριτι, θεόφωνε, ἀνθρωπίνων τε, γνώσιν πραγμάτων τραφῶς, πεπλυτικὼς τοῖς λογίοις, Ἰωάννη ἀφθόνως μετέδωκας. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ Περαμίδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαφωνίζεις Παρθένος, ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθῦς Θεότητος, τὸ Υἱὸν καὶ Θεόν σου τὰ σύμβολα.

Τροπάριον τῆς Μάρτυρος, ἦχος, δ'.

Η Ἀγάπας σε Ἰησῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ· σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητῦσα ἀθλῶ· καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῶ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω ἐν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω σὺν σοί. ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. αὐτῆς πρεσβείαις ὡς ἐλεήμων σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῦ Ὁσίου, ἦχος, πλ. δ'.

Ο Ῥθοδοξίας ὁδηγὲ, εὐσεβείας Διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς Οἰκουμένης ὁ φωστὴρ, τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Ἰωάννη σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τῦ Πνεύματος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῆς Μάρτυρος, ἦχος, δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ω ἐν Τριάδι εὐσεβῶς ὑμνουμένῳ, ἀκολουθήσασα Χριστῷ Ἀθληφόρε, τὰ τῶν εἰδώλων ἔσβεσας σεβάσματα. μέσον δὲ τῦ σκάμματος φανθλεῦσα Βαρβάρα, Τυράννων ὑ κατέπτηξας ἀπειλὰς ἀνδρειόφρον, μεγαλοφώνως μέλπουσα ἀεί· Τριάδα σέβω τὴν μίαν Θεότητα.

Καὶ τῦ Ὁσίου. Ὅμοιον.

Τὸν ὑμνογράφον καὶ σεπτὸν θεηγόρον, τῆς Ἐκκλησίας παιδευτὴν καὶ διδάσκαλον, καὶ τῶν ἐχθρῶν ἀντίπαλον, Ἰωάννην ἀνυμνήσωμεν· ὅπλον γὰρ ἀράμενος, τὸν Σταυρὸν τῦ Κυρίου, πᾶσαν ἀπεκρούσατο τῶν Αἱρέσεων πλάνην· καὶ ὡς θερμὸς προστάτης εἰς Θεὸν, πᾶσι παρέχει πταισμάτων συγχώρησιν.

Μεγαλυνάριον τῆς Μάρτυρος.

Ἐ Ὃς ἐνομίζετο σὸς Πατὴρ, σὲ χερσὶν ἀνεῖλεν, ὁ ἀντίθεος μιαρός· ὃν Πατέρα ἔσχες ἀληθινὸν Χριστόν σου, ἔσχες καὶ μνῆ ἐν Πόλῳ Βαρβάρα τρόφιμα.

Ἕτερον τῦ Ὁσίου.

Μὴν τερπνὴν τῦ Πνεύματος φόρμιγγα, λύραν τινὰ ἤχησαν, λιγυρὰ μελῳδήματα, ὕμνων μελιῤῥύτων, ἀσμάτων θεοφθέγκτων, τὸν Δαμασκῦ φωστῆρα, πάντες τιμήσωμεν.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι.

ΕΙΣ ΤΑΣ, Ε'.

Τῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τῦ Ἡγιασμένου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῦ Καμόνος, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, πλ. δ'.

Ω ᾠδὴ, γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Η Οὖν ἡγεμόνα τῶν παθῶν, Παμόλβιε κατασήσας, βραβευτὴς δικαιοσυνης ἐδείχθης. τῷ γὰρ κρείττονι σαφῶς, τὸ χεῖρον καθυπέταξας. ὅθεν ὡς φοίνιξ Πάτερ, ἐν ταῖς ἐρήμοις ἐξηνθησας.

Τ Κολουθῆσαι διαγνὺς, τοῖς ἴχνεσι τῦ Δεσπότου, μεταμάσης τῆς Πατρίδος ἐγένου· καὶ τὴν ἔρημον οἰκῶν, τὸ τρόπαιον ἀνέστησας, κατὰ τῶν ἀντιπάλων, θεία δυνάμει ῥωννύμενος.

Τ Λαρωτάτῃ σε ψυχῇ, καὶ προσηνεῖ διαθέσει, ἀρεταῖς κατακοσμούμενον βλέπων, ὁ λαμπρότατος φωστὴρ, Εὐθύμιος ἐδέξατο, φωτιστικῶς θεσπίζων, τὴν σὴν Παμμάκαρ φαιδρότητα.

Θεοτοκίον.

Ω τηρικάδε δι' ἡμᾶς, τῦ Λόγου οἰκονομίας, φωταυγὴ σὺ Μητροπάρθενε πύλη, ἐγνωρίσθης ἀληθῶς· σὺ γὰρ ἡμῖν εἰσήγαγες, τὸν μονογενῆ ἀχρόνως, τῆς ὑπερθέου Θεότητος.

Ω ᾠδὴ, ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τ Γάπην πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ τὸν πλησίον κτησάμενος, τῦ Νόμου καὶ Προ-

φή-

φητῶν, πληροῖς τὸ κεφάλαιον. τιὼ γῆ ὑπερέχυσαν, πασῶν ἀσυγκρίτως, ἀρετιὼ Πάτερ κατώρθωσας.

Τ Σάγγελον ἐπὶ γῆς, σὺ πολιτείαν κτησάμενος· ἰσάγγελον καὶ τιμιὼ, Χριστός σοι δεδώρηται, Ἁγίων τὰ Τάγματα, συνοδοιπορῆντα, τῇ ψυχῇ σου παραχόμενος.

Δόξα.

Σοφίας γόμος ὀφθεὶς, ἀρχιὼ σοφίας ἐπόθησας, τὸν φόβον τὸν τοῦ Θεοῦ· ᾧ καὶ στοιχειούμενος, πρὸς τιὼ τελειότητα, τιὼ ἐνδεχομένιω, τοῖς ἀνθρώποις Πάτερ ἔφθασας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σωτῆρα καὶ Λυτρωτιὼ, Θεὸν τῷ ὅλων καὶ Κύριον, τεκοῦσα διὰ σαρκὸς, ἡμῖν ὁμιλήσαντα· διάσωσον Παναγνε, τοὺς προσκαλουμένους, ἐκ κινδύνων σὲ τιὼ Δέσποινάν.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Ταῖς τῷ δακρύων σου ῥοαῖς τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ, τῇ Οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς ἀπὸ βρέφους τῷ Θεῷ θυσία ἄμωμος, προσενεχθεὶς δι' ἀρετῆς Σάββα Μακάριε, τῷ σὲ πρὶν γεννηθῆναι ἐπισαμένῳ, ἐχρημάτισας Ὁσίῳν ἐγκαλλώπισμα, πολιτῆς τε τῆς ἐρήμου ἀξιέπαινος. διὸ κράζω σοι· χαίροις Πάτερ ἀοίδιμε.

Μεγαλυνάριον.

Ταῖς σὺν τῇ ἐρήμῳ ἀσκητικαῖς, Ὅσιε παλαίσμασι, τῷ δαιμόνων τὰς καυστικὰς, καὶ δεινὰς φαρέτρας ἐπάτησας Θεόφρον. διό σε ἀνυμνοῦμεν, Σάββα θαυμάσιε.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΕΙΣ ΤΑΣ, ς'.

Τῶν ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ.

Εἰς τιὼ Λατρείαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῆς Καθόμων, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'.

Ὠδὴ, γ'. ἦχος, β'.

Ἐξιλάσθησαν ἡ ἔρημος.

Νικόλαε μακάριε, τοῦ Δεσπότου μιμητὴς γενόμενος, διασώζεις τοὺς σοὶ προστρέχοντας, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ θλιβομένους πικρῶς. Διὸ.

Τ Λάθητι τοῖς δούλοις σου, τῇ παιδιάτων ἄφεσιν, ὡς ἀγαθὸς δωρούμενος, Νικολάου τοῦ σοῦ θεράποντος, ταῖς πρὸς σὲ μεσιτείαις Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Κατάλυσον τὸν πάραλον, τῇ παθῶν μου Δέσποινα, καὶ τιὼ ζωιὼ κυβέρνησον, Παναγία Θεοῦ ἡ τέξασα, ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Ὠδὴ, ς'. ἦχος, α.

Σπλάγχνων Γωμαῦ.

Νέος Ἀβραὰμ ἐδείχθης Νικόλαε, ὡς μονογενῆ Υἱὸν προσάξας τὸν μόνον, τῷ Δεσπότῃ σου, αἱμαμάκτους θυσίας προσφέρων ἀεί. καμνεῦθεν εὐλογήθης ὡς φιλόξενος, Πάτερ, καὶ Τριάδος γέγονας, οἰκητήριον θεῖον καὶ ἄμωμον.

Ζέμα καὶ φρικτὰ, ἐργάζῃ τεράστια, ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ ἐν θαλάσσῃ μακρᾷ, κινδυνεύουσι, ταχυδρόμοις λιταῖς ἐπιτάμενος· ἀθεμάντων ἰατρὸς καὶ πτωχῶν τροφεύς· μίκη κατ' ἐχθρῶν φερώνυμος, τοῦ Λαοῦ τοῦ πιστοῦ ἀνεδείξαι.

Δόξα.

Σέβω καὶ τιμῶ, Τριάδα ἀμέριστον, προσώποις τρισὶ, διαιρουμένην ἀεί· ἑνουμένην δὲ, τῇ οὐσίᾳ καὶ φύσει ὡς μίαν ἀρχιὼ, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον· πάντων κραταιῶς δεσπόζουσαν, καὶ τὸ παῦ σωτηροῦσαν ὡς βούλεται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κλίμας Οὐρανοὺς, ἐν μήτρᾳ σου Πάναγνε, Χριστὸς βουληθεὶς, ὅλος ἐσκη-

σκιώσεμ. ὰ γὰ ἔφερε, τῷ ἰδίωμ χειρῶμ τὸ πλαςούργημα, καθορᾷμ ὑπὸ τὸ πλαμὰ τυραμμούμεθα· ἦλθε δουλομόρφῳ σχήματι, τὸ αἰθρώπιμον γένος λυτρώσαθαι.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Καμόμα Πίςεως, καὶ εἰκόμα πραότητος, ἐγκρατείας Διδάσκαλον, αἰέδειξέ σε τῇ ποίμμῃ σου ἡ τῷ πραγμάτωμ ἀλήθεια. διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεμώσει τὰ ὑψηλὰ, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε. πρέσβευε Χριςῷ τῷ Θεῷ, σωθῆμαι τὰς ψυχὰς ἡμῶμ.

Κοντάκιον, ἦχος, γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερομ.

Ἐν τοῖς Μύροις Ἅγιε, Ἱερουργὸς αἰέδείχθης. τὸ Χριςὸ γὰρ Ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιομ πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχὴμ σου ὑπὲρ Λαοῦ σου· ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θαμάτου. διὰ τοῦτο ἠγιάσθης, ὡς μέγας Μύςης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Μεγαλυμάριον.

Ὀρθαμῶμ προςάτιν σε καὶ χηρῶμ, πειμώντωμ τροφέα, πεμομέμωμ τε πλουτιςὴν, αἰχμαλώτωμ ῥύςην, καὶ πλεόμτωμ σωτῆρα, κεκτήμεθα παμμάκαρ, σοφὲ Νικόλαε.

Κοιμωμικόμ.

Εἰς μμημόσυμομ αἰώμιομ ἔςαι δίκαιος.

ΕΙΣΤΑΣ, Θ'.

Ἡ Σύλλημψις τῆς Ἁγίας καὶ Θεοπρομήτορος Ἄμμης.

Εἰς τὴν Λειτουργίαμ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Καμόμος, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'.

Ὠδὴ, γ'. ἦχος, ά.

Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Καρπὸμ χοιλίας εἰ παράσχοις μοι, αἰεβόα Ἄμμα πρὸς Κύριομ, μεγαλωθήσομαι καὶ σοὶ, τοῦτομ προσαμαθήσομαι. διὰ τοῦτο συλλαμβαμέι τὴν Ἁγίαμ Θεομήτορα.

Ἐν Παραδείσῳ δύχομένης σου, τῆς φωμῆς ἀκούει ὁ Ὕψιςος, Ἄμμα Θεόφρομ καὶ καρπομ, τῇ κοιλίᾳ σου δίδωσι, Παραδείσου τὴν αἰοίξασαμ, τὴν θύραμ τῆς χάριτος.

Ἀμ' οὐ μόμομ ἐκτελέσασα, καὶ Θεῷ ἀμέμπτως δουλεύσασα, κυοφορεῖς τὴν ἀληθῶς, Νομοδότην κυήσασαμ, Ἄμμα παμσεμμε. διόσε οἱ πιςοὶ μακαρίζομεμ.

Θεοτοκίομ.

Μὴς σεφθούσης διαμοίας μου, ἀκαρπίαμ πᾶσαμ ἀπέλασομ, καὶ καρποφόρομ ἀρεταῖς, τὴν ψυχήμ μου αἰάδειξομ, Παμαγία Θεοτόκε, τῇ πιςῶμ ἡ βοήθεια.

Ὠδὴ, ς'. Τοῦ Προφήτου Ἰωμᾶ.

Πῶς χωρεῖται ὁμ γαςρὶ, ἡ χωρήσασα Θεόμ; πῶς γεμμᾶται τὸμ Χριςόμ, ἡ γεμμήσασα σαρκί; θηλάζει δὲ, πῶς ἡ τὸμ Κτίςμ γάλα θηλάσασα;

Μὴς δεήσεως ὑμῶμ, ἐπακούσας ὁ Θεὸς, γομιμώτατομ καρπὸμ, μῶν δεδώρηται ὑμῖμ, Παμεύφημοι, Ἰωακείμ τε καὶ Ἄμμα σήμερομ.

Δόξα.

Μὴμ Ἁγίῳ περιςεραμ', συλλαβοῦσα ὁμ γαςρὶ, χαρμομῆς πνευματικῆς, ἐπληρώθη ἀληθῶς, προσάγουσα, χαριςηρίους ᾠδὰς ἡ Ἄμμα Θεῷ.

Καὶ μῦν. Θεοτοκίομ.

Ῥιπυμίαι λογισμῶμ, καὶ παθῶμ ἐπαγωγαὶ, καὶ βυθὸς ἁμαρτιῶμ, τὴν ἀθλίαμ μου ψυχὴν, χειμάζουσι. βοήθησόμμοι Ἁγία Δέσποιμα.

Τροπάριομ, ἦχος, δ'.

Ἡμέρομ τῆς ἀτεκμίας δεσμὰ διαλύονται. τοῦ Ἰωακεὶμ γὰ καὶ τῆς Ἄμμης εἰσακούων Θεὸς, παρ' ἐλπίδα τεκεῖμ αὐτοὺς, σαφῶς ὑπιχμεῖται Θεόπαιδα· ἐξ ἧς αὐτὸς ἐτέχθη ὁ ἀπερίγραπτος, βροτὸς γεγομὼς, δι' Ἄγγέλου κελεύσας βοῆσαι αὐτῇ· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κοντάκιομ, ἦχος, δ'.

Ἐπεφαμήσ σήμερομ.

Ὀρτάζει σήμερομ ἡ Οἰκουμένη, τὴν τῆς Ἄμμης Σύλλημψιμ, γεγομυμένην ἐκ Θεοῦ. καὶ γὰρ αὐτὴ ἀπεκύησε, τὸμ ὑπὲρ λόγομ τὸμ Λόγομ κυήσασαμ.

Μεγαλωάριον.

Δεῦτε δὐφημήσωμεν οἱ πιστοὶ, Ἄμμαν τὴν Ἁγίαν, τὴν Προμήτορα τῦ Χριστῦ, τὴν ἀξιωθεῖσαν γεννῆσαι τὴν Παρθένον, τὴν μόνην Θεοτόκον, καὶ παναμώμητον.

Κοντάκιον.

Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς δὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

ΕΙΣ ΤΑΣ, ΙΒ΄.

Τῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος Ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τῦ Θαυματουργῦ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῦ Κανόνος τῦ Μηναίου, ᾠδὴ, γ΄. καὶ ς΄. ἦχος, β΄.

Ὠδὴ, γ΄. Ἐν πέτρα με τῆς Πίστεως.

Τὸν μὲν σὸν ἀπαθείᾳ καταλαμπρυνάς, καὶ θείᾳ ταπεινώσει καθωραΐσας, χαρίσματα τῦ Πνεύματος ὑπεδέξω, διώκειν πνεύματα, λύειν νοσήματα, τῆς πιστῶς τιμώντων σε Ἱερώτατε.

Τὸν ὄφιν τὸν ἀρχέκακον ἀποκτείνας, τὸν τρόπον τὸν φιλάργυρον συμπατήσας, οἰκτείρων τὸν δεόμενον Ἱεράρχα, ὄφιν μετέβαλες, χρυσὸν εἰς κόσμιον, ἱεραῖς ἐντολαῖς, Πάτερ Ὅσιε.

Ἦλθες πρὸς τὸ ὄρος τῆς ἀπαθείας· εἰσέδυς εἰς τὸν γνόφον τῆς θεωρίας· πλαξὶ δὲ τῆς καρδίας σου εἰσεδέξω, νόμον σωτήριον, ὡς Ἱερώτατος, καὶ θεράπων γνήσιος τῦ Δεσπότου σου.

Θεοτοκίον.

Θεράπευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου, τὸν νοῦν μου σκοτιζόμενον ἀμελείᾳ, Θεόνυμφε καταύγασον, ἵνα ψάλλω· οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος, ὡς σὺ Παναμωμε· καὶ οὐκ ἔστιν ἄχραντος, πλὴν σου Δέσποινα.

Ὠδὴ, ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὁ Χρυσὸς ὡς πηλός σοι λελόγισται, τῇ ὑπὲρ χρυσὸν ἀπαθείᾳ ἀχράντως, καὶ πλουτισθέντι Ὅσιε, δωρεαῖς ταῖς παγχρύσοις τῦ Πνεύματος.

Καθαρῶς λειτουργῶν τῷ Δεσπότῃ σου, πλῆθος ἔσχες Ὅσιε καθυπακούσοι, Ἀγγελικῶν Δυνάμεων, ἀοράτοις φωναῖς Ἱερώτατε.

Δόξα.

Ὁ Περίδοξος Παντοφεὴς βίος σου, Κόσμῳ σε περίδοξον Πάτερ εἰργάσατο. διὸ τὴν θείαν μνήμην σου, γεγηθότες τελοῦμεν ὑμνοῦντές σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπεραμῶν πλατυτέρα ἡ Μήτρα σου, γέγονεν Ἀπειράνδρε Θεὸν χωρήσασα, τὸν μηδαμῦ χωρούμενον, Παναγία Παρθένε Παμύμνητε.

Εἰ δὲ βούλει, ἁπτὲ τῆς ς΄. ᾠδῆς ἐκ τῆς Φυλλάδος τῦ Ἁγίου. Ζήτει εἰς τὸ τέλος τῆς παρούσης Βιβλίου, ὅπου εὑρίσκονται ἅπαντα τὰ Τροπάρια τῆς Λειτουργίας ἐκ τῆς Φυλλάδος τιμῶν ἑορταζομένων Ἁγίων.

Τροπάριον, ἦχος, ά.

Τῆς Σιωὼδ τῆς Πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ Θαυματουργὸς Θεοφόρε Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν. διὸ μεκρᾷ σὺ ἐν πάθῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς λῦσιν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἁγίας σου ὠδὰς, Ἄγγελος ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε. δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι, δόξα τῷ σὲ σεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, ἦχος, β΄.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ὡς πόθῳ Χριστῦ, τρωθεὶς Ἱερώτατε, τὸν νοῦν πτερωθεὶς, τῇ αἴγλῃ τῦ Πνεύματος, πρακτικῇ θεωρίᾳ τὴν πρᾶξιν διῆρες Θεόπνους, θυσιαστήριον θεῖον γενόμενος, αἱτούμενος πᾶσι θείαν ἔλλαμψιν.

Μεγαλωάριον.

Χαίροις Τριμυθοῦντος ἡ καλλονή. χαίροις Κερκυραίων, ὁ σοφώτατος ἰατρός. χαίροις τῆς Τριάδος ὁ θεῖος μυστολέκτης, Πατέρων μέγα κλέος, Σπυρίδων Ἅγιε.

Κοντάκιον.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΤΗ͂Ι ΚΥΡΙΑΚΗ͂Ι
Τῶν Α'γίων Προπατόρων.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοί. Καὶ λέγομεν, δ'. Α'ναστάσιμα, καὶ ἐκ τοῦ Καμόνος τῆς Προπατόρων, τὴν γ'. καὶ ς'. ᾠδήν.

Ω'δὴ, γ'. ἦχος, πλ. δ'.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

ΓΥ'μνεσιν κτησάμενοι, τὴν θεοδίδακτον Δέσποτα, Παῖδες Δαβὶδ, μόνας τὰς πατρῴας, θεαφρόνως ἐτήρησαν.

ΠΥ'ρ ὡς κατεφλόγισε, τὰ καθαρώτατα σώματα, τῆς δυσεβοῦς. διὰ γὰρ μηχείας, ψυχοτρόφα ἠρδεύοντο.

ΙΥ'μνον τὸν παγκόσμιον, καὶ πολυύμνητον ᾄδουσι, Παῖδες οἱ Τρεῖς, μέσον τῆς καμίνου, θαυμαστῶς δροσιζόμενοι.

Θεοτοκίον.

ΤΥ'μα τόκου Δέσποτα, ἐκ παρθενικοῦ τος σώματος, δείξας ἡμῖν, σώζεις ἐν καμίνῳ, παρθενεύοντα σώματα.

Ω'δὴ, ς'. ἦχος, ά.

Σπλάγχνων Γωναῖ.

ΨΥ'πωσις Χειρῶν, τῶν Παθῶν γεγένησαι, σαφῶς Γ'σαὰκ μακαριώτατε, ἀναγόμενος, πατρικὴ δυπειθείᾳ τῶν θυέσθαι. διὰ τοῦτο μεμακάρισαι, καὶ φίλος Θεοῦ, ὤφθης ὄντως γενναιότατος, ἱερὸν παίδων δικαίων σκηνούμενος.

ΩΦθη Γ'ακὼβ, θεράπων πιστότατος, τῶν παίδων Θεοῦ· ὅθεν ἐπάλαισε, μετ' Α'γγέλου φῶς, καθορῶν τὸν Θεὸν μεθυόμαχαι· καὶ καθίδων, θείαν κλίμακα τεθέαται, ἣπερ Θεὸς ἐπεστήριχτο, ὁ σαρκὶ προσλαβὼν ἀγαθότητι,

Δόξα.

ΣΤέργων Γωσὴφ, Πατρὸς τὴν δυπείθειαν, ἐν λάκκῳ βληθεὶς προσαπεμπώληται· εἰς προτύπωσιν, τοῦ τυθέντος, καὶ λάκκῳ βληθέντος Χριστοῦ· σιτοδότης τε Αἰγύπτου ἐχρημάτισε, σώφρων γεγονὼς καὶ δίκαιος, Βασιλεύς τε παίδων ἀληθέστατος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΝΕὸν ἐπὶ γῆς, Παιδίον γνωρίζεται, ὁ ὢν σὺν Πατρὶ ἀεὶ καὶ Πνεύματι. σαρκοῦται δὲ, ὁ τὴν γῆν σαρκώσας ὁμίχλῃ σαφῶς. καὶ ἐν φάτνῃ τῇ ἀλόγων ἀνακέκλιται. τούτου νῦν προεορτάσωμεν, γεγηθότες τὴν ἄσπορον Γέννησιν,

Τροπάριον τὸ Α'ναστάσιμον.
Καὶ τὸ παρὸν τῶν Προπατόρων, ἦχος, β'.

ΕΝ Πίστει τοὺς Προπάτορας ἐδικαίωσας, τὴν ἐξ ἐθνῶν δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν. καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ Ἅγιοι, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν ὑπάρχει καρπὸς βύκλεὴς, ἡ ἀσπόρως τεκοῦσά σε. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Γ'πακοὴ τῆς τυχούσης ἦχος.
Καὶ ἡ παροῦσα, ἦχος, β'.

ΕΙς δρόσον τοῖς Παισὶ τὸ πῦρ μετεβάλλετο, ὁ θηρῶν εἰς χαρὰν ταῖς Γωμαιξὶν ἐμηλάττετο. Ἄγγελος γὰρ ἐν ἀμφοτέροις δινκόμει τοῖς θαύμασι· τοῖς μὲν εἰς ἀνάπαυσιν μεταποιήσας τὴν Κάμινον· ταῖς δὲ τὴν Α'νάστασιν καταμηνύσας τριήμερον. ὁ ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Κοντάκιον δὲ τὸ παρὸν τῆς Προπατόρων, ἦχος, β'.

ΧΕιρόγραφον Εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφῳ ὑσίᾳ θωρακισθέντες, Τρισμακάριοι ἐν τῷ σκάμματι τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε. ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀμύποτάτῳ ἱστάμενοι, Θεὸν ἐπικαλεῖσθε· τάχιωθι, ὦ Οἰκτίρμον, καὶ σεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δυνάσαι βουλόμενος.

Κοιμωμικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν. Καὶ. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι.

ΕΙΣ ΤΑΣ, ΙΖ'.

Τῶν Ἁγίων Τριῶν Παίδων, καὶ Δανιὴλ τοῦ Προφήτου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνων, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, π. δ'.

Ὠδὴ, γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

ΝΟήσιν καὶ σωέσιν, παρὰ Θεοῦ λαβὼν ἤγαγες, φωτοφανῶς, τὰ ἐσκιασμένα, τοῦ Κρατήρων ἐμύησια. Δίς.

ΔΡάκοντα ἐμέκρωσας, διὰ τροφῆς βαλὼν Ἔμδοξε, τὸν αἰθητόν. τοὺς πρὶν ἀοράτους, ἐτροπώσω γὰρ δαίμονας.

Θεοτοκίον.

ΓΙ Ἔγλη φωτιζόμενος, τὸ ἐμφανὲς ὁρᾷς Ἔμδοξε, Ὄρος Θεοῦ, τὸν δι' ὅλου λογημένον, τοῦ βροτῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ὠδὴ, ς'. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

ΤΡΞαντες τοῦ ψυχικῶν, παθημάτων τὴν δυναμιν τοῦ λόγου, χώρας ἐθνῶν Χαλδαίων, ἠγεμόνες γεγόναστε· οἶδε γὰρ ἡ ἀρετὴ γέρα χαρίζεσθαι, κεκτημένοις· οἱ τοῦ Δαβὶδ σοφοὶ ἀπόγονοι. Δίς.

Δόξα.

ΝΕκρωσιν ὁ Δανιὴλ, ζωηφόρον ἐνδυσάμενος πάλαι, τὸν ὡς Θεὸν Χαλδαίοις, δυσεβῶς νομιζόμενον, αἰρεῖ διὰ τροφῆς, δράκοντα κάκιστον, Ἱερεῖς τε, τοὺς δυσμενεῖς σαφῶς ἀπέκτανε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΤΛεῶν μοι τὸν Κριτὴν, τὸν Υἱόν σου Θεοτόκε Παρθένε, ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, λυτρωτὴν τε τῶν δεινῶν, Μῆτερ δυσώπησον. σοὶ γὰρ μόνῃ τὰς τῆς ἐλπίδος αἰτίθημι.

Τροπάριον, ἦχος, β'.

ΜΕγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα. ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογὸς, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ Ἅγιοι Τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, λεόντων ποιμὴν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντάκιον, ἦχος, π. β'.

ΧΕιρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφῳ οὐσίᾳ θωρακισθέντες Τρισμακάριοι, ἐν τῷ σκάμματι τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀϋποστάτου ἱστάμενοι, Θεὸν ἐπικαλεῖσθε· τάχιον ὦ Οἰκτίρμον, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Μεγαλυνάριον τοῦ Προφήτου.

ΠΕόντες ἐν λάκκῳ τὸν Δανιὴλ, πῶς μὴ αἰδεσθῶσι; τὸν δι' αἴδεσιν πρὸς Θεὸν, τάχος ἀμελόντα, ὃν δράκοντα ἐτίμων, οἷα Θεὸν ἀφρόνως οἱ Βαβυλώνιοι.

Ἕτερα τῶν Τριῶν Παίδων.

ΡΟὺς ἐπὶ τὴν Κάμινον τοῦ πυρὸς, Τρεῖς Ἁγίους Παῖδας, ἐμβληθέντας καὶ Παντοργὸν, τὸν μεταβαλόντα τὸ πῦρ εἰς θείαν δρόσον, ἐν ὕμνοις δοξολογοῦντας, πάντες τιμήσωμεν.

ΘΝδον τῆς Καμίνου Τρεῖς ἐμβαλὼν, Ναβουχοδονόσορ, ἐπλησίασε τοῦ ἰδεῖν, εἰ πυρὸς τὸ κράτος, ἐμέφησεν εἰς τέλος, καὶ τέσσαρας ὑμνοῦντας, βλέπων ἐξίσταται.

Κοινωνικόν.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. Ἀλληλούϊα.

ΕΙΣ ΤΑΣ, Κ'.

Προεόρτια τῆς ΧΝ Σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Προεορτίων, ᾠδὴ, γ'. καὶ τοῦ Ἱερομάρτυρος, ᾠδὴ, ς'.

Ὠδὴ, γ'. ἦχος, α.
Λίθον οὐ ἀπεδοκίμασαν.

ΜΑὐτὴν τοῦ Χριστοῦ τὴν Σάρκωσιν, ἐμοὶ ὁ Ἡσαΐας, Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐμφανῶς προλέγει, Παιδίον ἐκ Παρθένου, γεννᾶται ὁ Κύριος, εἰς ἀναγέννησιν ἡμῶν· ὃ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ. Δίς.

Ἤστρον ἤδη ἀνατέταλκεν, ἐκ φυλῆς Ἰούδα· ὅπερ ἐπιγνόντες Βασιλεῖς κινήσεις, Ἀνατολῶν ποιοῦνται, καὶ φθάσαι ἐπείγονται, ὅπως θεάσωνται Χριστόν, ἐν Βηθλεὲμ Σαρκὶ τικτόμενον.

Ἴδε Μυρον πᾶσα Προεόρτιον, προσαδέτω Κτίσις, τῷ πρὸ Ἑωσφόρου ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι, καὶ μιῷ ἐκ τῆς Παρθένου, ἀῤῥήτως ἐκλάμποντι, καὶ τικτομένῳ σαρκικῶς, ἐν Βηθλεὲμ, δι' ὑπερβολὴν πολλήν.

Ὠδὴ, ς'. ἦχος ὁ αὐτός.
Τὸν Προφήτην Γωσῆ.

Ὡς τὸν ὅμοιος ἐραστὴν, ἀγαπήσας ἀκλινῶς, καὶ τὸ πῦρ τὸ πρὸς αὐτὸν, ἀναβλέψας μονερῶς, Ἰγνάτιε, τὸ εἶδος ἔσχες, ἐν σοὶ ζῶν καὶ λαλῶν.

Οὓς μακρὰς σου πειρασμοὺς, καὶ τὰ ἄλυτα δεσμά, καὶ τὰς ἐν Ῥώμῃ σου ταραγμοὺς, καὶ τὸ πῦρ τὸν διωκτῶν, ὑδὲν ἡγοῦ, Ἱερομάρτυς, διὰ τὸν σὸν ἐραστήν.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ὑπερούσιε Τριὰς, ὑπεράγαθε Μονὰς, ὁ Πατὴρ, καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ δυνατὸς, ἐλέησον, τοὺς προσκυνοῦντας τὸ θεῖον κράτος σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γαστρὶ ἔτεκες Βηθλεὲμ, ἑτοιμάζου Ἐφραθᾶ, ὁ Ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς, καὶ Ἀπάτωρ ἐκ Μητρὸς, βαστάζεται, κυοφορεῖται, τίκτεται σώζων ἡμᾶς.

Τροπάριον Προεόρτιον. ἦχος. δ'.

Ἑτοιμάζου Βηθλεὲμ, ἠνοίκται πᾶσιν ἡ Ἐδὲμ. δύτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξηύθησεν ἐκ τῆς Παρθένου. Παράδεισος καὶ γὰρ, ἡ ἐκείνης γαστὴρ, ἐδείχθη μοναδὸς, ἐν ᾧ τὸ Θεῖον Φυτὸν· ἐξ οὗ φαγόντες ζήσωμεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πεσοῦσαν ἀναπλάσων εἰκόνα.

Καὶ τῷ Ἁγίῳ, ἦχος ὁ αὐτός.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες Θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν. διὰ τοῦτο τῆς ἀληθείας τὸν λόγον ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐμπλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἰγνάτιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶ Ἁγίῳ, ἦχος, γ'.
Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῷ λαμπρῷ ἀγῶνι σου ἡ φωτοφόρος ἡμέρα, προκηρύττει ἅπασι τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα. τοῦτον γὰρ διψῶν ἐκ πόθου κατατρυφῆσαι, ἔσπευσας ὑπὸ θηρίων αἱμαλωθῆναι. διὰ τοῦτο καὶ Θεοφόρος, προσηγορεύθης Ἰγνάτιε ἔνδοξε.

Κοντάκιον Προεόρτιον. Ὅμοιον.

Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ Οἰκουμένη ἀκουσθεῖσα· δόξασον μετ' Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, Παιδίον νέον τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Μεγαλυνάριον τῶ Ἁγίῳ.

Ἀρχιερωσύνης σου τὸν στολὸν, ἀρεταῖς λαμπρυναις, λαμπροτέραν ἐπιτελεῖς, τῆς Ἀθλήσεώς σου τῷ αἵματι. διόπερ, διπλοῦν ἐδέξω στέφος, μάκαρ Ἰγνάτιε.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΚΥΡΙΑΚΗ.
Πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, δ'. Ἀναστάσιμα, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ᾠδὴ ὁ Προεόρτιος.

Ὠδὴ, γ'. ἦχος, Ἅγιος ὁ Θεὸς.
Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων.

Ἀφῶ τριημερεύσας, ἀνέστησας ζωαρχικῇ ἐγέρσει, θανόντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος· καὶ καταδίκης λυόμενοι, χαρμονικῶς ἠγάλλοντο· ἰδοὺ ἡ λύτρωσις, ἦλθες Κύριε κραυγάζοντες.

Ἠμὶ κατ' εἰκόνα δόξαν, καὶ καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ, φρονοῦντες Παῖδες, χρυσῆς εἰκόνος φλόγα, ἐν τῷ πυρὶ τῷ τοῦ Πνεύματος, ἀθλητικῶς κατέσβεσαν, ἐν πίστει ψάλλοντες· πλουτοῦσι Κύριον ὑμνοῦντες.

ΧΑίρει ϗ συγχορδία, σωὶ τοῖς Παισὶ ϗ Προφήταις ὁ μόμος· ϗ προσκιρτᾷ τῷ Κυρίῳ, τὴν θείαν ἔλδυσιν σήμερον· καὶ Ἀβραὰμ ἀγάλλεται, ὅτι ἐκ σπέρματος, εἶδε Κύριον σαρκούμενον.

Θεοτοκίον.

Ἡ Σύλληψις αἰδὺ πάθος, ἡ πρόσληψις ὑπὲρ λόγον, Παρθένε, τῷ τόκῳ σου προῆλθε. τὸ γὰρ Προφήταις θρυλλούμενον, ὑπερφυῶς μυστήριον, ἡμῖν ἐπέφανε, Λόγος τῷ Θεῷ ὑπάρχων Κύριος.

Ὠδὴ, ς΄, ἦχος, α.

Σπλάγχνων Γωραΐ.

ΝΕός Οὐρανὸς, ὑπάρχουσα Δέσποινα, ἐκ μήτρας τῆς σῆς, ὡς ἐκ μεφέλης Χριστὸν, δόξης Ἥλιον, ἀμάτειλαι ἐπείγῃ Σπηλαίῳ σαρκὶ, ὡς μέλλοντα ταῖς λάμψεσιν, αὐτῷ τε πλανωγῶς, παύτα τὰ τῆς γῆς πληρώματα, καταυγάζειν δι' οἴκτον ἀμέτρητον. Δίς.

Δόξα.

ΤΆδες τὸν ἡμῶν, ὀδυνῶν ϗ κάκωσιν, Οἰκτίρμον Χριστὲ, καὶ ὁ παρέιδες ἡμᾶς· ἀλλ' ἐκένωσας, σεαυτὸν μὴ ἐκστὰς τοῦ Γεννήτορος· ϗ ἐσκήνωσας εἰς μήτραν ἀπειρόγαμον· ἥτις ἀμώδινως τέξεται, σὲ σαρκὶ ἐν Σπηλαίῳ προέρχεται.

Καὶ νῦν.

Ὄρη ϗ βουνοὶ, πεδία καὶ φάραγγες, λαοὶ ϗ φυλαὶ, ἔθνη ϗ πᾶσα πνοὴ, ἀλαλάξατε, ἀφροσυνης ἐνθέου πληρώμενα. ἦλθε παύτων ἐπεδήμησεν ἡ λύτρωσις, Λόγος τοῦ Θεοῦ ὁ ἄχρονος, ὑπὸ χρόνον δι' οἶκτον γενόμενος.

Εἰ δὲ τύχη ἡ τοιαύτη Κυριακὴ πρὸ τῆς εἰκοστῆς τοῦ παρόντος, ψάλλονται τὰ Ἀναστάσιμα μετὰ τοῦ Πατέρων μόνα· τὰ δὲ Προεόρτια καταλιμπάνονται.

Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον.

Καὶ τὸ παρὸν, ἦχος, β΄.

ΜΕγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα. ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογὸς, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ Ἅγιοι Τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· ϗ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, λεόντων πανοπλίᾳ, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τροπάριον Προεόρτιον, ἦχος, δ΄.

ΕΤοιμάζου Βηθλεὲμ, ἤνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ· ἑτοιμάζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξανθησεν ἐκ τῆς Παρθένου. Παράδεισος ϗ γὰρ ἡ ἐκείνης γαστὴρ, ἐδείχθη μόνοις, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν· ἐξ οὗ φαγόντες ζήσωμεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν αἰκόνα ἀναστήσων.

Ἦχος, πλ. δ΄.

ΤΆγγελος Παίδων ἐβόησε κάμινον· μυρεψῶν δὲ γυναικῶν κλαυθμὸν διεκώλυε, λέγων· τί ἐπιφέρεσθε μύρα; τίνα ζητεῖτε ἐν τάφῳ; ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός. ὑπάρχει γὰρ ζωὴ, ϗ σωτηρία τῷ γένει τῶν Ἀνθρώπων.

Κοντάκιον, πρῶτον τὸ,

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες.

Ζήτει αὐτὸ τὴν Κυριακὴν τῶν Προπατόρων.

Εἶτα τὸ παρὸν Προεόρτιον, ἦχος, α΄.

Χορὸς Ἀγγελικός.

ΓΕφραθᾶ Βηθλεὲμ, Ἐφραθᾶ ἑτοιμάζου. ἰδοὺ γὰρ ἡ Ἀμνὰς, τὸν Ποιμένα τὸν μέγαν, ἐν μήτρᾳ βαστάζουσα, τῷ τόκῳ κατεπείγεται· ὅπερ βλέποντες οἱ Θεοφόροι Πατέρες, ἐπαγάλλονται, μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦντες, Παρθένον θηλάζουσαν.

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν.

ΕΙΣ ΤΑΣ, ΚΕ΄.

Ἡ κατ' Σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, ϗ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον, Α΄. ἦχος, β΄.

ψ. α. ΕΞομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

ψ. β΄. Ἐν βουλῇ δικαίων ϗ συναγωγῇ, μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου.

Liturgicon.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

στ. γ'. Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

στ. δ'. Ἐξομολόγησις, καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον, Β'. ἦχος, β'.

στ. ά. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

στ. β'. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς.

στ. γ'. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς.

στ. δ'. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσι.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱός, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον, Γ'. ἦχος, δ'.

στ. ά. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

στ. β'. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

στ. γ'. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰσοδικόν.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε. Ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Καὶ οὗτος τὸ Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ Κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως. ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν τὸν Ἥλιον τῆς Δικαιοσύνης· καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολή. Κύριε δόξα σοι.

Ἡ Τάκοη, ἦχος, πλ. δ'.

Ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἐθνῶν ὁ Οὐρανός σοι προσεκόμισε, τῷ χειμέρῳ Νηπίῳ ἐν φάτνῃ· δι' Ἀστέρος τοὺς Μάγους καλέσας, οὓς καὶ κατέπληττεν, ἐν σκήπτρα καὶ θρόνοι, ἀλλ' ἐχάτη πτωχεία. τί γὰρ δυτελέστερον Σπηλαίου; τί δὲ ταπεινότερον φαργανίου; ἐν οἷς διέλαμψεν ὁ τῆς Θεότητός σου πλοῦτος· Κύριε δόξα σοι.

Κοντάκιον, ἦχος, γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τίκτει· καὶ ἡ γῆ τὸ Σπήλαιον, τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξολογοῦσι· Μάγοι δὲ μετὰ Ἀστέρος ὁδοιποροῦσι. Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα.

Κοινωνικόν.

Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ Λαῷ αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΑΣ, Κς'.

Ἡ Σωτηρία τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, ά.

Ὠδὴ, γ'. Τῷ πρὸ τοῦ αἰώνων.

Ὁ Τῆς ἐπιπνοίας, μεταλαχὼν τῆς ἀμείμπτου Ἀδὰμ χοϊκός, καὶ πρὸς φθορὰν καταλιθήσας, γυναικεία ἀπάτῃ, Χριστόν, γυναικὸς βοᾷ ἐξ ὁρῶν· ὁ δι' ἐμὲ κατ' ἐμὲ γεγονώς, Ἅγιος εἶ Κύριε. Δίς.

Ὁ Ἄμορφος πλάσμης, ἀτελὴς διαπλάσεως Χριστὲ γεγονώς· καὶ μετοχῇ σαρκὸς τῆς χείρω, μεταδοὺς θείας φύσεως, βροτοὺς πεφυκώς, καὶ μείμας Θεός, καὶ ἀμύψωσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Τῇ Θλεὲμ δ᾽Φραίμ, Η᾽γεμόμων Ι᾽ού-
δα βασίλεια. τὸν Ι᾽σραὴλ γὰ ὁ ποι-
μαίμων, Χερυβὶμ ὁ ἐπ᾽ ὤμων, ἐκ σῦ
προελθὲ Χριστὸς ἐμφανῶς, κὴ αὐυψώ-
σας τὸ κέρας ἡμῶν. Α᾽γιος εἶ Κύριε.

Ω᾽δὴ, ς᾽. Σπλάγχνων Ι᾽ωνᾶ.

Η᾽Λθε σαρκωθεὶς, Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν, γαστρὸς οὖ Πατὴρ, πρὸ Ε᾽ωσ-
φόρου γεννᾶ. τὰς ἡμίας δὲ, ὁ κρατῶν
τῇ ἀχράντῳ Δυνάμεως, ἐν φάτνῃ
τῇ ἀλόγων ἀνακλίνεται· ῥάκει σπαρ-
γανῶται, λύει δὲ, πολυπλόκους σειρὰς
παραπτώσεως. Δίς.

Δόξα.

Νέον ξ᾽ Α᾽δὰμ, Παιδίον φυράματος,
ἐτέχθη Γιὸς, κὴ πιστοῖς δέδοται.
τῷ δὲ μέλλοντος, ὅτος ἐστὶν αἰῶνος, Πα-
τὴρ κὴ Α᾽ρχων· κὴ καλεῖται τῆς μεγάλης
βουλῆς Α᾽γγελος. ὅτος ἰσχυρὸς Θεός ἐστι,
κὴ κρατῶν ξουσία τῆς Κτίσεως.

Καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Τροπάριον τῆς Ε᾽ορτῆς.

Η᾽ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.
Κοντάκιον δὲ τὸ παρὸν, ἦχος, π. β᾽.

Ο᾽ Πρὸ Ε᾽ωσφόρου ἐκ Πατρὸς ἀνάτωρ
γεννηθεὶς, ἐπὶ τῆς γῆς ἀπάτωρ ἐσαρ-
κώθη σήμερον ἐκ σοῦ. ὅθεν Α᾽γὴρ δι᾽αγ-
γελίζεται Μάγοις· Α᾽γγελοι δὲ μετὰ
Ποιμένων ὑμνοῦσι, τὸν ἄχραντον Τόκον
σου, ἡ Κεχαριτωμένη.

Καὶ τῆς Ε᾽ορτῆς.

Η᾽ Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον.
Κοινωνικόν.

Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ Λαῷ
αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΑΣ, ΚΖ᾽.

Τῶ Α᾽γίω Πρωτομάρτυρος κὴ Α᾽ρχι-διακόνου Στεφανίου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, κὴ ἐκ
τοῦ Καμόνος τῆς Ε᾽ορτῆς, ᾠδὴ, γ᾽. κὴ
τοῦ Α᾽γίου, ἡ ς᾽. ᾠδὴ, ἦχος, π. α᾽.

Ω᾽δὴ ς᾽. Μαινομένην κλύδωνι.

Ο᾽ Κλεινὸς ταξίαρχος, τῷ Μαρτύρων,
Στέφανος πιστοὶ, τοὺς θεσμοὺς τῆς
φύσεως τῇ χάριτι, ἐκβεβηκὼς, τῇ θείᾳ
δόξῃ αὐγάζεται.

Η᾽Μιμητὴς παμάριστος, γενόμενος,
Δέσποτα Χριστὲ, τοῦ τιμίου Πά-
θους σου ὁ Στέφανος, τοὺς φονευτὰς, δι᾽
εὐλογίας ἀμείβεται.

Δόξα.

Η᾽Ιαυθόμου πράξεως, ἀμέτοχος, φύ-
λαττε Χριστὲ, κὴ τοῦ Πρωτομάρ-
τυρος ἀξίωσον, σοὺς ὑμνητὰς, τῆς κλήρου-
χίας ὡς εὔσπλαγχνος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η᾽Αγκοσμίου γέγονε, σωτηρίας, Δέ-
σποτα Χριστὲ, ἀπαρχὴ ὁ τόκος σου
καὶ Μάρτυσι, θεοπρεπῶς, ὁμολογίας
ὑπόθεσις.

Τροπάριον τῆς Ε᾽ορτῆς.
Καὶ τοῦ Α᾽γίου, ἦχος, δ᾽.

Η᾽Βασίλειον διάδημα ἐξ᾽έφθη σὴ κορυ-
φὴ, ξ᾽ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας ὑπὲρ
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων Πρωτόα-
θλε. σὺ γὰρ τὸν Ι᾽ουδαίων ἀπελέγξας μα-
νίαν, εἶδές σου τὸν Σωτῆρα τοῦ Πατρὸς δε-
ξιόθεν. αὐτὸν δὴ ἐκδυσώπει ἀεὶ ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Πρωτομάρτυρος, ἦχος, γ᾽.

Η᾽ Παρθένος σήμερον.

Ο᾽ Δεσπότης χθὲς ἡμῖν, διὰ σαρκὸς ἐπε-
δήμει, κὴ ὁ ἄδυλος σήμερον, ἀπὸ σαρ-
κὸς ξεδήμει. χθὲς ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν
σαρκὶ ἐτέχθη, σήμερον ὁ Οἰκέτης λιθο-
βολεῖται, δι᾽ αὐτὸν κὴ τελειοῦται, ὁ Πρω-
τομάρτυς κὴ Θεῖος Στέφανος.

Καὶ Κοντάκιον τῆς Ε᾽ορτῆς.

Μεγαλυνάριον τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Π᾽Ρῶτος τὸ ποτήριον ἔπιες, ὃ πιὼν
μετέδωκε, ὁ Θεάνθρωπος Μιμητὰς·
ὃν ἀθλῶν ἐν λίθοις, ἐν δεξιᾷ Πατρώᾳ,
βλέπεις μιμουμένοις, τὰ ἄθλα Στέ-
φανε.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγ-
γος αὐτῶν, κὴ εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκου-
μένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ
Μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Ἐν ᾗ μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς Ἁγίας καὶ Δικαίας, Ἰωσὴφ τοῦ Μνήστορος, Δαβὶδ τοῦ Θεοπάτορος, καὶ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἦχου εἰς, δ'. καὶ τῆς Ἁγίας, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'.

Ὠδὴ, γ'. ἦχος, α'.
Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ὃν πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀπορρήτως ἐκλάμψαντος· καὶ ἐκ Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, σαρκωθέντος ἀφράστως, Πατὴρ ὠμολόγησε Θεὸς, Μάκαρ ἐχρημάτισας. Ὃν αἱ ἄνω Τάξεις, ὡς Θεὸν ἀπερίγραπτον τρέμουσι· τοῦτον τεχθέντα ἐκ Παρθένου, Ἰωσὴφ ταῖς χερσί σου, κρατεῖς καθαγιαζόμενος, τῇ ἐπαφῇ τῇ φρικώδει σοφέ. ὅθεν σε γεραίρομεν.

Ὕψος μυστηρίου, γεωμετρικαῖς μὴ γνωσθέντος ταῖς πρώην Σοφὲ, κατεπιστώθης τῇ καρδίᾳ, καθαρῶς δεδεγμένος· δι' ὃ ἅπαντες ἐσώθημεν, οἱ τὸν φωσφόρον καὶ θείαν πίστιν, μνήμην σου δοξάζοντες.

Θεοτοκίον.

Ἄρνα εἰληφότα, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων Παρθένε Ἁγνὴ, καὶ ἐν Σπηλαίῳ γεννηθέντα, καὶ ἐν Φάτνῃ τεχθέντα, ἰδὼν Ἰωσὴφ ὁ Δίκαιος, τὸν καθ' ἡμᾶς ὁραθέντα Θεὸν, ὕμνοις ἐμεγάλυνε.

Ὠδὴ, ς'. ἦχος ὁ αὐτός.
Σπλάγχνων Ἰωσήφ.

Ἐν φωτὶ τοκετῷ, ἐκ Κόρης Θεόπαιδος, τοῖς ξένοις ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, τὸν ἀΐδιον, τοῦ Πατρὸς Θεὸν Λόγον λαβὼν Ἰωσήφ, τὸν πρὸς Αἴγυπτον παμμάκαρ ξένην κάθοδον, χαίρων, σὺν αὐτῷ πεποίησαι, καθυπείκων τοῖς θείοις προστάγμασιν.

Ἵστασο Θεῷ, σαρκὶ μνηστεύσαντι, σοφὲ Ἰωσὴφ διακονούμενος, ὥσπερ Ἄγγελος, καὶ ἀμέσως πρὸς τοῦτον σαφῶς, τὰς ἀκτίνας τὰς αὐλὸς εἰσδεχόμενος, μάκαρ καὶ φωτοειδέστατος, καὶ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ δεικνύμενος.

Δόξα.

Ὅλος ἐπαφῇ, τῇ θείᾳ παρελήφθης, καθαγιασθεὶς ψυχῇ καὶ σώματι, μεταβέβηκας, πρὸς αὐλὸς μορὰς, ἀγιάζων μυῶν, τὰς τελοῦντας τὸν μνήμην σου δίκαιε, ὅπως Ἰωσὴφ παναγίε, Παναγίας Μνηστὴρ Θεομήτορος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν ὄρει ἐπὶ γῆς, Παιδίον ἑώρακας, Παρθένου Ἁγνῆς ἀποτικτόμενον, τὸν προτέλειον, καὶ πρὸ παντὸς αἰῶνος ἐκφυέντα Πατρός· καὶ Ἀγγέλων ἀθύρματον τοῦτον ἔσχες, ἔνδον τοῦ Σπηλαίου κείμενον, Ἰωσὴφ ἐπὶ φάτνης παρελήφθης.

Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ τὸ παρὸν τῆς Ἁγίας, ἦχος, β'.

Εὐαγγελίζου Ἰωσὴφ, τῷ Δαβὶδ τὰ θαύματα τῷ Θεοπάτορι. Παρθένον εἶδες κυοφορήσασαν· καὶ Μάγων προσεκύνησας, καὶ Ποιμένων ἐδοξολόγησας, δι' Ἀγγέλου χρηματισθείς. ἱκέτευε Χριστὸν τὸν Θεὸν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Τάξις τοῦ ἦχου.
Κοντάκιον τῆς Ἁγίας, ἦχος, γ'.
Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον, Δαβὶδ πληροῦται ὁ Θεῖος· Ἰωσήφ τε αἴρεσιν, σὺν Ἰακώβῳ προσφέρει. στέφος γὰρ τῇ συγγενείᾳ Χριστοῦ λαβόντες, χαίρουσι, καὶ τὴν ἀφράστως ἐν γῇ τεχθέντα, αἰνοῦμεν, καὶ βοῶσιν· Οἰκτίρμον σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον.

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν. Καὶ. Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ. Σημείωσαι, ὅτι ἐὰν τύχῃ μία μόνη Κυριακὴ μεταξὺ τῆς Χριστοῦ Γεννῶν, καὶ τῶν Φώτων, ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν τελεῖται τῇ κς'. τοῦ παρόντος μηνός. Ψάλλομεν δὲ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, τῆς Ἑορτῆς τὸν γ'. ᾠδὴν, καὶ τὸν ς'. τῆς Ἁγίας τῆς παρούσης Κυριακῆς, καὶ τἄλλα ὡσαύτως.

ΜΗΝ Ι'ΑΝΝΟΥΑΡΙΟΣ. ΕΙ'Σ ΤΗ'Ν ΠΡΩ'ΤΗΝ.

Η' Περιτομὴ τ῵ Κυρίυ ἡμῶν Ι'ησ῵ Χριςο῵· κ᾽ τ῵ ἁ᾽γίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείυ τ῵ Μεγάλυ.

Εἰς τὴν Λειτυργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τ῵ Καμόνος, τῆς Ε'ορτῆς ἡ γ'. ᾠδὴ, κ᾽ τ῵ Α'γίυ ἡ ς'.

Ω,'δὴ, γ'. ἦχος, β'.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Ο' Λόγος σαρκωθεὶς, ὁ ὑπερύσιος, εἰς λῆξιν τ῵ Νόμυ περιετμήθη. ἀπαρχὴν δὲ θείας χάριτος, κ᾽ ζωῆς ἀκηράτυ ἡμῖν δέδωκε. Δίς.

Ο῞υ Νόμυ πληρωτὴς, ὡς ὐκ ἀντίθεος, ὑπάρχων Χριςὸς ὁ σεσαρκωμένος, ἀνεδείχθη, κ᾽ ἠξίωσεν, ἐκὼν περιτμηθῆναι ὀκταήμερος. Δίς.

Ω,'δὴ, ς'. ἦχος ὁ αὐτός.

Α῎βυσσος ἐφάπτη ἁμαρτημάτων.

Θ῎ρεψας λιμῷ τακείσας, ψυχὰς πεινήτων ἀφθόνως, κ᾽ τὰς τῆ῵ πεινώντων καρδίας, πάσης ἐνέπλησας, Βασίλειε, θεϊκῆς σὐφροσυνης.

Θ῎ρεψας ψυχὰς πεινώσας, τροφῇ τῇ ἐπουρανίῳ. ἄρτος γὰ᾽ Α'γγέλων, ὑπάρχει ὁ λόγος Βασίλειε· ὃ ἄρειος σιτοδότης ἐγένυ.

Δόξα.

Σ῎πλυσας Κόσμυ ῥαγῆναι, καὶ Θεῷ συμβιοτεῦσαι. διὸ τοῖς ἁγάποις καὶ ῥύςοῖς, Πάτερ Βασίλειε, τὰ μέμοντα, ὡς σοφὸς κατεκτήσω.

Καὶ νυ῀ν. Θεοτοκίον.

Π῎ατος σε ἐν τῷ Σιναίῳ, ἀφλέκτως προσομιλῆσα, τῷ πυρὶ προγράφει Μητέρα, τὴν Α'ειπάρθενον, Α'μύμφυτε Θεοτόκε Μαρία.

Τροπάριον τῆς Ε'ορτῆς, ἦχος, ά.

Η῎ Ορφὴν ἀπαλλοιώτως ἀνθρωπίνην προσέλαβες, Θεὸς ὢν κατ' ὐσίαν Πολυεύσπλαγχνε Κύριε, κ᾽ Νόμον ἐκπληρῶν Περιτομὴν, θελήσει κατεδέχη σαρκικὴν· ὅπως παύσης τὰ σκιώδη, καὶ περιέλης τὸ κάλυμμα τῆ῵ παθῶν ἡμῶν. δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῇ· δόξα τῇ ἐυσπλαγχνίᾳ συ· δόξα τῇ ἀνεκφράςῳ Λόγε συγκαταβάσει συ.

Καὶ τ῵ Α'γίυ, ἦχος ὁ αὐτός.

Ε'ις πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος συ, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον συ· δι' ὃν θεοπρεπῶς ἐδογμάτισας, τὴν φύσιν τῆ῵ ὄντων ἐτραύωσας, τὰ τῆ῵ ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας. Βασίλειον Ι'εράτευμα, Πάτερ Ο῞σιε, Χριςὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον τ῵ Α'γίυ, ἦχος, δ'.

Ε'πεφάνης σήμερον.

Ω῞ Φθης βάσις ἄσειςος τῇ Ε'κκλησίᾳ, μένων πᾶσιν ἄσυλον, τὴν κυριότητα βροτοῖς, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, Ο῾υρανοφάντωρ Βασίλειε Ο῞σιε.

Καὶ τῆς Ε'ορτῆς, ἦχος, γ'.

Η' Παρθένος σήμερον.

Ο῾ Τῶν ὅλων Κύριος, Περιτομὴν ὑπομένει, κ᾽ βρωτῶν τὰ πταίσματα, ὡς ἀγαθὸς διατέμνει· δίδωσι τὴν σωτηρίαν σήμερον Κόσμῳ· χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίςοις καὶ ὁ τ῵ Κτίςυ, Ι'εράρχης κ᾽ φωσφόρος, ὁ θεῖος μύςης Χριςὸ῵ Βασίλειος.

Μεγαλυνάριον τ῵ Α'γίυ.

Τὸν Ο῾υρανοφάντορα τ῵ Χριςο῵, μύςην τ῵ Δεσπότυ, τὸν φωςῆρα τὸν φαεινὸν, τὸν ἐκ Καισαρείας, κ᾽ Καππαδόκων χώρας, Βασίλειον τὸν μέγαν, πάντες ὑμνήσωμεν.

Κοινωνικόν.

Α῎ινεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆ῵ Ο῾υρανῶν. Καί. Ε῎ις μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΕΙΣΤΑΣ, Β΄.

Προεόρτια τῆ Θεοφανείων.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Καμόνος τῆ Προεορτίων, ᾠδὴ, γ΄. καὶ ς΄. ἦχος, β΄.

Ὠδὴ, γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Πέφαμε Χριστὸς, βοᾷ ὁ Πρόδρομος, καὶ ῥείθροις ἐπιβαίνει τοῦ Ἰορδάνου· ὑπαντήσαι τούτῳ σωζόμενοι, καθαραῖς διανοίαις φωτιζόμενοι. Δίς.

Ἠτῶν με ἀνοδίαις τὸν πλανώμενον, Θεέ μου πτωχείαν πλουσιωτάτην, ἐνδυσάμενος ἐφίσασαι, βαπτισθῆναι καὶ παύτων ἀπολύτρωσις.

Γῆ καὶ Οὐρανὸς μιῶ χορδέτωσαν, ὁ παύτων βαπτίζεται Εὐεργέτης, ἐν τοῖς ὕδασι βυθίζων ἡμῶν, τὴν πληθὺν τῆ ἀμέτρων παραπτώσεων.

Ὠδὴ ς΄. Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων.

Ὄμβρισον ἁμαρτημάτων, ἡμῖν Φιλάνθρωπε λύσιν, ὁ ταῖς Ἰορδάνου ῥοαῖς, βυθίσας τὰ πταίσματα, τῆ γεγενῶν, διὰ ἔλεος μέγα. Δίς.

Δόξα.

Ἔλαγος Χριστὲ ὑπάρχων, δικαιοσύνης προέρχη, μιῶ ἐν Ἰορδάνη ποταμῶ, βυθίσαι τὸν δράκοντα, καὶ τοῦ Ἀδὰμ, τὴν παράβασιν πλύναι.

Καὶ νῦν.

Εἴθρόν σε τῆς ἀφθαρσίας, Χριστὲ ὑπάρχαντα ὅντως, ῥεῖθρα πῶς χωρήσει ποταμοῦ; ἐβόα ὁ Πρόδρομος, δοξάζων σε, τὴν πολλὴν σου ἀγαλλχνίαν.

Τροπάριον Προεόρτιον, ἦχος, δ΄.

Ἑτοιμάζου Ζαβουλὼν, καὶ σύτρεπίζου Νεφθαλείμ· Ἰορδάνη ποταμὲ, στῆθι ὑπόδεξαι σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν Δεσπότην. ἀγάλλου ὁ Ἀδὰμ σὺν τῆ Προμήτορι· μὴ κρύπτεσθε ἕκαστος, ὡς ἐν Παραδείσω τὸ πρίν· καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολήν. Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν Κτίσιν θέλων ἀνακαινίσαι.

Κοντάκιον, ἦχος, δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με. σῶσαι γὰρ ἦλθω Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

ΕΙΣΤΑΣ, ς΄.

Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον. Α΄. ἦχος, α΄.

Ψ. α΄. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἶκος Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ψ. β΄. Ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ, ἐξουσία αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ψ. γ΄. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ψ. δ΄. Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον. Β΄. ἦχος, β΄.

Ψ. α΄. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ψ. β΄. Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοὶ, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ.

Ψ. γ΄. Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι Ἅδου εὗρόσαν με.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ.

Ψ. δ΄. Ἐλεήμων ὁ Κύριος, καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον, Γ. ἦχος, ά.

ψ. ά. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

ψ. β. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

ψ. γ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν, ὅτι ἀγαθός.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

ψ. δ. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Εἰσοδικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθείς, ψάλλομέν σοι, Ἀλληλούϊα.

Τροπάριον, ἦχος, ά.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις. τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει Περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ τὸν Κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Ἦ Γ΄παχον, ἦχος, πλ. ά.

Ὅτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τότε ἡ ἁλμυρὰ τῆς ἀπιστίας θάλασσα ἔφυγε, καὶ ὁ Ἰορδάνης κάτω ῥέων ἐχράφη, πρὸς Οὐρανὸν ἀνυψῶν ἡμᾶς. ἀλλὰ τῷ ὕψει τοῦ θείου ἐμπαλῶν σου σωτήριον ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεὸς, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντάκιον, ἦχος, δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ Οἰκουμένῃ· καὶ τὸ φῶς σου Κύριε ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε. ἦλθες ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα.

Κοινωνικόν.

Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. Ἀλληλούϊα.

Τῆς αὐτῆς Ἑορτῆς, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'.

Ψάλλομαι ἐν τοῖς Μεθεόρτοις.

Ὠδὴ, γ'. ἦχος, β'.

Τ΄Σχυὸς διδοὺς, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος, καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, Παρθένου ἀποτίκτεται· μολεῖ δὲ πρὸς τὸ Βάπτισμα. διὸ Πιστοὶ βοήσωμεν· οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε. Δίς.

Τεταραγμένα πολλὰ, ἠτεκμωμένη δαιμόνων σήμερον, δύφραίνου Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία. δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, Υἱοὶ γάρ σοι γεγέννηνται, ἐν πίστει ἀναβράζοντες· οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Ἐγάλῃ φωνῇ, ἐν τῇ Ἐρήμῳ βοᾷ Πρόδρομος· Χριστοῦ ἑτοιμάσατε ὁδὸς, καὶ τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, εὐθείας ἀπεργάσασθε, ἐν πίστει ἀναβράζοντες· οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Ὠδὴ, ς'. ἦχος ὁ αὐτός.

Μερτὸν ἐξέφηνε σιὼ παμβίῳ, ἦχῳ Πατὴρ, ὃν γαστρὸς ἐξηρύξατο. μαὶ φησιν ὅτος συμφυὴς γόνος πέλων, φώταυγος ἐξώρασεν ἀνθρώπων γένος, Λόγος τέμνων ζωὴν, καὶ βροτὸς προμηθείᾳ. Δίς.

Δόξα.

Ἐκ πυτίνου λέοντος ὁ τριέσπερος, ξένος Προφήτης ἐγκάτοις φλοιδόμενος, αὖθις προῆλθε τῆς παλιγγενεσίας, σωτηρίαν δράκοντος ἐκ βροτοκτόνου, πᾶσι προφαίνων, τοῦ χρόνου ἐπ' ἐσχάτων.

Καὶ νῦν.

Τ΄Νεμένων Πόλιος παμφαῶν πτυχῶν, Μύστης ὁρᾷ πρὸς Πατρὸς ἐξικνούμενον, μέσον τε Πνεῦμα τῷ παναχράντῳ Λόγῳ, ἑπελθὸν ὡς πέλειαν ἀφράστῳ τρόπῳ, δήμοις τε φαίνει προσδραμεῖν τῷ Δεσπότῃ.

ΕΙΣ ΤΑΣ, Ζ.

Η Σωάξις τῦ τιμίυ Προφήτυ Προδρόμυ, καὶ Βαπτισῦ Γωαμήυ.

Εἰς τὴν Λειτυργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῦ Καμόμος τῆς Ἑορτῆς ἡ γ'. ᾠδὴ, καὶ τῦ Ἁγίυ ἡ ς'.

Ω, δὴ, ς'. ἦχος, β'.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Γ Τ' τῦ Λόγυ φωνὴ προελήλυθας, καὶ ὡς ἑωσφόρος αὐτὸς αὐατέταλκας, προκαταγγέλλων Πρόδρομε, σὺ τῆς Δικαιοσυνης τὸν Ἥλιον.

Πιγείυς φρυτίδας ἠγιόησας, καὶ τὰς Ουρανίυς ἐλπίδας ἐπλύτησας, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς Ἄγγελος, τὴν ζωὴν διαμύσας Παμόλβιε. Δόξα.

Ῥαφητῶν σε σφραγίδα γινώσκομεν, ὡς τὴν Παλαιᾶ καὶ Καινῆ μεσιτδύσαντα· καὶ Βαπτισὴν, καὶ Πρόδρομον, τῦ Σωτῆρος Χριστῦ καταγγέλλομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀ Νερμιώδυτος ὄντως ἡ Σύλληψις, ἄφραστος ὁ Τόκος συ καὶ ἀκατάληπτος, πᾶσι πιστοῖς γνωρίζεται, καὶ πιστεύεται, μόνη Θεόνυμφε.

Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένυ συ Κύριε.

Καὶ τῦ Ἁγίυ τὸ παρὸν, ἦχος, β'.

Μ Νήμη δικαίυ μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τῦ Κυρίυ Πρόδρομε. αὐεδείχθης γὰρ ὄντως, καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἅιδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκὶ, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τῦ Κόσμυ, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον τῦ Ἁγίυ, ἦχος, πλ. β'.

Τ Ὴν σωματικὴν συ παρυσίαν δεδοικὼς ὁ Ἰορδάνης, τρόμῳ ὑπεστρέφετο· τὴν πνευματικὴν δὲ λειτυργίαν ἐκπληρῶν ὁ Ἰωαννης, φόβῳ ὑπεστέλλετο. τῷ Ἀγγέλῳ αἱ τάξεις ἐξεπλήττοντο, ὁρῶσαί σε ἐν ῥείθροις σαρκὶ βαπτιζόμενον. καὶ πάντες οἱ ἐν σκότει κατηυγάζοντο, αὐυμνοῦντές σε τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ Οἰκυμένῃ.

Μεγαλυνάριον τῦ Προδρόμυ.

Εἶζονα κριθέντα τῶν Προφητῶν, σὲ τὸν τῆς Ἐρήμυ, μέγαν ὄντως Καθηγητὴν, Κήρυκα τὸν Θεῖον, καὶ Βαπτιστὴν Κυρίυ, τὸν Πρόδρομον τὸν μέγαν, ὕμνοις δοξάζομεν.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΕΙΣ ΤΑΣ, ΙΑ.

Τῦ Ὁσίυ Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίυ τῦ Κοινοβιάρχυ.

Εἰς τὴν Λειτυργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῦ Καμόμος τῆς Ἑορτῆς, ᾠδὴ, γ'. καὶ τῦ Ἁγίυ, ᾠδὴ, ς'.

Ω, δὴ, ς'. ἦχος, β.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τ Ὴν Θαρσίαν ἡμῖν ἐδωρήσω Χριστὲ, ἐν τῇ Ἀναστάσει συ. ὅθεν Βασίλειος, ὁ λύχλης θεράπων συ, καὶ θαμὼν, ὥσπερ ζῶν ἐπιφαίνεται.

Ὁ Καθαίρων τὸν Κόσμον βαπτίζεται, δι' ἐμὲ βροτὸς ὁ Θεὸς, κατ' ἐμὲ γεγονώς· ὃν ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, Θεοδόσιε μάκαρ ἐκήρυξας. Δόξα.

Τ Λυκασμὸν σύφροσύνης Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ τὴν Μυροφόρων τὰ δάκρυα τρέψαντι, εἰς χαρὰν Θεοδόσιε, οἱ κρατοὶ τὴν δακρύων συ ἔταξαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γ Υμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, ὁ τὸν συμπαθέσαντα Λόγον κυήσασα, τὸν τῷ ἰδίῳ Αἵματι, ἐκ φθορᾶς τὸς ἀνθρώπυς ῥυσάμενον.

Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τῦ Ἁγίυ τὸ παρὸν, ἦχος, πλ. δ'.

Μ Αῖς τὴν δακρύων συ ῥοαῖς τῆς ἐρήμυ τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ

βά-

βάθος ςομαγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τὰς πόμας ἐκαρποφόρησας· ϗ γέγομας φως ήρ, τῇ Οἰκομέμῃ λάμπωμ τοῖς θαύμασιμ, Ὅσιε Πατὴρ ἡμῶμ Θεοδόσιε· πρέσβευε Χριςῷ τῷ Θεῷ, σωθῆμαι τὰς ψυχὰς ἡμῶμ.

Κομπάκιομ τῆ Ἁγίᾳ, ἦχος, π. δ.

Τῇ ὑπερμάχῳ.

Πεφυτευμένος ἐμ αὐλαῖς ταῖς τῆ Κυρίᾳ σε, τὰς φαμωτάτας ἀρετὰς τερπμῶς ἐξιώθησας· ϗ ἐπλήθυμας τὰ τέκμα σε ἐμ ἐρήμῳ, τῷ δακρύωμ σε τοῖς ὄμβροις ἀρδευόμενα, ἀγελάρχα τῷ θείωμ ἐπαύλεωμ. ὅθεμ κράζομεμ· Χαίροις Πάτερ Θεοδόσιε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ἐπεφαμῆς σήμερομ τῇ Οἰκομέμῃ.

Μεγαλυμάριομ.

Ἄνθρακας Θεόφρομ ἐρημικὰς, σῶμ δακρύωμ ὄμβροις, ἐμαπέσβεσας ἀληθῶς· αὖθρακας δὲ πάλιμ αὖῆψας ἐσβεσμένος, λαβὼμ Θεόθεμ δόσιμ, ὦ Θεοδόσιε.

Κοιμωμικόμ.

Εἰς μμημόσυμομ αἰώμιομ ἔςαι δίκαιος.

ΕΙΣΤΑΣ, Ις΄.

Ἡ Προσκύμησις τῆς τιμίας Ἀλύσεως τῆ Ἁγίᾳ ϗ παμδύφήμῳ Ἀποςόλῳ Πέτρῳ.

Εἰς τὼ Λειτουργίαμ, Τυπικὰ, ϗ ἐκ τῆ Καμόμος, ᾠδὴ, γ΄. ϗ ς΄. ἦχος, δ΄.

Ὠδὴ, γ΄. Οὐκ ἐμ σοφίᾳ.

Οἷς σε Ἡρώδης, ὡς κακοῦργομ κλοιοῖς κατεδίκασεμ, ἐμ αὐτοῖς σε μυῖ τιμᾷ, ἡ Ἐκκλησία παμδύφημε, Πέτρε τὰ παθήματα, σῆ προσκυμοῦσα πιςῶς.

Ὑπὲρ χρυσίομ, ϗ πολύτιμομ κόσμομ κεκόσμηται, ταῖς Ἁλύσεσι ταῖς σαῖς, ἡ Ἐκκλησία μυῖ ἅπασα, ἃς ϗ καταπάζεται, σεμμυομένη ἐμ σοί.

Ἀπὸ τῆ Θείε, ϗ παμσέπτε χρωτός σε Ἀπόςολε, μεταχόμτα τὰ κλοιὰ, τὰ σοὶ προσψαύσαμτα χάριτος, πάμτας ἁγιάζουσι, τοὺς προσκυμοῦμτας αὐτά.

Θεοτοκίομ.

Δὸ καπάρας, τῆς ἀρχαίας ἐλύθη τὸ βρότειομ, ϗ κατήργηται Σαταῆ, Ἁγμὴ τῆ πτώματος αἴτιος. ἡμῖμ γὰ ἐγέμμησας, τὼ δυλογίαμ αὐτή.

Ὠδὴ, ς΄. Ἦλθομ εἰς τὰ βάθη.

Ἡμέρομ ὑραίαι Δυμάμεις, ϗ Ἀποςόλωμ δῆμοι, συμδυφραίνομται τοῖς ἐπιγείοις, Πέτρε τῷ σῶμ, παθημάτωμ βλέπομτες, προσκυμούμενα τὰ σύμβολα.

Ὕπωσαμ Ἀγγέλε παρυσίᾳ, οἱ ςρατιῶται Πέτρε, οἱ φρυαρῦμτές σε· ἐκ τῆ χειρῶμ δὲ, ἄφμω τῆ σῶμ, αἱ Ἁλύσεις ἔπεσομ, ἃς ὁσίως ἀπαζόμεθα.

Δόξα.

Νεκραὶ Ταβιθαῖ ἐξαμαςήσας, τὰς δὲ φρυαρὰς μεκρώσας, τῷ Ἁλύσεωμ ἐξετιμάχθης. παμτα τὰ σά, ὑπὲρ μῶμ Ἀπόςολε, ὅθεμ πίςει σε γεραίρομεμ.

Καὶ μυῖ. Θεοτοκίομ.

Ἦλθομ εἰς χειμῶμα ἀπωλείας, ϗ σωετάραξάμ με, ποταμοὶ σφαλμάτωμ ἀμετρήτωμ· ἀλλ' ἐπ' ἐμοὶ, ϖλαγχμισθεῖσα Δέσποιμα, πρὸς λιμέμα θεῖομ ἴθυμομ.

Τροπάριομ, ἦχος, δ΄.

Μὴμ Ῥώμῃ μὴ λιπὼμ, πρὸς ἡμᾶς ἐπεδήμησας, δι' ὧμ ἐφόρεσας τιμίωμ Ἁλύσεωμ, τῷ Ἀποςόλωμ Πρωτόθρομε· ἃς ἐμ πίςει προσκυμοῦμτες δεόμεθα, ταῖς πρὸς Θεὸμ πρεσβείαις σε, δώρησαι ἡμῖμ τὸ μέγα ἔλεος.

Κομτάκιομ, ἦχος, β΄.

Τῇ ἐμ πρεσβείαις.

Μόμ Κορυφαῖομ ϗ πρῶτομ τῷ Ἀποςόλωμ, ϗ ἀληθείας τὸμ ἔμθεομ ὑποφήτῃ, Πέτρομ τὸμ μέγιςομ δύφημήσωμεμ, ϗ τῷ αὐτῆ ἐμ πίςει ἀπασώμεθα Ἄλυσιμ, πταισμάτωμ τῷ λύσιμ κομιζόμενοι.

Μεγαλυμάριομ.

Εἴθρα ἰαμάτωμ ὡς ἐκ πηγῆς, χάριτι θαυμάτωμ, βρύει χῆζσιμ ἡ Σειρὰ, Πέτρε τῆ παμσόφε, ϗ θείε Ἀποςόλε. οἱ ῥώσεως διψῶμτες, δεῦτε ἀρύσαθε.

Κοιμωμικόμ.

Εἰς πᾶσαμ τῷ γῆμ ἐξῆλθεμ ὁ φθόγγος αὐτῆ.

ΕΙΣ ΤΑΣ, ΙΖ.

Τῦ Ὁσίυ καὶ Θεοφόρυ Πατρὸς ἡμῶν Ἀμτωμίυ τῦ μεγάλυ.

Εἰς τὴν Λειτυργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῦ Καμόνος, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, πλ. δ'.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ ςερεώσας κατ' ἀρχάς.

ΝΕμβυθωμένῳ λογισμῷ, καὶ ςαθηρᾷ διανοίᾳ, τῶν παθῶν καταμαραμὰς τὴν φλόγα, ἀπαθείας τὴν φαιδρὰν, κατεςολὴν Ἀμτώμιε, περιεβάλυ Πάτερ, καὶ σωτηρίυ ἱμάτιον.

ΙΣχυροτάταις προσβολαῖς, δαιμόνων θρασυνομένων, καὶ θηρίων τὰς ὁρμὰς μιμυμένων, κατεφρόνησας αὐτῶν, τῆς ἀθέμιτος δυνάμεως· τὸν κραταιὸν γὰρ εἶχες, ὡς τοῖς πολέμοις συλλήπτορα.

Ὁ Θεοφόρος τὰς ἀρχὰς, τῦ σκότυς καὶ ἐξυσίας, θριαμβεύσας ἐγκρατείᾳ σωτόνῳ, τροπαιοῦχος μίκητὴς, Ἀμτώνιος ἐγένετο, τῆς Ἀσκητῶν ἡ δόξα, καὶ Μοναζόντων τὸ καύχημα.

Θεοτοκίον.

ΝΕμεκρωμένον μυ τὸν μόν, τῇ τῆς Ζωῆς ὠμεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ Κόσμῳ, ἐξαμάςησον Ἁγνὴ, καὶ πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, ἡ τῦ θανάτυ πύλας, λύσασα μόνη τῷ τόκῳ συ.

Ὠδὴ, ς'. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

ΝΟ μιμον ἀθλητικῶς, πολιτείαν ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων, ἀμάλαβὼν Θεόφρον, μέχρι τέλυς διέσωσας, καὶ ὡς θεῖος ἀθλητὴς, ςέφανον εἴληφας τὸν τῆς νίκης, παρὰ τῦ παντων βασιλεύοντος. Δίς.

Δόξα.

ΓΈχοντες πρὸς τὸν Θεὸν, πρεσβυτὴν σε δυνατώτατον Μάκαρ, καὶ κοινωνὸν φρονήματος, καὶ προςάτην καὶ πρόμαχον, καὶ μεσίτην δύνανται, πάντων σωζόμεθα τῇ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν καὶ περιςάσεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΥΨωσας παμάλη θῶς, τὴν πεσῦσαν τῇ ἀνθρώπων ὐσίαν, τὸν ἐν μορφῇ θεία, καὶ Πατρὸς ἴσότητι, καθορώμενον Υἱὸν, τὸν ἀναλλοίωτον Θεοτόκε, ἀνύδυ ὡρας κυοφορήσασα.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

ΠΟν ζηλωτὴν Ἠλίαν τοῖς τρόποις μιμύμενος, τῷ Βαπτις῀ ὐθείαις ταῖς τρίβοις ἑπόμενος, Πάτερ Ἀμτώνιε, τῆς ἐρήμυ γέγονας οἰκις῀ής, καὶ τὴν Οἰκυμένην ἐςήριξας ὐχαῖς συ, διὸ πρέσβευε Χρις῀ῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

ΠΟὺς βιωτικὰς θορύβυς ἀπωσάμενος, ἡσυχας῀ικῶς τὸν βίον ἐξετέλεσας, τὸν Βαπτις῀ὴν μιμύμενος, πάντα τρόπον Ὁσιώτατε. σὺν αὐτῷ ὑμνῦσε γεραίρομεν, Πατέρων Πάτερ Ἀμτώνιε.

Καὶ τὸ, Ὁ Μήτραν Παρθενικὴν.

Μεγαλυνάριον.

ΠΟν, τῆς μεταμοίας Καθηγητὴν, καὶ τὸν τῆς Ἐρήμυ, πολιῦχον καὶ οἰκις῀ὴν, τὸν πύριμον ςύλον, τὸν λύχνον τῦ Ἠλίυ, Ἀμτώνιον τὸν μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΕΙΣ ΤΑΣ, ΙΗ'.

Τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ μεγάλων Ἀρχιεπισκόπων Ἀλεξανδρείας, Ἀθανασίυ, καὶ Κυριλλυ.

Εἰς τὴν Λειτυργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῆς Καθόνος, Ὠδὴ, γ'. καὶ ς'.

Ὠδὴ, γ'. ἦχος, πλ. δ'.

Ὁ ςερεώσας κατ' ἀρχάς.

ΑΝαθαρας μολυσμῦ, πάντας ψυχὴν τε καὶ σῶμα, Ἀθανάσιε μαὸς ἀνεδείχθης, ἀξιόθεος. διὸ, τὸ τῆς Τριάδος πλήρωμα, ἐπανεπαύσατό σοι, Ἱερομύςα πανόλβιε.

ΓΟῦ ὡς ἐπόθει τὴν ψυχὴν, τῦ Παρακλήτυ ἡ χάρις, ἐκ παθῶν κεκαθαρμένην εὗρεν σα, διαδήλυς ἐν αὐτῇ,

τὰς

τὰς ἐμεργείας δείκνυσι· καὶ πλαυγῇ φωνῇρα, Πάτερ τῷ Κόσμῳ σὲ τίθησιν.

Ἱεραρχίας μὲν καμὼν, ὡς Ἱεράρχης ἐδείχθης· πρακτικῆς ὑπογραμμὸς δὲ ὁ βίος· ὁ δὲ λόγος σε Σοφὲ, τῆς θεωρίας τύπος τραφῶς· Θεολογία δέ σε, ὅμως ἡ δίδαξις πέφηνε.

Θεοτοκίον.

Ὦν Χερουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἐν σῇ γαστρὶ Ἀμόλυντε. διὸ πιστοὶ σὲ πάντες, ὕμνοις Ἁγνὴ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ, ς'. ἦχος, δ'.

Θύσω σοι, μετ' φωνῆς αἰνέσεως.

Ἁβίδι, Σεραφὶμ τῷ Προφήτῃ τὸν αὐθράκα· τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστὸς δὲ, ταῖς χερσὶ προσνέμεις Ἱερομύστα, τὸ ἐκ θείου, πυρὸς λυθρακωμένον καθάρσιον.

Μόρος, ὡς Σαμψὼν ἀλλοφύλος ὃν ἔθραυσας, τὰ δὲ ἀλλόκοτα πάντα, τῆς ἑτεροδόξων διδάγματα· καὶ τὸ κράτος, τοῖς Ὀρθοδόξοις δέδωκας Κύριλλε.

Δόξα.

Γνώδν, Θεολέκτα σαφῶς προηγούμενος, τὸ δυσμενὲς Νεστορίου, Χριστομάχον θράσος Πάτερ καθεῖλες, ζήλου πνέων, ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς Θεομήτορος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φωτίζεις, τῷ τοκετῷ σου πάντα τὰ πέρατα, Θεογεννῆτορ Παρθένε· σὺ γὰρ μόνη ὤφθης κεκαθαρμένη, ἀπ' αἰῶνος, Δικαιοσύνης Ἥλιον ἔχουσα.

Τροπαρίον, ἦχος, δ'.

Ὁ Θεὸς τῆς Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὸ σὸν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, εἰρήνην κυβέρνησον τῷ ζωῷ ἡμῶν.

Καὶ τὸ παρὸν, ἦχος, γ'.

Ῥγοις λάμψαντες Ὀρθοδοξίας, πᾶσαν σβέσαντες κακοδοξίαν, μιχθέντες τροπαιοφόροι γεγόνατε· τῇ δυσεβείᾳ τὰ πάντα πλατύναντες, τῷ Ἐκκλησίαν μεγάλως κοσμήσαντες, ἀξίως εὕρατε Χριστὸν τὸν Θεὸν, δωρούμενον πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Ἐπέφανης σήμερον.

Ἱεράρχαι μέγιστοι τῆς εὐσεβείας, καὶ γενναῖοι πρόμαχοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, πάντας φρουρεῖτε τοὺς μέλποντας· σῶσον Οἰκτίρμον, τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

Μεγαλυνάριον.

Πῦρ ὁ Ἀθανάσιος νοητὸν, ὤφθη φλέγον ὕλην, τῆς δυσθέου Αἱρέσεως· Κύριλλος δὲ ὕδωρ, δογμάτων χέον δρόσον. τὰ μυστικὰ στοιχεῖα, Πίστεως μέλψωμεν.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι.

ΕΙΣ ΤΑΣ, Κ'.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ μεγάλου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῆς Καμόμων, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'.

Ὠδὴ, γ'. ἦχος, δ'.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ἐ ἡ τεκοῦσα, τὸν τῆς Ἅννης ζηλώσασα ὅσιον, ὡς τὸν πάλαι Σαμουὴλ, θυσίαν ζῶσαν προσήγαγε, Θεῷ τῷ δοξάσαντι καὶ πρὸ συλλήψεως. Δίς.

Ἐριουσίᾳ, τῆς πρὸς Θεὸν ἀγάπης πυρούμενος, λογισμῷ παναυσεβεῖ, παθῶν ἐκράτησας Ὅσιε. διὸ θεία χάρις σοι ἐπαμεπαύσατο. Δίς.

Ὠδὴ, ς'. ἦχος, πλ. δ'.

Γλάθητί μοι Σωτήρ.

Ἐγίσθω παρὰ Θεοῦ, τῇ ἐξουσίᾳ δεξάμενος, τὰ πλήθη τῆς δυσμενοῦς, δαιμόνων ἐδίωξας, τῆς πάντων τρεβλώσεως, ἰώμενος πάντας, τοὺς ἐν πίστει προστρέχοντας.

Ἀχάριος ἀληθῶς, ἐγένου Πάτερ Εὐθύμιε, πτωχείαν πλουτοποιὸν, καὶ πένθος χαρμόσυνον, κτησάμενος Ὅσιε· δι' ὧν Βασιλείαν, Οὐρανῶν ἐκληρονόμησας.

Δοξα.

Πώσω τῷ ἐπὶ γῆς, τιμῶ καὶ δόξῃ δυμάραντον· αἴδιον δὲ ζωῇ,

καὶ

καὶ κλῆρον ἀκήρατον, Παμμάκαρ ἀπείληφας, σκιὰς ὑραμίους, κατοικήσας ἀσφαλέστατα.

Καὶ ϖάλιν. Θεοτοκίον.

Χαίρε σε τὸ ϖαντὸς, καὶ Δέσϖοιναν ὁμολογοῦμεν. τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν, ἀῤῥήτως γὰρ τέτοκας, τὸν ϖάντα ϖοιήσαντα, καὶ διακρατοῦντα, καὶ συνέχοντα Παναμώμε.

Τροϖάριον, ἦχος, δ'.

Ὑφραίνε ἔρημος ἡ οὐ τίκτουσα, ἀλάλαξον μηδὲν ἡ ὠδίνουσα· ὅτι ἐϖλήθυνέ σοι τέκνα, ἀνὴρ ἐϖιθυμιῶν τῆς τοῦ Πνεύματος, ἀσεβείας φυτεύσας, ἐγκρατείᾳ ἐκθρέψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα. ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, εἰρήνευσον τὸν ζωὸν ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, ϖ. δ'.

Ὡς ἀϖαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐν τῇ σεϖτῇ γενεᾷ σου, χαρᾷ ἡ Κτίσις εὕρατο· καὶ ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου Ὅσιε, τὴν διάθυμίαν ἔλαβε τῆς ϖολλῶν σου θαυμάτων· ἐξ ὧν ϖαράσχου ϖλουσίως ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ ἀϖοκάθαρον ἁμαρτημάτων κηλίδας, ὅϖως ψάλλωμεν, Ἀλληλούϊα.

Καὶ τὸ,

Ὁ Μήτραν Παρθενικὴν ἁγιάσας τῷ Τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὡς ἔϖρεϖε, ϖροφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεός. ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν ϖολέμοις τὸ ϖολίτευμα· καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς οὓς ἠγάϖησας, ὁ μόνος φιλάνθρωϖος.

Μεγαλυνάριον.

Πνεύματος ἀκτῖσι καταυγασθεὶς, σώματος τὴν φύσιν, σῇ Ἀσκήσει ἐμέκρωσας, ϖειρασμῶν τὴν ῥύσιν, δακρύων χύσει ϖήσας· Εὐθύμιε Θεόφρον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΕΙΣ ΤΑΣ, ΚΒ'.

Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, ᾠδὴ, γ'. καὶ ϛ'. ἦχος, ἀ.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Ἐχύθη Παμμάκαρ δαψιλῶς, ἡ χάρις σου τοῖς χείλεσι, καὶ ϖοταμοὺς δογμάτων αὐτῆς ἐβλυσε, τὴν Ἐκκλησίαν χαρᾷ ἀρδεύοντας, καὶ ϖολύχυμον φέροντας, τὸν καρϖὸν Τιμόθεε, Χριστοκήρυξ Θεόφρον Ἀϖόστολε.

Οἱ ϖόδες οἱ σοὶ ϖροφητικῶς, Παμμάκαρ ὡραιώθησαν. ϖάντα γὰρ μᾶλλον σαφῶς ὑϖερέχουσαν, εὐηγγελίσω εἰρήνην Πανόσοφε, τὴν τὸν ϖάλαι λύσασαν, τῆς ἀνθρώϖων ϖόλεμον, τὸν Σωτῆρα τῆς ὅλων καὶ Κύριον.

Ἐκρῶν σου τὰ μέλη τῆς σαρκὸς, τῷ λόγῳ καθυϖέταξας, τὴν τῆς χειρὸς μάκαρ Τιμόθεε, ἡγεμονείαν δοὺς τῷ κρείττονι, καὶ ϖαθῶν ἐκράτησας, καὶ ψυχὴν ἐφαίδρυνας, ῥυθμιζόμενος Παύλου διδάγμασιν.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἀνέβλαστησεν ἡμῖν, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, δι' ὠδῖνος ϖᾶσαν τὴν ἀνθρωϖότητα, τῷ θείῳ μύρῳ τῆς αὐτοῦ φύσεως, ὁ Πατρὶ συναΐδιος, καὶ ἐκ σοῦ γενόμενος, ὑϖὲρ λόγον Παρθένε Παναμώμε.

Ὠδὴ, ϛ'. Σϖλάγχνων Γωνιῶν.

Ῥῆμα τοῦ Θεοῦ, ἐφάμιλλε Τιμόθεε, βαστάζων αὐτοῦ τὸ Θεῖον Ὄνομα, κατενώτιον, τῆς ἀθέου Τυραννίδος Θεόληϖτε, μὴ ϖτοούμενος τὴν τῶν ϖάντων ἀγριότητα, σὺ γὰρ τὴν ἀκαταμάχητον, τοῦ Σωτῆρος ἰσχὺν ἐνεδέδυσο.

Γύρωσον ϖοντοῦ, Τιμόθεε ϖανόϖτιμε, σαρκὶ δι' ἡμᾶς, τοῦ κενωθέντος Χριστοῦ, ὀσφραινόμενος, δυσωδίας τῆς τούτου μετείληφας, καὶ μετέδωκας τοῖς ϖίστει σοὶ

προσρέχουσι, Μῦρα τῆς ἀῤῥήτως Ἄγιε, τῆς αὐτοῦ μοναδικῆς διαθέσεως.

Δόξα.

Τῇ γλώσσῃ τοῦ Σταυροῦ, σαφῶς λαμπρυνόμενος, τῆς πλάνης τὸ ζοφῶδες διέλυσας, καὶ μεμίκηκας, συμπλακεὶς τῷ Τυραννήσαντι Παράδοξε. καὶ χαίρων ἐκομίσω σου τὰ τρόπαια σοφὲ, Μάρτυς Χριστοῦ Ἀναστάσιε, συγχορεύων Μαρτύρων στρατεύμασιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν Προφητῶν, σοῦ προηγόρευσε, τὸ μυστήριον, τῆς ἀφράστου καὶ θείας Συλλήψεως, τῆς ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ Λόγου Μητροπάρθενε. σὺ γὰρ τῷ ἀληθεστάτῳ τε, καὶ ἀρχαίᾳ βουλῇ ἐφανέρωσας.

Τροπάριον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος, δ'.

Χρηστότητα ἐκδιδαχθεὶς, καὶ μήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθῇ συνειδήσει ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἥπλωσας ἐκ τοῦ Σκότους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόῤῥητα. καὶ τῷ πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας, Ἀπόστολε Τιμόθεε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Μάρτυρος, ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς Τυράννους καθεῖλεν· ἐθραυσε καὶ Δαιμόνων τὰ αἰσχυρὰ θράση. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῆς ἀναστασίμου, ἦχος, α'.

Τὸν Θεῖον Μαθητὴν, καὶ συνεκδημον Παύλου, Τιμόθεον πιστοὶ ἀνυμνήσωμεν πάντες, σὺν τούτῳ γεραίροντες, τὸν σοφὸν Ἀναστάσιον, τὸν ἐκλάμψαντα, ἐκ τῆς Περσίδος ὡς ἄστρον, καὶ ἐλαύνοντα, τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη, καὶ νόσους τοῦ σώματος.

Μεγαλυνάριον τοῦ Ἀποστόλου.

Οὗ Κηρύγματος σου ταῖς ἀκραναῖς, τοὺς ἐν σκότει ὄντας, κατεφώτισας θαυμαστὲ, λάτρις ἀναδείξας, Τριάδος τῆς Ἁγίας, Τιμόθεε παμμάκαρ, μῦστα τῆς χάριτος.

Ἕτερον τοῦ Μάρτυρος.

Ζόανα χλιάσας Εἰδωλικὰ, τὸν Χριστὸν κηρύξας, Θεὸν εἶναι ἀληθινόν, χαλεπὰς κολάσεις ὑπηνέγκας παμμάκαρ, καὶ εἴληφας τὸ στέφος, τῆς σῆς Ἀθλήσεως.

Κοντάκιον.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΑΣ, ΚΕ'.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Καμόνος, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, α'.

Ὠδὴ, γ'. Τῷ πρὸ τῆς αὐγῆς.

Ἔχων τῆς σοφίας, τὴν πηγὴν ἀναμάσως βλυστάνουσαν, τῆς θεοσόφου διδαγμάτων, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, Παμμάκαρ ἐπλήρωσας, τῷ ἐπὶ πάντων βοῶσαν Θεῷ· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Τῆς εὐσεβείας, μεγαλόφωνος κῆρυξ καὶ εὔσημος, Θεολογίας Θεολόγος, θησαυρὸν θεωρίας, ἀφθόνως προβάλλεται, καὶ διαμένει πλουσίως ἡμῖν, πλοῦτον ἀναφαίρετον.

Ἡ τῶν πυρίπνων, ἡ θεόφθογγος λύρα τῆς χάριτος, τῇ θεολόγῳ ἐπιπνοίᾳ, καὶ φθογγῇ θεοπνεύστῳ, ἠχήσας λαμπρότατα, Τρισυποστάτου οὐσίας ἡμῖν, μέλος ἐμελῴδησεν.

Θεοτοκίον.

Θεογεννήτωρ, ἡ Βασίλισσα πάσης τῆς Κτίσεως, τὸν Βασιλέα τῶν ἁπάντων, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, Χριστὸν, ὃν ἡμῖν ἐγέννησας, εἰς σωτηρίαν τῶν ἐπὶ γῆς, σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ, ς'. Σπλάγχνων Γωνιᾶ.

Εἴδησις τῶν σοφῶν, δογμάτων σου Παμσοφε, Ἀρείου τὸν μῦθον τὸν θλερώτατον, κατεξήραμας, ἐν γαλήνῃ φυλάττων τὴν ποίμνην σου, ἀπερίκλυστον καθάπερ λογικὴν κιβωτόν· ἥτερ δύσε-

βείας.

βείας σπέρματα, ἐμαπέθα τὸ κάλλος τῷ λόγῳ σα.

Ἵ Να τῆς σεπτῆς, Τριάδος τιμὰ ἔλλαμψιν, πλατήσης τὸν μὲν Πάτερ ἐξίλβωσας, ἀκηλίδωτον, ὡς καιρὸν καὶ μεσόμηκτον ἔσοπτρον, δι' ἀσκήσεως ἀρίστης ἐργασάμενος. ἔνθεν καὶ θεοειδέστατος, ἀνεδείχθης ταῖς θείαις ἐμφάσεσι.

Δόξα.

Νέος Σαμουὴλ, θεόσδοτος πέφηνας, δοθεὶς τῷ Θεῷ, καὶ πρὸ συλλήψεως, Παμμακάριστε, σωφροσύνῃ ἁγνείᾳ κοσμούμενος, καὶ τῇ τῆς Ἱερωσύνης παναγίᾳ στολῇ, Πάτερ, καθωραϊζόμενος, μεσιτεύων τῷ Πλάστῃ καὶ πλάσματι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ μος καθαρὸς, τὸν Λόγον δεχόμενος, γραφόμενον πρίν, τὸν ἀπερίγραπτον, τῇ Θεότητι, προεγνώσθης Προφήτας καὶ πρότερον, Μητροπάρθενε Μαρία Θεομύμφευτε. σὺ γὰρ τὸν ἀπερίοριστον, ἐν Γαστρί σα ἀφράστως ἐχώρησας.

Τροπάριον, ἦχος, α.

Ὁ Ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς Θεολογίας σα, τὰς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας. ὡς γὰρ τὰ βάθη τὸ Πνεύματος ἐξιχνίασαντι, καὶ τὰ κάλλη τὸ φθέγματος προσετέθησοι. ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ Πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Θεολόγῳ γλώττῃ σα, τὰς συμπλοκὰς τῶν ῥητόρων, διαλύσας Ἔνδοξε, ὀρθοδοξίας χιτῶνα, ἀΰφαντον ἐξυφάνθεντα τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐστόλισας ὃν καὶ φορέσα σὺν ἡμῖν κράζει, τοῖς σοῖς τέκνοις· χαίροις Πάτερ, Θεολογίας ὁ μέγας ὁ ἀκρότατος.

Καὶ τό, Ὁ Μήτραν Παρθενικήν.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις ὁ Οὐράνιος Θεῖος Νοῦς, στόμα τὸ πυρίπνουν, ὁ τῆς χάριτος ὀφθαλμὸς, σάλπιγξ δόσεβείας, πηγὴ Θεολογίας· τὰς σὲ ὑμνοῦντας φρούρει, σοφὲ Γρηγόριε.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΕΙΣ ΤΑΣ, ΚΖ'.

Ἡ Ἀναχομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τῆς Καθόμων, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'.

Ὠδὴ, γ'. ἦχος, πλ. δ'.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος.

Χρυσέοις διδάγμασι, κατεξηύσωσας Σοφὲ, τῆς Ἐκκλησίας τὸν στέφανον· καὶ ταύτης ἐποίκιλας, τὴν δόσέβειαν Πάτερ, ἐνθέοις σα δόγμασι, διό σε κατ' ἀξίαν τιμᾶ.

Θηρεύσειν Ὅσιε, ὥσπερ κρίνα τοῦ ἀγροῦ, οἱ ἀτμοί τῶν καμάτων σα, δι' ὧν δόνηρέτησας, τῷ Θεῷ Ἱεράρχα, κινδύνοις καὶ θλίψεσι, καὶ γῆ προσομιλήσας μακρᾷ.

Ὡσαύτην μυρίζουσιν, οἱ τῶν λόγων σα καρποὶ, μοναῖς ἀποσάζοντες, τὸν θεῖον Χρυσόστομε, γλυκασμὸν τῆς σοφίας, καὶ μὴ δύωδιάζοντες, ἡμᾶς ταῖς πρακτικαῖς ἀρεταῖς.

Θεοτοκίον.

Τ' Μέριστος ἔμεινας, εἰ καὶ σάρκα δι' ἐμέ, ἐκ Παρθένου ἐφόρεσας. διὸ καὶ ἐν δύο σε, προσκυνῶ ταῖς ὑσίαις, καὶ δύο θελήμασι, καὶ δύο ἐνεργείαις Χριστέ.

Ὠδὴ, ς'. ἦχος, γ'.

Ἄβυσσος ἐκάτη ἁμαρτιῶν.

Ἔμμανες τῆς Ἐκκλησίας Χριστὸ, ἡ ἔκφρων Βασίλισσα, ἀποτόμως ἐλέγχουσα. ἀλλ' αὐτίκα τέμνεται, σὺ δ' ἐλέγχεις ἀθάματα, τὴν δέσίσιον προτομὴν ἐργασάμενος.

Ὄργανον ἐδείχθης τοῦ παντουργοῦ, Χρυσόστομε Πνεύματος, ὑπηχῶν ἐμμελέστατα· κωφεύει δ' ἡ Τύραννος, ὡς ἀπὸς πρὸς ἐπάσματα, καὶ οἰκτρότατον ἀπαλλάττεται θανάτου. Δόξα.

Νέκρωσιν κἂν τέθνηκε μὴ παθεῖν, σαφῶς ἐδίδαξε, Βασιλεῖς ὁ Χρυσόστομος. αὐτῶν γὰρ προσάγμασιν, ἀπειθήσας τὸ πρότερον, ταῖς δεήσεσιν ἐπαμῦνε τὸ δεύτερον.

Καὶ

Καὶ μιῶ. Θεοτοκίον.

Ἵνα σε τὸν ἐκ Παρθένου μοῶν, κἀμὲ σάρκα προσείληφας, καὶ διπλῶς ἐλεημάτισας, μακραὶ ἀπερράπισε, καὶ τομιὼ, καὶ τιὼ σύγχυσιν, ὁ Χρυσόςομος Ἰωαμμης Θεαμάτρωπε.

Τροπάριον, ἦχος, πλ. δ΄.

Ἡ Τῶ ςόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τιὼ Οἰκουμένιω ἐφώτισεν. ἀφιλαργυρίας τῷ Κόσμῳ θησαυρὸς ἐμαπέθετο. τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωαμμη Χρυσόςομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριςῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, α΄.

Χορὸς Ἀγγελικός.

Γ Ὑφαμμήθη μυςικῶς, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τῇ Ἀμακομιδῇ τὸ σεπτόν σου Λειψαμου. καὶ τοῦτο κατακρύψασα, ὡς χρυσίον πολύτιμον, τοῖς ὑμνοῦσί σε ἀδιαλείπτως παρέχει, ταῖς πρεσβείαις σου, τῷ ἰαμάτων τιὼ χάριν, Ἰωαμμη Χρυσόςομε.

Καὶ τό, Ὁ Μήτραν Παρθενικιὼ.

Μεγαλυνάριον.

Μ Ὰ χρυσοειδῆ σε καὶ χρύσαυγῆ, ἔπη χρυσεργοῦσι, διανοίας τῷ δυσεβῶν· οἷς κεκοσμημένη, Χριςὸς ἡ Ἐκκλησία, Χρυσόςομε κομπάζει, σὲ μεγαλύνουσα.

Κοιμητικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔςαι δίκαιος.

ΕΙΣ ΤΑΣ, Λ΄.

Τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοςόμου.

Εἰς τιὼ Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῷ Καμόνων, ᾠδὴ, γ΄. καὶ ς΄.

Ὠδὴ, γ΄. ἦχος, β΄.

Ἐν πέτρα με τῆς πίςεως.

Ἡ Σάλπιγξ ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας, ὁ λύχνος ὁ φωτίζων τιὼ Οἰκουμένιω, ὁ κῆρυξ ὁ τῷ ῥήματι περιλαμβάνων, πάντα τὰ πέρατα, ὁ μεγαλώνυμος, συγχρονεῖ τιὼ σώματι τούτου Βασίλειος.

Λ Αμπρὸς ἀπὸ τοῦ βίου, καὶ τῷ πράγματι, λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ λόγου, καὶ τῷ δόγματι, ὃν πᾶσιν ὑπερλάμπων πάντας ὡς ἄλλος, ἀςέρας Ἥλιος, ὁ πολυύμνητος, Θεολόγος σήμερον μακαρίζεται.

Τ Ὸν τῷ φῶς τοῦ Κόσμου τῷ Κόσμῳ φαίνει, ἰὸν τῆς γῆς τὸ ἄλας τιὼ γιὼ ἡδύνει, ἰὸν τὸ ζωῆς ξύλον ἀθανασίας, καρπὸς προβάλλεται, ὁ Χρυσῶς Ἅγιος. οἱ θαμεῖν μὴ θέλοντες, δεῦτε τρυφήσατε.

Θεοτοκίον.

Ὁ Παντα ἐκ μὴ ὄντων ὄντα ποιήσας, καὶ φύσιν δοὺς ἑκάςῳ τῷ γενομένῳ, αὐτὸς καὶ τὰς δοθείσας φύσεις ἀνείβειν, οἶδεν ὡς βούλεται. ὅθεν ἀκούεται, καὶ Παρθένος τέκτουσα, τίς ὁ θαυμάσεται;

Ὠδὴ, ς΄. ἦχος, πλ. δ΄.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ψ Ριάδα Μοναδικιὼ, θεολογεῖν ἐδιδάχθημεν, Μονάδα Τριαδικιὼ, ὑμνεῖν παρελάβομεν, προσκυνεῖν ἐμάθομεν παρὰ τῷ Πατέρων, μίαν φύσιν Τρισυπόςατον.

Ὁ Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ, πρὸς τὸν Πατέρα συναΐδιος· τῷ Λόγῳ Πνεῦμα συνῆν, ἀλλ' ἐκ τοῦ Γεννήτορος· ἁπλῆ ὁμοούσιος, συμφυὴς Θεότης, ὡς οἱ θεῖοι φασὶ Κήρυκες.

Δόξα.

Γ Ράπτω καὶ διαιρῶ, τὰ συναπτῶς διαῤῥήματα. ἐν ἀμερεῖ ἐννοῶ, καὶ τρία φαντάζομαι. Διδασκάλους δέχομαι τρεῖς θεοφορήτους, ὅτω πειθόμενος πιςεύειν με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Π Ατὴρ πρὸ τῆς σαρκὸς, Ἀπάτωρ μὴ τιὼ σάρκωσιν· Υἱὸς Πατρὸς καὶ Μητρὸς, ὁ ταῦτα καλύνων. ὑπὲρ νοῦν ἀμφότερα. τῷ Θεῷ γὰρ πρέπει, τῷ θαύματι τὰ παράδοξα.

Τροπάριον, ἦχος, α΄.

Τοὺς τρεῖς μεγίςους Φωςῆρας τῆς Τρισηλίου Θεότητος, τοὺς τιὼ Οἰκουμέ-

μῶ ἀκτῖσι, δογμάτων θείων πυρσεύσαντας, τὰς μελιῤῥύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας, τὰς τῷ Κτίσιμ πᾶσαμ Θεογνωσίας μάμασι καταρδεύσαντας· Βασίλειομ τὸμ μέγαμ, καὶ τὸμ Θεολόγομ Γρηγόριομ, σωὺ τῷ κλειμῷ Ἰωαμίμῃ τῷ τῷ γλώττας χρυσορῥήμομι, παμτες οἱ τῦ λόγομ αὐτῶμ ἐραςαὶ, σωελθόμτες ὕμμοις τιμήσωμεμ. αὐτοὶ γὰ τῇ Τριάδι ὑπὲρ ἡμῶμ ἀεὶ πρεσβεύσειμ.

Ἕτερομ, ἦχος, δ.

Ὡς τῦ Ἀποςόλωμ ὁμότροποι, καὶ τῆς Οἰκομέμης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῦ ὅλωμ πρεσβεύσατε, εἰρήμην τῇ Οἰκομέμῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶμ τὸ μέγα ἔλεος.

Κομτάκιομ, ἦχος, β.

Τὰς ἀσφαλεῖς.

Τοὺς ἱερὰς καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τῷ κορυφαίῳ τῦ Διδασκάλῳ Κύριε, προσελάβω εἰς ἀπόλαυσιμ τῦ ἀ,αθῶμ σω καὶ αἰάπαυσιμ. τὰς πόμως γὰ ἐκείμωμ καὶ τὸμ κάματομ, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαμ ὁλοκάρπωσιμ, ὁ μόμος δοξάζωμ τὰς Ἁγίας σω,

Καὶ τὸ, Ὁ Μήτραμ Παρθεμικῷ.

Μεγαλωαρίομ.

Λεῦτε τῆς Τριάδος τὰς λατρευτὰς, καὶ τῆς Οἰκομέμης, τὰς παμσόφους Καθηγητὰς, σωὺ τῷ Γρηγορίῳ Βασίλειομ τὸμ μέγαμ, καὶ τὸμ Χρυσὸμ τῷ γλώτταμ αἰσθφημήσωμεμ.

Ἕτερομ.

Χαίροις ὁ ὑψίμους Βασίλειος, χαίροις ὁ πυρίπμους, Θεολόγος Γρηγόριος, χαίροις ὁ χρυσόος τῷ γλώτταμ Ἰωαμίμης, οἱ Τρεῖς λαμπροὶ Φωςῆρες, καὶ διαυγέςατοι.

Κοιμωμικόμ.

Εἰς πᾶσαμ τῷ γῷ ἐξῆλθεμ ὁ φθόγγος αὐτῶμ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκομέμης τὰ ῥήματα αὐτῶμ.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.

ΕΙΣ ΤΗΝ, Α.

Προεόρτια τῆς Ὑπαπαμτῆς τ῀ Κυρίυ καὶ Θεῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶμ Ἰησῦ Χριςῦ.

Εἰ ὄκ ἔςι Τεσσαρακοςὴ, καὶ εἰ τύχῃ ἐμ Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ τῆς Τεσσαρακοςῆς.

Εἰς τῷ Λειτργίαμ Τυπικά, καὶ ἐκ τ῀ Καμόμος τῦ Προεορτίου, ᾠδὴ, γ. καὶ ς. ἦχος, δ.

Ὠδὴ, γ. Τὰς σὰς ὑμολόγως Θεοτόκε.

Δεσπόζωμ ἁπαμτων τῦ κτισμάτων, ὑπέδυ μορφῇ δύλυ Χριςός· καὶ βρέφος μῶ πρωτότοκομ, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται, Νόμυ πληρῶμ τὸ ἔμταλμα, ὁ ὑπὲρ Νόμομ, καὶ τ῀ Νόμυ δοτήρ. Δίς.

Ἐξ ὕψος χρησμῷ καὶ δυμαςείαμ, λαβὼμ ὁ πρεσβύτης Συμεὼμ, πρὸς τὸμ Νικὸμ ἐπείγεται, τὸ τ῀ Θεῦ Σωτήριομ, μῶ κατιδεῖμ ἐμ Πμεύματι, λύσιμ ζωῆς αἰτησόμεμος,

Ὧς ἀφειδήσας τῆς προσκαίρυ, ζωῆ πρὸς ἀκήρατομ ἰδὺ, μεταμαςεύειμ ἄρχεται, γήρᾳ μακρῷ καμπτόμεμος, ὁ Συμεὼμ μεάζομτα, τὸμ προαιώμιομ βλέψας Θεόμ.

Ὠδὴ, ς. Τῷ θείῳ ταύτῃ.

Λαὸς καὶ θρόμος ὁ ἔμψυχος, τὸμ μέγαμ Ἱερέα βαςάζυσα, ἡ Θεοτόκος μῶ, ὡς βρέφος ἤκει ἐμ Οἴκῳ Θεῦ, τῷ Ἱερεῖ προσάξαι δῶρομ ὑπέρτιμομ. Δίς.

Δόξα.

Ζημίζει πᾶσαμ διαμοιαμ, τὸ μέγιςομ τ῀ Κτίςυ Μυςήριομ· δι' ὃ ἀδόκησε, γμωρίσαι μῶ τὸ Σωτήριομ, τὸ τῆς Οἰκομομίας αὐτ῀ τοῖς ἔθμεσιμ.

Καὶ μῦ.

Ὁ Λόγος γέγομε σὰρξ μὴ τραπεὶς, παιδίομ ὁ προτέλειος δείκμυται, καὶ ὁ συμέχωμ χειρὶ, τὸ παῦ, ἀγκάλαις σωέχεται, καὶ ὑποκύπτει Νόμῳ, ὁ μόμος Νόμυ δοτήρ.

Τροπάριον Προεόρτιον, ἦχος, ά.

Οὐρανίους χορούς, οὐρανίῳν Ἀγγέλων, προκύψας ἐπὶ γῆς, ἀφικόμενον βλέπει, ὡς βρέφος βασταζόμενον, πρὸς Ναὸν τὸν Πρωτότοκον, πάσης Κτίσεως, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειραμόρφου. προεόρτιον, ἵν σωὶ ὑμῖν μελῳδῶσι, τὸν ὕμνον γηθόμενοι.

Κοντάκιον, ἦχος, δ.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀγκάλας σήμερον, Πιστοὶ καρδίας, ἐφαπλώμενοι δέξασθε, καθαρωτάτῳ λογισμῷ, ἐπιδημοῦντα τὸν Κύριον, προεορτίως αἰνέσεις προσάδοντες.

ΕΙΣΤΑΣ, Β'.

Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Καμόνος τῆς Ἑορτῆς, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'.

Ὠδὴ, γ'. ἦχος, γ'.

Τὸ σπέρμα, τῷ ἐπὶ σοί.

Ὁ Πρωτότοκος, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, Πρωτότοκος μήτιος Κόρης ἀφθόρου, τῷ Ἀδὰμ χεῖρα προτείνων ἐπέφανεν. Δίς.

Ἡ Ηπιόφρονα, τὸν γεγονότα ἀπάτῃ, πρωτόπλαστον ἔμπαλιν ἐπανορθώσων, Θεὸς Λόγος μητιάσας ἐπέφανε.

Τὴς ἀπόγονον, παλινδρομήσασαν ταύτῃ, Θεότητος σύμμορφον φύσιν ὁ Πλάστης, ὡς ἀτρέπτως μητιάσας ἀνέδειξε.

Ὠδὴ, ς'. Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς.

Γιὸν σὺ λίθος, ὡμαπετέθης, τοῖς ἀπειθοῦσι προσκόμματος, καὶ σκανδάλου πέτρα, ἀῤῥαγὴς πίστων σωτηρία. Δίς.

Δόξα.

Βεβαίως φέρων, τὸν χαρακτῆρα, τοῦ πρὸ αἰώνων σε φύσαντος, τὴν βροτῶν δι' οἶκτον, μιᾶ ἀϑέμιτα περιέϑου.

Καὶ νῦν.

Γιὸν Ὑψίστου, Υἱὸν Παρθένου, Θεὸν παιδίον γενόμενον, προσκυνήσαντά σε, νῦν ἀπόλυσον ἐν εἰρήνῃ.

Εἰσοδικόν.

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν Ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βαστασθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Τροπάριον, ἦχος, ά.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Κοντάκιον, ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ Μήτραν Παρθενικὴν ἁγιάσας τῷ Τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ μιᾶ ἔσωσας ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεός. ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα· καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Κοινωνικόν.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

ΕΙΣΤΑΣ, Η'.

Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Εἰ οὐκ ἔστι Τεσσαρακοστὴ, καὶ εἰ τύχῃ ἐν Σαββάτῳ τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Καμόνος, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, π. δ'.

Ὠδὴ, γ'. Οὐρανίας ἀψῖδος.

Νεανίας ὡραῖος, παμβύρτερπὴς δέδειξαι, κάλλει καταλλήλως ἐμπρέπων, ψυχῆς καὶ σώματος, ὡραϊζόμενος, τῇ ἀρετῶν σύμορφίᾳ, καὶ Μαρτύρων στίγμασι καλλωπιζόμενος.

Ὑπὸ θείας προμοίας, ὁδηγηθεὶς Ἔμδοξε, τρίβον μαρτυρίου Δεσπότου, τοῦ τὴν καρδίαν σου, Μάκαρ πλατυάνατος, ταῖς δωρεαῖς τῷ χαρίτων, καὶ πρὸς τὸν οὐράνιον κλῆσιν ἐθώνατος.

ΗΕγαλόφρομι γμώμη, περιφρομῶμ Παμσοφε, παμτων τῶν ἡδέων τῦ Κόσμυ, καὶ τῶν τῦ βίυ τερπμῶμ, ὐδὲμ προέκρμας, τῆς τῦ Σωτῆρος ἀγάπης· ἀλλ' αὐτὸμ ἐπόθησας, ψυχῆς δύθύμητι.

Θεοτοκίομ.

Τ'Κετεύω σε μόμμ, τὸμ τὸμ Θεὸμ τέξασαμ, τὸμ εἰς δύλογίαμ, κατάραμ τὸμ πρὶμ ἁμείψαμτα, καὶ χρηματίσαμτα, ὑπὲρ ἀμθρώπωμ κατάραμ, Κόρη παμτολόγητε, καὶ Κόσμομ σώσαμτα.

Ὠδὴ, ς'. ἦχος ὁ αὐτός.

Ἰλάθητί μοι Σωτήρ.

ΘΞελάμψας ἀρεταῖς, καὶ διδαχαῖς διὰ βίυ συ· ἐξήςραψας δὲ λαμπροῖς, ἀγῶσι Θεόδωρε. καὶ μυῶ περιβόητος, ἐμ θαυματυργίαις, καὶ θερμὸς προςάτης πέφμκας.

ΨΟἷς κάμνυσιμ ἰατρὸς, τοῖς αἰχμαλώτοις αὐάρρυσις, μεσίτης ἁμαρτωλοῖς, ὑπόδικων ἄφεσις, πενθῦσι παράκλησις, πρὸς Θεῦ ἐδόθης, συμπαθέςατε Θεόδωρε.

Δόξα.

ΟΥκ ἔςι κόρος τῆς σῶμ, καλῶμ ἀπείρων Θεόδωρε· ὐδὲ τῆς σῆς καλλομῆς, ςαθμὸς ἰσοςάσιος. διὸ τὸμ διάπυρομ, πόθομ μυ προσδέχυ, χορηγῶμ μοι χάριμ ἄφθομομ.

Καὶ μῦ. Θεοτοκίομ.

ΓΑμψάτω μῦ ἐπ' ἐμὲ, ἡ ἄφατος σύγκλαγχμία συ· βυθῦ με ἁμαρτιῶμ, καὶ τῆς ἀπογμώσεως, Κόρη ἀπαλλάττυσα, καὶ πρὸς μεταμοίας, τὰς λιμένας ἐμβιβάζυσα.

Σημείωσαι, ὅτι ἐὰν γένομαι ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ὑπαπαμτῆς, λέγομεν τῷ γ'. ᾠδῷ τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῷ ς'. τῦ Ἁγίυ. Ὡσαύτως ἐὰμ τύχη ἐμ Κυριακῇ, λέγομεν τὰς Μακαρισμὰς τῦ ἤχυ εἰς, δ'. καὶ τῦ Ἁγίυ τῷ ς'. ᾠδῷ.

Τροπάριομ, ἦχος, δ'.

ΘΤραπολογίᾳ ἀληθεῖ Ἀθλοφόρε, τῦ Οὐραμίυ Στρατηγὸς Βασιλέως, περικαλλὴς γεγένησαι Θεόδωρε. ὅπλοις γὰρ τῆς Πίςεως παρεπάξω ἐμφρόμως, καὶ κατεξωλόθρυσας τῷ Δαιμόμωμ τὰ ςίφη· καὶ μικηφόρος ὤφθης Ἀθλητής. ὅθεμ σε πίςει ἀεὶ μακαρίζομεμ.

Κομτάκιομ, ἦχος, β'.

Τὰ ἄμω ζητῶμ.

ΓΝδρείᾳ ψυχῆς, τῷ Πίςει Θωρακισάμενος, καὶ ῥῆμα Θεῦ, ὡς λόγχῃ χειρισάμενος, τὸμ ἐχθρὸμ κατέτρωσας, τῷ Μαρτύρωμ μέγιςε Θεόδωρε· σὺμ αὐτοῖς Χριςῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ παμτων ἡμῶμ.

Μεγαλυμάριομ.

ΨΑἶλμα ὡς εὗρόμ σε Ἀθλητὰ, οἱ μεκρὸμ δοκοῦμτες, ἐξ ἑλκώσεως καὶ πληγῶμ, τῷ ἰασαμένῳ ἐπίςευσαμ Κυρίῳ, σὺμ σοὶ τιμηθέμτες ἴφει, μάκαρ Θεόδωρε.

Κοιμωνικόμ.

Εἰς μνημόσυμομ αἰώνιομ ἔςαι δίκαιος.

ΕΙΣΤΑΣ, Ι'.

Τῦ Ἁγίυ Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπυς.

Εἰ ὐκ ἔςι Τεσσαρακοςὴ, καὶ εἰ τύχῃ ἐμ Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ τῆς Τεσσαρακοςῆς, δύνησεις ἅπαμτα τὰ ψαλλόμενα ἐμ τῇ Λειτυργίᾳ, ἐμ τῷ τέλει τῆς παρέσης Βίβλυ, ἐκ τῆς Φυλλάδος τῦ Ἁγίυ.

ΕΙΣΤΑΣ, ΚΔ'.

Ἡ Εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τῦ τιμίυ ἐμδόξυ Προφήτυ, Προδρόμυ, καὶ Βαπτιςῦ Ἰωάμμυ.

Εἰ ὐκ ἔςι Τεσσαρακοςὴ, καὶ εἰ τύχῃ ἐμ Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ τῆς Τεσσαρακοςῆς.

Εἰς τὴμ Λειτυργίαμ, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῦ Καμόμος τῦ Προδρόμυ, ὡς δεδήλωται, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, πλ. β'.

Ὠδὴ, γ'. Οὐκ ἔςιμ Ἅγιος ὡς σύ.

ΤΑςὴρ σεισθεῖσα βλαςὸμ, ὡς προσήμεγκε θεῖομ, τῆς ἐθμῶμ Ἐκκλησίας, δύκλεῆ Νυμφαγωγόμ, Χριςῦ τῦ ὄμτως Θεῦ, καὶ Νυμφίυ ταύτῃ μμηςδόμενομ.

Τῷ

ΜΗ͂ν σὶ͂ θεόφθογγον φωνὶ͂, Πρόδρομε Ἰωαμ́ν, ὁδὸ͂ ξίφει ἐπέχεν, ἡ ἀθλία μοιχαλίς. τὶ͂ θείαν γάρ σε ἡμῖν, ἐμφαμίζεις Κάραν τὶ͂ ὑπόγαιον.

ΜΑμνυρίζουσα φαιδρῶς, ἡ ποθοῦσά σε Πόλις, διὼχέται ὡς ὄλβον, διραμέμη μυσικὸν, καὶ κρήνιν αἰελλιπῆ, ἰαμάτων, Πρόδρομε τὶ͂ Κάραν σε.

Θεοτοκίον.

ΜΟῦ θείε τόκε σε Ἁγνὴ, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα. Θεὸν γὰ͂ ὑπερφυῶς, σωμέλαβες ἐν Γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις Ἀειπάρθενος.

Ὦδὴ, ς'. Τῶ βίε τὶ͂ θάλασσαν.

ΜΡοφήτην σε ἔφησεν, ἡ ἀληθεια Χριστὸς, καὶ Προφητῶν ὑπέρτερον, Βαπτιστὰ τε καὶ Πρόδρομε τῆς ζωῆς. αὐτὸν γὰ͂ εὡράκας, ὃν Προφῆται, καὶ Νόμος προκατήγγειλαν.

ΟὐΚ ἔφερε κρύπτεθαι, τὴ͂ θαυμάτων ἡ πηγὴ, ὁ θησαυρὸς τῆς χάριτος, ἡ ἀοίδιμος Κάρα σε Βαπτιστὰ, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε. ἀλλ' ὀφθεῖσα, προχέει ἰαμάτων πηγάς.

Δόξα.

ΜΑμόλβιον καύχημα, καὶ ἀγλάϊσμα φαιδρὸν, καὶ θυρεὸν σωτήριον, ἡ φιλόχριστος αὔτη καὶ δύκλεὴς, προβάλλεται Πόλις σε, τὶ͂ σεπτὶ͂ σε, καὶ θείαν Κάραν Πρόδρομε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Μέγας προέγραψεν, ἐν Προφήταις Μωϋσῆς, σε κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν καὶ ῥάβδον συμβολικῶς, σημαίνων τὶ͂ Σάρκωσιν, τὶ͂ ἐκ σε, τὲ Ὑψίστε Μητροπάρθενε.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Ἐ͂Κ γῆς ἁπατείλασα ἡ τὲ Προδρόμε Κεφαλὴ, ἀκτῖνας ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας πιστοῖς τὴ͂ ἰάσεων. ἀῴθεν σωματροίζει, τὶ͂ πληθὶ͂ τὴ͂ Ἀγγέλων, κάτωθεν συγκαλεῖται τὴ͂ Ἀνθρώπων τὸ γένος, ὁμόφωνον ἀναπέμψαι, δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Κοντάκιον, ἦχος, β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

ΜΡοφῆτα Θεὲ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὶ͂ Κάραν τὶ͂ σὶ͂, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς διράμενοι, τὰς ἰάσεις παντοτε λαμβάνομεν. καὶ γὰ͂ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν Κόσμῳ κηρύττεις τὶ͂ μετάνοιαν.

Μεγαλυνάριον.

ΜΡόδρομε Κυρίε καὶ Βαπτιστὰ, Λύχνε τὲ Ἡλίε, ἐωσφόρε φωταγωγὲ, τὶ͂ ἐσκοτισμένῳ τοῖς πάθεσι τὲ βίε, ψυχή με τὶ͂ ἀθλίαν, σὺ φωταγώγησον.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσαι δίκαιος.

ΜΗΝ ΜΑ'ΡΤΙΟΣ. ΕΙ'Σ ΤΑ'Σ, Θ'.

Τῶν Ἁγίων μεγάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Εἰ τύχη ἐν Σαββάτῳ, ἡ Κυριακῆ.

Εἰς τὶ͂ Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τὲ Καμόνος, ὡς δεδήλωται, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, β'.

Ὦδὴ, γ'. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοί.

ΓΤρατείαν καὶ ζωὶ͂ καὶ ὡραιότητα, σωμάτων, καὶ ὄλβον ἠλογηκότες, δύκλεῶς οἱ Τεσσαράκοντα, τὸν Χριστὸν αὐτὶ͂ παντων ἐκληρώσαντο.

ΜΟῖς λίθοις ἀφειδῶς οἱ Τεσσαράκοντα, προσάξει βαλλόμενοι τῆ͂ Τυράννῳ, τὰς βολὰς διὰ τὲ Πνεύματος, κὰ τῆ͂ προσαιτήτων ἀπεκρύσαντο.

ΓΛάλει κὰ σὲ Τυράννῳ χείλεσιν, ὡς ὄφις τὲ κτίσαντος βλασφημίαν· ἀλλ' αὐτὲ τὸ θεομάχον σόμα, τοῖς κὰ τῆ͂ Μαρτύρων λίθοις θλάττεται.

Θεοτοκίον.

ΣΠόρως ἐν Γαστρὶ Θεὸν σωμέλαβες, καὶ τίκτεις ἀφράστως σεσαρκωμένον, εἰς ὃν βλέπειν ἐτόλμησεν Ἁγνὴ, Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις Ἀειπάρθενε.

Ὦδὴ, ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

ΤΕγνωθὼς ὁ ἀρχέκακος ἥρπασεν, ὡς τῆς δωδεκάδος Ἰούδαν τὸν δόλιον, καὶ τῆς Ἑνὸς τὸν ἄνθρωπον, τῆς Τεσσαρακοντάδος τὸν ἔκπτωτον.

Τ'Ναιδὴς ὢν δικαίως φρυάττεται. οἷα γὰρ Λησῆ, καὶ Ματθίᾳ τὸ πρότερον, ὅπω καὶ μοῦ ὁ Τύραννος, τῷ φρυγάνῳ τῇ κλήσει εἰωράττεται.

Δόξα.

Μεταμόρφωμ, καὶ θρηνῶν ἐπάξιος, ὃς τὸν τῶν ζώων ἀμφοτέρων διήμαρτε. διὰ πυρὸς γὰρ λέλυται, καὶ πρὸς πῦρ ἐξεδήμησεν ἄσβεστον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ'Πειραμόρφως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διανωμίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου τὰ σύμβολα.

Τροπάριον, ἦχος, α'.

Μὰς ἀλγηδόνας τὸν Ἅγιόν, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε. καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι, Φιλάνθρωπε, δεόμεθα.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. β'.

Τὸν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν φρατιὰν τοῦ Κόσμου καταλιπόντες, τῷ σῷ Οὐρανοῖς Δεσπότῃ προσεχωλήθητε, Ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα. διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, διελθόντες Μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ στεφάνους πλεκτούς.

Μεγαλυνάριον.

Μὸν τετραδεκάφλογον πόθου πῦρ, πρὸς Θείαν Τριάδα, Τεσσαράκοντα Ἀθλητῶν, ὕδατα τῆς Λίμνης ἐκ ἠδυνήθη σβέσαι· αὐτὸ δὲ τῆς ἀπάτης, κρυμὸν ἐξέπνευσε.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι.

ΕΙΣ ΤΑΣ, ΚΕ.

Ο Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Καμόνος, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, δ'.

Ω'δὴ. γ'. Τὰς σὰς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Ἐξέλιπεν Ἀρχὴν ἐξ Ἰούδα, ὁ νόμος ἐπέστη δὲ λοιπὸν, καθ' ὃν ἀναφανήσεται, ἡ τῶν ἐθνῶν ἐλπὶς ὁ Χριστός. σὺ δὲ πῶς τοῦτον τέξομαι, Παρθένος ὢσα, σαφήνισον.

Ἦτες παρ' ἐμοῦ γνῶναι Παρθένε, τὸν τρόπον Συλλήψεως τῆς σῆς· ἀλλ' ὅτος ἀνερμήνευτος. τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον, δημιουργῶ δυνάμει σοι, ἐπισκιάσαν ἐργάσεται.

Ἐμὴ Προμήτωρ δεξαμένη, τὸν γνώμονα τοῦ ὄφεως τρυφῆς, τῆς θείας ἐξωστράκισται. διόπερ κἀγὼ δέδοικα, τὸν ἀστασμὸν τὸν ξένον σου, βλαβομένη τὸν ὅλιθον.

Θεοῦ Παράστατις ἀπεστάλην, τὸν θεῖαν μηνύσαι σοι βουλήν. τί με φοβῇ Παμάμωμε, τὸν μᾶλλόν σε φοβούμενον; τί βλαβῇ με Δέσποινα, τὸν σὲ σεπτῶς βλαβόμενον;

Ω'δὴ, ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ῥήμασόν σου, Γαβριὴλ τὸν φωνὸν τὸν χαρμόσυνον, δεξαμένη, βρόφρονος σιγῆς ἐνθέου πεπλήρωμαι. χαρὰν γὰρ μηνύεις, καὶ χαρὰν καταγγέλλεις τοῦ ἄληκτον.

Οἱ δέδοται, ἡ χαρὰ Θεομήτωρ ἡ ἔμθεος. σοὶ τὸ χαῖρε, πᾶσα Κτίσις κραυγάζει Θεόνυμφε. σὺ γὰρ μόνη Μήτηρ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἐγνωρίσθης Ἁγνή.

Δόξα.

Ἧς Εὔας μοῦ, δι' ἐμοῦ καταργεῖσθω κατάκριμα. ἀποδότω, δι' ἐμοῦ τὸ ὀφείλημα σήμερον. δι' ἐμοῦ τὸ χαῖρε, τὸ ἀρχαῖον δοθήτω πληρέστατον.

Καὶ μιᾷ.

Ὑπέσχετο, ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τῷ Προπάτορι, εὐλογεῖσθαι, ἐν τῷ σπέρματι τούτου τὰ ἔθνη Ἁγνή. διὰ σοῦ δὲ πέρας, ἡ ὑπόσχεσις δέχεται σήμερον.

Εἰσοδικόν.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, ψάλλομτάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Ἡμέρον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις. ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τῷ χάριν εὐαγγελίζεται, διὸ σὺν αὐτῷ, τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κοντάκιον, ἦχος, π. δ'.

Ἡ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε. ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον· ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μεγαλυνάριον.

Ἔνθαμβος ἀπαντᾷ Γαβριὴλ, ἔνθαμβος λαμβάνει, ἡ Παρθένος τὸν ἀσπασμόν, πῶς ὁ Θεὸς Λόγος κατῆλθε βροτωθῆναι. τῇ Κτίσει προσκυνοῦμεν, τῷ Συγκαταβάσει.

Κοινωνικόν.

Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιὼν, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.

ΜΗΝΑΙ ΑΠΡΙΛΛΙΟΣ. ΕΙΣ ΤΑΣ, ΚΓ.

Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς τυχούσης Ἑορτῆς, ᾠδὴ, γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου, ᾠδὴ, ς'. ἦχος, β'.

Ὠδὴ, ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον καὶ ἔννοιαν, τὰ τῆς ἀρετῆς σου ἀνδράγαθήματα, διηνεκῶς ᾄδομεν, παμμακάριστε Μάρτυς Γεώργιε.

Στρατιᾶς οὐρανίου συνόμιλος, Μάκαρ γεγονὼς, καὶ τὴν θείαν ἐμφάνειαν, ὡς ἔφικτὸν θεώμενος, τοὺς τιμῶντάς σε πίστει διάσωσον.

Δόξα.

Ὁλοτρόπως Θεῷ ἀνακείμενος, καὶ τὰς ἀστραπὰς τῶν θαυμάτων δεχόμενος, τὰς δωρεὰς τοῖς χρήζουσι, διανέμεις παμμάκαρ Γεώργιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν σὲ καταφεύγω Παναγία· σῶσόν με πρεσβείαις σου, καὶ διαφύλαξον. ὅσα γὰρ θέλεις δύνασαι, οἷα Μήτηρ τοῦ παντα ἰσχύοντος.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Ὡς τῶν ἀνθρώπων ὁ ἐλευθερωτὴς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπεραστιστὴς, ἀθανάτων ἰατρὸς, Βασιλέων ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Γεωργηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἀνεδείχθης, τῆς δυσεβείας γεωργὸς τιμιώτατος, τῶν ἀρετῶν τὰ δράγματα συλλέξας σεαυτῷ. σπείρας γὰρ ἐν δάκρυσιν, εὐφροσύνῃ θερίζεις. ἀθλήσας δὲ δι' αἵματος, τὸν Χριστὸν ἐκομίσω. καὶ ταῖς πρεσβείαις Ἅγιε ταῖς σαῖς, πᾶσι παρέχεις πταισμάτων συγχώρησιν.

Μεγαλυνάριον.

Τ'Στρον αμ'ατέπαλκε φαεινόν, ἐκ τῆς Καππαδόκων, ὁ πολύαθλος τῶ Χριςῶ, Μάρτυς κ) φωτίζει πιςῶν ἅπαν τὸ πλήθος, Γεώργιος ὁ μέγας, ὃν μιῶ γεραίρομεν.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔςαι δίκαιος.

ΕΙ'Σ ΤΑ'Σ, ΚΕ'.

Τῶ Α'γίω Α'ποςόλω, κ) Εὐαγγελις ῶ Μάρκω.

Εἰς τὴν Λειτυργίαν, Τυπικά, κ) ἐκ τῶ Καμόνος τῆς τυχούσης Ε'ορτῆς ἡ γ'. ᾠδὴ, κ) τῶ Α'ποςόλω ἡ ς'. ἦχος, ά.

Ω'δὴ, ς'. Ε'κύκλωσεν ἡμᾶς ἐχάτη.

Κατέβαλες ὀφρυὰ αὐόμων Κύριε, κ) ὕβριν ὑπερήφανον, ἐταπείνωσας Α'ποςόλου τὸν σὸν, δείξας τροπαιοῦχον τῆ δυνάμει σου. σὺ γὰ ἰσχὺς τῶν ἀθεμίτων, κ) ἐπανόρθωσις.

Τὸν σέφανον τὸν τῆς ἐλπίδος Ε'μδοξε, δι' ὃν μιῶ σεφανούμεθα, ἐν τοῖς λόγοις σου ἐκήρυξας Σοφὲ, τὸν Δημιυργὸν Μάρκε τῆς Κτίσεως, τὸν εἰς ἡμῶν δόξαν πλακέντα, φύσει τῶ σώματος.

Δόξα.

Ο Πέτρος σε ὁ Κορυφαῖος Ε'μδοξε, σαφῶς ἐμυσαγώγησεν, Εὐαγγέλιον συγγράψαι τὸ σεπτὸν, δείξας ὑπηρέτιν σε τῆς χάριτος. σὺ γὰ ἡμῖν Θεογνωσίας, τὸ φῶς ἐξέπλωσας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Α'ίγυπτον τὴν πρὶν ἐν σκότει Κύριε, Παρθένου Θεομήτορος, κατελάμπρυνας ὡς βρέφος προελθών· ταύτης θηλαμβούσας τὰ σεβάσματα, ταῖς διδαχαῖς τῶ Θεηγόρου, Μάρκου φιλανθρωπε.

Τροπάριον, ἦχος, γ'.

Π'όςολε Α'γιε, καὶ Εὐαγγελις ὰ Μάρκε, πρέσβευε τῶ ἐλεήμονι Θεῶ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, β'.

Τὰ αἰῶνος ἡττῶν.

Ε'Σ ὕψος λαβὼν, τὴν χάριν τὴν τῶ Πνεύματος, Ρ'ητόρων πλοκὰς, διέλυσας Α'πόςολε· καὶ τὰ ἔθνη ἅπαντα σαγηνεύσας, Μάρκε ἀοίδιμε, τῷ Δεσπότη προσήγαγες· τὸ θεῖον κηρύξας Εὐαγγέλιον.

Μεγαλυνάριον.

Ω'Σ τὴν ἀπορρήτων ὑφηγητὴς, θείων τε δογμάτων, ἱερὸς Εὐαγγελις ής, Κῆρυξ θεοφόρος, κ) θεηγόρος Μύςης, αὐθυφημείσθω ὕμνοις, Μάρκος ὁ παύσοφος.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, κ) εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

ΜΗ'Ν ΜΑ'Ι'ΟΣ.

ΕΙ'Σ ΤΑ'Σ, Β'.

Η' Α'νακομιδὴ τῶ Λειψάνου τῶν ἁγίων Α'γίοις Πατρὸς ἡμῶν Α'θανασίου Πατριάρχου Α'λεξανδρείας.

Εἰς τὴν Λειτυργίαν, Τυπικά, κ) ἐκ τῶ Καμόνος τῆς τυχούσης Ε'ορτῆς ἡ γ'. ᾠδὴ, κ) τῶ Α'γίω ἡ ς'. ἦχος γ'.

Ω'δὴ, ς'. Ε'βόησα ἐν στεναγμοῖς.

Παράδεισον ἀληθῶς ἀπεργάσω Μάκαρ, τὴν Ε'κκλησίαν τῶ Χριςῶ, καταστείρας ἐν αὐτῇ τὸν λόγον τὸν δυσεβῆ, καὶ τὴν Αἱρέσεων ἐκτεμὼν τὰς ἀκανθας. Δίς.

Δόξα.

Η'ς χάριτος ποταμὸς Θεοφόρε, Νείλος ἐδείχθης μοναῖς, καρποδότης δυσεβῶν διδαγμάτων τοῖς πιςοῖς, τὰ πέρατα τρέφων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η'ν ἄχραντον αὐυμνῶμεν Μητέρα, τὴν μητέρα Παρθένον, τὴν χωρήσασαν Γαζεὶ τὸν ἀχώρητον παντὶ, τὸν σωναίδιον τῷ Πατρὶ, κ) τῷ Πνεύματι Λόγον.

Τροπάριον, ἦχος, γ'.

Τύλος γέγονας Ὀρθοδοξίας, θείοις δόγμασιν ὑποχαράττων, τὴν Ἐκκλησίαν Ἱεράρχα Ἀθανάσιε. τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀπεκήρυξας κατήχησας Ἄρειον. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ἦχος, β'.

Τοῖς τῆς ἐρήμου σε.

Ὀρθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀνεκρίζωσας ἐξέτεμες· πλησθύμας τὸν στόρον τῆς Πίστεως, τῇ ἐπομβρίᾳ τοῦ Πνεύματος Ὅσιε. διό σε ὑμνοῦμεν Ἀθανάσιε.

Μεγαλυνάριον.

Τὸν σὺν Ἱεράρχαις θαυματουργὸν, καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις, ἀπροσμάχητον βοηθὸν, τὸν θεῖον Ποιμένα, καὶ Λειτουργὸν Κυρίου, Ἀθανάσιον μέγαν, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΕΙΣ ΤΑΣ Δ, Η'.

Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Καμόμος τῆς τυχούσης Ἑορτῆς ἡ γ'. ᾠδὴ, καὶ τοῦ Ἀποστόλου ἡ ς'. ἦχος, π. δ'.

Ὠδὴ, ς'. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Ἤνθρακα θείας πυρὸς, προκατείδε τυπικῶς Ἡσαΐας· προκαθαρθεὶς τὰ χείλη, Προφητείας ἠξίωται. σαρκωθέντος δὲ Θεοῦ Λόγου, Μακάριε Ἰωάννη, σὺ ἀνεδείχθης Ἐπιστήθιος. Δίς.

Δόξα.

Τοῦ ὄγος ὁ Μονογενὴς, ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς ἱδρυμένος, σωματωθεὶς ὤράθη, Ἰωάννη Μακάριε, καὶ ὡς μύστῃ προσφιλεῖ, σοὶ ἐξηγήσατο, ἀσωμάτως, Θεοῦ ὀδέμα ἰδεῖν πώποτε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡτίσθη σὺ τῷ ψυχῷ, ἡ τεκοῦσα τὸ ἀπαύγασμα δόξης, τῆς τοῦ Πατρὸς Παρθένε Θεοτόκε παντέμψητε. τῶν σῶν γὰρ οἱ ἀληθεῖς, χάριν κατέχοντες, θιασῶται, τῆς γλωσσαλγίας ἀπεχράσαντο.

Τροπάριον, ἦχος, β'.

Πόθεν σε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, ἐπιτάχυνον ῥῦσαι λαὸν ἀπολόγητον. δέχεταί σε προπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ ξήθει καταδεξάμενος· ὅν ἱκέτευε Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον μέθος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ἦχος ὁ αὐτός.

Μεγαλείασε Παρθένε, τίς διηγήσεται; βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος, καὶ φίλος Χριστοῦ.

Καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Μεγαλυνάριον.

Τῆς Θεολογίας ὦ πλοκὴ, ὁ ἐπὶ τὸ ξῆθος, τοῦ Δεσπότου ἀνάπεσών, ὦ Ἠγαπημένε Παρθένε Ἰωάννη, ὦ θεῖε Θεολόγε, σκέπε τοὺς δούλους σου.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΑΣ Σ, ἡ Ι'.

Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Καμόμος τῆς τυχούσης Ἑορτῆς ἡ γ'. ᾠδὴ, καὶ τοῦ Ἀποστόλου ἡ ς'. ἦχος, π. δ'.

Ὠδὴ, ς'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ὁ Ζήλου ἐπώνυμος κληθεὶς, Σίμων ἀξιάγαστε, ζῆλον ἐζήλωσας τῷ Κυρίῳ, καὶ Θεῷ Παντοκράτορι. Δίς.

Δόξα.

Θείων θαυμάτων αὐτουργὸν, ὁ Σωτὴρ ἀνέδειξε, δοὺς ἐξουσίαν σοι ἐνεργείας, τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος.

Καὶ μιῶ. Θεοτοκίον.

Ἐ'Μφράττεται ϛόμα δυσεβὲς, τῷ μὴ Θεοτόκον σε, φρομάμτων Παμάμωμε, ϗ ἡ ὄψις ὠμτροπιὼ ἐμδιδύσκεται.

Τροπάριον, ἦχος, γ'.

Τ'Πόϛολε Ἅγιε Σίμων, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, β'.

Τὰς ἀσφαλεῖς.

Φ'Ὸν ἀσφαλῶς τὰ τῆς σοφίας δόγματα, ἐν ταῖς ψυχαῖς τῷ δυσεβάντων θέσμον, ἐν αἱρέσει μακαρίσωμεν, τὸν Θεηγόρον μύϛιν Σίμωνα. τῷ θρόνῳ γὰ τῆς δόξης μιῶ παρίϛαται, ϗὰ σιὼ τοῖς Ἀσωμάτοις δύφραίνεται, πρεσβεύων ἀπαύϛως ὑπὲρ παντων ἡμῶν.

Καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Μεγαλωνάριον.

Ω'ς κληθεὶς ἐν γάμῳ ὁ Ἰησοῦς, ὕδωρ τε εἰς οἶνον, θεῖε Σίμων μεταβαλὼν, γάμον ἔπεισέ σε εἰς παρθενίαν τρέψαι, Σταυρὸν αὐτοῦ ζηλῶσαι, ϗ ϛαυρωθῆναί σε.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, ϗὰ εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

ΕΙ'Σ ΤΑ'Σ, ΚΑ'.

Τῶν Ἁγίων Θεοϛέπτων Βασιλέων, ϗ Ἰσαποϛόλων Κωνϛαντίνου, ϗ Ἑλένης.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, ϗ ἐκ τοῦ Καμόμος τῆς τυχούσης Ἑορτῆς ᾠδὴ, γ'. ϗὰ τῷ Ἁγίῳ ᾠδὴ, ϛ'.

Εἰ' δὲ τύχῃ ἔξω τῆς Πεντηκοϛῆς, εἰπὲ τῷ Ἁγίῳ ἅπαντα.

Ω'δὴ, γ'. ἦχος, Ἅ. δ'.

Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἅ'Μοιβῶν θραμίων, ἐπιτυχεῖν ἔσπευσας. ὅθεν τῷ καλοῦντι Θεόφρον ἐπηκολούθησας, ϗὰ σκότος ἔλιπες, πατροπαράδοτον πλανην, ϗὰ φωϛὴρ ἐν Πνεύματι Θείῳ γεγένησαι.

Ω'δὴ, ϛ'. Τῷ δέησιν ἐκχεῶ.

Γ'νηθροισας Θεοφόρων Πατέρων, τὸν μακάριον χορὸν παραδόξως, ϗὰ δι' αὐτῶν, Κωνϛαντῖνε τὰς πάντων, κυμαινομένας καρδίας ἐϛήριξας, ὁμότιμον δοξολογεῖν, τῷ Τεκόντι τὸν Λόγον ϗὰ σωϑρονον.

Ἰσχύσασα ἐπὶ Κύριον ξῶντα, τὸν τὸ εἶναι παρεχόμενον πᾶσι, τῷ βδελυκτῶν, ϗ ματαίων εἰδώλων, μεχροποιὰ ἀπεβάλου θρησκεύματα, ϗὰ ἔγνωφας περιχαρῶς, Βασιλείαν Ἑλένη Οὐρανίον.

Δόξα.

Παλάμησι κυβερνώμενοι Λόγε, ἀγνωσίας τὸ βαθύτατον σκότος, ϗ τῆς δεινῆς, ἀθείας τὸν σάλον, οἱ διὰ σοῦ βασιλεύοντες ἔλιπον, ϗ ἦλθησαν πρὸς γαλιλαίους, δυσεβείας λιμένας γνησίους.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ'Ρόμον ἀμιάντως μοσθεῖσαν, ϗὰ τῷ δήγματι δεινῶς πληγωθεῖσαν, τοῦ πονηροῦ, τὴν καρδίαν μου Κόρη, ϗ τῆς ἐν σοὶ θεραπείας ἀξίωσον, ϗ σῶσόν με τὸν ἐπὶ σοὶ, πεποιθότα πρεσβείαις σου Ἄχραντε.

Τροπάριον, ἦχος, Ἅ. δ'.

Οὗ Σταυροῦ τὸν τύπον ἐν Οὐρανῷ θεασάμενος, ϗ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν, οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν Βασιλεῦσιν Ἀπόϛολός σου Κύ-

ριε, βασιλεύσαν Πόλιν τῇ χειρί σε παρέθετο· ἰῶ περίσωζε διαπαντὸς ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκε, μόνε φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον, ἦχος, γ'.
Ἡ Παρθένος σήμερον.

Κωνσταντῖνος σήμερον, σὺν τῇ Μητρὶ τῇ Ἑλένῃ, τὸν Σταυρὸν ἐμφαίνει, τὸ παισεβάσμιον Ξύλον, παντων μὲν τῶν Ἰουδαίων αἰσχύνην ὄντα, ὅπλον δὲ κατ' ἐναντίων πιστῶν Ἀμάκτων. δι' ἡμᾶς γὰρ ἀνεδείχθη, σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Μεγαλυνάριον.

Τὸν ἐγκεκρυμμένον ἐπὶ τῆς γῆς, Οὐρανὸς δι' ἄστρων, ἐκδηλοῖ σοι Θεῖον Σταυρόν, ὃν Ἑλένη Μήτηρ, ὤρυσα Κωνσταντῖνε, πιστῶν ἔδραζει κράτος, καὶ μέγα τρόπαιον.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

ΕΙΣ ΤΑΣ Σ, ΚΕ'.
Ἡ Τρίτη Εὕρεσις τῆς Κεφαλῆς τοῦ τιμίου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Καμόμος τῆς τυχούσης Ἑορτῆς ἡ γ'. ᾠδὴ, καὶ τοῦ Προδρόμου ἡ ς'. Εἰ δὲ τύχῃ ἔξω τῆς Ἑορτῶν, λέγε, γ'. καὶ ς'. τοῦ Προδρόμου.

ὨΙδὴ, γ'. ἦχος, Ἀ. δ'.
Οὐρανίας ἀψῖδος.

Ὁρμικῶν ὀρχησμάτων, ἡ ἱερὰ Κάρα σου, ἔπαθλον γυναίῳ δοθεῖσα χερσὶν ἐφέρετο· μυῒ δὲ σώφρονος, Ἡρῳδιάδι ταῖς παλάμαις, ἱερῶς πρὸς ἅγιον Ναὸν κομίζεται.

Γ'σεβῶς ὑπαντᾷ σοι, τὸ τῆς Πιστῶν ἄθροισμα, σὺν Ἱερουργῷ, Βασιλεῖτε ἔμδοξε Πρόδρομε, ᾠδὴν χαρμόσυνα, καὶ προηγεῖται σου πόθῳ, καθαγιαζόμενον τῇ παρουσίᾳ σου.

Ἐγὼν ἐξ ἀδύτων, ὡς φωταυγὴς ἥλιος, ἡ ἱερωτάτη σου Κάρα ἐξαστράπτουσα, πᾶσαν ἐφώτισε, τὴν Οἰκουμένην Προφῆτα, τὸ Χριστοῦ καὶ Πρόδρομε, θείαις λαμπρότησι.

Θεοτοκίον.

Τεθρύφης μηδύος, φωτοφανὲς ἔλαμψας, ἄστρον τὸ Ἡλίου τῆς δόξης προπορευόμενον, τὸ ἀπατείλαστος, Παρθενικῆς ἐκ μήτρας, Βαπτιστὰ καὶ λύσαντος, μύστα πολύθεον.

ὨΙδὴ, ς'. ἦχος ὁ αὐτός.
Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἄληθεια ἐκ τῆς γῆς, ἡ Κεφαλὴ ἀνατείλασα, τοῦ Βαπτιστοῦ σου Χριστὲ, τὸ ψεῦδος ἀπήλασεν, αἱρέσεων ἔλυσε, τὸν πικρὸν χειμῶνα, καὶ τὸν Κόσμον κατεφώτισεν.

Ἄντλησατε φωτισμὸν, καὶ χάριν Θεοῦ καὶ ἔλεος, καὶ κεφαλὰς καὶ ψυχὰς, Κεφαλῇ προσψαύοντες, Προδρόμου τῆς χάριτος, τοῦ τῆς Θείας Κάρας, ἁψάμενοι τοῖς ὕδασι.

Δόξα.

Ἀς κεφαλὰς τῶν ἐχθρῶν, ὑπὸ τὰς πόδας σωτηρίβεσθαι, τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, ἱκέτευε Πρόδρομε, πόθῳ τὴν τιμίαν σου, Κεφαλὴν τιμῶντος, τὴν Ἡρῴδην καταλιτούσασαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἷς ἐν τῷ Ἅδῃ τὸ φῶς, ἐκήρυξας ἐλθυσόμενον, αἵματων Παρθενικῶν, σάρκα περικείμενον, γενόμενον Ἄνθρωπον, ἐπ' ἐυεργεσίᾳ, τῶν ἀνθρώπων Μάκαρ Πρόδρομε.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Ὡς θεῖον θησαύρισμα ἐγκεκρυμμένον τῇ γῇ, Χριστὸς ἀπεκάλυψε τὴν Κεφαλήν σου ἡμῖν, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε. πάντες οὖν συνελθόντες, ἐν τῇ ταύτης Εὑρέσει, ᾄσμασι θεηγόροις τὸν Σωτῆρα ὑμνῶμεν, τὸν σώζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ταῖς ἱκεσίαις σου.

Κοντάκιον, ἦχος, Ἀ. β'.
Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ Φωτοφανὴς καὶ θεῖος ἐν Κόσμῳ φύλος, ὁ τοῦ μονοτοῦ Ἡλίου Πρόδρομος

λύχμος, Κεφαλλὼ τλὼ φωσφόρομ, καὶ θείαμ αὐτῦ, αἰαδείξας ἐμ τοῖς πέρασιμ, ἁγιάζει τὰς πιςῶς αὐτλὼ, προσκωῦμτας, καὶ κραυγάζομτας· Χειςὲ σοφὲ Βαπτιςὰ, σῶσομ παμτας ἡμᾶς.

Μεγαλυνάριον.

Τὸμ τῆς μεταμοίας καθηγητλὼ, καὶ τῆ Μοναζόμτωμ, αἰτιλήπτορα καὶ φρυρὸμ, τὸμ ἀπὸ κοιλίας μητρὸς ἡγιασμέμομ, τὸμ Πρόδρομομ Κυρίυ, ὕμμοις τιμήσωμεμ.

Κοιμωμικόμ.

Εἰς μμημόσυμομ αἰώμιομ ἔςαι δίκαιος.

ΜΗΝ Ι΄ΟΥΝΙΟΣ ΕΙ΄Σ ΤΑ΄Σ, Δ΄.

Τῦ ἁγ Α΄γίοις Πατρὸς ἡμῶμ Μητροφάμυς Α΄ρχιεπισκόπυ Κωμςαμτιμυπόλεως.

Εἰς τλὼ Λειτυργίαμ, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῆ Καμόμωμ, Ω΄δὴ, γ΄. καὶ ς΄.

Ω΄δὴ, γ΄. ἦχος, π. δ΄.

Τὰς σὰς ὑμμολόγυς Θεοτόκε.

Ἡτόρωμ ἁπάσας φλιυαφίας, διέλυσας Μάκαρ ταῖς ςερραῖς, ἐμςάσεσι τῆ λόγωμ συ, καὶ ἀδραμεῖς ἀπέδειξας, ἰσχυϊ τῆ Θεόθεμ σοι, κορηγηθείσῃ Θεόσοφε.

Χριςὲ ὁ παδὸς γεγεμημέμος, καὶ τάτυ τὸμ θρόμομ ἐπὶ γῆς, ἐκληρώσω Μητρόφαμες, πρῶτος εἰς Πόλιμ Α΄μασσαμ, Πατριαρχῶμ δειχυύμεμος, ἀξίως Θεομακάριςε.

Θαυμάσασα Σιώοδος ἡ πρώτη, τλὼ λάμπυσαμ χάριμ τῆ ἐμ σοὶ, δωρημάτωμ τῦ Πμεύματος, τῇ θείᾳ ψήφῳ Ὅσιε, Θεῦ καὶ τῆ τῦ Α΄μακτος, ἀκολυθῦσα δοξάζει σε.

Θεοτοκίου.

Μεγάλωμ χαριτωμ ἠξιώθης, Μαρία Κυρία πᾶ παμτὸς, ὡς τὸμ Θεὸμ γεμμήσασα, ἐμ σαρκὶ ὑπὲρ ἔμμοιαμ, τὸμ ἐμ ταυτῷ σὲ δείξαμτα, Παρθέμομ καὶ Θεομήτορα.

Ω΄δὴ, ς΄. ἦχος, π. β΄.

Τῦ βίυ τλὼ θαλάσσαμ.

Γλώσσῃ Πμεύματι, τεθημμέμη μοητῶς, ὡς γραμματέως κάλαμος, καλλιγραφεῖ καρδίαις τῆ δ΄σεβῶμ, τὸμ λόγομ τῆς χάριτος, Ἱερώτατε Πάτερ θείῳ Πμεύματι.

Α΄ Θεία μυήμεμος, ὡς χωρῶμ πρὸς μοητὰ, τὰ τῆ Α΄γίῳ Α΄για, μυςαγωγεῖς ἐμ Πμεύματι τὰς πιςὰς, Τριάδος τλὼ ἔλαμψιμ, Ἱερώτατε Πάτερ τελεώτατα.

Δόξα.

Οαῖς τῆ δογμάτωμ συ, καταμλύσας θολερὰ, τῆς ἀθείας ὕδατα, ὡς ποταμὸς ὡράθης τὰ δύσεβῆ, ἀρδλύωμ συςήματα, τῆ πιςῶμ Ἱεράρχα παμσεβάσμιε.

Καὶ μῦ. Θεοτοκίομ.

Λόγος ἐμ μήτρα σα, παχυθεὶς αἱμλωτορᾶς, βροτὸς ὡράθη τέλειος, καιμοτομῶμ τὰς φύσεις θεοπρεπῶς, ὡς μόμος ἐπίςαται, Θεοχώρητε Κόρη παμαμώμητε.

Τροπάριομ, ἦχος. ά.

Τὸ μέγα τῆς Τριάδος Μυςήριομ κηρύττωμ, τλὼ ἐμ Χειςῷ οἰκομομίαμ διετραφωσας πᾶσιμ, ὡς ποίμμης Ποιμλὼ τῆς λογικῆς, διώξας λύκυς τὰς μοητὰς, καὶ τὰ θρέμματα τῆς τάτωμ, φθοροποιῦ λύμης σώσας βοῶμτα· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύ. δόξα τῷ σὲ ὑψώσαμτι. δόξα τῷ βεβαιῦμτι διὰ σῦ Πίςιμ τλὼ ὀρθόδοξομ.

Κομτάκιομ, ἦχος, δ΄.

Τὸ ὑψωθὲς ἐμ τῷ Σταυρῷ.

Τὸμ Ἱεράρχλω τῦ Χειςῦ Μητροφάμλω, τῆς Ἐκκλησίας τὸμ φωσφόρομ λαμπτῆρα, τὸμ Ὁμοούσιομ τὸμ Λόγομ τῷ Πατρὶ, ἐμ μέσῳ κηρύξαμτα, Θεοφόρωμ Πατέρωμ, καὶ θρόμομ κοσμήσαμτα, Βασιλίδος ἐμ πρώτοις, καὶ προφητείας χάριμ ἐκ Θεῦ, σαφῶς λαβόμτα, συμφώμως ὑμμήσωμεμ.

Μεγαλυνάριομ.

Οῦ ἡ θεοκίμητος θαυμαςὲ, ἡδύλαλος γλῶσσα, λύρα γέγομε Πμεύματος, τὰ τῦ Θεαμθρώπυ ἠχοῦσα μεγαλεῖα,

λεία, Μητρόφαμες Θεόφρομ. ὅθεμ τιμῶμέμ σε.

Κοιμωμικόμ.

Εἰς μμημόσωομ αἰώμιομ ἔσαι δίκαιος.

ΕΙΣ ΤΑΣ, Η΄.

Η΄ Ἀμακομιδὴ τῦ Λειψαμέυ τῦ Ἁγίυ Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρυ τῦ Στρατηλάτυ.

Εἰς τὼ Λειτυργίαμ, Τυπικὰ, ϗ ἐκ τῦ Καμόμος, ᾠδὴ, γ΄. ϗ ς΄. ἦχος, δ΄.

Ω᾽δὴ, γ΄. Εὐφραίμεται ἐπὶ σοί.

ΠΑράταξιμ δυσεβῆ, ὡς Στρατηλάτης δωατὸς ἔτρεψας, ϗ σχολιῦ δράκομτος, πάσας μηχαμὰς ἐξεφαύλισας.

ΨΣ πρόθυμος τὼ ψυχὼ, δι᾽ ἐπιμοίας ἀσεβῦς Ἔμδοξε, τῷ δυσεβῶμ ὤλεσας, τὰ μεμοθυμέμα σεβάσματα.

ΘΤερρότητι λογισμῦ, τῷ λογισμῶμ ἐπιφορὰς ἰῶεγκας, ζωοποιὸμ μέκρωσιμ, τῦ ἀγωμοθέτυ μιμούμεμος.

Θεοτοκίομ.

ΘΥ μόμη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῷ ὑπὲρ φύσιμ ἀγαθῶμ πρόξεμος, Μήτηρ Θεῦ γέγομας. ὅθεμ σοι τὸ χαῖρε κραυγάζομεμ.

Ω᾽δὴ, ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωμῆς.

ΘΝίκας, προθυμίᾳ σωτῆρι τὰς ἄφρομας, ἐπὶ Σταυρῦ ἁπλωμένος, ϗ τοῖς ἥλοις Μάκαρ ἐμπεπαρμένος, εἰκομίζωμ, τὸ σωτήριομ Πάθος τῦ Κτίσαμτος.

ΝΟμίμως, ἐμαθλῦμτι Χριστός σοι ὁπτάμεται, ἐμ τῇ φρυρᾷ κεκλεισμέμῳ, ἐπαλείφωμ οἷα ἀγωμοθέτης, Ἀθλοφόρε, πρὸς ἐχθρῦ τὰ παλαίσματα Ἔμδοξε.

Δόξα.

ΘΥσίαμ, καθαρὰμ ϗ ἁγίαμ ϗ ἄμωμομ, τῷ διὰ σὲ ἑκουσίως, ἑαυτὸμ θυσίαμ προσαγαγόμτι, προσηγάγω, σεαυτὸμ Ἀθλοφόρε Θεόδωρε.

Καὶ μυῦ. Θεοτοκίομ.

ΨΘαῦμα, τῷ ἁπαμτωμ θαυμάτωμ καιμότερομ· ὅτι Παρθέμος ἐμ μήτρᾳ, τὸμ τὰ σύμπαμτα περιέχομτα, ἀπειραμδρως συλλαβῦσα, οὐκ ἐξεμοχώρησε.

Τροπάριομ, ἦχος, δ΄.

Ο᾽ ὑψωθεὶς ἐμ τῷ Σταυρῷ.

ΘΤρατολογίᾳ ἀληθεῖ Ἀθλοφόρε, τῦ ὁραμίυ Στρατηγὸς Βασιλέως, περικαλλὴς γεγέμησαι Θεόδωρε. ὅπλοις γὰρ τῆς Πίστεως, παρετάξω ἐμφρόμως, ϗ κατεξωλόθρευσας τῷ δαιμόμωμ τὰ ςίφη, ϗ μικηφόρος ὤφθης Ἀθλητής. ὅθεμ σε πίστει, ἀεὶ μακαρίζομεμ.

Κομτάκιομ, ἦχος, β΄.

Τὰ αὖῶ ζητῶυ.

ΓΝδρείᾳ ψυχῆς, τὼ Πίστιμ θωρακισάμεμος, ϗ ῥῆμα Θεῦ, ὡς λόγχὼ χειρισάμεμος, τὸμ ἐχθρὸμ κατέτρωσας, τῷ Μαρτύρωμ ἔμδοξε Θεόδωρε, σὼ αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύωμ ἀπαύστως ὑπὲρ παμτωμ ἡμῶμ.

Μεγαλωνάριομ.

ΓΜμοις ἀριστέα τὸμ δύκλεῆ, ἄλλομ ὡς ἀστέρα, ἐξαστράψαμτα τηλαυγῶς, ϗ πολυθείας διώξαμτα τὸ σκότος, Θεόδωρομ τιμῶμεμ, τὸμ Χριστῦ Μάρτυρα.

Κοιμωμικόμ.

Εἰς μμημόσωομ αἰώμιομ ἔσαι δίκαιος.

ΕΙΣ ΤΑΣ, ΙΑ΄.

Τῶμ Ἁγίωμ Ἀποστόλωμ Βαρθολομαίυ, ϗ Βαρμάβα.

Εἰς τὼ Λειτυργίαμ, Τυπικὰ, ϗ ἐκ τῦ Καμόμος, ᾠδὴ, γ΄. ϗ ς΄. ἦχος, β΄.

Ω᾽δὴ, γ΄. Ἐξιώθησαμ ὁ ἔρημος.

ΨΣ πηγὴ προελήλυθας, σωτηρίυ μάματος, Βαρθολομαῖε παμτιμε, ϗ πολύχυμ τὸμ καρπὸμ ἰῶεγκας, ἐθμῶμ τὼ σωτηρίαμ ἀξιάγασε.

ΡΩ ἄλατι τῆς χάριτος, τῷ εἰδώλωμ ἔπαυσας, τὼ σκηπτόμα Παμσοφε, τῷ μοχίμῳ λόγῳ τῆς Πίστεως, τὰς καρδίας ἡδυώμ τῷ τιμῶμτωμ σε.

ΝΕφέλη τὸμ ἑκούσιομ, ὑμῖμ ὄμβρομ φέρουσα, ἐκ τῶ πηγῶμ τῆς χάριτος, καθωράθης Βαρμάβα ἔμδοξε, ϗ τρυφῆς τὸμ χειμάῤῥυ ποταμίζουσα.

Θεοτοκίον.

Ἐφαμ'ης καθαρότητι, ὡσεὶ κρίμον Δέσποινα, τῷ ἀκαμθῶν ἐκλάμψασα, λαμπηδόσι τῆς Παρθενίας σου, ἐν μέσῳ Θεοτόκε παμσεβάσμιε.

Ὠδὴ, ϛ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Πῶν θαυμάτων τὸν χάριν δεξάμενος, καὶ τῷ ἰαμάτων πλατύνας ἐνέργειαν, Βαρθολομαῖε παμσοφε, τῷ ἐθνῶν τὰς ἀγέλας ἐζώγρησας.

Πυρίμησον γλῶσσα Παμβύφημε, πᾶσαν τὸν ἀπάτην ὡς χόρτον κατέφλεξε, τῷ δὲ πίστῳ ἐλάμπρυνε, τὰς καρδίας τῷ θείῳ κηρύγματι.

Δόξα.

Ἰσοτόμος ἀξίνη γεγένησαι, τὸν ὑλομανήσασαν ἀπάτην τέμνουσα, τοῖς ὑπὲρ λόγον θαύμασι, τεθηγμένη Βαρνάβα θεοπρεπέσιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ ταμύσας βουλήματι, Οὐρανὸν ἐπίγειον ἄλλον ἀπέδειξε, σὲ Θεομῆτορ Ἄχραντε, καὶ ἐκ σοῦ ἀπατείλας ἐπέφανεν.

Τροπάριον, ἦχος, γ'.

Πόλοι Ἅγιοι πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Ἐπέφανης σήμερον.

Ὤφθης μέγας ἥλιος, τῇ Ἐκκλησίᾳ, διδαγμάτων λάμψεσι, καὶ θαυμασίων φοβερῶν, φωταγωγῶν τὰς τιμώντάς σε, Βαρθολομαῖε Κυρίου Ἀπόστολε.

Ἕτερον, ἦχος, γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Οὗ Κυρίου γέγονας πανάληθὴς ὑπηρέτης, Ἀποστόλων ὤφθης τε τῷ Ἑβδομήκοντα πρῶτος, κῆρυγασας καὶ σωτῷ Παύλῳ τὸ κήρυγμά σου, ἅπασι καταμιμούμενος Χριστὸν Σωτῆρα. διὰ τοῦτο ὑμνῳδίαις, τιμῶ θείαν μνήμην, Βαρνάβα τελοῦμέν σου.

Μεγαλυνάριον.

Λέος δωδεκάδος τῶν Μαθητῶν, ὁ Βαρθολομαῖος, καὶ Βαρνάβας κάλλος σεπτὸν, ἑβδομηκοντάδος. τὸ πλανηθὲν μὲ ὄντα, οἰκτρὸν ἐκατοντάδος, πρόβατον σώσατε.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

ΕΙΣ ΤΑΣ, ΚΔ'.

Τὸ Γενέσιον τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, ᾠδὴ, γ'. καὶ ϛ'. ἦχος, δ'.

Ὠδὴ, γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

Ἐντοτικὴ μὲν, ἐκ Παρθένου τελεῖται ἡ γέννησις· ἀλλ' οἰκείου προσφιλοῦς, ἐκ γηραλαίας καὶ στείρας μητρός. εἰκότως προτρέχει γὰρ, θαῦμα τοῦ θαύματος. Δίς.

Στεῖρα καὶ γῆρα, τὴν Παρθένον μητέρα ἀνατάξεται, ἐπιγνοῦσαν ἀψευδῶς, τῷ ταύτης τόκῳ ὡς λέλυται, δεσμὰ τῆς στειρώσεως, Θείῳ βουλήματι.

Θεοτοκίου.

Προφητικῶς, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κυήσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονουμένου με στερέωσον. σὺ γάρ εἶ μου Ἄχραντε, πλοῦσα βοήθεια.

Ὠδὴ, ϛ'. Τὴν θείαν ταύτην.

Ὁμφαίαν Πρόδρομε δίστομον, τὴν Γέννησιν τὴν σὴν ὁ πολέμιος, ἐχθρὸς ἐδέξατο. σὺ γὰρ τὴν τούτου αἱμαίρεσιν, καὶ τὴν ἀνθρώπων ζώωσιν ἀνεκήρυξας.

Θεῖος πλοῦτος διέκυψεν, ἐξ ὕψους Θεϊκῶς εἰς τὰ σύμπαντα, τῆς τῶν βροτῶν ἐμφανῶς, Υἱοθεσίας καὶ χάριτος, τοῦ ταύτης τιχθέντος σήμερον Κήρυκος.

Δόξα.

Γρᾶ δυώδη ἡ ἔρημος, ἐκβλύζει μοναῖς τὰ μιάσματα, ἐν τῇ Γεννήσει σου, τῇ ἐκ τῆς στείρας Παμβύφημε, τοῦ ἀκηράτου μύρου ἐσδεξαμένη Χριστόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐνοικίσας μόνῳ σε Δέσποινα, Μητέρα τοῦ Θεοῦ προεσκίρτησεν, ὁ θεῖος

Πρόδρομος, ἐμ τῇ μητρῴᾳ μηδυΐ Ἁγμὴ, ϗ τὰ σὰ μεγαλεῖα προαμεκήρυξεμ.

Τροπάριομ, ἦχος, δ.

Προφῆτα ϗ Πρόδρομε τῆς παρυσίας Χριςȣ̃, ἀξίως ὐφημῆσαί σε, ȣ̓κ ὐπορȣ̃μεμ ἡμεῖς οἱ πόθῳ τιμῶμτές σε. ςείρωσις γὼ τεκȣ́σης, ϗ Πατρὸς ἀφωμία, λέλωται τῇ ἐμδόξῳ, ϗ σεπτῇ σȣ Γεμμήσει, ϗ σάρκωσις Υἱȣ̃ τȣ̃ Θεȣ̃ Κόσμῳ κηρύττεται.

Κομτάκιομ, ἦχος, γ'.

Η' Παρθένος σήμερομ.

Ἡ Περὶμ ςεῖρα σήμερομ Χριςȣ̃ τὸμ Πρόδρομομ τίκτει, ϗ αὐτὸς τὸ πλήρωμα πάσης τῆς Προφητείας. ὅμ γὼ οἱ Προφῆται προεκήρυξαμ, τȣ̃τομ ἐμ Ἰορδάμῃ χειροθετήσας, ἀμεδείχθη Θείȣ Λόγȣ, Προφήτης Κῆρυξ ὁμȣ̃ ϗ Πρόδρομος.

Μεγαλωμάριομ.

Τὸμ τȣ̃ Ζαχαρίȣ θεῖομ βλαςὸμ, ϗ τῆς Ἐλισάβετ τῲ παγκόσμιομ χαρμομῲ, τῲ Φωμῲ τȣ̃ Λόγȣ, τὸμ λύχμομ τȣ̃ Ἡλίȣ, τὸμ Πρόδρομομ Κυρίȣ, ὕμμοις τιμήσωμεμ.

Ἕτερομ.

Τ'Νθος τὸ θεόδοτομ ἐκφυὲμ, σήμερομ ἐκ Στείρας, ὠδίας ἁγιασμῷ, ἔπλησε τὰ παμτα, τῲ Ἔρημομ, τὰ ὄρη, τῷ ποταμῷμ τὰ ῥεῖθρα, Χριςȣ̃ ὁ Πρόδρομος.

Κοιμωμικόμ.

Εἰς μμημόσμωομ αἰώμιομ ἔςαι δίκαιος.

ΕΙΣ ΤΑΣ, ΚΘ'.

Τῶμ Ἁγίωμ ἐμδόξωμ, ϗ παμεὐφήμωμ Ἀποςόλωμ, ϗ Πρωτοκορυφαίωμ, Πέτρȣ, ϗ Παύλȣ.

Εἰς τῲ Λειτȣργίαμ, Τυπικὰ, ϗ ἐκ τῷ Καμόμωμ, ᾠδὴ, γ'. ϗ ς'.

Ω'δὴ, γ'. ἦχος, δ'.

Οὐκ ἐμ σοφίᾳ, ϗ δυμάμει.

Ἠ Ακάριόμ σε, τὸ γλυκύτατομ ςόμα Χριςȣ̃ τȣ̃ Θεȣ̃, ϗ ταμεῖομ ἀσφαλὲς, τῆς Βασιλείας αμ̀εδειξε. διὸ αμ̓υμμȣ̃μέμ σε, Πέτρε Ἀποςόλε.

Ἐπὶ τῲ πέτρᾳ, τῆς σῆς Θεολογίας ἐπήξατο, ὁ Δεσπότης Ἰησȣ̃ς, τῲ Ἐκκλησίαμ ἀκλόμητομ· ἐμ ᾗ σε Ἀποςόλε Πέτρε δοξάζομεμ.

Ὡς ὑπέρτερος, τῷ Ἀγγέλωμ ὁ Πέτρος ἐμ σώματι. ἐμ γὼ τῇ ἐπιφαμεῖ, ἐλȣ́σει τȣ̃τομ Χριςὸς ὁ Θεὸς, κριτήμ τε, ϗ σωτῆρα, ἔσεσθαι ἔφησεμ.

Θεοτοκίομ.

Ἀ'Πειρογάμως, ἡ Θεὸμ σαρκωθέμτα κυήσασα, τῷ παθῶμ ταῖς προσβολαῖς, κλομȣ́μεμόμ με ςερέωσομ. ȣ̓ γὰρ ἐςὶμ Ἄλλαμτε, πλὴμ σȣ̀ βοήθεια.

Ω'δὴ, ς'. ἦχος, π. δ.

Τῲ δέησιμ ἐχχεῶ.

Ἀ'Παμτων περιφρομήσας τῷ τερπμῶμ, βεβλημένος τȣ̃ Δεσπότȣ τῷ φίλτρῳ, ϗ τῆς κοιμῆς, σωτηρίας τῷ πόθῳ, διαμαρτεῖμ αὐτῶμ αἱρετησάμεμος, ὦ Παῦλε μακάριε ϗ μῶ, ὑπὲρ τῆς Οἰκȣμένης ἱκέτȣε.

Ἄ'Ξίως σοι ἐδωρήσατο Χριςὸς, τὸ πολίτȣμα Ἀποςόλε Παῦλε, ἐμ Οὐραμοῖς. μέμȣσαμ γὼ ἐμταῦθα, ȣ̓κ ἐπεπόθησας πόλιμ μακάριε, πιςὸς ὑπηρέτης γεγομὼς, οἰκομόμος τε τῷ Μυςηρίῳ αὐτȣ̃.

Δόξα.

Ὡς ἄριςος τȣ̃ Δεσπότȣ μιμητὴς, ϗ αὐτὸμ ἐμδεδυμέμος ὁ Παῦλος, εἰλικριμῶς, πᾶσι γέγομε παμτα, ἵμα τȣ̀ς παμτας κερδήσῃ, ϗ σώσῃ λαȣ́ς. ϗ ἔσωσεμ ὡς ἀληθῶς, τῷ Χριςῷ σαγιωδύσας τὰ πέρατα.

Καὶ μῦ. Θεοτοκίομ.

Ἐ'Πέβλεψεμ ἐπὶ σοὶ ὁ Κύριος, τῲ ἐμῲ αἱμακαμίζωμ ȣ̓σίαμ, ὡς δυματὸς, μεγαλεῖα ποιήσας, Θεογεμῆτορ ὡς ἔφης Παμάμωμε. ϗ ἔσωσέ με διὰ σȣ̃, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός μου, ὡς εὔσπλαγχμος.

Τροπάριομ, ἦχος, δ.

Οἱ τῷ Ἀποςόλωμ πρωτόθρομοι, ϗ τῆς Οἰκȣμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῷ ὅλωμ πρεσβȣ́σατε, εἰρήμην τῇ Οἰκȣμένῃ δωρήσαθαι, ϗ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶμ τὸ μέγα ἔλεος.

Κομ-

Κοντάκιον, ἦχος, β'.

Τοὺς ἀσφαλεῖς, καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου, καὶ αἰωνίαν ἀνάπαυσιν. τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων, καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πάντας ὁλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Μεγαλυνάριον.

Πέτρε θεῖον ἄρμα Χερουβικόν, Οὐρανίε Παῦλε, καὶ χειραγωγὲ τοῦ Σεραφικοῦ, ἡ πύρινος γλῶσσα τοῦ Θεανθρώπου Λόγου, πυρὸς ἡμᾶς γεέννης ἀπολυτρώσασθε.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

ΕΙΣ ΤΑΣ, Λ'.

Ἡ Σύναξις τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν ΙΒ'.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Κορυφαίων ἡ γ'. ᾠδὴ, καὶ ἐκ τῶν ιβ'. ἡ ς'. ᾠδὴ, ἦχος, δ'.

Ὠδὴ, ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Τηρίξας, τοὺς Μαθητὰς σοφίᾳ καὶ χάριτι, δυνατωτέρους εἰργάσω, τῆς Ἑλλάνων Σωτὲρ ἐρεσχελίας, καὶ τὰ τούτων, ἀπατηλὰ κατήργησας δόγματα.

Οἱ θεῖοι, ποταμοὶ τῆς σοφίας ἐπλήρωσαν, τῶν σωτηρίων μαθημάτων, τὰς οἰκουμένας πάσας τῆς Ἐκκλησίας, σωτηρίου, ἐκ τῶν πηγῶν τὰ ῥεῖθρα πλουτήσαντες.

Δόξα.

Ἁγιότατοι, ζωτικοὶ ὡς ἀστέρες Παυλίνοι, διεσκεδάσατε πᾶσαν, τὴν ζοφώδη πλάνην ταῖς φωτοβόλοις, λαμπηδόσι, θεογνωσίας φέγγος ἀστράπτοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἅλωσε, τὴν πλησίον καλλιώτε, καὶ ἄμωμον, καὶ καθαρὸν δύρων κρίμον, καὶ κοιλάδων αὖθος, ὦ Θεομῆτορ, ὁ Νυμφίος, ὁ μονὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσε.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Οἱ τοῦ Ἀποστόλου πρωτόθρονοι, καὶ τῆς Οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον, ἦχος, γ'.

Πόθου Ἅγιοι πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, β'.

Τοὺς ἀσφαλεῖς, καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου, καὶ αἰωνίαν ἀνάπαυσιν. τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων, καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πάντας ὁλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Καὶ τὸ παρὸν, ἦχος ὁ αὐτός.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πέτρα Χριστὸς, τὴν πέτραν τῆς Πίστεως, δοξάζει φαιδρῶς, τῶν Μαθητῶν τὸν πρόκριτον, καὶ σὺν Παύλῳ ἅπασαν δωδεκάριθμον φάλαγγα σήμερον· ὧν τὴν μνήμην τελοῦντες πίστει, τὸν τούτους δοξάσαντα δοξάζομεν.

Μεγαλυνάριον.

Πέτρον Παῦλον Μάρκον σὺν τῷ Λουκᾷ, Φίλιππον Ματθαῖον, Γωάννην Σίμωνα καὶ Θωμᾶν, τὸν κλεινὸν Ἀνδρέαν σὺν θείῳ Ἰακώβῳ, καὶ τὸν Βαρθολομαῖον πάντες ὑμνήσωμεν.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

ΜΗΝΙΑΙΟΣ.

ΕΙΣ ΤΗΝ, Α'.

Τῶν Α'γίων καὶ Θαυματουργῶν Α'μαργύρων Κοσμᾶ, καὶ Δαμιανοῦ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Καμόμος, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, δ'.

Ω'δὴ, γ'. Ὁ στερεῶν βροντῶν.

Λ Υτὰς σεπτὴ Θείων Α'μαργύρων, ταῖς τρισηλίοις λάμψεσι, καταυγαθεῖσα παμβυκλεῶς, ἰαμάτων δαδουχίαις, φωταγωγεῖ τὰ πέρατα, εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Γ Γελικαῖς χορείαις συγκεκριμένοι, καὶ παρεστῶτες Α'γιοι, θρόνῳ δόξης παμβυκλεῶς, ἐπισκέπτεσθε τοὺς κάτω, ἐν συμπαθείᾳ παντοτε, δεινῶν ἐξαιρούμενοι.

Ρ Ιαδικῶς τὴν θείαν Μοναρχίαν, θεολογοῦντες Α'γιοι, ἐπολιτεύσασθε ἐπὶ γῆς ὥσπερ Α'γγελοι, τὸ θεῖον ἀποπληροῦντες βούλημα, καὶ νῦν μακαρίζεσθε.

Θεοτοκίον.

Ὁ Φοβερὸς ταῖς αὖ Στρατηγίαις, ἐν σοὶ ἀφράστως ᾤκησε, καθαρωτέραν δύρηκώς, ὁρατῆς καὶ νοουμένης, Α'γνὴ Παρθένε φύσεως. διὸ σε μακαρίζομεν.

Ω'δὴ, ς'. Ζάλη με λογισμῶν.

Ρ Ύοντες ὡς πηγαὶ τὸ σωτηρίου, ἰάσεων μάματα, ἐκπλωύετε παντα ῥύπον, νοσημάτων ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, Α'μάργυροι φωστῆρες τῆς Οἰκουμένης ὑπέρλαμποι.

Α'Γιος ὁ μαὸς ὑμῶν ὑπάρχει, θαυμασίοις κοσμούμενος καὶ σημείοις. ἐν ᾧ πᾶς τις προσρέχων ἐκ ψυχῆς, κομίζεται ῥῶσιν, θεοσεικῶς μακαρίζων ὑμᾶς.

Δόξα.

Ω'Σ δύο ἐκλάμπετε ἀστέρες, ἐν τῷ στερεώματι τῆς τοῦ Χριστοῦ Ε'κκλησίας, καὶ φωτίζετε ταύτην ὁσίως, ἀκτῖσιν ἰαμάτων, Θαυματουργοὶ μεγαλώνυμοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σῶσόν με ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα. βυθὸς γὰρ σωταράσσει με ἁμαρτημάτων, καὶ χειμάζει με κλυδώνιον κόσμου, καὶ ζάλη τῶν πταισμάτων τῆς πονηρίας ἐκθλίβει με.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Ἅγιοι Α'μάργυροι καὶ θαυματουργοὶ, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν. δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Κοντάκιον, ἦχος, β'.

Οἱ τῇ χάριτι λαβόντες τὴν ἰαμάτων, ἐφαπλῶτε τῇ ῥώσει τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἰατροὶ θαυματουργοὶ ἔνδοξοι. ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τὴν πολεμίων τὰ θράση καταβάλλετε, τὸν Κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

Μεγαλυνάριον.

Ῥώσεως ὄκ οἴδεν ἄλλον μισθὸν, ἀπαιτεῖν ἢ μόνον, τὴν δυσέβειαν πρὸς Χριστὸν, ἡ ἁγιωτάτη δυὰς τῶν Α'μαργύρων, Κοσμᾶς Δαμιανός τε, οὓς μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι.

ΕΙΣ ΤΑΣ, Β'.

Η' Κατάθεσις τῆς τιμίας Ε'σθῆτος τῆς Υπεραγίας Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Καμόμων, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, δ'.

Ω'δὴ, γ'. Ὅτι σέβας ἔτεκεν.

Ν Ὸν τερπνὸν ἁγίασμα, τὴν ἐπουράνιον πύλην, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητέρα ὑμνήσωμεν, καὶ τὴν αὐτῆς Ε'σθῆτα θείαν βρύουσαν χαρίσματα· ἣν πίστει ἀνυμνήσωμεν.

Δίς.

Τ Ὴν φθαρσίας ἔνδυμα, τοὺς τῇ φθορᾷ γυμνωθέντας, σὺν τῷ ἀφθόρῳ τόκῳ, πάντας ἐνέδυσας Σεμνή· οἷς τὴν σεπτὴν Ε'σθῆτά σου, δεδώρησαι ὄλβον ἀναφαίρετον.

Τ Ὸ Α'τρεῖον ἅγιόν σου, τοῖς ἀθανάτοις ὑπάρχει, ὁ θεῖος ὄντως Οἶκος. τὴν γὰρ Ε'σθῆτά σου Α'γνὴ, πηγὴν ἀπαύστως βρύουσαν, ἰάματα κέκτηται Παναμώμε.

Ω'δὴ, ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ὅ Λως σε, ὑπερφυῶς ἐδόξασε Κύριος, ὅλως ἐλάμπρυνε Κόρη, ὅλως σε ἐτί-

μησεμ ὑπὲρ λόγομ, Θεοτόκε, τῷ Ναῷ σε σὺ τῇ Ζώμῃ Ε'αθῆτα ϗ θεία σορῷ.

Δόξα.

Τ'Σχὺ σε, οἱ Πιστοὶ κεκτημένοι κραὺ καύχημα, περιζωμνύομται δόξαμ, τῇ σεπτῇ σε Ζώμῃ, Θεοκυῆτορ, κατέχομτες, ὡς ὑπέρλαμπρομ κόσμομ ϗ τίμιομ.

Καὶ μῦ.

Τ'Δεῦμ σε, Θεοτόκε τὺ δόξαμ τὺ ἄφατομ, πάλαι ὠδίμησαμ θείως, οἱ Προφῆται παῦτες· ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτωμ, ἡμῖμ ὤφθη, τῆ ἡμερῶμ ὁ λόγομ ἐπέκειμα.

Τροπάριομ, ἦχος, δ'.

Θεοτόκε Α'εἰπάρθεμε, τῆ αὐθρώπωμ ἡ σκέπη, Ε'αθῆτα, ϗὶ Ζώμῦ τὸ ἀλαμῦτό σε σώματος, κραταιᾷ τῇ Πόλει σε περιβολῦ ἐδωρήσω, τῷ ἀπορῷ τόκῳ σε ἄφθαρτα διαμείμαντα. ἐπὶ σοὶ γὰρ ϗ φύσις καιμοτομεῖται, ϗ λόγος. διὸ δυσωπόμέμ σε, εἰρῦῦ τῇ Οἰκομέμῃ δωρήσαθαι, ϗ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶμ τὸ μέγα ἔλεος.

Κομτάκιομ, ἦχος, δ'.

Ο' ὑψωθεὶς ἐμ τῷ Σταυρῷ.

Περιβολῦ πᾶσι πιστοῖς ἀφθαρσίας, Θεοχαρίτωτε Α'γμὴ ἐδωρήσω, τῦῦ ἱεραῦ Ε'αθῆτά σε μεθ' ἧς τὸ ἱερὸμ, Σῶμά σε ἐσκέπασας, σκέπη παμτωμ αὐθρώπωμ· ἧς περ τῦῦ Κατάθεσιμ ἑορτάζομεμ πόθῳ. ϗ ἐκβοῶμτες κράζομεμ πιστῶς· χαῖρε Παρθέμε Χριστιαμῶμ τὸ καύχημα.

Μεγαλυνάριομ.

Ε'Ι' τὸ θεῖομ κράσπεδομ τῦ Χριστῦ, ἀθλημεῖς ἰᾶται, τότε χαρτι ἡ Ε'αθῆς, τῆς Μητροπαρθέμε ϗ Θεομύμφε Κόρης, τοῖς λοιπῖζσιμ ὁμοίαμ, μέμει τῦῦ ἴασιμ.

Κοιμωμικόμ.

Ποτήριομ σωτηρίε λήψομαι, ϗ τὸ ὄμομα Κυρίε ἐπικαλέσομαι.

ΕΡΣΤΑΣ, Ε'.

Τῦ Ο'σίε ϗ Θεοφόρε Πατρὸς ἡμῶμ Α'θαμασίε τῦ ἐμ τῷ Α'θῳ.

Εἰς τὴμ Λειτομργίαμ, Τυπικά, ϗ ἐκ τῦ Καμόμος, ᾠδὴ, γ'. ϗ ς'. ἦχος, π. δ'.

Ω'δὴ, γ'. Ο' ςερεώσας κατ' ἀρχάς.

Π'Πὸ παιδὸς τῇ πρὸς Θεόμ, ἀγάπῃ σωειλημμένος, τὰς ὁμήλικας τῆ παίδωμ ἀθροίζωμ, ϗ χορείαμ σωιςῶμ, πομματικῶς ἐρρύθμιζες, τῆ παιδικῶμ παμσόφως, τότας ἐθῶμ ἐξαιρόμεμος.

Θ'Οφίας ἔρωτι βλητεὶς, πρὸς τὴμ δύδαίμομα Πόλιμ, παραγίμῃ Α'θαμάσιε Πάτερ, ϗ ὡς μέλιττα σοφὴ, ϗ μελιργὸς τὰ καίρια, τῆ λόγῳ σωαθροίσας, τὰ περιττὰ καταλέλοιπας.

Τ'Στίῳ Πάτερ τῦ Σταυρῦ, τὴμ ψυχικὴμ σε ὀλκάδα, κυβερμήσας δ'ςαλῶς τε ϗ κόφως, τὴμ τῦ βίε χαλεπὴμ, πομτοπορίαμ λῦσας, ϗ πρὸς γαλήμης θείας, ἦχθης λιμένας Μακάριε.

Θεοτοκίομ.

Ο' Πρὸ αἰῶμος γεμμηθεὶς, ἐκ τῦ Πατρὸς ἀπορρήτως, ἐπ' ἐσχάτωμ ἐκ Γαςρός σε προῆλθε, ϗ ἐθέωσεμ ἡμῶμ, τὴμ φύσιμ Μητροπάρθεμε, τὰς τῆ Ο'σίωμ δήμας, περιφαμῶς ἐπαγόμεμος.

Ω'δὴ, ς'. Γλαθητι μοι Σωτήρ.

Ε'Νέκρωσας σαρκικὰς, ἐπιθυμίας τοῖς πόμοις σε. ἐςαύρωσας σεαυτὸμ, Κόσμῳ, ϗ τοῖς πάθεσι, μηςείαις ϗ δάκρυσι, πρασυχαῖς καὶ ὕμμοις, αὐτομδότοις προσεδρεύωμ Θεῷ.

Ω'μ Μοναχῶμ ἀρχηγὸς, τῆ ἐμ τῷ Ο'ρει τῦ Α'θωμος, ϗ τύπος ϗ χαρακτὴρ, ἐμαρέτωμ πράξεωμ, ὑπάρχωμ ἐκόσμησας, τὰ ἐκεῖσε παμτα, τῆ ἀζύγωμ καταγώγια.

Δόξα.

Δὺς δύθὺς ϗ λησὸς, ἐπιεικής τε ϗ μέτριος, δύπρόσιτος προσλωής, ἐλεήμωμ πέφυκας, συμπαθὴς καὶ εὔσπλαγχμος, ἱλαρὸς τοῖς τρόποις, ϗ ἡσομίμητος τοῖς ἤθεσι.

Καὶ

Καὶ μῶ. Θεοτοκίον.

ΝΈος καθάπερ Μωσῆς, αἴαφαμὲ̀ς κατεσκύασας, οἱάπερ ἄλλω σκηνὴ̀, μαίδραν Παμσεβάσμιε· ἰῶ καὶ ὑπερηύξησας, πόμοις κ᾽ ἱδρῶσι, κ᾽ αἴετε τῇ Μητρὶ τῦ Θεῦ.

Τροπάριον, ἦχος, γ΄.

ΜῊν ἐν σαρκὶ ζωλώσε, κατεπλάγησαν Ἀ᾽γγέλων πάγματα, πῶς μὴ σώματος πρὸς ἀοράτως συμπλοκὰς, ἐχώρησας Παμβίφημε, κ᾽ κατετραυμάτισας τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας. ὅθεν Ἀ᾽θαμάσιε ὁ Χριστὸς σὲ ἠμείψατο, πλουσίαις δωρεαῖς. διὸ Πάτερ, πρέσβυε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ΄.

Τῇ Ὑπερμάχῳ.

ΩΣ τὸν αὔλωνα θυσιῶν θεωρὸν ἄριστον, κ᾽ πρακτικὸν ὑφηγητὴν παμμακαριστότατον, αἴακράζει σοι ἡ ποίμνη σε Θεορρήμον· μὴ ἐλλίπῃς ἱκετεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σε, λυτρωθῆναι πειρασμῶν κ᾽ περιστάσεων, τὰς βοώντάς σοι· χαίροις Πάτερ Ἀ᾽θαμάσιε.

Μεγαλυνάριον.

ΕΥ̓ σοφὸν Ποιμένα κ᾽ Πρόεδρον, σὲ κ᾽ πολιοῦχον, καὶ ὑπέρμαχον ἄμαχον, ἔχουσα ἡ Λαύρα, σεμνύεται τιμῶσα, τὸ θεῖον Λείψανόν σε, ὦ Ἀ᾽θαμάσιε.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰωνίου ἔσται δίκαιος.

ΕΙ᾽ΣΤΑ᾽Σ, Η΄.

Τῦ Ἁγίου κ᾽ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, κ᾽ ἐκ τῦ Καμόνος, ᾠδὴ, γ΄. κ᾽ ς΄. ἦχος, δ΄.

Ω᾽δὴ, γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, κ᾽ δυνάμει.

ΣΤαυρῦ ἐν μέσῳ, παραδόξως Χριστός σοι ὀπταίνεται, ἐκδιδάσκων ἐμφανῶς, τὴν πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν, κ᾽ σὲ πρὸς τὴν ἄθλησιν προσεκκαλούμενος.

ΝΑὸν καὶ σκήνωσον, ἀνεγείρας σαυτὸν θείου Πνεύματος, ζήλου πνέων θεϊκῦ, μανὺς καὶ ἄψυχα ξύλα, δαιμόνων κατέαξας Μάρτυς Προκόπιε.

ΣΥμπεπάλαικας, δερματίνους χιτῶνας τῷ ξέεσθαι, ἀφθαρσίας δὲ στολὴν, περιεβάλου Προκόπιε, κ᾽ τὸν πολυμήχανον Μάρτυς ἐγύμνωσας.

Θεοτοκίον.

ΡΥ̓σαί με πάσης, προσβολῆς ἐναντίας τῦ ὄφεως, Μητροπάρθενε Ἁγνὴ, καὶ τὴν καρδίαν μου φώτισον, πίστει σε δοξάζοντος τὸν Παναμώμητον.

Ω᾽δὴ, ς΄. Θύσω σοι, μετ᾽ φωνῆς.

ΡΗ᾽ῥεῖσα, ἡ μελίῤῥητος γλῶσα διδάγματα, μελισαγῆ κ᾽ πικρίας, ἀθείας ὄντως ἀπελυτρῦτο, δυσπειθῶς σοι, τὸν προστρέχοντας Μάρτυς Προκόπιε.

ΜῊτέρα, τὴν δυσέβειαν Μάρτυς κτησάμενος, τῆς δυσσεβείας ἐξαίρεις, σὺ τὴν κτισάρκα σεμνὴν μητέρα, κ᾽ προσάγεις, ὑραμίῳ Πατρὶ δι᾽ ἀθλήσεως.

Δόξα.

ΜΑ᾽ς ὄψεις, ἀποξέων σιδήρῳ ὁ Τύραννος, τῦ λογισμῦ σε τὸν τύραννον, Μάρτυς σὺ ἐσάλυσεν ἡδρασμένον, τῇ ἀγάπῃ, τῦ τὰ Πάθη σαρκὶ ὑπομείναντος.

Καὶ μῶ. Θεοτοκίον.

ΤὈν, τῶν Ἁγίων ἀῤῥήτως ἐκύησας, Ὑπεραγία Παρθένε, τὰς Πίστὰς ἀεὶ ἁγιάζοντα, κ᾽ Μαρτύρων, τὰς χορὰς τοῖς Ἀ᾽γγέλοις συναπτοντα.

Τροπάριον, ἦχος, δ΄.

Ὁ Μάρτυς σε Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σῦ τῦ Θεῦ ἡμῶν. ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σε, τὸν Τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε κ᾽ Δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. αὐτῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, β΄.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

ΩΣ ζήλῳ Χριστῦ τῷ θείῳ πυρπολούμενος, κ᾽ τῇ τῦ Σταυρῦ, ἰσχύϊ συμφραξάμενος, τὴν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, κ᾽ τὸ θράσος κατέβαλες Προκόπιε, κ᾽ τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ὕψωσας, τῇ Πίστει προσκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Μεγαλυνάριον.

ΖΟ'αμα χλιδάσας εἰδωλικὰ, τὸν Χριςὸν κηρύξας, Θεὸν εἶναι ἀληθινὸν, χαλεπὰς κολάσεις, ὑπωίεγκας ϗ καύσεις, λαβὼν τὸ Μαρτυρίν, ςέφος Προκόπιε.

Κοντάκιον.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔςαι δίκαιος.

ΕΙΣ ΤΑΣ, ΙΑ'.

Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος, καὶ Παμβύφημε Εὐφημίας.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, ϗ ἐκ τοῦ Καμόνος, ᾠδὴ, γ'. ϗ ς'. ἦχος, δ'.

Ὠδὴ, γ'. Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου.

ΑΝοιγέσθω ἡ σορὸς, καὶ ἀρυέσθω ὁ Λαὸς τοῦ Θεοῦ, τὰ ῥεῖθρα τῶν αἱμάτων, ὡς μοσημάτων ἀλεξητήρια.

ΩΚαμῶν ἀκανθωμάτων· ἡ δύθαλνὴς τοῦ Λόγου ἄμπελος, ἔκπαλαι ξηραμθεῖσα, φύει τὸν βότρυν τῶν αἱμάτων αὐτῆς.

ΩΣ λιμὸν ἐν τῇ Σορῷ, ὡς ςαφυλὴν δὲ τῆς σαρκὸς τὴν δοράν, ὡς οἶνον δὲ τὸ αἷμα, τῆς Παμβύφημε καταπτύσωμεν.

Θεοτοκίον.

ΜΟ'μνω Θεομήτορα Παρθένον, ὀρθοδόξως ἀνυμνήσωμεν. πρεσβεύει γὰρ ἀπαύςως, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὠδὴ, ς'. Ὡς Ἰωνᾶν τὸν Προφήτην.

ΜΗς Ἰωνᾶς μιμουμένη, τὸ ἀῤῥεμπτόν Μάρτυς ἀνδρείᾳ φρενῶν, ἀνεῖλες ἐν Κόσμῳ, τῷ ξίφει τῶν δογμάτων σου, τὸν Ὀλοφέρνην ἐχθρόν.

ΩΣπερ ἀλάβαςρον μύρον, τῶν Λειψάνων κενῶσα τὸν Λάρνακα, μυρίζεις ἡμῶν τὰς καρδίας, καὶ γλώσσας ἐμπυρίζεις, αἱρετιζόντων ἐχθρῶν.

Δόξα.

ΒΑσιλικὴν ἀλυργίδα, ἐξ αἱμάτων βαφεῖσαν τῷ ἄθλῳ σου, ἐνύφανας τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐντάξασα τοὺς λόγους, τῷ Μυςηρίῳ Χριςοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΗΓ' Ἀφράςως τεκοῦσα, τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου Χριςὸν τὸν Θεὸν, αὐτὸν δυσωπῆσα μὴ παύσῃ, τὸ γένος ἅπαν σῶσαι τῶν ἀνυμνούντων σε.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

ΗΓ' Ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ· σὲ Νυμφίον ποθῶ, ϗ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ· ϗ συςαυροῦμαι ϗ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῶ σου· ϗ πάσχω διὰ σὲ, ὡς βασιλεύσω ἐν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα ϗ ζήσω σὺν σοί, ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. αὐτῆς πρεσβείαις ὡς ἐλεήμων σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, β'.

ΑΓῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ Πίςει, κατεβάλου θερμῶς ὑπὲρ Χριςοῦ τοῦ μυμφίου σου. ἀλλὰ ϗ νῦν ὡς τὰς αἱρέσεις, ϗ τὸν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, ἐν τοῖς ποσὶ τῶν Βασιλέων ἡμῶν ὑποταγῆναι, πρέσβευε διὰ τῆς Θεοτόκου, ἡ ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα Θεοφόρων Πατέρων Ὄρει λαβοῦσα, ϗ φυλάττουσα Παμβύφημε.

Μεγαλυνάριον.

ΗΝὺν λαμπάδα πάντες τῷ φαεινῷ, ϗ τῆς παρθενίας, τὸν ἀσύλητον θησαυρὸν, τῷ Νύμφῳ Κυρίου, καὶ ἄσπιλον ἀμνάδα, τῶν θείαν Εὐφημίαν, πάντες τιμήσωμεν.

Κοντάκιον.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

ΕΙΣ ΤΑΣ, ΙΓ'.

Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, ϗ ἐκ τοῦ Καμόνος, ᾠδὴ, γ'. ϗ ς'. ἦχος, δ'.

Ὠδὴ, γ'. Τὰς σὰς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

ΗΕὐθέως φωνὰς αὐλωτάτας, ὡς ἄυλος ὤφθης Γαβριὴλ, ἀύλως φωτιζόμενος, φῶς καθορᾶσαι δεύτερον, τὰς ὑλικὰς ἑκάστοτε, βροτοὺς φωτίζων ὑμνῶν τας σε.

Μεγίστης δόξης ἠξιώθης, τὸ μέγα Μυστήριον ἡμῖν, ἀπεκαλύπτων μέγιστε, Ἀγγέλων· δι' ὃ ἤρθημεν, οἱ ἀπὸ γῆς πρὸς μέγιστον, ὕψος μεγάλως τιμῶντές σε.

Πίστιν πᾶσιν Οὐρανόθεν, τοῖς πόθῳ ζητοῦσί σε ἀεί, καὶ παῦσον τὸ κλυδώνιον, τὸ καθ' ἡμῶν κινούμενον, τῷ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ὦ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον.

Γνωρίζων τὸ πάλαι κεκρυμμένον, Μυστήριον Κόρη σοι ποτὲ, ὁ Γαβριὴλ ἐκραύγαζε· χαῖρε Θεοῦ παλάτιον, ἐν ᾧ οἰκήσας ἅπαντας, βροτοὺς θεώσει ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὡδὴ, ς'. Τὴν θείαν ταύτην.

Γεώδεις γλώσσαι γεραίραν σε, τὸν Νοῦν τὸν φωταυγῆ καὶ ὑραμίον, ὃν ἐξισχύσι, περιφανῶς λαμπρυνόμενον, ταῖς ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον θείαις λαμπρότησιν.

Κτὶς Ἡλίου πολύφωτε, πυρίμων Λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ταῖς σελασφόροις σου, πρὸς τὸν Δεσπότην δεήσεσι, τὰς ὑμνητάς σου σκότους παθῶν ἐξάρπασον.

Δόξα.

Βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τὴν Πίστιν τὴν Ὀρθόδοξον κράτυνον, παῦσον τὰ σχίσματα, τῆς Ἐκκλησίας Ἀρχάγγελε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην παμπόνων σου παρακλήσεσι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥήματον θείων ὑπήκοος, Ἁγνὴ τὸν Γαβριὴλ ἐχρημάτισας, καὶ τὸν προαιώνιον, Λόγον σαρκὶ ἀπεκύησας, τῆς ἀλογίας Κόσμον ἀπολυτρώσασθαι.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Ὦν ὑραμίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωπήσατε ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι ταχίσῃς ἡμᾶς, σκέπῃ τῆς πτερύγων τῆς αὐλῆς σου δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς προστίπτοντας ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχης τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Κοντάκιον, ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως.

Τῶν Ἀσωμάτων Λειτουργῶν σὺ πρωτάρχων, τὸ πρὸ αἰώνων ὁρισθὲν φρικτὸν Μυστήριον, μόνος σὺ πεπίστευσαι, Γαβριὴλ παμέμδοξε, τόκον τὸν ἀπόρρητον τῆς Ἁγίας Παρθένου· Χαῖρε προσφωνῶν αὐτῇ, ἡ Κεχαριτωμένη. Λεγεωνικῶς σε ὕμνουν οἱ Πιστοὶ, ἐν εὐφροσύνῃ ἀεὶ μακαρίζομεν.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις ἱεράτατε Γαβριὴλ, χαίροις Πρωτοστάτα, τῶν Ἀγγέλων Προμήνυτα, χαίροις ὁ τὸ Χαῖρε, μηνύσας τῇ Παρθένῳ, ἐν Ναζαρὲτ τῇ πόλει σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ Πνεύματα.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ.

Ἀπὸ τῆς ΙΓ'. ἕως τῆς ΙΘ'. τοῦ παρόντος μηνὸς, οἵᾳ ἡμέρᾳ τύχῃ Κυριακὴ, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων Ἑξακοσίων Τριάκοντα Θεοφόρων Πατέρων, τῶν ἐν Χαλκηδόνι ἐν τῇ Τετάρτῃ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ συνελθόντων.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς, δ'. καὶ ἐκ τῶν Καμόνων τῶν Πατέρων, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'.

Ὡδὴ, γ'. ἦχος, α'.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῶν βροτῶν.

Πρώτη πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ἡ χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, ὡς ποταμοὺς ὑμᾶς ἀνεχόμωσε, τὴν πλανῶν Ἔνδοξοι καταστείραντας, καὶ Πίστεως ποτίζοντας εὐσεβείας νάματα, Προφητῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα.

Ἔργον καὶ Πύρρον τοὺς δαιμονᾶς, προσάτας τῆς Αἱρέσεως, Παῦλον καὶ Πέτρον καὶ τὸν Θεόδωρον, γεννικῶς ἅμα Σοφοὶ καθείλετε, τὴν σεπτὴν σηκώσαντες, Ἐκκλησίαν Ἔνδοξοι, Ἀποστόλων Πατέρων τοῖς δόγμασιν.

Τ'Νάρχα Θεότητος τραφῶς, ἐμέργειαν σωναύαρχον, οἱ Θεοφόροι αὐαχηρύξαντες, κτιςῶ ἐδίδαξαν τὴν ἐνέργειαν, τὸ κτιςὸν προσλήμματος, ἐν διπλόῃ φύσεων, Γιὸν ἕνα Χριςὸν καταγγείλαντες.

Θεοτοκίον.

Τ'Δεῦν οἱ ποθοῦντες τὰς αὐγὰς, τῆς χάριτος τὸ Πνεύματος, καὶ τὴν αὐέναρχον θείαν ἔλλαμψιν, πηγῇ προσδράμωμεν τῇ τῆς χάριτος, τῇ Μητρὶ τοῦ Κτίσαντος. ἐν αὐτῇ γὰρ ἅπαντα, τοῖς Πιςοῖς χορηγεῖται τὰ βέλτιςα.

Ὦδὴ, ς'. ἦχος, δ'.

Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τ'Ι' δύο ἐπιςολαὶ, Κυρίλλου αἱ πρὸς τὸν Σύγγελον, ἀποςαλεῖσαι ποτὲ, Ἐ'ώας τὸν Πρόεδρον, ἐλέγχουσιν ἅπασαν, τὴν Σεβήρου πλανίην, δύσεβῶς Χριςὸν κηρύττουσαι. Δίς.

Δόξα.

Ὁ Κύριλλος τὸν Χριςὸν, κηρύττει ἐν δύο φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις διτταῖς, Σεβήρου τὴν Αἵρεσιν, τοῦ αὖθις τρεπόμενος. διὸ πάντες τούτου, τοῖς διδάγμασιν ἐμμένομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ'Ἀρθένον σε καὶ Ἀγνὴν, Θεογεννήτορα ἔνδοξον, Μαρίαν οἱ Εὐσεβεῖς, κυρίως κηρύττομεν, ἐνφράττοντες δύσφημον, Νεςορίου σῶμα, Διοσκόρου τε κακόμοιραν.

Τροπάριον, ἦχος, π. δ'.

Ὑ'Περδεδοξασμένος εἶ Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωςῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν Πίςιν, πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας, πολυέλεε δόξα σοι.

Κοντάκιον, ἦχος ὁ αὐτός.

Τῷν Ἀποςόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τὴν Ἐκκλησίαν μίαν τὴν Πίςιν ἐκράτυνεν· ἣ καὶ χιτῶνα φορέσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὕφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει τῆς Εὐσεβείας τὸ μέγα Μυςήριον.

Μεγαλυνάριον.

Τὴν σοφίας λύραν πολύφθογγον, τῆς Θεολογίας τὴν πηγὴν τὴν πολυτελῆ κρηπίδα, τοὺς θείους μου Πατέρας, ἄσμασι τέψωμεν.

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν. Καὶ· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι.

ΕΙΣ ΤΑΣ, ΙΖ'.

Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Καμόμων, ὠδὴ, γ'. καὶ ς'.

Ὦδὴ, γ'. ἦχος, π. δ'.

Οὐκ ἔςιν Ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος.

Τ'πῦρ οὐδὲ μάςιγες, οὐδὲ ξίφος ἀνέμη, οὐ Τυράννων ὠμότητες, οὐδὲ θάνατος, οὐ θηρῶν ἀγριότης, τῆς θείας ἐχώρισεν, ἀγάπης σε Παμάκαριε.

Πῆρξας ἄσειςος καὶ ἀσάλευτος, ἐν καιρῷ περιςάσεως, πύργος Παμέγδοξε, εὐσεβείας κρηπίδα, θεμέλη τῆς Πίςεως, ἐν πέτρᾳ Παμμακάριςε.

Τ'Γίων αἱμάτων σου καλλιπάρθενε, οἱ χρυσοὶ προχεόμενοι, πᾶσαν κατέσβεσαν τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ δῆμον προσήγαγον, Μαρτύρων τῷ Νυμφίῳ σου.

Θεοτοκίον.

Τ'Ωθέντες τῇ χάριτι Θεοτόκον σε, ὁμοφρόνως δοξάζομεν. σάρκα γενόμενον, τὸν τὸ εἶναι τοῖς πᾶσι, δίδοντα γὰρ τέτοκας, καὶ Κόσμον ἀνεκαίνισας.

Ὦδὴ, ς'. ἦχος, δ'.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Τ'Γίματων, τῇ πλημμύρᾳ θαλάσσας ξένραφας, κακοπιςίας· Χριςὸν δὲ, τὸν σεπτὸν κατήρδευσας Ἐκκλησίαν, ὦ Μαρίνα, Ἀθληφόρε Παρθένων τὸ καύχημα.

Βρόχως, τῷ βασάνων διῆλθες κλυδώνιον. ἀκαταπόντιςος ὤφθην, εἰς

λιμέ-

λιμένα ἄκλυστον καθορμίσθης, καὶ τῆς ὁμῶς, ἀπολαύεις γαλήνης Ἀοίδιμε.

Δόξα.

Ῥῆξισας, πρὸς Χριστὸν τὸν αὐέωτερον Ἥλιον, καὶ ταῖς αὐτοῦ φρυκτωρίαις, τὴν ψυχὴν Θεόφρον σου κατηυγάσθης, Ἀθληφόρε, καὶ πρὸς φῶς μετετέθης ἀΐδιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀλάσαν, παργανώσας ὁμίχλῃ βουλήματι, κυοφορεῖται ὁ Κτίστης, ἐν Παρθένου Κόρης ἀπειρογάμου, ὥσπερ βρέφος, καὶ παργανίοις ἀῤῥήτως εἱλίσσεται.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ· σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ· καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σὲ, ὡς βασιλεύσω ἐν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω συὶ σοί, ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. αὐτῆς πρεσβείαις ὡς ἐλεήμων σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη Παρθένε, Μαρτυρίου σίγμασι, σεφανωθεῖσα Μαρίνα, αἵμασιν ἀθλητικοῖς τε ῥεραντισμένη, θαύμασι καταλαμφθεῖσα τῷ ἰαμάτων, δυσεβῶς Μάρτυς ἐδέξω, βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Μεγαλυνάριον.

Χαίρει καθορῶσα τῷ πνεύματι, ἡ προμήτωρ Εὔα, συμπατουμένην τοῖς ποσὶ, Μάρτυρος Μαρίνης, ὃν δράκοντα δολίως, αὐτῷ τῷ Παραδείσῳ ἐφυγαδεύσατο.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΕΓΣ ΤΑΣ, Κ'.

Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἠλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Καμόμου, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'.

Ὠδὴ, γ', ἦχος, β'.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως.

Σὺ ἄνισος Προφῆτα ὁ ἑστιάτωρ, ὁ κόραξι τελῶν σοι τὴν πανδαισίαν, ὁ μόνος ἐμπιπλῶν παῖ ζῶν δόξης· ᾧ πάντες κράζομεν· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Χαίρει τῷ Εὐεργέτῃ καὶ κηδεμόνι, τῷ Χήρᾳ καὶ Προφήτην ἀλλοτρόφους, ἀῤῥήτῳ ἐκτελέσαντι προμηθείᾳ· ᾧ πάντες κράζομεν· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Κλείσας ὀμβροτόκους μεφέλας ὗειν, τροφῆς ἀπορημένῃ τῇ Σαραφθίᾳ, τὸ λείψανον τῆς βρώσεως ἀφθόρως, ψεκάδαν ἔδρασας. σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Γῆν μόνην παρὰ πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος, μεγάλων ἠξιώθης καὶ ὑπὲρ φύσιν, Θεὸν γὰρ τὸν ἀχώρητον πάσῃ Κτίσει, ἐν μήτρᾳ ἐχώρησας, καὶ ἐσωμάτωσας. ὅθεν Θεοτόκον σε πίστει σέβομεν.

Ὠδὴ, ς'. ἦχος, πλ. δ'.

Ἰλάθητί μοι Σωτήρ.

Ἰλάθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ σοι ἀφρόνως πταίσαντι, καὶ τῆς μερίδος ἐκεῖ, Καλάσεως λύτρωσαι, ἔχων δυσωπητάς σε, Ἠλιὰ τὸν μέγαν, καὶ τὴν ἄληπτον Μητέρα σου.

Γῆρας ὡς φυτουργὸς, ἀγνὸν ψυχῆς με σωτήρησον· ὡς ζηλωτὴς Ἠλιοῦ, ζήλου θείου πλήρωσον, τὴν ἐμὴν διανοιαν, ὅπως τῆς κακίας, τὰς ἐφόδους ἀποκρούσωμαι.

Δόξα.

Ἠσθένεις βρώσει μιᾷ, ὀδοὺν τεσσαρακονθήμερον, αὐύων θείᾳ ῥοπῇ. διὸ

ίκετεύω σε, πάσης παραβάσεως, εγκρατεύεσθαί με, Θεοφόρε ἐνδυνάμωσον.

Καὶ μιᾷ. Θεοτοκίον.

Πύλη ἡ τοῦ Θεοῦ, εἰσόδους θείας ὑπόδειξον, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, ἐν αἷς εἰσελεύσομαι, ἐξομολογούμενος, καὶ κακῶν τὴν λύσιν, Θεοτόκε ἀπολήψομαι.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Ὁ Ἔνσαρκος Ἄγγελος, τοῦ Προφητῶν ἡ κρηπὶς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἠλίας ὁ ἔνδοξος, αὖθις καταπέμψας Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, ὅσας ἀποδιώκει, καὶ λεπρὰς καθαρίζει. διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρύει ἰάματα.

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Αὐτόμελον.

Προφῆτα καὶ πρόοπτα τοῦ μεγαλουργιῶν τοῦ Θεοῦ, Ἠλία μεγαλώνυμε, ὁ τῷ φθέγματί σου ῥήσας τὰ ὑδατόῤῥυτα μέφη, ἱκέτευε ὑπὲρ ἡμῶν τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Μεγαλυνάριον.

Πῦρ θεοσεβείας πνεῦμα σοφὲ, πῦρ δυσθέους φλέγον, καταφέρεις ἐξ Οὐρανοῦ. πῦρ διὸ σε Μάκαρ εἰς Ὄλυμπον ἀνάγει. πυρός με τοῦ ἀσβέστου, Ἠλία λύτρωσαι.

Κοινωνικόν.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

ΕΙΣ ΤΑΣ, ΚΕ'.

Ἡ Κοίμησις τῆς Ἁγίας Ἄννης τῆς Μητρὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Καμόμος, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, δ'.

Ὠδὴ, γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

Ἣν συλλαβοῦσαν, τὸν σωτῆρα πάντα σωτῆρες, καὶ ἐκύησας Χριστὸν, τὸν ὑπὲρ λόγον κυήσασαν. διὸ σε τὴν Κοίμησιν, Ἄννα γεραίρομεν.

Ἐτ' ἐγκωμίων, ἐκτελεῖται ἡ ἔνδοξος μνήμη σου, ὅτι ἔτεκες ἡμῖν, τὴν ἐγκωμίων ἐπέκεινα, Ἁγνὴν Θεομήτορα, Ἄννα θεόκλητε.

Ἅλιος ὥστερ, τῇ Σελήνῃ τῇ Ἀννῃ ἐνύμφιος, ὁ κλεινὸς Ἰωακεὶμ, τῆς Παρθενίας ἀκτῖνα γεννᾷ· δι' ἧς τῆς Θεότητος αὐγὴ ἐπέλαμψε.

Θεοτοκίον.

Ἐν προγασίαν, ἀσφαλῆ Θεομῆτορ κεκτήμεθα· τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ, ἀμαρτιθέντες σωζόμεθα· πρὸς σὲ καταφεύγοντες, περιφρουρούμεθα.

Ὠδὴ, ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Χαῖρε, Ἰωακεὶμ τοῦ Θεοῦ οἱ Προπάτορες, Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννα, οἱ δικαιοσύνῃ κεκοσμημένοι, ἐπαξίως, ἐν ᾠδαῖς δόξης ἐμνήσθησαν σήμερον.

Πάντων, ἐγκωμίων ἡ Ἄννα ὑπέρκειται, ὅτι πάντας ἐγκωμίων, τὸν ὑπερκειμένῳ ἐκύησε. διὰ τοῦτο, τῷ χορῷ τῶν Ἁγίων αὐλίζεται.

Δόξα.

Ὡσφόρος, καὶ λαμπρότητος πλήρης ἡ μνήμη σου, μαργαρυγὰς τοῖς ἐν Κόσμῳ, τὰς σωτηριώδεις ἐκπέμπουσα, σῶφρον Ἄννα, χαρισμάτων παντοίων ἀνάπλεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ξ Ἄννης, ἡ τοῦ Κόσμου ἐτέχθης Βασίλισσα, τὸν τοῦ παντὸς Βασιλέα, καὶ τεκοῦσα καὶ παρθενεύουσα, μετὰ τόκου, Χερουβὶμ ἀνώτερα Παναμώμε.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Ὠδὴ τὴν κυήσασαν ἐκυοφόρησας, Ἁγνὴν Θεομήτορα, Θεόφρον Ἄννα. διὸ πρὸς λῆξιν ὠδῖνος, ἔνθα εὐφραινομένων κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων ἀϋτομένη ἱλασμὸν ἀειμακάριστε.

Κοντάκιον, ἦχος, β'.

Τὰ ἐμὰ ζητῶν.

Προγόνων Χριστοῦ, τὴν μνήμην ἑορτάζομεν, τὴν τούτων πίστιν, αὐτόμενοι βοήθειαν, τοῦ ῥυσθῆναι ἅπαντας, ἀπὸ πάσης θλίψεως τοὺς κραυγάζοντας· ὁ Θεὸς γενοῦ μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους δοξάσας ὡς ηὐδόκησας.

Μεγαλυνάριον.

Εὔγονος ἁγιόλεκτον, καὶ σεπτὸν, ξυνωρὶς τιμία, οἱ Προπάτορες τοῦ Χρι-

στοῦ,

ς῰, εὐχος τῷ δικαίῳ, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα, τῷ τιμίῳ τιμώντων, μνήμιον προϊσάθε.

Κοντακιον.

Ἀγαλλιάσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

ΕΙΣ ΤΑΣ, Κς΄.

Τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Καμόνος, ᾠδὴ, γ΄. καὶ ς΄. ἦχος, δ΄.

Ὠδὴ, γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἔνδυσα τὸ ἀθανὲς, τὸ Θεῖον Πνεῦμα, καὶ φαιδρὸν δέδειγμαι, ξεκομίζον ἄνεσις, τῆς σῆς ἀκραιφνοῦς ψυχῆς ἔλαμψιν.

Ὡραϊσα ἀθέμει Χριστῷ, τὰς τῷ βυθύρων ἀφειδῶς μάστιγας, Μάρτυς Χριστῷ ὑπέφερες, οἷα τὶς ἀδάμας φερόπατος.

Γάπῃ τῇ πρὸς Θεὸν, ἐν σῷ σταδίῳ καρτερῶς ἠγώνισαι, τὸν σκορπισμὸν τοῦ σώματος, καὶ τὰς ἀνυποίστους πικρὰς αἰκισμούς.

Θεοτοκιον.

Γῆ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῷ ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας, ὅθεν σοι τὸ χαῖρε κραυγάζομεν.

ΖΩδὴ, ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἄγγελος, παρουσίᾳ τοῦ σταδίου τεθεῖσαί σοι, μεγίστην παύσειν πλάνην, καὶ χειρῶν τὰς ἥλους ἔνδοξε Μάρτυς, ὁ Δεσπότης, ῥοπῇ θείᾳ θάνατον ἀφαίρεσε.

Ἐάν σε, Πρωτομάρτυρα Θέκλαν δοξάζομεν, οἷα κηρύξασαν πᾶσι, καὶ πολλὰς φωτίζουσαν θείῳ λόγῳ, καὶ ἀπίστους, πρὸς τὸν ἔνθεον πίστιν ῥυθμίζουσαν.

Δόξα.

Ῥῆσις σε, τῷ ἐνθέων δογμάτων ὁ σύλλογος, μελισταγὴς τῷ χειλέων, καὶ τοῦ γνώσιν πάντων διδάσκουσα, παῤῥησίᾳ, Παρασκευὴ Μαρτύρων ἀγλάϊσμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκιον.

Θαῦμα, τῷ ἁπάντων θαυμάτων καινότερον· ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειραμόρφως συλλαβοῦσα, οὐκ ἐξεμοχλώρησε.

Τροπάριον, ἦχος, α΄.

Ἦν ὡραϊσε σε τῇ κλήσει κατάλληλον, ἐργασαμένη φερώνυμε, τοῦ ὁμωνύμου σε πίστιν εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ Ἀθληφόρε. ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν Ναόν σε παύσεμνε ὡς ἰατρεῖον, ψυχικὸν διράμενοι, ἐν τούτῳ πάντες οἱ Πιστοὶ, μεγαλοφώνως τιμῶμέν σε, Ὁσιομάρτυς Παρασκευὴ ἀοίδιμε.

Μεγαλυνάριον.

Ἔβαπτος ῥαντίσματι φλογερῷ, σβέσασα τὰς κόρας, τοῦ Τυράννου Παρασκευὴ, πρὸς λυτρὸν δροσώδες, Βαπτίσματος ἐκπέμπεις, φωτισαμένη κόρας, ψυχῆς καὶ σώματος.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΕΙΣ ΤΑΣ, ΚΖ΄.

Τῆ Ἁγίᾳ Μεγαλομάρτυρος, καὶ Ἰαματικῆ Παντελεήμονος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Καμόνος, ᾠδὴ, γ΄. καὶ ς΄. ἦχος, β΄.

Ὠδὴ, γ΄. Ἐξέστησεν ἡ ἔρημος.

Ὀγίῳ τῷ τοῦ Πνεύματος, ἐπακόσας γέγονας, ὡς γῆ καλὴ καὶ εὔκαρπος, δεχομένη στόρον πολύτιμον, καὶ τεκοῦσα Τρισμάκαρ σωτηρίαν ψυχῶν.

Νέκρωσας τὸ φρόνημα, δρακοντίου δήγματος, καὶ τῷ ψυχῷ ἐζώωσας, θεοπνεύστως ἀναγεμνώμενος, καὶ Βασιλεῖ τῷ ὅλων παριστάμενος.

Μήτρός σε τῷ δυσσεβοῦς, ἀγαπήσας Ἔνδοξε, τῷ Πατρικῷ ἐμίσησας, ἀθεΐαν τῷ πολυτάραχον, ὡς ἐχέφρων τὸ κρεῖττον ἐκλεξάμενος.

Θεοτοκιον.

Φέρων θείῳ βύματι, πᾶσαν Κτίσιν Κύριος, ἐν ταῖς χερσὶ βαστάζεται, σὲ Παρθένε, ὃν μὴ δυσώπησον, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠ'δὴ, ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τ'Νδαλμάτων τῆς πλάνης κατέπτυσας, καὶ κορυφαμένῳ ἀπάτῃ καταργησας, θαυματουργῶν ἐξαίσια, ϗ τελῶν τὰς ἰάσεις Θεόσοφε.

Τεφαμίτης ἐδείχθης παμάριστος· σὺ διὰ πυρὸς γὰρ διῆλθες ϗ ὕδατος. ϗ ὡς τροχῷ τεμόμενος, παραδόξως ἀμείλες τὰς ἄφροσας,

Δόξα.

Ὧν Τυραννῳν τὸ θράσος κατέβαλες, τὰς δυσφορωτάτας αἰκίας τοῦ σώματος, τῇ τῆς ψυχῆς ςερρότητι, διαθλήσας Θεόφρον ὡς χάριτι.

Καὶ νυν. Θεοτοκίον.

Ὁ Κατέχων τὸν γύρον τῆς γῆς ὡς Θεὸς, ὡς ταῖς σαῖς ἀγκάλαις Ἁγνὴ περιέχεται, περιγραφῇ τοῦ σώματος, ὁ τῇ θείᾳ μορφῇ ἀπερίγραπτος.

Τροπάριον, ἦχος, γ'.

Τ'Θλοφόρε Ἅγιε, ϗ ἰαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. α.

Ἡ Ἰμητὴς ὑπάρχων τοῦ Ἐλεήμονος, ϗ ἰαμάτων τὴν χάριν παρ' αὐτοῦ κομισάμενος, Ἀθλοφόρε καὶ Μάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ταῖς δύχαῖς σου τὰς ψυχικὰς ἡμῶν μόσους θεράπευσον, ἀπελαύνων τοῦ ἀεὶ πολεμίου τὰ σκαμδαλα, ἐκ τῆς βοώντων ἀπαύστως· σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Μεγαλυνάριον.

Τ'Εῖθρα ἰαμάτων ὡς ἐκ πηγῆς, χάριτι θαυμάτων, βρύει χειρὶ δωρεᾷ, ὁ Παντελεήμων ὁ παμσοφος Ἀρχέσωρ, οἱ ῥώσεως διψῶντες, δεῦτε ἀρύσασθε.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ, ΕΙΣ ΤΗΝ, Α'.

Ἡ Πρόοδος τῆς τιμίου Ξύλου τοῦ τιμίου ϗ ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Καὶ τῆς Ἁγίου Μαρτύρων Μακκαβαίων.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, ϗ ἐκ τοῦ Καμόμος τοῦ Σταυροῦ, ᾠδὴ, γ'. καὶ τῆς Μαρτύρων, ᾠδὴ, ς'.

Ὠ'δὴ, γ'. ἦχος, πλ. δ'.

Ο' ςερεώσας κατ' ἀρχάς.

Σταυρὸς ἁπαντῶν τῆς καλῶν, παρεκτικὸς καθοράται, προσκυνούμενος· ϗ πᾶσα ἡ Κτίσις, ἑορτάζει σὺν χαρᾷ, φωτιζομένη χάριτι, τοῦ σὺν αὐτῷ βουλήσει, ἀυψωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Κατωγαζόμενοι φωτὶ, τῷ τοῦ Σταυροῦ λαμπηδόνων, ὁλικῶς οἱ σὺν αὐτῷ πεποιθότες, σκοτασμὸν ἁμαρτιῶν, ἐκφύγωμεν, ϗ κράξωμεν· ὁ φωτισμὸς τοῦ ὅλου, εὐσπλαγχνε Κύριε δόξα σοι.

Τ'Μνολογοῦμέν σε Σταυρὲ, ϗ προσπτυσόμεθα πίστει, δξαιτούμενοι τὴν σὴν δωρεάν, δξελοῦ ἡμᾶς ἐχθρῶν, παγίδων, ϗ κυβέρνησον, πρὸς ὅρμον ἡμᾶς πάντας, τῆς σωτηρίας ὑμνοῦντάς σε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἐμεκρωμένῳ τὴν Ζωὴν, ἐπὶ Σταυροῦ θεωροῦσα, καὶ μὴ φέρουσα τοῦ πλάγχνου τὸν πόνον, ἐδυρᾶτο ἡ Σεμνὴ Παρθένος ἀνακράζουσα· οἴμοι Υἱέ μου τί σοι, δῆμος ἀνόμων πεποίηκεν;

Ὠ'δὴ, ς'. ἦχος, α.

Τὸν Προφήτην Γωνᾶ.

Σοφία τοῦ Θεοῦ, ᾠκοδόμησε Ναὸν, ϗ ὑπήρεισεν αὐτὸν, ἑπτὰ ςύλοις λογικοῖς, προγράφουσα, τοὺς Παῖδας τούτους, ὡς Νόμου φύλακας.

Σοφὴ Σολομονὴ, Υἱοὺς ἔτεκεν ἑπτὰ, οὓς ἐθρέψατο καλῶς, Ἐλεάζαρ ὁ σοφός· ϗ ἔςεψεν, ἡ θεία χάρις, ςερρῶς ἀθλήσαντας. Δόξα.

Τὸν Πατέρα ϗ Υἱὸν, ϗ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὑμνήσω-

μήσωμεν πιςῶς, κραυγάζοντες· Τειὰς Ἁγία, σῶζε τὸν Κόσμον σου.

Καὶ μυῶ. Θεοτοκίον.

Πῶς ἐγέννησας Υἱόν, ὃν οὐκ ἔσπειρε Πατήρ; πῶς διέμεινας Ἁγνὴ, μὴ τόκον ὥσπερ ἦς; Θεὸς οἶδεν, ὁ παῦτα πράττων, ὅπως αὐ βόληται.

Τροπάριον τῦ Σταυρῦ, ἦχος, ά.

Σῶσον Κύριε τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ Βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τῦ Σταυρῦ σου πολίτευμα.

Ἕτερον τῦ Ἁγίου, ἦχος ὁ αὐτός.

Μὰς ἀλγηδόνας τῦ Ἁγίου, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε· καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδυνας, ἴασαι φιλανθρωπε δεόμεθα.

Κοντάκιον τῦ Ἁγίου, ἦχος, β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σοφίας Θεοῦ, οἱ φύλοι οἱ ἔμπαρίθμοι, καὶ θείᾳ φωτὸς, οἱ λύχνοι οἱ ἔμφανοφοι, Μακκαβαῖοι παμσοφοι, προμάρτυρων μέγιστοι Μάρτυρες, σὺν αὐτοῖς τῷ παντων Θεῷ, αἰτεῖσθε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Ἕτερον τῦ Σταυρῦ, ἦχος, δ'.

Ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι Χριστὲ ὁ Θεός. εὐφραινον ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορήγων αὐτοῖς κατὰ τῦ πολεμίων. τὴν συμμαχίαν ἔχοντα τὸ σὸν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Μεγαλυνάριον τῦ τιμίου Σταυρῦ.

Χαίροις τὸ τετιμημένον τῦ Σταυρῦ, παμάγιον ξύλον, ζωηφόρε θῆκε Σταυρέ. ἐν σοὶ γὰρ ὁ παντων, Θεός τε καὶ Δεσπότης, ἐξετάνυσε τὰς χεῖρας, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Ἕτερον τῦ Ἁγίων Μακκαβαίων.

Τοὺς ἐν Ἀθλοφόροις θαυματουργοὺς, καὶ τοὺς ἐν ἀγῶσι, ἀντιλήπτορας ταχυτάτους, τοὺς θείους ὁπλίτας, καὶ Μάρτυρας Κυρίου, ἐνδόξους Μακκαβαίους, πάντες τιμήσωμεν.

Κοινωνικόν.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε.

Καί. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι.

ΕΙΣ ΤΑΣ, Β'.

Ἡ Ἀναχωμιδὴ τῦ Λειψάνου τῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, πλ. δ'.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ ἱερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἱερολόγος ἱερὸς, καὶ Θεολόγος ἐδείχθης, συμπλεκόμενος Ἑβραίων τοῖς δήμοις, διελέγχων ἀσφαλῶς, τὴν τῶν ἀθεότητα, καὶ θεομάχον γνώμην, Στέφανε Μάρτυς παμάριστε.

Ὁν Πρωτομάρτυρα Χριστοῦ, καὶ Διακόνων τὸν πρῶτον, τὸν τοῖς Μάρτυσι τοῦ δρόμου τὴν μύησιν, ὑποδείξαντα λαμπρῶς, Ἄγγελων τὸν συνόμιλον, δεῦτε συμφώνως πάντες, ὕμνοις ἐνθέοις τιμήσωμεν.

Ὁ Κεκρυμμένος θησαυρὸς, ὑπὸ τῶν γῶν φανερῶται, καὶ τὸν Κόσμον ὠφελίας ἐνθέου, καὶ πλουσίων δωρεῶν, τὴν Οἰκουμένην ἔπλησεν, ὁ τῦ Μαρτύρων πρῶτος, καὶ Διακόνων ὁ πρόκριτος.

Θεοτοκίον.

Πύλη ἐδείχθης μοναδικὴ, ἀμήτορος τῆς ὑψίστου, τῆς ἐν γῇ φανερωθείσης Παρθένε. διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς, ὁ Λόγος εἰσελήλυθεν, ἐπὶ τὸ σῶσαι πάντας, τῆς ἀλογίας παλαίσαντες.

Ὠδὴ, ς'. Γλυκάνθητί μοι Σωτήρ.

Ἄγγελων ὡς μιμητὴς, τῇ προαιρέσει γενόμενος, τὸ εἶδος Ἀγγελικὸν, ἐκτήσω Μακάριε· μεθ' ὧν ἀγαλλόμενος, καὶ περιπολεύων, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε.

Ἡμάτων Μάκαρ τῦ σῶν, τῦ θεοπνεύστου ἡ δυνάμις, ὡς ἦχος ὁ τῆς βροντῆς, τὰ ὦτα θεόληπτε, σαφῶς κα-

τεβρόμησε, τὰ τῶν παραμόμων, καὶ τὰς ὄψεις ἀπημαύρωσε.

Δόξα.

Τὴν δόξαν τοῦ Πατρικοῦ, θεάσασθαι καταξίωσαι, καὶ ταύτης τὸ συμφυὲς, Ἀπαύγασμα Στέφανε, τῶν ἄθλων μιμούμενοι, τὰς λαμπρὰς στεφάνους, θεηγόρε παμσεβάσμιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Ἰὸς ὁ Μονογενὴς, καὶ πρὸ αἰώνων ἀόρατος, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, Πρωτότοκος γέγονεν, ὁρώμενος σώματι, ἐκ σοῦ Θεομῆτορ, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Τὸ Ἀσίλειον διάδημα, ἐστέφθη σὴ κορυφὴ, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων Πρωτάθλε. σὺ γὰρ τοῦ Ἰουδαίων ἀπελέγξας μανίαν, εἶδες σὸν τὸν Σωτῆρα τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. αὐτὸν ὑμῶν ἐκδυσώπει ἀεὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. β'.

Πρῶτος ἐστάρης ἐπὶ γῆς, ὑπὸ τοῦ ὁραμίου Γεωργοῦ Παυλόφημε· πρῶτος ὑπ' αὐτοῦ τὸν τῆς μίξεως στέφανον ἀνεδύσω ἐν ὁράμῳ, ὡς Ἀθλητῶν προοίμιον, στεφανίτα τῶν Μαρτύρων ὁ Πρώταθλος.

Κοιμωμικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

ΕΙΣ ΤΑΣ, Ε'.

Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Προεορτίων, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, δ'.

Ὠδὴ, γ'. Τὰς σὰς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Λευτόζων τῆς Κτίσεως ἁπάσης, ὡράθης μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ᾗ τὸ τῆς Θεότητος, ἀπρόσιτον ἀπαύγασμα, τοῖς Μαθηταῖς παρέδειξας, καθὼς ἐχώρουν θεάσασθαι. Δίς.

Ὄρος ἐπείγεται ἀναβάλλειν, τῆς δόξης ὁ Ἥλιος Χριστὸς, καὶ τὸν ἐξ ὕψους λάμποντα, φωτῆρα ἀμαυρῶσαι φωτί· ὃ ταῖς αὐγαῖς λαμπόμενοι, προεορτάσωμεν σήμερον.

Ὠδὴ, δ'. Τῶν ἀϊδίων ἐκπληρῶσαι, τὰ ῥήματα πάρεστι Χριστὸς, ὥσπερ δεικνύων πράγματα, τοῖς φίλοις ἐπιγνώσεσθαι, ὃν ἑαυτῷ κυδόκησε, τῷ Πατρικῷ δόξαν ἀναπτύσσων.

Ὠδὴ, ε'. Τῷ θείῳ ταύτῃ.

Νυμφῶνα δόξης μελλούσης χαρᾶς, τοῖς φίλοις ὑποτρέχων ἀνέρχεται, ἐπὶ τὸ Ὄρος Χριστὸς, πρὸς πολιτείαν μετάρσιον, ἐκ βίου χαμαιζήλου ἀνακομίζων αὐτούς. Δίς.

Δόξα.

Ζημίζων φρένας Χριστὸς Μαθητῶν, ὁραμίου νῦν γῆ σέλας ἤγραψε, Νόμου καὶ τῶν Προφητῶν, δυσλοπρεπῶς παρεισάκτων ἀρχηγός· ὑφ' ὧν μεκρῶν καὶ ζώντων προσμαρτυρεῖται Θεός.

Καὶ νῦν.

Ὁ Λύχνος φαίνειν μὴ ἄρχεται, Χριστὸς ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ φαύσεσι, τῆς Θεϊκῆς ἀκτῖνος· ἣ πρὸς τὸν λάμψιν δλύσωμεν, ἐν αἴγλῃ τοῦ προσώπου αὐτοῦ γηθόμενοι.

Τροπάριον Προεόρτιον, ἦχος, δ'.

Χριστὸν τὸν Μεταμόρφωσιν προϋπαντήσωμεν, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες τὰ Προεόρτια, πιστοὶ καὶ βοήσωμεν· ἤγγικεν ἡ ἡμέρα, τῆς ἐνθέου εὐφροσύνης· ἀναβαίνει εἰς τὸ Ὄρος, τὸ Θαβὼρ ὁ Δεσπότης, τῆς Θεότητος αὐτοῦ ἀπαστράψαι τὸν ὡραιότητα.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Ἐπιφανὴς σήμερον.

Ἐν τῇ Θείᾳ σήμερον Μεταμορφώσει, ἡ βροτεία ἅπασα, φύσις προλάμπει θεϊκῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζουσα· μεταμορφοῦται Χριστὸς, σώζων ἅπαντας.

ΕΙΣ ΤΑΣ, ς'.

Η Α'γία Μεταμόρφωσις τ̃ Κυρίυ κ) Θεȣ̃, κ) Σωτ̃ρος ἡμῶν Γ'ησȣ̃ Χριςȣ̃.

Εἰς τὴ Λειτȣργίαν, Τυπικὰ, κ) ἐκ τ̃ Καμόνος τ̃ς Ἑορτ̃ς, ᾠδὴ, γ'. κ) ς'.

Εἰ τύχη ἐν Κυριακῇ, ἃ λέγομεν Ἀναςάσιμα, ἀλλ' ἅπαντα τ̃ς Ἑορτ̃ς.

Ὠδὴ, γ'. ἦχος, δ'.

Τόξον δυνατῶν κατέκλασε.

Ὅλον τὸν Ἀδὰμ φορέσας Χριςὲ, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἀμείψας ἐλάμπρυνας, πάλαι φύσιν, κ) ἀλλοιώσει, τ̃ς μορφ̃ς σȣ ἐθεόργησας. Δὶς.

Τύλῳ πυρομόρφῳ, κ) μεφέλῃ πάλαι, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸν Ἰσραὴλ ἄγων σήμερον, ἐν τῷ Ὄρει Θαβὼρ ἀῤῥήτως, ἐν φωτὶ Χριςὸς ἐξέλαμψε. Δὶς.

Ἁγία, ᾠδὴ, ς'. ἦχος, πλ. δ'.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὡς μέγα κ) φοβερὸν, ὡράθη θέαμα σήμερον· ξύλον ὁρατὸν ἀἰδιτὸς, ἐκ γ̃ς δὲ ἀσύγκριτος, ξύλῳ γραφὲν Ἥλιος, τ̃ς Δικαιοσύνης, μονητῶς ἐπὶ τ̃ Ὄρȣς Θαβώρ. Δὶς.

Δόξα.

Παρ̃λθε μὲν ἡ σκιὰ, τ̃ Νόμȣ ξαθεμήσασα· ἐλήλυθε δὲ σαφῶς, Χριςὸς ἡ ἀλήθεια· Μωσ̃ς ἀνεβόησεν, ἐν τῷ Θαβωρίῳ, κατιδών σȣ τὴν Θεότητα.

Καὶ νῦν.

Ὁ Στύλος τῷ Μωϋσῇ, Χριςὸν τὸν μεταμορφούμενον· ἡ δὲ μεφέλη σαφῶς, τὸν χάριν τ̃ Πνεύματος, τὸν ἐπισκιάσασαν ἐν τῷ Θαβωρίῳ, παρεδήλȣ ἐμφαίνεται.

Εἰσοδικόν.

Θαβὼρ, κ) Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σȣ ἀγαλλιάσονται.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεȣ̃, ὁ ἐν τῷ Ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθεὶς, ψάλλομτάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Τροπάριον, ἦχος βαρύς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ Ὄρει Χριςὲ ὁ Θεὸς, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σȣ τὴν δόξαν σȣ, καθὼς ἠδυνάσθησαν. λάμψον κ) ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς τὸ φῶς σȣ τὸ ἀΐδιον, πρεσβείαις τ̃ς Θεοτόκȣ. Φωτοδότα δόξα σοι.

Κοντάκιον, ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐπὶ τ̃ Ὄρȣς μετεμορφώθης, κ) ὡς ἐχώρυν οἱ Μαθηταί σȣ τὴν δόξαν σȣ, Χριςὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι ςαυρώμενον, τὸ μὲν Πάθος μονώσωσιν ἑκούσιον, τῷ δὲ Κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχας ἀληθῶς, τ̃ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Μεγαλυνάριον.

Ἐλαν ἐπιδεῖξαι τοῖς Μαθηταῖς, δύναμιν ἐξ ὕψȣς, κ) σοφίαν παρὰ Πατρὸς, ἐν Ὄρει ἀνῆλθες Χριςὲ τῷ Θαβωρίῳ, κ) λάμψας ὡς Δεσπότης, τȣ̃τους ἐφώτισας.

Κοινωνικόν.

Ἐν τῷ φωτὶ τ̃ς δόξης τȣ̃ προσώπȣ σȣ Κύριε πορευσόμεθα, κ) ἐν τῷ ὀνόματί σȣ ἀγαλλιασόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλούϊα.

ΕΙΣ ΤΑΣ, ΙΔ'.

Προεόρτια τ̃ς Κοιμήσεως τ̃ς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκȣ.

Εἰς τὴ Λειτȣργίαν, Τυπικὰ, κ) ἐκ τȣ̃ Καμόνος τ̃ Προεορτίȣ, ᾠδὴ, γ'. κ) ς'. ἦχος, πλ. δ'.

Ὠδὴ, γ'. Σὺ εἶ τὸ γερέωμα.

Χαῖρε κ) τὰ ἁγνία, τ̃ Μεταςάσει σȣ χαίρȣσι, Μ̃τηρ Θεȣ̃, διὰ σȣ̃ τυχόντα, παραδόξȣ ἐνώσεως.

Χαίρουν ἄγγελοι, ὑποδεχόμενοι Ἄγγελοι, σὲ ἀπὸ γ̃ς, ἀναφερομένην, Θεοτόκε παμύμνητε.

Ἔγνως παράδοξος, ὥσπερ ἡ Κύησις Ἄχραντε, σȣ̃ ἀληθῶς, ὕπνος κ) ἡ θεία, κ) σεπτὴ σȣ Μετάςασις.

Ῥ̃ξης πρὸς σκηνώματα, τὰ ἐπουράνια Παράγνε, ἅγνα Θεȣ̃, ἄχραντε Παρθένε, καθαρώτατον τέμενος.

Ὠδὴ,

Ὠδὴ ς'. Τῷ δέκσιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Ὁ Οἶκος τὸν τὸ παντὸς σωοχέα, ὁ χωρήσας μεταβαίνει οἰκῆσαι, πρὸς Οὐρανὸς, Οὐρανὸς δεδειγμένος, Χριστὸς καὶ θρόνος καὶ μέγα παλάτιον, ἡ Παράγγος Περιστερά· ἧς τῷ θείῳ ὑμνήσωμεν Κοίμησιν.

Τὰ πτερὰ μὲν μεφέλαις ἀρθέντες, ἀετοὶ ὡς ὑψηπέται τὸ Λόγε, Γεθσημανῆ, σωελθόντες Παρθένε, σὲ ἐπεφώνεν ἁπαίρειν τῷ μέλλεσαν, Παμύμνητε πρὸς Οὐρανὸν, ὃς ὡς τέκνα Υἱὸν σε ὑλόγησας.

Δόξα.

Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνεσα πέλει, κοσμικῶν ἀπὸ κοιλάδων; τίς αὕτη, ἡ προπομπὴ, καὶ προπόρευσις ξένη; τί τὸ ὁρώμενον μέγα μυστήριον; ἡ πάντων ἐστὶ Βασιλὶς, καὶ Κυρία καὶ δόξα καὶ καύχημα.

Καὶ νῦν.

Τὰ λάλαξεν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, καὶ δακρύων ἐπληρώθη ἰωΐκα, σὺν τῷ Ψυχῷ, τῷ ἁγίαν λιπόσαν, τὸ Θεοδόχον τεθέαται Σκιώμα· καὶ ὕμνησε θεοπρεπῶς, σὺν τῷ θείᾳ Παναγίᾳ Κοίμησιν.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Τοὶ προσκιρτήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς, καὶ πόθῳ ἀθροίσθητε, σήμερον χαίροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ· τὸ Θεοῦ γὰρ ἡ Μήτηρ, μέλλει τῷ ἐπιγείῳ πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν· ἐνδόξως οὖν ὑμνοῦντες, ὡς Θεοτόκον δοξάζομεν.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Ἐπιφανὲς σήμερον.

Ἡ ἐνδόξῳ Μνήμῃ σε ἡ Οἰκουμένη, τῷ ἀύλῳ Πνεύματι, πεποικιλμένη μοιρῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

ΕΙΣ ΤΑΣ, ΙΕ'.

Ἡ Κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε, καὶ Ἀειπαρθένε Μαρίας.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῆς Καθόμων τῆς Ἑορτῆς, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'.

Ὠδὴ, γ'. ἦχος, ά.

Ἡ Δημιουργικὴ, καὶ σωστικὴ.

Γυναῖκά σε θνητὴν, ἀλλ' ὑπερφυῶς καὶ Μητέρα, Θεοῦ εἰδότες Παναμωμε, οἱ κλεινοὶ Ἀπόστολοι, πεφρικυῖαι ἥπτοντο χερσὶ, δόξῃ ἁπαρράπτοσαν, ὡς Θεοδόχον Σκηνὸς θεώμενοι. Δίς.

Πέφθασε χερσὶ, ταῖς ὑβριστικαῖς τοῦ αὐθάδους, τομὴ ἡ δίκη ἐπάξασα, τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος, τὸ σέβας τῇ ἐμψύχῳ Κιβωτῷ, δόξῃ τῆς Θεότητος, ἐν ᾗ ὁ Λόγος Σὰρξ ἐχρημάτισεν. Δίς.

Ὠδὴ, ς'. ἦχος, δ'.

Τῷ θείαν ταύτην καὶ παντίμον.

Κ τοῦ Ζωὴ αὐτεπάλξε, τὰς κλεῖς τῆς Παρθενίας μὴ λύσασα. πῶς ὄν το ἄχραντον, ζωαρχικόν τε σοῦ Σκηνώμα, τῆς τοῦ θανάτου πείρας γέγονε μέτοχον; Δίς.

Δόξα.

Ὧν ὑπάρξασα τέμενος, ζωῆς τῆς ἀϊδίου τετύχηκας. διὰ θανάτου γὰρ, πρὸς τὴν ζωὴν μεταβέβηκας, ἡ τὸν Ζωὴν τεκοῦσα τὸν ἐμυπόστατον.

Καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Τροπάριον, ἦχος, ά.

Ἐν τῇ Γεθσημανῇ τὸν Παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν Κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς Ζωῆς· καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Ὑπακοὴ, ἦχος, πλ. ά.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ, Θεοτόκε Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, χωρηθῆναι ηὐδόκησε. μακάριοι ἐσμὲν καὶ ἡμεῖς,

προ-

προσασίαμ σε ἔχομτες. ἡμέρας γὰρ καὶ μυκτὸς πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶμ, καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς Βασιλείας, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις κρατυώμται. διὸ αἰυμμύτες βοῶμέμ σοι· Χαῖρε Κεχαριτωμέμη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κομτάκιομ, ἦχος, πλ. β'.

Μὴ ἐμ πρεσβείαις ἀκοίμητομ Θεοτόκομ, καὶ προσασίαις ἀμετάθετομ ἐλπίδα, τάφος καὶ μέκρωσις οὐκ ἐκράτησεμ. ὡς γὰρ Ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὸμ ζωὸμ μετέστησεμ, ὁ μήτραμ οἰκήσας ἀειπάρθεμομ.

Μεγαλυμάριομ.

Μ Αρέστης Παρθέμε ἐκ δεξιῶμ, τοῦ Παμβασιλέως, ἡ Βασίλισσα τοῦ παμτὸς, πεοιβεβλημέμη καὶ περιλαμπομέμη, φωτὶ τῷ σῷ χαρίτωμ, Θεοχαρίτωτε.

Κοιμωμικόμ.

Ποτήριομ σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄμομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

ΕΙΣ ΤΑΣ, ΚΓ'.

Ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίμης ἡμῶμ Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθέμου Μαρίας.

Εἰς τὸμ Λειτουργίαμ, ἅπαμτα ὡς προεγράφησαμ ἐμ τῇ αὐτῇ Ἑορτῇ.

ΕΙΣ ΤΑΣ, ΚΘ'.

Ἡ Ἀποτομὴ τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ τιμίου ἐμδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωαμμου.

Εἰς τὸμ Λειτουργίαμ, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Καμόμος, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, πλ. δ'.

Ω, ᾠδὴ, γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Τ Ἔσεμμομ αἰσχύμης, τῷ μεθύσμῳ πλήθει Κύριομ, δός μοι φησὶ, Κάραν Ἰωαμμου, τῷ Ἡρῴδῃ αἰτήσασθαι.

Παῖς ἐξωρχήσατο, καὶ ὡς παράμομομ τέρψασα, τὸμ Ἡρῴδημ, πρὸς φόμομ αἰθέλκει, τοῦ Προδρόμου καὶ Κήρυκος.

Σῆς ἀθλιότητος, Ἡρῴδη ἄφρομ καὶ αἰόμε. ποίαμ τόλμημ, Κόρης ἀσελγόσης, φόμομ ἄδικομ ἔπραξας;

Θεοτοκίομ.

Δοὺς ἡμῖμ βοήθειαμ, ταῖς ἱκεσίαις σου Παράγμε, τὰς προσβολὰς, ἀποκρουομέμη, τῶν δειμῶμ περιστάσεωμ.

Ὠδὴ, ς'. Ἱλάσθητί μοι Σῶτηρ.

Μοῦ Νόμου τῶν ἐμπολῶμ, προκινδυμεύων Μακάριε, ἐλέγχοις παιδαγωγεῖς, τὸμ παραμομήσαμτα. ὁ γὰρ ἔφυς κάλαμος, δυσμενῶμ πνευμάτωμ, ῥιπιζόμενος προσμενέσεσι.

Ὦ λύθρῳ τῷ τῆς σφαγῆς, ἡ Κεφαλὴ σταζομένη σου, ἠμέχθη τῷ πορνικῶμ, ἀγώνων εἰς μίασμα, Ἡρῴδου ἐλέγχουσα, καὶ μὴ τὸ τέλος, ὡς τὸν φύσιν σωσθολώσαντα.

Δόξα.

Ῥήμας περιπολῶμ, θριξὶ καμήλου σκεπόμενος· τὰς μὲμ ὡς φωτολαμπεῖς, κατώκεις αὐάκτορομ· τὰς δὲ ὡς βασίλειομ, περιφέρων κόσμομ, τῶν παθῶμ κατεβασίλευσας.

Καὶ μῦν. Θεοτοκίομ.

Τρωθείημεν τῷ δαμῶνι, πταισμάτωμ ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεογεννῆτορ Ἁγμὴ, καὶ τύχοιμεν Παράγμε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τροπάριομ, ἦχος, β'.

Νῆμμ δικαίου μετ' ἐγκωμίωμ· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε. αὐτεδείχθης γὰρ ὄμτως, καὶ Προφητῶμ σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐμ ῥείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸμ κηρυττόμενομ. ὅθεμ τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρωμ διαγγελίσω καὶ τοῖς ἐμ Ἅιδῃ, Θεὸμ φαμερωθέντα ἐμ σαρκὶ, τὸμ αἴρομτα τὴμ ἁμαρτίαμ τοῦ Κόσμου, καὶ παρέχομτα ἡμῖμ τὸ μέγα ἔλεος.

Κομτάκιομ, ἦχος, πλ. α'.

Τοῦ Προδρόμου ἔμδοξος Ἀποτομὴ, οἰκομομία γέγομε τις Θεϊκὴ, ἵμα καὶ τοῖς ἐμ Ἅιδῃ τοῦ Σωτῆρος κηρύξῃ τὴμ ἔλευσιμ. θριαμβεύετο ἔμ Ἡρωδιὰς, αἴτομομ φόμομ αἰτήσασα. ὁ Νόμομ γὰρ τὸμ τοῦ

Θεοῦ,

Θεῷ, ὁ ζῶντα αἱῶνα ἠγάπησεν, ἀλλ' ἐπίπλασον πρόσκαιρον.

Μεγαλυνάριον.

Καὶ ἐτιμήθης Κάραν, ὦ Βαπτιστὰ, φθέγγεται ἡ γλῶσσα, τὸν Ἡρῴδην ἐλέγξασα. Λόγῳ τιὼ Φωνήσε, σιγῆσαι γὰρ οὐκ ἔδει· ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν Ἅιδῃ, Χριστὸν κηρύξαθαι.

Κοντάκιον.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσαι δίκαιος.

ΕΙΣ ΤΑΣ, ΛΑ΄.

Ἡ Κατάθεσις τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Καμόνων, ᾠδὴ, γ΄. καὶ ς΄.

Ὠδὴ, γ΄. ἦχος, δ΄.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Μιμήσωμεν οἱ πιστοὶ, ὡς σωσφόρας πρὸς Θεὸν συνδέσμου, τιὼ τῆς Ἁγνῆς σήμερον, Ζώνῃ καὶ πίστει προσκυνήσωμεν.

Ἔμμαοι ὀχετοὶ, ἐκ τῆς ἁγίας Σορᾶς ῥέοντες, τῶν χαρισμάτων Ἁγνὴ, πάντας τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσι.

Ἅματα τοῖς πιστοῖς, ἡ πολυύμνητος ἡμῖν σήμερον, τῆς ὑπερτίμου Ἁγνῆς, Ζώνη ἀμάβρυσι ἐν χάριτι.

Ὡς δρόσος ἐωθινὴ, ἡ εὐφροσύνη σου Ἁγνὴ ῥέουσα, τιὼ τῶν παθῶν κάμινον, τῷ σὲ αὐύμνητον κοιμίζει ἀεί.

Ὠδὴ, ς΄. ἦχος, πλ. δ΄.

Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Νέον τέτοκας ἡμῖν, ὡς Παιδίον τὸν πρὸ πάντων αἰώνων. καὶ καινουργεῖς καρδίας ἁμαρτίας παλαίωσιν, δεξαμένας καινισμῷ, τῆς καταθέσεως τῆς τιμίας, Ζώνης σου Κόρη Ἀειπάρθενε.

Γιός σου ὁ Ναός, θαυμαστὸς δικαιοσύνη ὑπάρχει, ὅστις τιὼ θαυμαστῇ σου Ζώνῃ θαύματα βρύουσαν, κεκτημένος τοῖς πιστοῖς, πέλαγος δείκνυται ἰαμάτων, Θεοχυῆτορ Μητροπάρθενε.

Δόξα.

Ἐγήθε πᾶσα ψυχὴ, σωιθεῖσα ἐν ἁγίῳ Ναῷ σου, καὶ ἐν αὐτῷ ὁρῶσα Θεοτόκε τιὼ Ζώνῃ σου, ὥσπερ Ἥλιον φαιδρὸν, φέγγος ἀστράπτουσαν χαρισμάτων, τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματος.

Καὶ νῦν.

Νεύρωσον ἡμῶν Ἁγνὴ, τὰς καρδίας παρεθείσας παντοίων, ἁμαρτιῶν ἰδέαις. καὶ περίζωσον δυνάμει, τοὺς τιὼ Ζώνῃ σου πίστει, ὡς πολυτίμητον κεκτημένους, καὶ ἀναφαίρετον θησαύρισμα.

Τροπάριον, ἦχος, πλ. δ΄.

Θεοτόκε Ἀειπάρθενε τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐνθῆτα καὶ Ζώνῃ τῷ ἁγιάτῳ σου Σώματος, κραταιὰν τῇ Πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀπορρήτῳ τόκῳ σου ἄφθαρτα διαμείναντα. ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοταμείται καὶ λόγος. διὸ δυσωπουμέν σε· εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ἦχος, β΄.

Τιὼ ἐν πρεσβείαις.

Τὴν Θεοδόχον Γαστέρα σου Θεοτόκε, περιλαβοῦσα ἡ Ζώνη σου ἡ τιμία, κράτος τῇ πολιτείᾳ σου ἀπροσμάχητον, καὶ θησαυρὸς ὑπάρχει τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλειπτος, ἡ μόνη τεκοῦσα Ἀειπάρθενος.

Μεγαλυνάριον.

Ζώνην τιὼ ὑπέρτιμον καὶ σεπτὴν, πόθῳ σου τιμῶντες, περιζώννυνται οἱ πιστοὶ, δυνάμει Παρθένε, τῶν παθῶν ἀτίμων· σώζονται δὲ κινδύνων, καταπαυόμενοι.

Κοντάκιον.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

ΤΡΟΠΑΡΙΑ
ΕΚ ΤΟΥ ΑΝΘΟΛΟΓΙΟΥ.

ΕΙΣ ΕΝΑ, ΚΑΙ ΕΙΣ ΠΟΛΛΟΥΣ ΚΑΤΑ ΤΑΞΙΝ ΑΓΙΟΤΣ,

Ψαλλόμενα ἐν ταῖς Ἱεραῖς Λειτουργίαις.

Ἐαν θέλη τις ἑορτάσαι τινὰ Ἅγιον, ἐ ὄκ ἔχει ἴδιον Κανόνα.

ΕΙΣ ΕΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος αὐτοῦ, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, Π. δ'.

Ὠδὴ, γ'. Σὺ εἶ τὸ ςερέωμα.

ΠΟ'γῳ ἐσαγήνευσας, πρὸς λογικὴν Χριςοῦ τράπεζαν, ἀναγαγὼν, τοὺς βεβυθισμένους, ἐν τῇ πλάνῃ Ἀπόςολε. Βλυσον Ἀπόςολε, ὁ παμμακάριςος μνήμασι, θεοργικαῖς, θαυματοποιίαις, τοῖς πόθοις ἰάματα. Τέργων τὸν Διδάσκαλον, καὶ ὑπουργῶν αὐτοῦ μύσεσι, παμπόργικαῖς, πλάνης διασώζεις, τοὺς βροτοὺς Ἀξιάγαςε.

Θεοτοκίον.

ΛΟ'γος ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου Παναγνε, τὰς προσβολὰς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιςάσεων.

Ὠδὴ, ς'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

ΓΝήγειλε τὴν δόξαν σου Χριςὲ, ὁ σεπτὸς Ἀπόςολος, καὶ πάντας ἐφώτισε, διὰ λόγου τῆς ἐκ σοῦ θείας χάριτος. Δίς.

Δόξα.

ΩΣ Ἥλιος ἐπέδραμες τὴν γῆν, Ἀπόςολε ἔνδοξε, Τρισήλιον ἄκτιςον, καταγγέλλων τοῖς Πιςοῖς Φῶς Θεότητος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΝΑόν σε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτὸν, καὶ παςάδα ἔμψυχον, καὶ πύλην ὡραίαν, Θεοτόκε οἱ Πιςοὶ καταγγέλλομεν.

Τροπάριον, ἦχος, γ'.

ΠΌςολε Ἅγιε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ τὸ παρὸν Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

ΕΥ'φροσύνης πρόξενος ἡμῖν ἐπέςη, ἡ φωσφόρος σήμερον, τοῦ Ἀποςόλου Ἑορτή· ἐν ᾗ ἐκτελοῦντες δοξάζομεν, τὸν ἐν ὑψίςοις ὑπάρχοντα Κύριον.

Κοιμωμένου.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥΣ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος αὐτῶν, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, δ'.

Ὠδὴ, γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

ΘΑ'ραμία καὶ σεπτὰ, θεηγορήσαντες ἐπὶ γῆς δόγματα, γλώσσαις πυρὸς φθεγγόμενοι, Κήρυκες Χριςοῦ παρεδώκατε. Ὑπέδειξας Οὐρανὸς, τοὺς Μαθητάς σου λογικὸς Δέσποτα, δόξαν τὴν σὴν ἅπασιν, ἐκδιηγουμένους τοῖς πέρασι. Ῥαφέντες ἐν Οὐρανοῖς, καὶ δεδεγμένοι τοῦ Χριςοῦ σύσκηνοι, τοὺς σοὺς ὑμᾶς Παράφθοι, σέβοντας προθύμως φρουρήσατε.

Θεοτοκίον.

ΕΣκήνωσεν ἐν ἡμῖν, ὁ ἐν ὑψίςοις κατοικῶν Ἅγιος, ἀῤῥήτως σάρκα γάρ, ἐκ σοῦ προσλαβὼν πεφανέρωται.

Ὠδὴ, ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Τηρήξας, τὰς Μαθητὰς σοφίᾳ καὶ χάριτι, δυνατωτέρας εἰργάσω, τῆς Ἑλλάδος Σῶτερ ἐρεσχελίας· καὶ τὰ τούτων, ἀπατηλὰ κατήργησας δόγματα.

Οἱ θεῖοι, ποταμοὶ τῆς Σοφίας ἐπλήρωσαν, τῷ σωτηρίῳ μαράτῳ, τὰς κοιλάδας πάσας τῆς Ἐκκλησίας, σωτηρίου, ἐκ τῶν πηγῶν τὰ ῥεῖθρα πλουτήσαντες.

Δόξα.

Φαρισαῖοι, ζωτικοὶ ὡς ἀσφαλεῖς Παμόλβιοι, διεσχεδάσατε πᾶσαν, τὴν ζοφώδη πλάνην ταῖς φωτοβόλοις, λαμπηδόσι, Θεογνωσίας φέγγος ἀστράψαντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅλως σε, περιστερὰν τελείαν καὶ πάγκαλον, καὶ πηλαυγὲς δίρρωμον κειμον, καὶ κοιλάδων αὖθος, ὦ Θεομῆτορ, ὁ Νυμφίος, ὁ μονὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν.

Τροπάριον, ἦχος, γ'.

Τὸ Πόσολοι Ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον δὲ τὸ παρὸν, ἦχος, δ'.

Ἑπεφαμὴς σήμερον.

Ἐπέφανε σήμερον τῷ Ἀποστόλῳ, ἡ σεπτὴ πανήγυρις, παρεχομένη ἐμφανῶς, πταισμάτων πᾶσι τὴν ἄφεσιν, τοῖς ἐκτελοῦσιν αὐτῶν τὸ μνημόσυνον.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

ΕΙΣ ΕΝΑ ΠΡΟΦΗΤΗΝ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος αὐτοῦ, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, πλ. β'.

Ὠδὴ, γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Πάντα βλέπων ὡς Θεὸς, τὸν μελλόντων τὴν γνῶσιν, καὶ τὸν γυμνουμένων τὴν εἴδησίν σοι σαφῆ, προφαίνει θεοπρεπῶς, καὶ δείκνυσι, Μάκαρ ἀξιάγαστε.

Εὐρώσας Μάκαρσι τὸν μόνον, εὐσεβεῖ παῤῥησίᾳ, τῷ Πνεύματι τῷ Θεῷ, ὑπέκλινας σεαυτὸν· καὶ γέγονας δεκτικὸς, τῆς ἐκεῖθεν θείας ἐπιλάμψεως.

Θεοτοκίον.

Τὰ σὲ πᾶσαι γενεαὶ, μακαρίζουσι πίστει, τὸν ἄχρονον Λόγον, ἐν σώματι χρονικῶς, τεκοῦσαν ὑπερφυῶς, καὶ Παρθένον πάλιν διαμείνασαν.

Ὠδὴ, ς'. Τῷ βίῳ τὸν θάλασσαν.

Ἐχόμενος Ἔνδοξε, τὰς τοῦ Πνεύματος αὐγὰς, διαφανὲς ὡς ἔσοπτρον, Προφητείας ἐνθέου μαρμαρυγὰς, τῷ Κόσμῳ ἐξήστραψας, ὡς παρόντα θεσπίζων τὰ ἐσόμενα. Δίς.

Δόξα.

Σὸς ἐπεδήμησε, Βασιλεῦς, χαῖρε Σιὼν, καὶ κατατέρπου βλέπουσα, καὶ τὸν Κόσμον ἐφώτισαν ἀστραπαῖς, ἰδίας Θεότητος, καὶ δαιμόνων τὴν πλάνην ἐθριάμβευσε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄρχος πολιότητι, ἐνωθεὶς ὁ ἐκ Πατρὸς, Μονογενὴς ἐν μήτρᾳ σου, εἰς ἐκ δύο προῆλθε δίχα φθορᾶς, τηρήσας ἀλώβητον, τὴν σὴν παρθενίαν σου Παμύμνητε.

Τροπάριον, ἦχος, β'.

Οὗ Προφήτου τὸν μνήμην Κύριε ἑορτάζομεν, δι' αὐτοῦ σὲ δυσωπῶμεν, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Ἑπεφανὴς σήμερον.

Προφητείας χάρισμα, πλουτῶν Προφῆτα, τοῦ Χριστοῦ κατήγγειλας, τὴν παρουσίαν ἐμφανῶς, καὶ τὸ τοῦ Κόσμου Σωτήριον· ὃ τῇ ἐλλάμψει, ὁ Κόσμος πεφώτισται.

Κοινωνικόν.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

ΕΙΣ ΠΡΟΦΗΤΑΣ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος αὐτῶν, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, π. ά.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ πήξας ἐπ' ὕδασι.

ΚΙθάραι τοῦ Πνεύματος τῷ πλήκτρῳ κρουόμεναι, οἱ Προφῆται πάντες τὸ παναρμόνιον, μέλος τῆς σῆς γνώσεως Χριστὲ, πᾶσι θεολογοῦντες, τοῖς φιλοθέοις ἀναμέλπουσιν, ἀνωθεν πλουτοῦντες τὴν ἔλλαμψιν.

Τρομφαῖαι ὀξηγαιρόμεναι τῇ προσάξει σου, οἱ Προφῆται πάντες τὴν πολυτάραχον, πλανίῳ διακόπτουσι Χριστὲ, θείαν σου δυναστείαν, οἱ δυσεβῶς περιζωσάμενοι, καὶ τὸ ἀκατάληπτον κράτος σου.

Οἱ θεῖοι καὶ μυστικοὶ κρατῆρες τῆς γνώσεως, οἱ Προφῆται πάντες τὴν γῆν ἐμέθυσαν· προδιατυπούμενοι ἐμφανῶς, τῆς σῆς Οἰκονομίας, τὸ δυσθεώρητον Μυστήριον, ἄλλος ἀλλαχόθεν κηρύττοντες.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάλαι προορισθεὶς Παρθένε Μυστήριον, καὶ πρὸ τῶν αἰώνων προγινωσκόμενον, τῷ πάντα γινώσκοντι Θεῷ, λόγῳ μιᾷ ἐπ' ἐσχάτων, ἐν τῇ μήτρᾳ σου Παναμωμε, πέρας εἰληφὸς ἀναδέδεικται.

Ὠδὴ, ς'. Μαινομένην κλύδωνι.

ΠΟλιτείαν ἔνθεον, εὐσεβείας λόγον ἀληθῆ, κεκτημένοι Κήρυκες γεγόνατε, παναληθεῖς, θείας Σαρκώσεως Ἅγιοι.

Ῥῆμα θείαν ἔχοντες, Βασιλέως ἄσχετον ὁρμὴν, καὶ θηρῶν τὰ φρονήματα ἐφράξατε, καὶ ἐκ γαστρὸς, τοὺς κήτους σώσαι ἐρρύσθητε.

Δόξα.

Οἱ ἐκ μήτρας Ἅγιοι, ἐν τῷ Κόσμῳ λάμποντες πάντοθι, ἀρετῆς διδάσκαλοι γεγόνατε, καὶ φυτουργοὶ, Προφῆται πάντες πανόλβιοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοδόχον ἔχοντες, διανοίας, γέννησιν τὴν σὴν, οἱ Προφῆται Δέσποινα προηγγείλαν, σὲ τυπικοῖς, καὶ πολυτρόποις συμβόλοις Ἁγνή.

Τροπάριον, ἦχος, β'.

Ὧν Προφητῶν σου τὸ μνήμα Κύριε ἑορτάζοντες, δι' αὐτῶν σὲ δυσωποῦμεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁρτάζει σήμερον ἡ Ἐκκλησία, τὴν σεπτὴν Πανήγυριν, τῶν θεηγόρων Προφητῶν. καὶ γὰρ αὐτοὶ προεκήρυξαν, τοῦ Θεοῦ Λόγου σωτήριον ἔλευσιν.

Κοιμωμένου.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

ΕΙΣ ΕΝΑ ΜΑΡΤΥΡΑ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος αὐτοῦ, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, π. δ'.

Ὠδὴ, γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

ΕΝέμος, περιφανείαν, καταλιπὼν Χριστῷ ἔνδυσας, Μάρτυς θαυμαῖν, ὅπως ἀπολαύσῃς, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὃς ἡμῖν βοήθειαν, τοῖς κινδυνεύουσι παντοτε, ταῖς κοσμικαῖς, Μάρτυς ἐπηρείαις, καὶ δειναῖς περιστάσεσιν.

Ὅλβιος γενόμενος, καὶ φωτισμοῦ παντὸς ἔμπλεως, πάντας πλουτεῖν, τὴν δικαιοσύνην, Ἀθλοφόρε ἱκέτευε.

Θεοτοκίον.

Ἔννεγκας τὸν ἄσαρκον, τὸν ἀγεώργητον Ἄχραντε, παντὶ ἡμῶν, τρέφοντα καρδίας, τῇ πίστει ἀνυμνοῦντων σε.

Ὠδὴ, ς'. Γλυκάνθητί μοι Σωτήρ.

ΣΝέτειλέ σοι Σοφὲ, φῶς ἄδυτον ἐναθλήσαντι, καὶ εὐφροσύνης σκηναὶ, ἅγιαι ἐδέξαντο· ἐν αἷς αὐλιζόμενος, τῇ ἐπὶ τῆς γῆς σε, εὐφημοῦντων Μάρτυς μέμνησο.

ΠΕγάλως ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνύσας ἄθλους Ἀοίδιμε, μεγάλως ἡμᾶς κακῶν, κινδύνου καὶ θλίψεως, ταῖς σαῖς ἀπολύτρωσαι, ἱεραῖς πρεσβείαις, ἵνα πόθῳ σὲ δοξάζωμεν.

Δόξα.

Μὴ δείξῃς με Ἰησοῦ, κατεγνωσμένον ἡμίκα σου, τῷ Θρόνῳ τῷ φοβερῷ, λόγε παρασήσωμαι· ἀλλ' οἰκτειρον σῶσόν με, τοῦ σοῦ μεσιτείαις, Ἀθλοφόρε Πολυέλεε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γίασόν μου τὸν νοῦν, καὶ τὴν ψυχὴν φωταγώγησον, τὸν ἐν Ἁγίοις Θεὸν, ἐπαμαπαυόμενον, ἀῤῥήτως κυήσασα, Παναγία Κόρη, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς Τυράννους καθεῖλεν. ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ αἰσχύρα θράση. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῷ Μαρτύρῳ σου ἄθλος, ἀναδειχθεὶς καὶ ὁπλίτης, Στρατιώτης ἄριστος, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, γέγονας διὰ βασάνων καὶ τιμωρίας, ἔπαρσιν εἰδώλομανῶν καταπατήσας. διὰ τοῦτο καὶ ἐδέξω, βραβεῖα μάχης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΕΙΣ ΜΑΡΤΥΡΑΣ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος αὐτῶν, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, β'.

Ω᾽δὴ, γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως.

Καθεῖλον οἱ καλλίνικοι Στρατιῶται, τῷ Πάθει σου τῷ θείῳ δυναμωθέντες, τῆς πλάνης τὴν πολύθεον ἀθεΐαν, ἣν πίστει κράζοντες· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Ἅρμασι Θείου Αἵματος ῥαντισθέντες, θυσίαις οὐκ ἐχαλίνθητε δαιμονίων, θυσία προσηνέχθητε τῷ Κυρίῳ, ὁλοκαυτούμενοι, καὶ πίστει κράζοντες, ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Ὅλοις σε κεκτημένοι οἱ Ἀθλοφόροι, ταῖς ἑαυτῶν καρδίαις εἰσῳκισθέντα, τραυθέντες τὴν δυσέβειαν ἀνεβόων· οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι Δίκαιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην Παρθενοῦσαν μητέρα, πρὸς Πίστιν τῆς Θεότητος τοῦ Τεχθέντος, τιμῶμέν σε κραυγάζοντες τῷ Υἱῷ σου· οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι Δίκαιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Ω᾽δὴ, ς'. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Ἀλλιγγοῦσι νῦν κροτεῖτω, πνευματικῇ ἐπαξίως, λογικῶν χειλέων καρδία, ὕμνον ἐκπέμπουσα, καὶ μέλπουσα, τὴν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους.

Στρωται τὴν ἀσεβούντων, καὶ δυσμενῶν αἱ καρδίαι. Χριστὸς γὰρ ἐκτείνας τὸν Σταυρὸν, ὡς τόξον ἀπέστειλε, τοὺς Μάρτυρας βέλη ἠκονημένα.

Δόξα.

Ὅπλοις τῆς δικαιοσύνης, καὶ πίστεως οἱ Γερμανοὶ, ἑαυτοὺς πρὸς πάλιν ἐχθρῶν, ἀσάρκων καθώπλισαν, καὶ τέλεον ἐξηφάνισαν τούτους.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἴασον ἀπὸ κινδύνων, τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄῤῥηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Τροπάριον, ἦχος, πλ. α'.

Τὰ θαύματα τοῦ Ἁγίου σου Μαρτύρου, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τῶν Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Κοντάκιον, ἦχος, β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Λαμπτῆρες φαιδροὶ, φανέντες θεῖοι Μάρτυρες, τῷ Κτίσαντι φωτὶ, θαυμάτων καταυγάζετε· μυσημάτων λύοντες τὴν βαθεῖαν μύκτα ἑκάστοτε· καὶ Χριστῷ τῷ μόνῳ Θεῷ, πρεσβεύοντες δοῦναι ἡμῖν ἔλεος.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι.

ΕΙΣ ΕΝΑ ΙΕΡΑΡΧΗΝ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Καμόμος αὐτοῦ, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, δ'.

Ω'δὴ, γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τ'Κηλίδωτον τὸν μόν, τῇ ἁγιάλαμψει τῇ σεπτῶν πράξεων, ἔχων ἐδείχθης ἔσοπτρον, Ἱεράρχα θείας λαμπρότητος.

Τῇ χάριτι ἀληθῶς, καὶ τῇ ἐλπίδι τελεωθεὶς ὅσιε, Ἱερουργὸς γέγονας, τοῦ Εὐαγγελίου τῆς χάριτος.

Τῶν λόγων σου τὸ τερπνὸν, ὑπὲρ κηρίου γλυκασμὸν φέρουσα, ἡ Ἐκκλησία Ἔμδοξε, ἐκπτύει πικρίαν αἱρέσεων.

Θεοτοκίον.

Τὸν πύλην σε καὶ Ναὸν, τῆς θείας δόξης κοιμωμένου σέβοντες, Μῆτερ Θεοῦ Παρθένε, πάντες τῇ σκέπῃ σου λυτρούμεθα.

Ω'δὴ, ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Τῇ ἄβυσσον, τῇ γραφικῇ, μονμάτων ἐξιώτλησας, καὶ τὸν πλοῦτον, τῇ ἐνθέων δογμάτων ἐπλούτησας, καὶ ἐξήραυας, ποταμοὺς Ἱεράρχα αἱρέσεων.

Τῇ τραπέζῃ, τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ παρισταμενος, καὶ τῆς θείας, δώρων χίας αὐτοῦ ἀξιούμενος, ἐκτενῶς μὴ παύσῃ, ἱλασμὸν ἐξαιτῶν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα.

Τῇ μάχαιραν, τῷ τοῦ Πνεύματος λόγῳ σπασάμενος, τῇ ἀθέων, μονμάτων καθεῖλες τὰ ἔκφυλα, καὶ ἐρρίζωσας, Θεοφόρε πιστῶν τὰ μονήματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω Τόκων σου, τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς ἀπηλλάγημεν· τῷ Χαρᾷ γὰρ, ὃν Γαβριὴλ σου Παρθένε σωέλαβες· καὶ Θεὸν τεκοῦσα, τῇ ἀνθρώπων τὴν φύσιν ἐθέωσας.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Καμόμα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνησου ἡ τῇ πραγμάτων ἀλήθεια. διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλὰ, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Θεόπνους ε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ παρὸν, ἦχος π. δ'.

Ὀρθοδοξίας Ὁδηγὲ, καὶ σεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς Οἰκουμένης ὁ φωστὴρ, Ἀρχιερέων Θεόπνουν ἐγκαλλώπισμα, Ἱεράρχα σοφὲ ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας· λύρα τοῦ Πνεύματος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, β'.
Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν Πίστιν Χριστοῦ, τραυῶς σὺ ἐδογμάτισας, καὶ ταύτην τηρῶν, εἰς πλῆθος ὅντως ηὔξησας, τὸ πιστόν σου ποίμνιον. σὺ Ἀγγέλοις ὅθεν Ἀοίδιμε, συναγάλλῃ μιοῦ καὶ τῷ Χριστῷ, πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΑΣ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Καμόμος αὐτῶν, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, π. δ'.

Ω'δὴ, γ'. Οὐρανοὺς ἐστερέωσας λόγῳ.

Δι' ἐγκρατείας ὄντως καὶ προσευχῆς, ἀκλινῶς ἀνήλθετε εἰς ἀκρόπολιν, τῆς ἀρετῆς Θεοφόροι· ἔνθα τῆς τρυφῆς τὸν χειμάρρουν τρυφᾶτε ἀεί.

Ὡς παῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς Θεὸν, Ἱεράρχαι ὅσιοι δυσωπήσατε, ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ σωθῆναι, τοὺς πίστει ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην ὑμῶν.

Ὡς δογμάτων Καθηγηταὶ, καὶ σοφῶν λογίων ὑφηγηταὶ ἀληθεῖς, τὸν σέφαμον ἐκομίσασθε, τῆς αἱρέσεως ὅσιοι.

Θεοτοκίον.

Ὡς Οὐρανὸν καὶ θρόνον σε τοῦ Θεοῦ, ἀνυμνοῦμεν πάντες Θεοκυῆτορ Ἁγνὴ, ὅτι ἐκ σοῦ ἐπεφάνη, Ἰησοῦς ἡ ἀλήθεια.

Ω'δὴ,

Ὠδὴ, ς'. Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω.

ΩΣ Ἐκκλησίας τὴν δόξαν, κατεκοσμήσατε Πατέρες μακάριοι· θείοις ὑμῶν δόγμασιν αὐτὴν ἁπαρράπτοντες, τὰς αἱρέσεις τε ἐκ ποδῶν ἤλασατε.

ΩΣ δυσσεβείας φωστῆρες, τῷ δόγματι τῷ καλλει ἠρράψατε, καθ' ὅλης τῆς Κτίσεως, Διδάσκαλοι ἔνδοξοι, ἀμαυρώσαντες τὰς αἱρέσεις λόγῳ Θεοῦ.

Δόξα.

ΑΝτὶ μαχαίρας τῇ γλώττῃ, καὶ τῷ λόγῳ χρησάμενοι Ὅσιοι, τὰ μόθα ἐκόψατε, διδάγματα ἅπαντα, καὶ ἐτραυώσατε τὴν Τριάδα πᾶσι σαφῶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τὸν Κόσμον φωτίσας Χριστὲ ὁ Θεὸς, κἀμὲ τῷ πταισμάτων μου, ῥῦσαι ὡς φιλάνθρωπος, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωήν μου δέομαι.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Ὁ Θεὸς τῷ Πατέρων ἡμῶν, ὃ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, εἰρήνην κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Ἦχος τὸ παρὸν, ἦχος, γ'.

ΕΡγοις λαμψαντες Ὀρθοδοξίας, πᾶσαν σβέσαντες κακοδοξίαν, μιμηταὶ τροπαιοφόροι γεγόνατε· τῇ Εὐσεβείᾳ τὰ πάντα πλουτήσαντες, τὴν Ἐκκλησίαν μεγάλως κοσμήσαντες, ἀξίως εὕρατε Χριστὸν τὸν Θεὸν, δωρούμενον πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Ἐπέφανης σήμερον.

ΤΕράρχαι μέγιστοι τῆς εὐσεβείας, καὶ γενναῖοι πρόμαχοι, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, πάντας φρουρεῖτε τοὺς μέλποντας· σῶσον Οἰκτίρμον τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

Κοιμωμικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι.

ΕΙΣ ΕΝΑ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Καμόνος αὐτοῦ, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, π. δ.

Ὠδὴ, γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

ΩΦθης Ἱεράτατος, ἱερουργῶν τὸ πρὶν Ἔνδοξε, τὸν Λυτρωτὴν, ἔπειτα ὡς θῦμα, αὐτῷ ἱερουργούμενος.

ΕΓάμας πιστότατος, ὁ μιμητὴς Ποιμὴν ὅσιε, τὸ σεαυτοῦ, αἷμα προεχέων, φιλοθέως τῆς Ποίμνης σου.

ΗΡίζα ἐποίμανας, τὸ τοῦ Δεσπότου σου ποίμνιον, Ἀρχιερεῦ. ὅθεν ὁμοτόπῳ τόπῳ, τῆς χλόης κατεσκήνωσας.

Θεοτοκίον.

ΛΟὺς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου Παράγιε, τὰς προσβολὰς, ἀποκρουομένη, τῷ δεινῷ περιστάσεων.

Ὠδὴ, ς'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

ΒΒάπτισας ὁμοῦ ὕδασι λαὸν, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, ὥσπερ βεβάπτισαι· ἐβαπτίσθης δὲ, τῷ σῷ αὐθις αἵματι.

ΗΤὴν πομπὴν τὰς ἐντεύξεις ἐκτελῶν, πρὸς Χριστὸν Μακάριε, ὑπὲρ τοῦ δόλου σου, καὶ τὸ αἷμα προτιθεὶς ἱκετήριον.

Δόξα.

ΩΣ κλῆμα τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, ἐκλεκτὸν καὶ ἔντιμον, πλεῖστον ἐξηύθησας, τῷ Δεσπότῃ σου καρπὸν Ἱεράτατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΖΟαμῶν καταλύτης ὡς Θεὸς, γεγονὼς ὁ Τόκος σου, Μαρία Θεόνυμφε, προσκυνεῖται σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

ΚΑὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος τοῦ Ἀποστόλου γεγονὼς, τὴν πρᾶξιν εὗρες Θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν. διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ὡμήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς ἀοίδιμε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος δ'.
Ἐπεφαύης σήμερον.

Ἡ Ἐγαλεῖα Πίστεως ἐν σῇ καρδίᾳ, περιθεὶς ἐφύλαξας, Ἱερομάρτυς Ἀθλητά, μὴ δειλιάσας τὸν Τύραννον, Χριστὸν Θεράποντα. διὸ ἡμᾶς φύλαττε.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΕΙΣ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑΣ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος αὐτῶν, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, δ'.

Ὠδὴ, γ'. Τόξον δυνατῶν ἀθέτησε.

Τ Ῥμας λογικὰς ποιμάναντες, καὶ ὥσπερ ἀρνία τῷ προβάτων προτέθυθε, τὸν ἀπάντων Ἀρχιποίμενα, καὶ Θεὸν Ἀμνὸν μιμούμενοι.

Τ Ἀλα λογικὸν Παντέροι, τὰς ποιμαινομένας θεοπνεύστως ποτίσαντες, τοῦ Χριστοῦ δὲ τῆς μαρτυρίας, χαίροντες πεπώκατε ποτήριον.

Τίφος Ἀθλητῶν ἡγούμενοι, ὑπὲρ εὐσεβείας ὑποδύτες τὰ σκάμματα, ἔνα δοξάζετε Θεὸν Πατέρα, σὺν Υἱῷ καὶ Θείῳ Πνεύματι. Θεοτοκίον.

Χ Αίροις Μῆτερ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν Γαστρί σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ Ἄνθρωπον.

Ὠδὴ, ς'. Θύσωσοι. μετ' ᾠδῆς.

Ε Υ̓ξάσθε, τῷ Σωτῆρι θυσίαν αἰνέσεως, ἐν Ἐκκλησίᾳ Ὁσίων, ὡς Θεοῦ μεσίται, καὶ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ προθύμως, τὰς ψυχὰς δι' αἱμάτων προσμίξαντες.

Ἱλήφατε, χαρισμάτων πληθὼ διὰ Πνεύματος, Ἱερομάρτυρες ὄντως, ἐν αἰσίξει θείῳ ὑμῶν χειλέων· καὶ προσάγετε, εὐχαρίστως αὐτὰς θαματόμενοι.

Δόξα.

Ὡς θεῖον, τοῦ Ἀθλητῶν σου Χριστέμου τὸ σύγκημα, τοῦ ἐπ' ἐλπίδι κειμένου, ὡς παρόντων ἤδη κατατρυφῶντων, καὶ ἡδίω, τῆς ζωῆς ἡγουμένων τὸν θάνατον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡ Θαῦμα, τοῦ ἀπάντων θαυμάτων καινότερον· ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα, οὐκ ἐχρημάτισε.

Τροπάριον, ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχοι, καὶ θρόνων διάδοχοι τοῦ Ἀποστόλου γεγόμενοι, τοῖς πράξιν εὕρατε θεόπνευστοι εἰς θεωρίας ἐπίβασιν. διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομοῦντες, καὶ τῇ Πίστει ἐμπλήσατε μέλεις αἵματος, Ἱερομάρτυρες ἔνδοξοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.
Ἐπεφαύης σήμερον.

Ἐκκλησίας ἄσειστοι, καὶ θεῖοι πύργοι, εὐσεβείας ἔνθεοι, ξύλοι ὡς ὄντες καταιοί, Ἱερομάρτυρες ἔνδοξοι, ὑμῶν πρεσβείαις φρουρήσατε ἅπαντας.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι.

ΕΙΣ ΕΝΑ ΟΣΙΟΝ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος αὐτοῦ, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, πλ. δ'.

Ὠδὴ, γ'. Συνεῖ τὸ στερέωμα.

Πῦρ τὸ τῆς Θεότητος, ἐμπερπισάμενος Ὅσιε, καὶ καθαρθεὶς, ἀνθραξ θεοφόρε, ἐπὶ γῆς ἐλλημάτισας.

Ἔκρωσιν ἐνδέδυσο, πρὸ τελευτῆς παθῶν Ὅσιε, καὶ πρὸς ζωὴν, διὰ τοῦ θανάτου, ἐξεδήμησας ἄληκτον.

Ἄρκα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ στερρῶς Ὅσιε, τὴν δὲ ψυχὴν, ἔδειξας δουλείας, τοῦ παθῶν ἀπαπείμωτον.

Θεοτοκίον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου Παναγνε, τὰς προσβολὰς, ἀποκρουομένη, τοῦ δεινοῦ περιστάσεως.

Ὠδὴ, ς'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Οὗ ὄφεως Χριστὲ ἡ προσβολὴ, ὃ τῷ λαῷ ἔθελξε σοῦ τὴν Θεράποντα, ὃ τὸ πῦρ τοῦ πειρασμοῦ κατεπόησεν.

Ἱσάγ-

Τ'Σάγγελον βιώσας ἐπὶ γῆς, πολιτείαν Ὅσιε, θείοις χαρίσμασιν, ἐκόσμησας δεξιᾷ παντοκράτορι. Δόξα.

Γ'Κράτειαν ἄεμναον δύχλων, κτησάμενος Ὅσιε, ἀγάπλων ἀθόλωτον, ἀκηλίδωτον θεῷ ὤφθης ἔσοπτρον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο' Λόγος τῷ Θεῷ σε τοῖς βροτοῖς, Θεοπάτορα ἔδειξεν, ὡραῖον κλίμακα· διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς καταβέβηκε.

Τροπάριον, ἦχος, α'.

Η' ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι Ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν· μηρίαις, ἀγρυπνίαις, προσευχῇ, ὡραίοις χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς μοσύντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῇ πίστει προσερχόντων σοι. δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Η' τὸ παρὸν, ἦχος, πλ. δ'.

Γ'Νωστοὶ Πάτερ ἀκριβῶς δεσπόζῃ τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ· καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου. διὸ καὶ μετ' Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὅσιε Πάτερ τὸ πνεῦμά σου.

Η' τοῦτο, ἦχος ὁ αὐτός.

Ταῖς σαῖς δακρύοις ῥοαῖς τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ τῇ Οἰκουμένῃ, λάμπων τοῖς θαύμασιν· ἔμδοξε Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χριστοῦ τὸν ζυγὸν, λαβὼν Πάτερ Ὅσιε, καὶ σοῦ τὸν Σταυρὸν, ἐπ' ὤμων ἀράμενος, μιμητὴς παμάκαρ ἐφάνης τοῦ αὐτοῦ Παθημάτων γέγονας, κοινωνός τε τῆς δόξης αὐτοῦ, τῆς θείας μετέχων καὶ ἀληκτου τρυφῆς.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΕΙΣ ΟΣΙΟΥΣ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Καμόνος αὐτῶν, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, β'.

Ω'δὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοί.

Πατέρες ἀγαθοὶ φανέντες Ὅσιοι, τὴν πίστει ὑμᾶς ἐπικαλουμένων, τὰς ψυχὰς ἀπολυτρώσασθε, καὶ τοῦ σώματος πάθη θεραπεύσατε.

Ὁδὸν τὰς πρὸς ζωὴν φερούσας Ὅσιοι, ὁδεύειν φωτίσατέ με, καὶ πάσης, τῆς ἐχθρῶν ἀποπλανήσεως, προσευχαῖς ὑμῶν θείαις διασώσατε.

Τ'Μώμως τὴν ὁδὸν τοῦ βίου Ὅσιοι, διαμόρτες φευγόμενοι κακοχίαις, πρὸς τὸ πλάτος ἐσκηνώσατε, τῆς πραότητος. διὸ καὶ μακαρίζεσθε.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ χρυσοῦν θυμιατήριον, τοῦ θείου ἄνθρακος γενομένη· τὸ δυσώδες τῆς καρδίας μου, εὐωδίασον ὅπως μεγαλύνω σε.

Ω'δὴ, ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τ'Ῥαγεῖς Ἐκκλησίας θεμέλιοι, πάσαις μεθοδίαις ἐχθρῶν σαλευόμενον, τὸ τῆς ψυχῆς μου οἴκημα, ταῖς ὑμῶν ἱκεσίαις στηρίξατε.

Καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων ἀκέτορες, θεῖοι χρηματίζοντες Θεομακάριστοι, τὰς τῆς ψυχῆς μου δέομαι, καὶ σαρκὸς ἀσθενείας ἰάσασθε.

Δόξα.

Ἐν πελάγει δεινῶς κυματούμενος, Ὅσιοι ὑμᾶς κυβερνήτας προβάλλομαι, καὶ δυσωπῶ ἰθῦναί με, πρὸς σωτήριον ὅρμον μακάριοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα, Μῆτερ Ἀειπάρθενε τῆς σωτηρίας μου· καὶ σὲ προστάτιν τίθημι, τῆς ζωῆς ἀσφαλῆ τε καὶ ἄσειστον.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Ο' Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν,

κειαμ, μὴ ἀποςήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ὦ εἰρήνη κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, β'.

Τὴν ὑπερβεάιας.

Τῇ τῇ Ἀγγέλων ὑμνουμένη σώματι πολιτείαν, ἐπιδειξάμενοι Ὅσιοι Θεοφόροι, πάντων καὶ τῆς τιμῆς ἠξιώθητε, τῷ Δεσποτικῷ Θρόνῳ παριστάμενοι, καὶ πᾶσιν αἰτεῖτε θείαν ἄφεσιν.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι.

ΕΙΣ ΕΝΑ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΑ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος αὐτοῦ, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, πλ. β'.

Ὠδὴ, γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Εὐρῦσαι θέρει Θεϊκῷ, καὶ χωρεῖς πρὸς ἀγῶνας, θαρσαλέως παμμάκαρ, ὑπομένων αἰκισμούς, καὶ τρέβλας τῆς διωκτῶν, Ἀθλοφόρε Ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν.

Δίς.

Σχοινίοις δίδωσι Χριστὸς, ἀθλοθέτης ὁ μέγας, διολέσαι τὴν πλάνην, καταισχύνας τὸν ἐχθρὸν, καυχώμενον αἰσχύνῃ, καὶ ἀκαίρως μάτην φρυαττόμενον.

Θεοτοκίον.

Ἣν εἶδε πάλαι Ἰακὼβ, ἀπὸ γῆς τεταμένην, πρὸς ὑψος θεῖον κλίμακα σαφῶς, Μαρίαν τὸν καθαρὸν, τὸν Δεσπότην μέλψωμεν παλάτιον.

Ὠδὴ, ς'. Τὸν βίον τὴν θάλασσαν.

Πέβης τοῖς ὕδασι, κυβερνώμενος χειρὶ, ζωαρχικῇ Πατὴρ ἡμῶν· διεσώθης δὲ τύποις τῆς διωκτῶν, βυθίσας σεβάσματα, προσευχῇ ἐπιμόνῳ ἱερώτατε.

Δίς.

Δόξα.

Μικροῖς αἰτιώμενος, τὰ μεγάλα ἑαυτὸν, τοῖς αἰκισμοῖς ἐξέδωκας, Ὅσιε Πάτερ, καὶ τὸν πτερνιστὴν, τῆς Εὔας ὑμνήματι, ἐθαμάτωσας ὄφιν ἐμφανέστατα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν νῦν σεσάρκωται, ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν, Παρθενομῆτορ Κύριος· καὶ τοῖς βροτοῖς ἔμβαται δίχα τροπῆς, δι' ἄφατον ἔλεος, τὸν ἡμῶν σωτηρίαν ἐργαζόμενος.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Σὲ τὸν Ἀθλοφόρων ἰσότιμον, καὶ πάντων τῶν Ὁσίων συμμέτοχον, παναοίδιμε Ὁσιομάρτυς ὑμνοῦμέν σε· καὶ δυσωποῦμέν σε, πρεσβεύειν ἐκάστοτε ὑπὲρ ἡμῶν, ὅπως εὕρωμεν ἔλεος.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστέρα μέγιστον ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη σήμερον, τὸν Θεοφόρον Ἀθλητὴν, φωταγωγεῖται κραυγάζουσα χαίροις Μαρτύρων, καὶ Ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΕΙΣ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΑΣ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος αὐτῶν, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, δ'.

Ὠδὴ, γ'. Ὅτι στέρα ἔτεκεν.

Κόσμον ἁρπάσαντες, τῷ δι' ἡμᾶς ἐν τῷ Κόσμῳ, σαρκὶ Θεῷ ἐλθόντι, ἠκολουθήσατε Χριστῷ· διὸ τὴν ὑπερκόσμιον, Παμόλβιοι δόξαν ἐκληρώσασθε.

Δίς.

Εὐσεβείας θώρακι, καθοπλισθέντες καθαρὸν, τὰς παρατάξεις πάσας, οἱ Ἀθληταὶ τοῦ δυσμενοῦς, καὶ νικηταὶ γενόμενοι κραυγάζουσιν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Πύλη ἡ σωτήριος, τῆς μετανοίας μοι πύλας, ὡς ἀγαθὴ προστάτις, διάνοιξον, καὶ ἐκ πυλῶν, τῆς ἁμαρτίας ῥῦσαί με, φθορήσασα θεία δωρεᾷ με.

Ὠδὴ, ς'. Ἐβάσθη, προτυπῶν.

Σότιμοι, καὶ τῷ Ἁγίῳ ὡς καὶ τῷ Ἀθλητῇ, γεγονότες, τῆς ἐπάθλου ἐπίσης ἐτύχετε, Ἀθλοφόροι. ὅθεν, Ἀγγέλοις ἀεὶ συναγάλλεσθε.

Ὑπτόμενοι, καὶ σφοδραῖς ἀλγηδόσι βαλλόμενοι, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ, ἀπαπείρωτοι ὤφθητε. τὰς ἡμῶν ὀδυνας, διὰ τοῦτο Σοφοὶ θεραπεύετε.

Δόξα.

Θῦ πρὸς αἷμα, ὁ πρὸς σάρκα τιὼ πάλιν ἰώ ἐγκαμτο, οἱ Γερμανοὶ, ἀλλ' ἀρχὰς ἐτροπώμτο καὶ δαίμονας, ἀοράτῳ σθένει, τῷ Υἱῷ τῷ Θεοῦ κρατυνόμενοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ χαῖρέ σοι, ἀσιγήτως βοῶμεν Παμάλξαντε. τὴν γὴ ἀπαύτων, τιὼ χαραὶ τὸν Χριστὸν ἀπεκύησας, καὶ τιὼ λύπιν πᾶσαν, τῆς προμήτορος Εὔας ἀπήλασας.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Σχήσει τὸ πρότερον πάθη μεκρώσαντες· Ἀθλήσει τὸ δεύτερον ἐχθρὸν καθείλετε, τὸν πᾶσι πολέμιον, Μάρτυρες Ἀθλοφόροι, τὴν Ἀγγέλων πολίτευμα. ὅθεν κληρονομεῖτε τιὼ αἰώνιον δόξαν. διὸ ταῖς ἱκεσίαις ὑμῶν σώσατε πάντας ἡμᾶς.

Κοντάκιον, ἦχος, β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Κ τῆς Κοσμικῆς συγχύσεως ἐφύγετε, καὶ πρὸς γαληνιὼ κατάστασιν μετέστητε, Μαρτυρίου αἵμασι, καὶ Ἀσκήσεως πόνοις σεφόμενοι. ὅθεν καὶ ἀνεδείχθητε, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων ὁμόσκηνοι.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΑΡΤΥΡΑ.

Εἰς τιὼ Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Καμόνος αὐτῆς, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, δ'.

Ὠδὴ, γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Νάψας σου τιὼ ψυχιὼ, ἔρως ὁ θεῖος, τῆς σαρκὸς ἔρωτα, καὶ χαλεπὰ βράσματα, τὰ τῆς ἀκισμῶν ἐμαπέσβεσεν.

Σχύϊ παντεργικῇ, τιὼ κεφαλιὼ τοῦ δυσμενοῦς ἔθλασας, τῆς κεφαλῆς φέρουσα, Μάρτυς καρτερῶς τιὼ ἀφαίρεσιν.

Ἱματωσε οἱ χρεμοὶ, τῆς ἀθείας τιὼ πυρὰ ἔσβεσαν, τὰς δὲ πιστὰς ἤρδευσαν, τῆς Θεοσεβείας τοῖς μάμασι.

Θεοτοκίον.

Γὴ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῆς ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας. ὅθεν σοι τὸ χαῖρε προσάγομεν.

Ὠδὴ, ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἄνδρειον, ὃν γυναικείῳ σώματι φρόνημα, ἀναλαβοῦσα πρὸς πάλιν, ἐπεξῆλθες Μάρτυς τῷ Τυράννῳ, καὶ ῥομφαίᾳ, ὑπομονῆς αὐτὸν ἐθανάτωσας.

Ἰσέτι, σαζομένη τῷ αἵματι Παμσεμνε, τῷ σῷ Νυμφίῳ παρέστης, καλλοναῖς παντοίαις ὡραϊσμένη, καὶ τῇ τούτου, εἰς ἀεὶ ἀμαρυφᾶς ὡραιότητι.

Δόξα.

Ἔρωτι, τετρωμένη τῷ Θείῳ ἐκραύγαξες· Χριστὸν ἐπείγομαι φθάσαι, τὸν ὡραῖον κάλλει. ὅθεν βασανιστὰς, ὑπομένω, ἀκλινεῖ γνώμῃ φρονήματι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θαῦμα, τῆς ἀπαύτων θαυμάτων καινότερον· ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα, οὐκ ἐξεμοχλώρησε.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Ἀγαπήσω Ἰησοῦ κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ· σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου. καὶ πάσχω διὰ σὲ, ὡς βασιλεύσω ἐν σοί· καὶ ἀποθνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω σὺν σοί. ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον προσδέχου τιὼ μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. αὐτῆς πρεσβείαις ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Ἐπέφανης σήμερον.

Πέφανη σήμερον, τῆς Ἀθληφόρου, ἡ λαμπρὰ πανήγυρις, παρεχομένη ἐμφανῶς, πνευματικὸν πᾶσι τιὼ ἄφεσιν, τοῖς ἐκτελοῦσιν τὴν μνημόσυνον.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΑΡΤΥΡΑΣ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος αὐτῶν, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, δ'.

Ω'δὴ, γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

ΝΕνεκρωμένος, λογισμῷ ὁ παράνομος Τύραννος, τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστὸν, δεινῶς ἀρνεῖσθαι ἠνάγκαζε, Κόραι παναοίδιμοι, καταισχυνόμενος.

ΣΜωτηρίων, προκειμένων ὀργάνων ἠλόγησε, τῶν Μαρτύρων ὁ χορὸς, πρὸς σὲ τὸν μόνον δυνάμενον, σώζειν Παντοδύναμε, ἐματαιάζων πίστει.

ΔΙὰ βασάνων, αἱ τρισόλβιοι Ἅγιαι Μάρτυρες, θησαυρὸν ἐν οὐρανοῖς, καὶ αἰωνίζουσαν εὐκλειαν, ἥρπασε τραυμάτων θείᾳ ἐγγίζουσαι.

Θεοτοκίον.

ΣΠιφαυέσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος ἀπέλασον· ἁμαρτίας τὰς σειρὰς, Ἁγνὴ Παρθένε διάῤῥηξον· σῶσόν με κυήσασα τὸν Παναοικτίρμονα.

Ω'δὴ, ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

ΤΔέδυσαι, ἐφιέμεναι κάλλος ἀμήχανον, αἱ τετρωμέναι τῷ πόθῳ, σοῦ τῷ γλυκυτάτῳ Ἄναρχε Λόγε, τῷ βασάνων, τὴν πικρίαν γενναίως ὑπήνεγκαν.

ΨΣὴν κρίνα, Ἀθλητῶν ἐν λειμῶνι ἐξηνθήσαν, αἱ Παναοίδιμοι Κόραι, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν πυροῖς βασάνων, τῷ ποικίλῳ, δυωδίασαν Πνεύματος χάριτι.

Δόξα.

ΝΥμφίον, τὸν ἀθανάτου μόνον ποθήσασαι, τοῦ ὁρωμένου θανάτου, ἀοράτῳ θέμει βυθόμεναι, ἀοιδήλως, ὑπ' ἐφρόντισαν Κόραι Νεανίδες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΤΥἱος, ὁ σκηνώσας ἐν Μήτρᾳ σου Κύριος· ἁγιωτέραν σύρωσε, καὶ καθαρωτέραν Κτίσεως πάσης, Θεομῆτορ, κυριώνυμε ἄχραντε Δέσποινα.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

ΥΠὲρ Τριάδος καρτερῶς ἐναθλήσασαι, τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν ἐτροπώσασθε, ἀδελφικῶς σωθέντα τὰ πτύσματα ὑμῶν. ὅθεν εἰσῳκίσθητε, σὺν ταῖς πέντε Παρθένοις, πρὸς τὸν ἐπουράνιον, Ἀθληφόροι Νυμφῶνα, καὶ σὺν Ἀγγέλοις τῷ Παμβασιλεῖ, ἐν εὐφροσύνῃ ἀπαύστως παρίστασθε.

Κοντάκιον, ἦχος, β'.
Τὰ ἄνω ζητῶν.

ΜΑρτύρων Χορὸς, τὴν μνήμην ἑορτάζομεν, τὴν τούτων πίστιν, αἰτούμενοι ἀντίληψιν, τοῦ ῥυσθῆναι ἅπαντας, ἀπὸ πάσης θλίψεως τοὺς κραυγάζοντας· ὁ Θεὸς ἡμῶν μεθ' ἡμῶν, ὁ ταύτας δοξάσας ὡς ηὐδόκησας.

Κοιμωμικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι.

ΕΙΣ ΟΣΙΑΝ ΓΥΝΑΙΚΑ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος αὐτῆς, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, πλ. δ'.

Ω'δὴ, γ'. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

ΓΝατεμίζουσα πίστει, ταῖς τοῦ Κυρίου Ὁσία, παναοίδιμε Θεόφρον ἀκτῖσι, τῆς ἐφέσεως τυχεῖν, ἱκέτευες σὺν δάκρυσι. διὸ καὶ τῆς ἐλπίδος, μετ' εὐφροσύνης ἐπέτυχες.

ΜΗμὴ σκοτισθεῖσαν μου ψυχὴν, ταῖς πομπραῖς καὶ βεβήλοις, ἐμπαθυμήσεσι Φιλάνθρωπε Λόγε, τῆς Ὁσίας σου δυσὶ ταῖς, καταύγασον, καὶ σκότους με, τῇ ἀφεγγεῖ ἐν ὥρᾳ, τῆς Κρίσεως ἐλεύθερον.

ΝΗφαλιότητι μοναῖς, τῷ θεαρίῳ τὰ κάλλη, φαντασθεῖσα ταῖς φρονήσιν ἀθόλως, ἐμπαθεῖς ὑλικαῖς· πτεροῖς κατφιζομένη δὲ, ἀκτημοσύνης Μῆτερ, ὅλη μετάρσιος γέγονας.

Θεοτοκίον.

ΜΩν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε. σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἐν σῇ γα-

ςρὶ Α᾽μόλωτε. διὸ πιςοί σε παντες, ὕμνοις Α᾽γνὴ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ, ς᾽. Α᾽βυσσος ἁμαρτιῶν.

Τ᾽Ρξασα τῆς ψυχικῶν, παθημάτων τῇ δυνάμει τοῦ Λόγου, πάσας τὰς τῆς δαιμόνων, ἐξηφάνισας φάλαγγας, ἐν μηρείαις καὶ δύχαῖς, καὶ ἐν τοῖς δάκρυσι τὸν Νυμφίον, τὸν σὸν ἀπαύςως μεγαλύνασα.

Τ᾽Σχνσιν ὑπερφυῆ, ἐν μηρείαις καὶ δεήσεσιν ὅμως, ςερρῶς ὑπεμεγκοῦσα, καὶ παθῶν κυριδύσασα, ἀπαθείας τὸν ςολὸν, κατακεκόσμησαι τοῦ Σωτῆρος, Νύμφη ὡραία χρηματίζουσα.

Δόξα.

Πρόσχες μοι τῇ προσδυχῇ, καὶ εἰσάκουσον ψυχῆς κατῳδύνου· ἰδοὺ γὰρ ἡ ζωή μου ἐν τῷ Α᾽δῃ ἔξέλιπε· καὶ παράσχου μοι Χριςὲ, ἄφεσιν δέομαι τῶν πταισμάτων, τῆς σῆς Οὐσίας παρακλήσεσι,

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νέκρωσόν μου τῆς σαρκὸς, τὰ χειρήματα τοῦ Ζωοῦ ἡ Τεκοῦσα· καὶ τῶν παθῶν τὸν σάλον εἰς γαλήνιον μετάβαλε· καὶ γενοῦ μοι βοηθὸς, ἐξαιρουμένη με τῶν κινδύνων, τῶν ἐν τῷ βίῳ Παναμώμητε.

Τροπάριον, ἦχος, Δ. δ᾽.

Ἐ᾽Ν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ᾽ εἰκόνα. λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριςῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπεροράν μὲν σαρκὸς· παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου. διὸ καὶ μετ᾽ Α᾽γγέλων σωναγάλλεται, Ε᾽μδοξε Οὐσία τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, ἦχος, β᾽. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν ἀσκητικὸν, ἰσάγγελόν τε βίον σου, τοῖς καρτερικοῖς ἐφαίδρυνας παλαίσμασι· καὶ Α᾽γγέλοις σύσκηνος, Οὐσία ὤφθης Θεομακάριςε· σὺν αὐτοῖς Χριςῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύουσα ἀπαύςως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἕτερον Κοντάκιον, ἦχος ὁ αὐτός.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν σῶμα τὸ σὸν, μηρείαις κατατήξασα, ἀγρύπνοις δύχαῖς τὸν Κτίςην καθικέτευες, διὰ τὰς πράξεις τὰς σὰς, ὅπως λάβῃς τελείαν ἄφεσιν· ἵν᾽ καὶ εὕρες Οὐσία σαφῶς, ὁδὸν μεταμοίας ὑποδείξασα.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔςαι δίκαιος.

ΕΙΣ ΟΣΙΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Καμόνος αὐτῶν, ᾠδὴ, γ᾽. καὶ ς᾽. ἦχος, Δ. δ᾽.

Ὠδὴ, γ᾽. Οὐρανίας ἁψίδος ὀροφυργέ.

Γ᾽Περίδετε κάλλος σωματικὸν Παρθενομυοι, καὶ τὴν παραρρέουσαν δόξαν, ὅμαρ ἡγήσασθε· ἐν ταπεινώσει δὲ, καὶ ἀγρυπνίαις καὶ πόνοις, τὸν Χριςὸν ζητήσασαι, τοῦτον εὑρήκατε. Δίς.

Τ᾽Ὴν κοσμικὸν Κόσμον, καὶ σαρκικὸν φρόνημα, καὶ δι᾽ ἐγκρατείας, καὶ πόνων Χριςὸν ἐκτήσασθε, Νυμφίον ἄχραντον, ἐπουρανίου παρόδου, θείαν παρεχόμενον ὑμῖν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Τ᾽Ὸν Προφητῶν σε, αἱ ἱεραὶ σάλπιγγες, πάλαι προεμήνυσαν, πύλην φωτὸς γενήσεσθαι, καὶ τόκον ἔμψυχον, ἐν ᾧ χειρὶ αὐτοῦ Λόγος, ὑπὲρ λόγον Α᾽χράντε Κόρη γραφήσεται.

Ὠδὴ, ς᾽. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἐ᾽γκράτειαν ταπεινώσει καρδίας, ἀγρυπνίαν δύσυμπάθητον γνώμην, πίςιν ὀρθὴν, καὶ τελείαν ἀγάπην, τὰ ἱερὰ ἐξασκήσαντα Γυμνάσια, ἐγένοντο τέκνα Θεοῦ, καὶ θαυμάτων πηγαὶ ἀδαπανήτοι. Δίς.

Δόξα.

Ἐμώσασαι ἑαυτὰς τῷ τοῦ βίου, κόσμῳ δι᾽ ἐπιδόσεως πόνων, ἀσκητικῶν, τὸν εἰς γῆν καταβάντα, καὶ ἐκουσίᾳ βουλῇ ἐνανθρώπησαντα, ἐκτήσασθε ἐν Οὐρανοῖς, ἐναγῶντα ὑμᾶς Α᾽ξιάγαστοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν

τῇ φθορᾷ, καὶ θαμάτῳ μὲ φύσιν, καταχεθεῖσαν Παρθένε δυσώπησον, τὸν Κύριόν σε καὶ Υἱὸν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Τροπάριον, ἦχος, πλ. δ'.

Τὸ προσαχθέν.

Ὡς εἰς λειμῶνα ἀρετῶν ἀμάραντα, τῷ σεβασμίῳ Γυναικῶν περιπατοῦντες, τῆς ὀσμῆς πληρούμεθα τῆς ἡδυπνόου. τοῖς πόνοις γὰρ ὁμοιωθεῖσαι τῷ πειρασμῷ, τὸ σῶμα τῇ ἐγκρατείᾳ ῥῶλοπρεπῶς, καθυπέταξαν πυθμάτι, Ἀγγελικῷ ἐπὶ γῆς, πολιτείαν βιώσασαι. δόξης δι' ἠξιώθησαν.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Ἐπέφανης σήμερον.

Ὦ Κυρίῳ Ὅσιαι εὐαρεστῶσαι, δι' ἐναθέου πράξεως, καὶ πολιτείας καθαρᾶς, τῆς κληρονομίας ἐτύχετε, τῷ Ἀσωμάτῳ, Σεμναὶ παμμακάριστοι.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι.

ΤΡΟΠΑΡΙΑ
ΕΚ ΤΩΝ ΦΥΛΛΑΔΩΝ,
ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ ΤΑΙΣ ΙΕΡΑΙΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙΣ

Τιμῶμ κζ τύπος ἑορταζομένῳ Ἁγίῳ.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.
ΕΙΣ ΤΑΣ, ΚΔ.

Τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς ἐπομομαζομένης Μυρτιδιώτισσας.

Εἰς τὼ Λειτουργίαμ, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῆς Καμόνος τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'.

Ὡιδὴ, γ'. ἦχος, ά.

Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν.

Δεῦτε πανύτες ὑμνήσωμεν, τὼ Χαρὰν τὸ Κόσμου, ὅτι Σωτηρία πανύτων ἐπεφάνθη, τοῖς πάλαι αἰχμαλώτοις ἀλόγοις ὠδῖν πάθεσι, καὶ τὼ ἀπάθειαν δοῦσα, ἅπαντας πιστοὺς ἐγερέωσεν.

Ὡ Παρθενικὸν ἀπανθισμα, τὸ τῆς παρθενίας καύχημα καὶ κλέος, καὶ Μαρτύρων δόξα. σοὶ γὰρ τῆς Παρθενίας τὰ κλεῖθρα πεφύλαχε, Χριστὸς ἐν σοὶ Κόρη τεχθεὶς, καὶ πανύτας πιστοὺς ἐγερέωσεν.

Ἴδεν Ἰακὼβ σε Κλίμακα, Οὐρανὸν Παρθένε, δι' ἧς καὶ κατέβη, ὁ Θεὸς τῷ ὅλῳ, καὶ σάρκα τὼ βροτείαν ἀῤῥήτως προσείληφε, καὶ καθηγίασεν αὐτὼ, καὶ τῷ Πατρὶ φίλιον κατέστησε.

Καθάρσιν ψυχῆς καὶ σώματος, δὸς καὶμοὶ Παρθένε. σὺ γὰρ ἐκκαθαίρεις μολυσμοὺς πταισμάτων, ὅτι Κολυμβήθρα σωτήριος δείκνυσαι, δι' ἧς σωζόμεθα πιστοὶ, καὶ σωτηρίᾳ γερεύμεθα.

Ὠιδὴ, ς'. ἦχος, β'.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Σωτηρίας σφραγὶς Κόρη πέφυκας, Μῆτερ Ἀειπάρθενε τοῖς προσελάζουσιν, Ἁγνὴ τῷ Θείῳ Οἴκῳ σου, καὶ τιμῶσι πιστῶς τὼ Εἰκόνα σου.

Ὃν γέγονας Κόρη αὐτίληψις, ταύτης σου τῆς Νήσου, Θεὸν ὡς γεννήσασα, καὶ ἀομβρίας ἔλυσας, τὸν αὐχμὸν, καὶ τῷ γιῷ κατεδρόσισας.

Δόξα.

Ἠγέρθη ὁ παύσεπτος Οἰκός σου, Παράγνε Θεόνυμφε παρὰ τῶν δέλων σου, καὶ ἐν αὐτῷ κατῴκησας, καὶ πηγὰς ἀβλύζεις ἰάσεων.

Καὶ νῦν.

Τρῶσόν με Παρθένε τὸν δείλαιον, πάσης περισάσεως καὶ ταραχίσεως, ἐχθρῶν ἐπεμβαινόντων μοι, καὶ κολάσεως ῥῦσαι τὸν δέλον σου.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Λαοὶ νῦν κροτήσωμεν, δεῦτε τὰς χεῖρας πιστῶς, καὶ ᾄσωμεν ᾄσμασι τῇ Θεομήτορι, ἐν πόθῳ κραυγάζοντες· χαῖρε ἡ προσασία πάντων τῶν δεομένων· χαῖρε ἡ σωτηρία τῶν τιμώντων σε πόθῳ· χαῖρε ἡ τῷ παραλύτῳ τὼ ἴασιν βραβεύσασα.

Κοντάκιον, ἦχος, π. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῇ Θεοτόκῳ οἱ πιστοὶ νῦν προσελάσωμεν, ὡς χορηγούσῃ τοῖς πιστοῖς πᾶσιν ἰάματα, ἁμαρτήματα ἐξαλείφουσα μετὰ πόθου. ἀλλ' ὡς ἔχουσα παράλυτον Θεόνυμφε, ἀπὸ πάσης ἡμᾶς ῥῦσαι περισάσεως, τοὺς σοὶ κράζοντας· χαῖρε δόξα παγκόσμιος.

Κοι-

Κοιμωμικόν.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ. ΕΙ' ΣΤΑ' Σ, Κ'.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ Νέου Ἀσκητοῦ, τοῦ ἐν τῇ Νήσῳ Κεφαλληνίας.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος αὐτοῦ, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, α.

Ὠδὴ, γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

ΠΑσαν σου τὴν σάρκα, ὑπετάξω μετρίαις τῷ πνεύματι, καὶ κακοχίαις τῶν δαιμόνων, καὶ ἐμέδραις ταῖς τούτων, σαυτὸν Πάτερ καθηράμενος, ἀλοχέρως ἐκολλήθης Χριστῷ, τῷ σὲ κατασ'ψαντι.

ΩΦθης ἐκ κοιλίας, καταγώγιον θεῖον τοῦ Πνεύματος, φωταγωγούμενος ταῖς τούτου, ἐπιπνοίαις Παμμάκαρ, ἔνθεον φωτὸς ἔμπλεως γενόμενος, καὶ θεία λάμψει τὸν μόνον, Πάτερ αὐγαζόμενος.

ΤΕ'νος σου Θεόφρον, καὶ πατρίδα καὶ πλοῦτον κατέλιπες, ἀκολουθήσας ἐκ καρδίας, προσαγαῖς τοῦ Δεσπότου. ὅθεν τούτῳ παρισάμενος, καθικετεύεις αὐτὸν ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε.

Θεοτοκίον.

ΗΑ' γιωτέρα, γενομένη τῶν ἄνω Δυνάμεων, σὺ εἶ Παρθένε Θεοτόκε, προσασία καὶ σκέπη, τῶν σοὶ προστρεχόντων Ἄχραντε. μὴ οὖν παρίδῃς ἡμᾶς ἐκτενῶς, αἰτούμενοι προσάγοντας.

Ὠδὴ, ς'. Σπλάγχνων Γωμαῦ.

ΗΕ'γα καὶ φρικτὸν, ἐτέλεσε τεράστιον, ἐν Κόσμῳ Σοφὲ, καὶ ἐν Μονῇ σου τὸ πρίν. καὶ τὸ Σῶμά σου, τὸ σεπτὸν καὶ σεβάσμιον Ὅσιε, ἐμφανὲς καὶ μὴ θανάτου ὡς πρότερον, ἔμπνουν, καὶ ζῶν τὰ τεράστια, διετέλει αὐλῶς ἑκάστοτε.

ΗΡ'ῥθης ἀπὸ γῆς, εἰς ὕψος αἰθέριον, Ἀγγέλοις σωσὸν, καὶ ἀγαλλόμενος, καὶ κατέλιπες, Μοναζούσαις τὴν θείαν δόλογησιν, εἰρηνεύειν ταύτας καὶ τὴν μνήμην σου, Μάκαρ ἐκτελεῖν σοι παντοτε, ἵνα εὕρωσιν χάριν καὶ ἔλεος.

Δόξα.

Ἔδυσε εἰς γῆν, τὸ Σκῆνος Θεόπνευστε, καὶ ἐν οὐρανοῖς τὸ θεῖον πνεῦμά σου, μεταβέβηκεν, ἐκ φθορᾶς εἰς ἀθάνατον εὐκλειαν, καὶ Τριάδι τῇ Ἁγίᾳ μῶν παρίστατο· ὅπερ καὶ πρεσβεύεις παντοτε, ὑπὲρ παντων τῶν πίστει ὑμνούντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΤΑ'μωμον ἐν ἐμοὶ, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Παρθένε Ἁγνὴ ἀειμακάριστε, καὶ Παναμωμε, σὰς πρεσβείαις σὸν Υἱὸν ἱκέτευσον, καὶ δυσώπησον αὐτὸν Θεοχαρίτωτε, δῦναί μοι τελείαν ἄφεσιν, τῶν κακῶν οἷς αὐτὸν παρεπίκραμα.

Τροπάριον, ἦχος, α.

ΜΗς Μονῆς τὸν προστάτην, καὶ ἐν σαρκὶ Ἄγγελον, καὶ θαυματουργὸν Θεοφόρον μεσφαμέντα ἡμῖν, ἐπαινέσωμεν πιστοὶ Θεῖον Γεράσιμον· ὅτι ἀξίως παρὰ Θεοῦ ἀπείληφεν, ἰαμάτων τὴν ἄφθονον χάριν· ῥώννυσι τοὺς μοσθῶντας· δαιμονῶντας ἰᾶται· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρύει ἰάματα.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Ἐπέφανης σήμερον.

ΓΚρατεᾷ Ὅσιε τὸν νοῦν καθάρας, καὶ ἁγνείᾳ σώματος, καταλαμπρυνάς τὴν ψυχὴν, ἀνεπτερώθης πρὸς ἄληκτον, καὶ θείαν δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Κοιμωμικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΤΗ' ΑΥ'ΤΗ' Η'ΜΕ'ΡΑ.

Τῆς Ὁσίας Ματρώνης τῆς Χιοπολίτιδος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος αὐτῆς, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, δ'.

Ὠδὴ, γ'. Τὰς σὰς ὑμνολόγους.

ΣΜάτων καὶ κρότων Παμολβία, τὰ σὰ ὄντως ἄξια τελεῖν. Θεὸν γὰρ τοῖς σοῖς μέλεσι, τοῖς ἱεροῖς ἐδόξασας,

κ᾽ τούτῳ θῦμα γέγομας, κ᾽ ἱερὸμ χαλλιέρημα.

Νυκτὸς ἀποςέρξασα τὰ ἔργα, ἡμέρας ἐγέρσ κ᾽ φωτὸς, τέκμομ Ματρῶμα γμήσιομ, τῷ βίσ δυσχημόμως ὁδόμ, ὡς ἐμ ἡμέρᾳ τέμμσσα, καὶ φῶς πρὸς ἄδυτομ ωτλόδσσα.

Ὕδατος σεμώσασα καὶ ἄρτσ, ἐμδείᾳ Ματρῶμα κομιδῇ, γας έρα, πᾶσαμ ἔφεσιμ, τιὼ ταύτης ἐχαλίμωσας. διὸ δυρυχωρότατομ, ἐμ ῥαμφαῖς πλάτος εὗρηκας.

Θεοτοκίομ.

Νεκρὸς χηματίζωμ ἁ γιμώσκω, κακίας τῷ κάρῳ συχεθεὶς, κ᾽ μέθῃ ἀπογμώσεως, βεβαπτισμένος Δέσποιμα· ἀλλ᾽ ἡ μεκρὰς ζωώσαμτα, Τεκοῦσα, αὐτή με ζώωσομ.

Ὠδὴ, ς΄. Ἐβόησε, προτυπῶμ.

Νεφέλιω σε, δροσεραμὶ ἡ τῷ Πμεύματος ἔδειξε, χάρις Μῆτερ, μοσημάτωμ ἐξαίρσσαμ καύσωρας, καὶ παθῶμ ὁμίχλιω, πρεσβεύω σε ταῖς αὖραις σκεδάζσσαμ.

Πεπλήρωται, καὶ ἐμ σοὶ ψαλμικὴ προαγόρδσις. Βασιλεῖ γὸ, τῷ τῦ ὅλωμ Παρθένος ἐξόπιθεμ, τῆς Ἀειπαρθένσ, σὺμ σεμμαῖς ἀπιωέχθης Νεάμισι.

Δόξα.

Τοῖω ἔσησας, αἱμάτωμ παθῶμ ταῖς πρεσβείαις σε, τοῖς τῷ τάφῳ, προσιδσι τῷ σῷ μτ πίσεως, καὶ ψυχῶμ Ματρῶμα, σκεπδόμα δειμὸμ ἀπεξήραμας.

Καὶ μῦ. Θεοτοκίομ.

Ὁ Ἄχρομος, ὑπὸ χρόμομ ἐκ σᾶ Κόρη γίνεται, καὶ ὁρᾶται, ὁ Ἀγγέλοις αὐτοῖς ἀθεώρητος, φύσεως βροτείας, ὑπελθὼμ φιλαμθρώπως τὸ φύραμα.

Τροπάριομ, ἦχος, π. δ΄.

Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ᾽ εἰκόμα. λαβδσα γὸ τὸμ Σταυρὸμ, ἠκολόθησας τῷ Χριςῷ, κ᾽ πράττσσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶμ μὲμ σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθαμάτσ. διὰ κ᾽ μτ Ἀγγέλωμ σμαγάλλεται, Οἷα Ματρῶμα τὸ πμεῦμά σε.

Κομτάκιομ, ἦχος, γ΄.

Ἡ Παρθένος σήμερομ.

Οὐδαμῶς τὸ θῆλύ σοι, ἐμποδὼμ ὤφθη Ματρῶμα, πρὸς τὰς ὑπὲρ αἴθρωπομ, ἀγῶμας ὅμτως καὶ ἄθλας. ἤρχσας διὸ τὰμ μέγαμ μῆμ Θεοφόρε, εὔφραμας τὸ γμσιχεῖομ μεγάλως γένος· τὸ ἐκείμωμ ταῖς σαῖς μίκαις, προσαφελοῦσα τῆς ἥττης ὄμειδος.

Κοιμωμικόμ.

Εἰς μμημόσμωμ αἰώμιομ ἔσται δίκαιος.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

ΕΙΣ ΤΑΣ, Κς΄.

Τῦ Ὁσίσ Πατρὸς ἡμῶμ Ἀλυπίσ τῦ Κιομίτσ.

Εἰς τιὼ Λειτσργίαμ, Τυπικὰ, κ᾽ ἐκ τῆς Καμόμωμ αὐτῦ, ᾠδὴ, γ΄. κ᾽ ς΄.

Ὠδὴ, γ΄. ἦχος, π. α΄.

Ὁ πήξας ἐπ᾽ ὕδασι.

Ὡς λύχμος ἐπὶ λυχμίαμ, πράξεως κρείττομος, ἐπιτεθειμένος, ταῖς σελασφόραις σε, Πάτερ ἀρεταῖς πάσαμ ψυχιὼ, πιςῶς σοι προσιδσαμ, δυσεβοφρόμως κατελάμπρυμας, σκότσς ἁμαρτίας λυτρόμενος.

Νόος σε τὰς ἱερὰς, κιμήσεις παιδόμενος, πρὸς τηρήσεις θείωμ, μόμωμ τῦ Πμεύματος, Ἄγγελος ἐφαμίς ἐπὶ γῆς, Ἀγγέλωμ πολιτείαμ, μτ σαρκὸς ἀπαλαβόμενος, Πάτερ Θεοφόρε Ἀλύπιε.

Ἐμφρόμως τῆς ἀχλυρῶς, τῦ βίσ Ἀοίδιμε, μεταφάς ης ὤφθης, καὶ προσεχώρησας, πρὸς ἀσκητικῆς διαγωγῆς, τὰ σκάμματα προθύμως, τιὼ σιὼ καρδίαμ οἰκητήριομ, Οὗσιε δεικνύωμ τῦ Πμεύματος.

Θεοτοκίομ.

Παρθένε τὸ καθαρὸμ, τῦ Λόγσ παλάτιομ, τιὼ ψυχιώ μσ δεῖξομ, οἶκομ τῦ Πμεύματος. ὕδατος πηγῆς ζωαρχικῆς, πότισόμ με τῇ καύσει, τῆς ἁμαρτίας φλογιζόμενομ· ὅπως καταλξέως δοξάζωσε.

Ὠδὴ,

Ὠδὴ, ς'. ἦχος, π. δ'.

Τῷ δέκσιμ ἐχχεῶ πρὸς Κύριον.

Ποιήμενος ἐμ τῷ Κίομι ϛᾶσιμ, τῆς κακίας σε τὰ πυθμένα Μάκαρ, λίθοις σαφῶς, βάλλομτα ὑλακτῆμτο, μαμιωδῶς κτ᾽ σὸ ὠρυόμενα· ἀλλ᾽ ὑδαμῶς τῆς ἀῤῥαγῆς, πέτρας Πάτερ τὸμ μῆμ σε ἐσάλευσαμ.

Ὑπέμειμας ὑπομένωμ Κυρίῳ, ἀληθῆ τῷ δωρυμένῳ σοι Πάτερ, ὑπομομιῶ, ὑποφέρειμ τὸ τραῦμα, ὃ σοὶ προσῆξεμ ἐχθρὸς ὁ πολέμιος· ἀλλ᾽ ἀπεκρύβη πληγωθεὶς, καρτερίᾳ τῇ σῇ θαματύμενος.

Δόξα.

Ὡς ὕπερθεμ τὸ σὸ Κίομος Πάτερ, καθ᾽ ἑκάϛημ παραδόξως ὡράτο, Θαυματργὲ, ἀπελαύμωμ τὸ σκότος, ἐχθρῶμ ἀσάρκωμ Παμμάκαρ Ἀλύπιε· φωτίζωμ δέ σε δαψιλῶς, τῆς ψυχῆς τὰ σεπτὰ αὐθητήρια.

Καὶ μῦ. Θεοτοκίου.

Ὑπέρλαμπρας αἰεδείχθης Καθέδρα, Βασιλέως ὑραμίε Παρθένε, ὃμ ἡ σαρκὶ, αἰεπαύσατο θέλωμ, κ᾽ τὸμ πολιὸ ἡμῶμ κόπομ ἀφείλετο, καὶ ἵδρυσε τῷ Πατρικῷ, ὡς ηὐδόκησε Θρόμῳ τὸμ αὖθρωπομ.

Τροπάριομ, ἦχος, ά.

Ὑπομομῆς ϛύλος γέγομας, ϛηλώσας τὰς Προπάτορας Ὅσιε, τὸμ Ἰὼβ ἐμ τοῖς πάθεσι, τὸμ Ἰωσὴφ ἐμ ταῖς πειρασμοῖς, κ᾽ τιὸ τῇ Ἀσωμάτῳ πολιτείαμ, ὑπάρχωμ ἐμ σώματι· Ἀλύπιε Πατὴρ ἡμῶμ Ὅσιε, πρέσβευε Χριϛῷ τῷ Θεῷ, σωθῆμαι τὰς ψυχὰς ἡμῶμ.

Κομτάκιομ, ἦχος, π. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς ἀρετῶμ ὑπόθεσιμ, κ᾽ Ἀσκητῶμ καλλώπισμα, ἡ Ἐκκλησία δοξάζει σε σήμερομ, κ᾽ αὐυμνεῖ σε Ἀλύπιε. ταῖς δ᾽χαῖς σε παράϗε, τοῖς τιμῶσιμ ἐκ πόθε, τὰς ἀριϛείας σε, κ᾽ τὰ παλαίσματα, τῇ ἐγκλημάτωμ ἐκλύτρωσιμ ὡς ἐπώμυμος.

Κοιμωμικόμ.

Εἰς μμημόσυμομ αἰώμιομ ἔϛαι δίκαιος.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. ΕΙ᾽ Σ ΤΑ᾽ Σ, ΙΒ᾽.

Τῶ ἐμ Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶμ Σπυρίδωμος Ἐπισκόπε Τριμυθέμτος τῦ Θαυματργῦ.

Εἰς τιὸ Λειτργίαμ, Τυπικὰ, κ᾽ ἐκ τῆ Καμόμωμ αὐτῦ, ᾠδὴ, γ'. κ᾽ ϛ'.

Ἡ γ'. ᾠδὴ ἐϛιμ ἐκ τῦ Μιωαίε, ἡ δὲ ϛ'. ἐκ τῆς Φυλλάδος.

Ὠδὴ, γ'. ἦχος, β'.

Ἐμ πέτρᾳ με τῆς πίϛεως.

Πὸμ μῆμ σε ἀπαθείᾳ καταλαμπύμας, καὶ θείᾳ ταπειμώσει καθωραΐσας, χαρίσματα τῦ Πμεύματος ὑπεδέξω, διώκειμ πμεύματα, λύειμ μοσήματα, τῆ πίϛως τιμώμτωμ σε Ἱερώτατε.

Πὸμ ὄφιμ τὸμ ἀρχέκακομ ἀποκτείμας, τὸμ τρόπομ τὸμ φιλάργυρομ συμπατήσας, οἰκτείρωμ τὸμ δεόμεμομ Ἱεράρχα, ὄφιμ μετέβαλες, χρυσῦμ εἰς κόσμιομ, ἱεραῖς ἐμτολαῖς Πάτερ Ὅσιε.

Ἦλθες πρὸς τὸ ὄρος τῆς ἀπαθείας, εἰσέδυς εἰς τὸμ γμόφομ τῆς θεωρίας· πλαξὶ δὲ τῆς καρδίας σε εἰσεδέξω, μόμομ σωτήριομ, ὡς Ἱερώτατος, κ᾽ θεράπωμ γμήσιος τῦ Δεσπότυ σε.

Θεοτοκίομ.

Θεράπευσομ τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μυ· τὸμ μῆμ μυ σκοτιζόμεμομ ἀμελείᾳ, Θεόμυμφε καταύγασομ, ἵμα ψάλλω· ὐκ ἔϛιμ ἄμεμπτος, ὡς σὺ Παμάμωμε, καὶ ὐκ ἔϛιμ ἄλυπτος, πλὴμ σε Δέσποιμα.

Ὠδὴ, ς'. ἦχος, ά.

Σπλάγχμωμ Ἰωμᾶ.

Ἄλλομ Σαμυὴλ, ἡ χάρις σε ἔλκυσε, Σπυρίδωμ σοφὲ ἱερατεύειμ Θεῷ, κ᾽ προσήγαγες, αἱμαμάκτυς θυσίας Παμόλβιε· πίϛεως ἄληθῶς ὅτι ἐδείχθησαι, αὖω ἐμ σκιαῖς Θεὸς ἡμῶμ, ἡ φευκτὴ Λειτργία κ᾽ ἄμωμος.

Ἅβδομ Μωυσῆς, εἰς ὄφιμ μετέβαλε, προσάξει Θεῦ πάλαι κιμύμεμος· σὺ δὲ Ὅσιε, εἰς χρυσὸμ προσδυχῆ

σε μετέβαλες, τὸν ὄφιν Ἱεράρχα διὰ φίλον τὸν σόν. ὅπω θαυμαστὰ εἰργάσατο, διὰ σὲ ὁ Θεὸς Πάτερ τέρατα.

Δόξα.

Ὡς Ἱεραρχῶν, καμὼν καὶ ἑδραίωμα, Φωστὴρ Οἰκουμένης διαυγέστατε, πῦργε ἄσειστε, Ἐκκλησίας θεμέλιε ἄῤῥηκτε· τῶν θαυμάτων ποταμὸς ὁ ἀνεξάντλητος· ῥῦσαι σαῖς πρεσβείαις παντοτε, πειρασμῶν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κόλπων οὐκ ἐκτὰς, ἀνάρχου Γεννήτορος, ἐν κόλποις ἀγνῆς, Κόρης αὐλίζεται· καὶ καθίσταται, ὁ ἀμήτωρ ἀπάτωρ σαρκούμενος, ὁ τῆς δικαιοσύνης βασιλεύων Θεός· τοῦτον ἀγαπεαλόγητος, ἡ φρικτὴ γαστὴρ καὶ ἀπόῤῥητος.

Τροπάριον, ἦχος, α.

Τῆς Σωτῆρος τῆς Πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος· καὶ θαυματουργῶν λόγῳ μόνῳ ποταμοὺς ἀνέκαινισας, Σπυρίδων μακάριε σοφέ. ὅθεν μεκραὶ σὺ ἐκ πάντων προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἁγίας σου δίκας, Ἄγγελος ἔφης συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱεράτατε. δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ ἐνεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ τοιαῦτα τέρατα.

Κοντάκιον, ἦχος, β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ὡς πόθῳ τρωθεὶς Χριστοῦ Ἱεράτατε, τὸν μὲν πτερωθεὶς τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, πρακτικῇ θεωρίᾳ τὴν πρᾶξιν εὗρες Θεόπνευστε, θυσιαστήριον θεῖον γενόμενος, αὐτόμενος πᾶσι θείαν ἔλλαμψιν.

Ἕτερον, ἦχος, γ.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἡ Κερκύρα σήμερον λαμπρὰ λαμπρῶς ἑορτάζει· σὺν αὐτῇ δὲ ἅπασα ἡ Οἰκουμένη θαυμάζει. Λάρνακα θαυματοφόρον ἐγκωμιάζει· Ταύτῃ δὲ φυλαττομένῃ φαιδρῶς κραυγάζει· Χαίροις φύλαξ ὁ τῆς Νήσου, Σπυρίδων ταύτης ὁμοῦ καὶ πρόμαχος.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΕΙΣ ΤΑΣ, ΙΖ'.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης τοῦ Ζακυνθίου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων αὐτοῦ, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'.

Ὠδὴ, γ'. ἦχος, β'.

Ἐξιώθησαν ἡ ἔρημος.

Ἐμμαοὺς κατεπάλαισας, σοργὴν γεννήτορα σου, καὶ πᾶσαν ἄλλην εὐκλειαν, Σταυρὸν δ' ἄρας τὸν τοῦ Κυρίου σου, πρὸς τὰς ἐρήμους χαίρων κατεπόλησας.

Ἰχνη τῶν τῆς ἀσκήσεως, φεγγοβόλοις λάμψεσι, τετηλαυγότων Ὅσιε, σεμνῇ τρίβῳ ἐκμιμησάμενος, Ἀσκητὴς ἐπεφάνης διαπρύσιος.

Ὅλος ἐν σοὶ ἐπέπνευσεν, ἦχος Θείου Πνεύματος, καὶ χαρισμάτων ἔδειξε, θείων ἔνδοξον οἰκητήριον, καὶ πηγὴν ἰαμάτων ἀνεξάντλητον.

Θεοτοκίον.

Πόθεξαι τὸ Σπήλαιον, Μαριὰμ τὴν ἄχραντον. ἀποτεκεῖν γὰρ ἔρχεται, ἀπειρανδρως Χριστὸν τὸν Κύριον, μεσότοιχον τῆς ἔχθρας λῦσαι θέλοντα.

Ὠδὴ, ς'. ἦχος, α.

Σπλάγχνων γαστρός.

Ὅντως τὴν φρικτὴν, Θεῷ καὶ αἱμάτων ἄμοιρον, ἀγνῶς λογικὴν θυσίαν ἔθυες, μὴ σώματος, ἐπιβιωτόν σας ὡς ἄσαρκος. ὅμως ὅλος τοῦ Θεοῦ ναὸς παναγίου, ὤφθης ὄργανον καὶ Πνεύματος, ἠχοῦν πάσης ἀρετῆς μελῳδήματα.

Νέφος ζοφερὸν, τὸν μὲν ἀπεκάθηρας, μεφώδη ποτὲ ἀμφιγνοοῦντά σε, Διονύσιε, δαιμονικὴ συνεργείᾳ ἀλάστορος· φανεὶς ἐκτὸς σῆς Λάρνακος αὐτῷ θείου Ναοῦ, ἔνδον εἰσελθόντι Ἅγιε, θυτῶν μέσῳ, ὕμνοις λειτουργοῦντων σοι.

Δόξα.

Ἀξεις μοναὶ, ὁρῶσαι ἐξέστησαν, σὲ Μάκαρ τοῦ σοῦ ἐναποκρύπτοντα, τὸν ὁμαίμονος, διωκόντων ὀργὴν δραπετεύοντα, φορέα ὅπερ ἔσωσας θανάτου τοῦ πι-

κρῷ, τῶτον συμπαθῶς δεξάμενος, πεφθογότα, ἐμ σοὶ ἀγμοθμτάσε.

Καὶ μῶ. Θεοτοκίον.

Ἤ Δη τῆς ἡμῶμ, ἐκλάμψαι προέρχεται, Παρθένε Ἁγμῆς, τῆς ἐξ ὀσφύος Δαβὶδ, ἡ αἰάκλησις, σωτηρίας ὡς ὤμοσε Κύριος, ἠχήσωμεμ ὅμ ἄσματα, ϗ ἄσωμεμ φῴδάς· ὕμμομ ἅπαμτες κροτήσωμεμ, Γεμεθλίοις, Χριςῷ Προεόρτιομ.

Τροπάριομ, ἦχος, ά.

Τῷ λίθῳ σφραγισθέμτος.

Ἡς Ζακώθε τὸμ γόμομ, ϗ Αἰγίμης τὸμ Πρόεδρομ, τὸμ φρεροὺμ Μομῆς τῷ Στροφάδωμ Διομύσιομ ἅπαμτες, τιμήσωμεμ συμφώμως οἱ πιςοὶ, βοῶμτες πρὸς αὐτὸμ εἰλικρμῶς· σαῖς λιταῖς τὲς τιμὼ σιμὼ μμήμιμ ἐπιτελθμτας σῶζε, ϗ βοῶμτάς σοι· δόξα τῷ σὲ δοξάσαμτι Χριςῷ. δόξα τῷ σὲ θαυμαςώσαμτι. δόξα τῷ δωρησαμέμῳ σε ἡμῖμ πρέσβιμ ἀκοίμητομ.

Κομτάκιομ, ἦχος, γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερομ.

Γ'χαρίςοις ἅσμασι, τῷ Ζακωθίωμ ἡ Πόλις, Ἀρυμμεῖμ προτρέπεται, παμτας πιςὲς συγκαλθσα, Μέγιςομ τὸμ ὑμ αἰάγκαις θερμὸμ προςάτημ, Ῥύςιμ δὲ τῷ τοῖς κιμδμώοις σωεχομέμωμ, Καὶ γεραίρσα κραυγάζει· τὸ κλέος χαῖρε πιςῶμ Διομύσιε.

Κοιμωμικόμ.

Εἰς μμημόσωομ αἰώμιομ ἔςαι δίκαιος.

ΜΗΝ ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΣ.

ΕΙΣ ΤΑΣ, Λ.

Ἡ Ἀμάμμησις τῦ γεμομέμε Θαύματος ὑμ Ζακώθῳ, παρὰ τῦ Ἁγίε Μεγαλομάρτυρος Γεωργίε, ὑμ τῇ τῦ Λοιμῦ ἀπαλλαγῇ.

Εἰς τὼ Λειτεργίαμ, Τυπικὰ, ϗ ἐκ τῦ Καμόμος τῷ τριῶμ Ἱεραρχῶμ ἡ γ'. ᾠδὴ, ϗ τῦ Ἁγίε ἡ ς'. ἦχος, β'.

Ω, ᾠδὴ, ς'. Ἐμ ἀβύσσῳ πταισμάτωμ.

Βασιλεῖς Ἱερεῖς τε ϗ Ἄρχομτες, πᾶσα Ζακωθίωμ τε τάξις δὐφραίμεται, ὑμ τῇ ἐξόδῳ σήμερομ, τῆς σεπτῆς σε Εἰκόμος Γεώργιε, Δίς.

Δόξα.

Ῥ'Ωμαλαίως τιμὼ μόσομ ἐξήλασας, ἐκ περιοχῆς Ζακωθίωμ Γεώργιε, ὡς ςρατιώτης ἄριςος. ὅθεμ αἴρει σοι μίκης τὰ τρόπαια.

Καὶ μῶ. Θεοτοκίομ.

Γ'Αμάτως πηγιώσε γιμώσκομεμ, ϗ ἀλεξιφάρμακομ Κόρη παμάμωμε, σιὼ Γεωργίῳ. ὅθεμ σε, μακαρίζειμ ἀδύλως παυσόμεθα.

Τροπάριομ τῷ τριῶμ Ἱεραρχῶμ.

Καὶ τῦ Ἁγίε, ἦχος, δ'.

Ὡς τῷ αἰχμαλώτωμ ὁ ἐλθθερωτὴς, ϗ τῷ πτωχῶμ ὑπεραςιςὴς, ἀθεμάτωμ ἰατρὸς, Βασιλέωμ ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβθε Χριςῷ τῷ Θεῷ, σωθῆμαι τὰς ψυχὰς ἡμῶμ.

Κομτάκιομ τῷ τριῶμ Ἱεραρχῶμ.

Καὶ τῦ Ἁγίε τὸ παρὸμ, ἦχος, δ'.

Ἐπεφάμης σήμερομ.

Γ'χαρίςως ἅπασα Νῆσος Ζακώθε, τιμὼ Παρθένομ Δέσποιμαμ, σιὼ Γεωργίῳ τῷ λάμπρῳ, ὡς δυέργέτας δοξάσωμεμ, ἡμᾶς φυλάττειμ ἀεὶ ἱκετεύομτες.

Κοιμωμικόμ.

Εἰς μμημόσωομ αἰώμιομ ἔςαι δίκαιος.

ΜΗΝ ΦΕΥΡΟΥΑΡΙΟΣ.

ΕΙΣ ΤΑΣ, Ι.

Τῦ Ἁγίε Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπες.

Εἰς τὼ Λειτεργίαμ, Τυπικὰ, ϗ ἐκ τῦ Καμόμως αὐτῦ, ᾠδὴ, γ'. ϗ ς'.

Ω, ᾠδὴ, γ'. ἦχος, πλ. β'.

Οὐκ ἔςιμ Ἅγιος ὡς σύ.

Γ'κ ἔςιμ ὅλως ἐξαπεῖμ, τῷ θαυμάτωμ τὰ πλήθη, ἅπερ ἔδρασας ἔτι, ὑμ τῷ βίῳ περιὼμ, ϗ πρὸς Θεὸμ μετελθὼμ, Ἀθλοφόρε Μάρτυς ἀξιάγασε.

Δυγάμει θεία κρατυθεὶς, τὸ αἰ'ίχυρομ θράσος, τῷ αἰόμωμ καθεῖλες, ςρατιώτης ὡς ςερρὸς, Χαράλαμ-

πες Α'θληταὶ, ὡς πολίτης θείας παρατάξεως.

Ἱμάτων ῥύσαντες κρυοὶ, σὺ τὸ σώματος πᾶσαν, ἀσεβείας τὴν φλόγα, καὶ δεινὴν πυρκαϊὰν, κατέσβεσαν τῆς τρυφῆς, τὸν χειμάῤῥουν σοὶ δὲ προεξέμησαν.

Θεοτοκίον.

Γίων Α'γιον Θεοῦ, τέτοκας Παμαγία, ἁγιότητος οἶκος, δεδειγμένη καθαρὸς, καὶ πύλη μόνη Χριστὸς, ἣν διῆλθε, σώζων τὸ ἀνθρώπινον.

Ω'δὴ, ς'. ἦχος, δ'.

Τὴν θείαν ταύτην, καὶ πανέντιμον.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πανέντιμον, τελοῦντες Ε'ορτὴν τοῦ Παμμάκαρος, δεῦτε τὴν πανσεπτον, Κάραν αὐτοῦ ἀσπασώμεθα, καὶ τῷ δεινῷ τὴν λύτρωσιν κομισώμεθα.

Ηγὴν ἱάσεων ἔχοντες, τὴν Κάραν τὴν σεπτὴν σου Χαράλαμπες, θερμῶς προσρέχομεν, ταύτῃ προσκυνήσιν μέμοντες, καὶ τὸν Θεὸν ὑμνοῦντες, τὸν σὲ δοξάσαντα.

Δόξα.

Εγίστην χάριν ἀπείληφας, Θεόθεν Α'θλητὰ γενναιότατε, Μάρτυς Χαράλαμπες. Κάραν τὴν σὴν γὰρ ὁ Κύριος, τῷ ἰαμάτων χειλύσι σαφῶς εἰργάσατο.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο' πῦρ ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, ἐσκήνωσεν Α'γνὴ Θεομύμφευτε, καὶ σὲ κατέφλεξε, τὴν σὴν μηδὲν Παμμακάριστε, ἐδρόσισε δὲ μᾶλλον, καὶ κατεφώτισε.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Ως ςύλος ἀκλόνητος τῆς Ε'κκλησίας Χριστὲ, καὶ λύχνος ἀείφωτος τῆς Οἰκουμένης Σοφὲ, ἐδείχθης Χαράλαμπες. ἔλαμψας ἐν τῷ Κόσμῳ διὰ τὸ Μαρτυρίου, ἔλυσας καὶ εἰδώλων τὴν σκοτόμαιναν Μάκαρ. διὸ ἐν παῤῥησίᾳ Χριστῷ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Κοντάκιον, ἦχος δ'.

Ε'πεφάνης σήμερον.

Θησαυρὸν πολύτιμον ἡ Ε'κκλησία, τὴν σὴν Κάραν κέκτηται, Γερομάρτυς Α'θλητὰ, τροπαιοφόρε Χαράλαμπες. διὸ καὶ χαίρει τὸν Κτίςην δοξάζουσα.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΜΗΝ Α'ΠΡΙΛΙΟΣ. ΕΙ'Σ ΤΑ'Σ, ΙΘ'.

Τοῦ Α'γίου Μάρτυρος Ι'ωαννίου, τοῦ ἐξ Ι'ωαννίνων.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Καμόνος τῆς τυχούσης Ε'ορτῆς ᾠδὴ, γ'. καὶ τοῦ Μάρτυρος ᾠδὴ, ς'. ἦχος, β'.

Ω'δὴ, ς'. Ε'ν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἀρτισμῷ σῷ αἱμάτων ἐδρόσισας, τὰς τῆς δυσεβῶν διανοίας Τρισόλβιε· αὐτοῖς δὲ πάλιν ἔσβεσας, χαλεπῆς ἀσεβείας τὰς αἰθράκας.

Τεφηφόρος Θεῷ παρισάμενος, σὺν τοῖς τῆς Μαρτύρων χοροῖς Χαριτώνυμε, τοὺς ὑμνητάς σου πρέσβευε, λυτρωθῆναι παντοίας κακώσεως.

Δοξα.

Ην ἀρχέκακον κάραν σωτήριψας, τοῦ δολίου δράκοντος ἐν τοῖς ἀγῶσί σου, καὶ τῇ ςερρᾷ ἐμςάσει σου, τῆς δαιμόνων τὰ ςίφη διεσκέδασας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Περάμωτε παράγνε Δέσποινα, ἡ Θεὸν αἰθρώποις ἀφράςως κυήσασα, σῶσον ἡμᾶς δεήσεσι, Ι'ωαννου τοῦ θείου καὶ Μάρτυρος.

Τροπάριον, ἦχος, γ'.

Θείας πίςεως.

Μέγα καύχημα Ι'ωαννίνων, μέγα ςήριγμα τῆς Κωνσταντίνου, μέγα κλέος σὺ τούτων τῆς Πόλεων. τῆς μὲν γὰρ νόμος σεπτὸς ἐχαράκτισας· τὴν δὲ τοῖς σοῖς ἐπορφύρωσας αἵμασιν. ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ Μακάριε, τοῦ περιέπειν αὐτῶν τὴν δυσέβειαν.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Ε'πεφάνης σήμερον.

Θλοφόρον μέγα σε ἡ Ε'κκλησία, κτησαμένη ἅπασαν τοῦ διαβόλου τὴν

ἰσχὺν,

ἰχὼ, καταβαλοῦσα γεραίρει σε, ἀξιολῆξέως τιμῶσα τὴν μνήμην σου.

Κοντάκιον.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ.

ΕΙΣ ΤΑΣ, Γ.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου, καὶ Μαύρας.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Καμόνος τῆς τυχούσης Ἑορτῆς ἡ γ'. ᾠδὴ, καὶ τῶν Ἁγίων ἡ ς'. ἦχος, πλ. β'.

Ὠδὴ, ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, τῷ ἰσίῳ τοῦ Σταυροῦ, πνευματικῶς πτερόμενοι, τὸν πειρασμὸν τὸ πέλαγος ἀβλαβῶς, ἐν πίστει παρέδραμον, καὶ πρὸς θείας λιμένας ἀνεπαύσαντο.

Φάψαντες λέβητα, ἐν αὐτῷ σὲ τὸν Χριστὸν, ὁμολογοῦσαν ῥίπτουσιν, οἱ δυσσεβεῖς, ἀλλ' ἔμειναν ἀβλαβῆς, τὴν δρόσον τοῦ Πνεύματος, διαμείνασα Μαῦρα ἀναψύχουσαν.

Δόξα.

Τρεβλόμενοι Μάρτυρες, πάσας τρέβλας τοῦ ἐχθροῦ, ἀνδρείως διελύσατε, καὶ τῇ ἀγάπῃ τέλειον τοῦ Χριστοῦ, ψυχὰς σωσθήσατε, τῆς σαρκὸς ἀποθέσει Παναοίδιμοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀναγάθε Δέσποινα, τὸν παναγαθον Θεὸν, ἐν σαρκὶ κυήσασα, κεκακωμένην πάθεσι τὴν ψυχὴν, ἐμὴν νῦν ἀγάθυνον, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ μεγαλύνω σε.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Μάρτυρων σύλλογος νῦν δύφραίνεται· Ἀγγέλων ἄσμασι μεγαλύνομεν, τὴν μνήμην ὑμῶν Ἅγιοι, ἅπαντες μελῳδοῦντες, καὶ πίστῳ ἐκβοῶντες· χαίροντες τῆς Τριάδος, Δυὰς Μαρτύρων καὶ κλέος, Τιμόθεε, καὶ Μαῦρα, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύετε.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοὺς πολυτρόπους αἰκισμοὺς ἐνεγκόντες, καὶ τὰς σφαγὰς ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, μνήμην τὴν παγίαν τὴν ὑμῶν ἐκτελοῦντων, μέγιστε Τιμόθεε, καὶ ἀοίδιμε Μαῦρα, τὸ εἰρηνεῦσαι Πόλιν καὶ Λαόν. αὐτὸς γὰρ ἔχει Πιστῶν τὸ κραταίωμα.

Ἕτερον, ἦχος, γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἀπ' ἀρχῆς ἀπώσατο, τοὺς πειρασμοὺς διαβόλου· καὶ Ἀγγέλου δέχεται, χειραγωγίαν ἡ Μάρτυς. Θρόμῳ γὰρ ἐπαναμίῳ αὕτη προσήχθη· σέφανον γὰρ λαμπρὸν ἀπολαβοῦσα· ἵνα χαίρῃ αἰωνίως, μετὰ Μαρτύρων πάντων χορεύουσα.

Μεγαλυνάριον.

Εὔγος ἁγιόλεκτον τοῦ Χριστοῦ, Ξενωνείς ἁγία, ἡ κηρύξασα τὸν Χριστὸν, Τιμόθεε Μάρτυς, ἅμα τῇ λαμπρᾷ Μαύρᾳ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν αἰτήσασθε.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι.

ΕΙΣ ΤΑΣ, ΙΕ.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀχιλλίου Ἀρχιεπισκόπου Λαρίσσης τοῦ Θαυματουργοῦ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Καμόνος αὐτοῦ, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'.

Εἰ δὲ τύχῃ ἐν ταῖς Ἑορταῖς, λέγομεν τὴν γ'. ᾠδὴν τῆς τυχούσης Ἑορτῆς, καὶ τὴν ς'. τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ, γ'. ἦχος, α'.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινὸν, ἐκ πηγῆς μὴ βλυζούσης τοῦ Ἀρχιποίμενος, τοῦ Ἀχιλλίου πιστοὶ, τοῦ πάσι κηρύξαντος λαμπρῶς, Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν.

Τῷ πάντα πληροῦνται χαρμονῆς, ὁρατά τε ὁμοῦ τε καὶ τὰ ἀόρατα.

σωσ-

σωεορτάζει φαιδρῶς, ὁ Κόσμος Ἀχίλλιε ἡμῖν, τὴν μνήμην σου σήμερον.

Χθὲς συνεσαρκώθη τῷ Χριστῷ, ἵνα ἀσκήσει ὁ θεῖος Ἀχίλλιος. συνανεγέρθη λοιπόν, σήμερον αὐτῷ συμβατικῶς· μεθ' ὃ συμβασιλεύσεται.

Θεοτοκίον.

Ἐν βάτῳ Μωσῆς σε τυπικῶς, τὸ μυστήριον πάλαι Σεμνὴ ἑώρακεν. ὡς γὰρ ἐκείνη ἡ φλὸξ, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος τὴν σὴν, μηδὲν ὑ κατέφλεξε.

Ὠδὴ, ς'. ἦχος, π. δ'.
Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐίφωτος τοῖς πιστοῖς, πυρσὸς ἐδείχθης Μακάριε, πελάγει τῷ δυσχερῶν, τὸ βίου καὶ κλύδωνος, παύτας ἐκλυτρούμενος, πρὸς ζωῆς λιμένα. διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Τ'Ἀτρυσόν μου τὸν μυν, πληγέντα ταῖς παραβάσεσι· θεράπευσον τὴν ψυχήν, πολλὰ ἁμαρτάνουσαν· τὸ σώματος ἴασαι, τὰς ὀδύνας Πάτερ, δυσωπῶν τὸν Γ'περάγαθον.

Δόξα.

Γυμόδου μέσον Σοφὲ, Πατέρων θείων ἐμήκρανας· μεθ' ὧν πρεσβείαν ποιοῦ, εὑρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, ὅταν μέλλῃ Κύριος, ἐπὶ θρόνου δόξης, καθεδεῖς κρῖναι τὰ σύμπαντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γυμνήρησόν μου τὸν μυν, ἐν ταπειμώσει Παμάμωμε, ταῖς μεθοδίαις ἀεὶ, τοῦ πλανου τρεπόμενον, καὶ δελεαζόμενον, καὶ τῇ παραβάσει, ἐκουσίως ὑποκύπτοντα.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Καρόμα Πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ Ποίμνῃ σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια. διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπειμώσει τὰ ὑψηλὰ, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Ἀχίλλιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος, π. δ'.
Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τῆς Οἰκουμένης τὸν ἀστέρα τὸν ἀνέσπερον, καὶ Λαρισσαίων τὸν Ποιμένα τὸν ἀκοίμητον, τὸν Ἀχίλλιον ἀνυμνήσωμεν, ἐκβοῶντες· παῤῥησίαν κεκτημένος πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίας τριβυμίας ἡμᾶς λύτρωσαι· ἵνα κράζωμέν σοι· χαίροις Πάτερ Ἀχίλλιε.

Κοιμωμικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΕΙ'Σ ΤΑ'Σ, ΚΓ'.

Τῶν ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ Ἐπισκόπου Σιμάδων.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Καμόνος τῆς τυχούσης Ἑορτῆς ἦ γ'. ᾠδὴ, καὶ τοῦ Ἁγίου ἦ ς'.

Εἰ' δὲ τύχῃ ἔξω τῶν Ἑορτῶν, λέγομεν γ'. καὶ ς'. τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ, γ'. ἦχος, β'.
Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως.

Τ'Ἐόντων προτετίμηκας Θεορρήμων, τὰ ἄῤῥυτα καὶ μέμυστα δι' αἰνιγμῶν. ποικίλως γὰρ διέπρεψας ἀνακράζων· ὅτι ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ὅτι ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Υπέταξας τὰ πάθη δι' ἐγκρατείας, ἐφώτισας τὸν νοῦν τῇ θεωρίᾳ, ἐγένου πρακτικώτατος ἀναμέλπων· ὅτι ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ὅτι ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Ἐξεχύθη σοῖς χείλεσι θεία χάρις, ἐπλάτυνας τὸ στόμα σου καὶ ἐδέξω, σοφίας τὰ χαρίσματα, καὶ ἐβόας· ὅτι ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ὅτι ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν πανάχραντον Θεοτόκον, ὑμνήσωμεν, ὡς πρόξενον σωτηρίας, φανεῖσαν οἱ θεόφρονες, ἣν βοῶμεν· ὅτι ἔστιν ἄλλη τις, ἐλπὶς καὶ στήριγμα, τῶν πιστῶν Παμύμητε Θεοδόξασε.

Ὠδὴ, ς'. ἦχος ὁ αὐτός.
Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Ωτηρίου χιτῶνα Παμύθημε, θείας δόξης τε περιβαλλόμενος, Ὁμολογίας

λογίας ἐφάμιλλον, πρὸς Θεὸν ἐκομίσω ἐπάξιον.

Ὑ. Πομένας πικρὰς ἀξιρίκας Σοφὲ, εἰς εὐρυχωρότατον πλάτος κατιώτησας, τῷ Παραδείσῳ Μάρτυσι, συγχορεύων Θεόφρον παμόλβιε.

Δόξα.

Μ. Αθητὴς χρηματίσας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοὺς τὰ Παθήματα Μάκαρ ἐζήλωσας, προκινδυνεύων ἄριστα, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας Θεόπνευστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ν. Οερῶς ἐμυήθη τῷ ἄφρασον, παῖδες οἱ Προφῆται σοῦ Παῖαγνε Κύησιν, συμβολικῶς τυπούμενοι, καὶ προλέγοντες πᾶσι τὰ μέλλοντα.

Τροπάριον, ἦχος, δ'.

Θ. Εῷ καθιέρωσας τῷ σῷ Παμμάκαρ ζήλῳ, Ποιμὴν ἀνηγόρευσαι, καὶ Ἱεράρχης σεπτὸς, Χριστοῦ ἱερώτατε· θλίψεις ἐν ἀξιρίαις Μιχαὴλ ὑπεμείνας. ὅθεν εἰς τὰς αὐλὰς μετετέθης σκιρτήσεις· καὶ νῦν ἀνάπηγάζεις ἡμῖν ῥεῖθρα ἰάσεων.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὥ. Σπερ μέγας ἥλιος ἐξαστράπτων, καταυγάζεις ἅπαντας τῇ ἀρετῇ σου τῷ φωτὶ, καὶ τῇ θαυμάτων ταῖς λάμψεσι, Θαυματοφόρε Ἀγγέλων ὁμώνυμε.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ. ΕΙΣ ΤΑΣ, ΛΑ'.

Η. Ἀναμνήσει τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου, καὶ παννυχὶς Ἀποστόλου Φιλίππου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Καμόμος αὐτοῦ, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'. ἦχος, δ'.

Ὠδὴ, γ'. Τὰς σὰς ὑμνολόγους.

Ι. Λῶσα θεολόγος φθεγγομένη, σωτήρως ἐφώτισε λαὸς, Φιλίππου τοῦ Θεόφρονος, τὴν τῆς Τριάδος ἔλλαμψιν, τὴν ὑπὲρ μέτρα τε Σάρκωσιν, τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ ἡμῶν.

Ὃ. παίσεπτον Σκιωτὸς σου Παμμάκαρ, ἡ Κύπρος ἐπλούτησε Σοφὲ, λαμπρῶς ἐπιτελέσασα, παννύχιον σεβασμιον· ἣν ἐκ κινδύνων λύτρωσαι, Φίλιππε θείαις πρεσβείαις σου.

Ταῖς σαῖς εὐπροσδέκτοις ἱκεσίαις, Ἀπόστολε Φίλιππε Χριστοῦ, ταχέως ἐπικάμπτεται, καὶ δίδωσι τὴν ἄφεσιν, τοῖς εὐλαβῶς τὴν Κάρην σου, ἀπαζομένοις παννύχιον.

Θεοτοκίον.

Ῥήματι Παρθένε μεμνημένος, τοῦ Θείου Ἀγγέλου ὦ χαρᾶ, Χαῖρε Σεμνὴ κραυγάζωσοι. Χαῖρε Ἀδὰμ ἀνόρθωσις, χαῖρε βροτῶν ἡ λύτρωσις, χαῖρε ψυχῆς μου διάσωσμα.

Ὠδὴ, ς'. Τῇ θείᾳ ταύτῃ.

Ἦν σὺ παράσχου βοήθειαν, καὶ ῥῦσαί με κινδύνων καὶ θλίψεως, Φίλιππε ἔνδοξε, τὴν εὐλαβῶς προσπτυσσόμενον, τὸ παννύχιόν σου Σκιῶς, Χριστοῦ Ἀπόστολε.

Ὑ. Πάρχων Κύπρου ὁ πρόμαχος, βοήθησον ἡμῖν κινδυνεύουσι, καὶ χεῖρα ὄρεξον, καὶ λιμένα κατεύθυνον, τοῖς καταπαυομένοις τὸ θεῖον Σκιῶός σου.

Δόξα.

Ἀ. Ρσενόθεν εὐφραίνεται, τῷ θήκῃ τοῦ παννυχίου Λειψάνου σου, ἔχουσα Φίλιππε, καὶ θησαυρὸν ὥσπερ μέγιστον, πίστει σεμνυνομένη καταλαμπρύνεται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τεμένει Παναγνε Δέσποινα, γαλήνην καὶ λιμένα παρακλήσεως, διαβιβάζουσα, πρὸς θεῖον ὅρμον ἀκύμαντον, τὴν ζάλην τῶν παθῶν μου καταπραΰνουσα.

Τροπάριον, ἦχος, α.

Κ. Τῆς πυρίνης αὐγῆς τοῦ Θείου Πνεύματος, ἐμπνευσθεὶς Ἀπόστολε Φίλιππε, τὴν Οἰκουμένην πᾶσαν κατεφώτισας τοῖς διδάγμασι, καὶ τοῖς λόγῳ μόνῳ θαύμασιν ἐστήριξας, καὶ τῷ σῷ Διδασκάλῳ προσήγαγες. ὃν περίσωζε διαπαντὸς ἐν εἰρήνῃ, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ἦχος, δ'.
Ἐπέφανης σήμερον.

Ὁρτάζει σήμερον ἡ Ἀρσιωόη, Ἑορτὴν χαρμόσυνον, τῆς Ἐπαμόδα τὸ σεπτὸ, θείᾳ Λαψαμίᾳ κραζουσα· χαῖρε Κυρία Ἀπόστολε Φίλιππε.

Ἕτερον, ἦχος, ά.
Χορὸς Ἀγγελικός.

Ἠγ'φράνθη μυστικῶς τῷ Κυπρίων ὁ δῆμος, τῇ Ἀμακομιδῇ τὸ παμσέπτου Σκιώας, καὶ τοῦτο ὑπεδέξατο, ὥσπερ δῶρον πολύτιμον. τὰς ὑμνῳδίας σε, ἀπὸ λοιμοῦ καὶ λιμοῦ τε, αἰομβρίας τε, καὶ τῆς ἀκρίδος Παμμάκαρ, ἐκλύτρωσαι Φίλιππε.

Κοιμωμικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.
ΕΙΣ ΤΑΣ ΙΑ'.

Ἡ Ἀνάμνησις τοῦ ἐν Κερκύρᾳ γενομένου Θαύματος παρὰ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Μεταμορφώσεως ᾠδὴ, γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου ᾠδὴ, ς'. ἦχος, β'.

Ω, ᾠδὴ, ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἐπὶ σὲ καταφεύγομεν Παμάκαρ, τὴν ἀκαταμάχητον τῆς βοηθείας σου, ἐπικαλούμενοι δυνάμιν, ἧς ἐχθρῶν ἡμᾶς παρτοίων, καὶ κινδύνων διάσωσαν.

Ἐν τῷ Ναῷσου τὸ Σκιοῦσου σεμνοντες, τῷ θαυμάτων τῷ σῷ ἐμπιπλάμεθα, καὶ ἐπὶ σὲ καταφεύγοντες, τὰς ἰάσεις τῇ ψυχῶν καὶ σωμάτων λαμβάνομεν.

Δόξα.

Οὐς σοφὸς ἐν Νικαίᾳ κατέπηξας, καὶ Ἰσμαηλίτας ἐν Κερκύρᾳ κατέθραυσας, ἐν ξηρᾷ καὶ ὑγρᾷ συντριβόμενοι, καὶ τραυματίαι ἀθλίως γεμόμενοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὴ πολλοῦ μου γινώσκεις ἀθέμειαν, καὶ τοῦ ῥαθυμίαν ἐπίσασαι Δέσποινα, ὡς οἶδας αὐτὴ σῶσόν με, καὶ ὡς θέλεις γεέννης με λύτρωσαι.

Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς.
Καὶ τοῦ Ἁγίου, ἦχος, δ'.

Ὡς τὸν Ὀρθοδόξων ὑπέρμαχον, καὶ παμπόνων τὸν ἀπίστων ἀντίπαλον, Παμμακάριστε Σπυρίδων ὑμνοῦμέν σε, καὶ δυσωποῦμέν σε, φυλάττειν τοῦ Πόλιν σου, πάσης ὁρμῆς βαρβάρων ἀμέτοχον.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, ἦχος, πλ. δ'.
Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Ὡς τῆς Κερκύρας Λυτρωτὴν μου ὑμνοῦμεν, ὡς τροπαιοῦχον μιχητὴν τὰ ἀθλητήρια, ἀνακράζομτες οἱ δοῦλοί σου Θεοφόρε, σοὶ τῷ ἔχοντι ἀεὶ τὸ δύσυμπάθητον· ἐκ βαρβάρων ὦ Σπυρίδων περιφρούρησον, τοὺς κραυγάζοντας· χαίρεις Πάτερ ἀήττητε.

Καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.
Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου.

Ὡ θαυμάτων πέλαγος γεγονὼς, πάσης τρικυμίας, ἐν θαλάσσῃ τε καὶ ἐν γῇ, μέγιστε Σπυρίδων, διάσωζε κλύζοντας σου, τοὺς ἐπικαλουμένους μέγα σου ὄνομα.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΤΕΛΟΣ.

Καὶ τῷ Θεῷ δόξα.

SISMANOGLIO

SISMANOGLIO
MEGARO

SISMANOGLIO
BIBLIOTECA